

การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
Sexual Communication for Youth of Muslim Families
in Mueang District, Pattani Province

นัจพร ต่างสี

Nadjapon Tangsee

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาสังคม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Arts in Social Development Administration
Prince of Songkla University

2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
 ผู้เขียน นางสาวนัจพร ต่างลี
 สาขาวิชา การบริหารการพัฒนาสังคม

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัลญาน์ สมุห์เสนีโต)

ประธานกรรมการ
 (ดร.อัมพร หมาดเด็น)

กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัลญาน์ สมุห์เสนีโต)

กรรมการ
 (ดร.วันพิชิต ศรีสุข)

กรรมการ
 (ดร.สุธีรส ชูชื่น)

กรรมการ
 (ดร.ดิเรก همانمانะ)

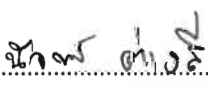
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้นักวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
 เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
 การพัฒนาสังคม

 (ศาสตราจารย์ ดร.ดำรงศักดิ์ ฟาร์รุ่งสง)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัลญาณ์ สมุทเสนิต)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ.....
(นางสาวนัจพร ต่างสี)
นักศึกษา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ..... นาง นพ ต่างสี

(นางสาวนัจพร ต่างสี)

นักศึกษา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ชื่อวิทยานิพนธ์	การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
ผู้เขียน	นางสาวนัจพร ต่างสี
สาขาวิชา	การบริหารการพัฒนาสังคม
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การศึกษาวัยรุ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์และปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นมุสลิมในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 397 คน ใช้วิธีเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถาม และมีสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน

ผลการศึกษา พบว่า การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง อยู่ในช่วงคะแนน 13.34 – 26.66 คิดเป็นร้อยละ 47.9 เนื่องจากพ่อแม่ผู้ปกครองต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ส่วนวัยรุ่นก็เรียนหนังสือที่โรงเรียนทำให้เวลาไม่ตรงกัน เรื่องเพศสำหรับวัยรุ่นมุสลิมยึดหลักการศาสนาอิสลามในการปฏิบัติ โดยพ่อแม่ผู้ปกครองนำหลักการศาสนาสอนควบคู่กับเรื่องเพศ ซึ่งการรับรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการการเรียนรู้เรื่องเพศ ส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครอง เนื้อหาที่สื่อสารมากที่สุดคือ ด้านพฤติกรรมทางเพศ เรื่องการวางตัวให้เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตัวเอง การแต่งกายที่เรียบร้อย มีส่วนน้อยที่รับรู้จากแหล่งอื่นในด้านพัฒนาการทางเพศเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของวัยรุ่น วัยรุ่นมีความเข้าใจต่อเรื่องเพศที่จำกัดและส่วนใหญ่เข้าใจว่าเป็นเรื่องเพศสัมพันธ์ โดยบุคคลที่วัยรุ่นสื่อสารและไว้วางใจสื่อสารเรื่องเพศมากที่สุดคือ แม่ แต่จะสอนตามประสบการณ์ของตัวเอง รูปแบบและวิธีการพูดคุย จะเป็นการพูดคุยลักษณะพูดคุยตรงๆโดยนำเหตุการณ์และยกตัวอย่างให้เห็น ในช่วงเวลาเย็นหลังเวลาอาหารเย็น มีพ่อแม่ผู้ปกครองบางกลุ่มใช้ช่องทางการพูดคุยผ่านเทคโนโลยี คือ โทรศัพท์ เฟสบุ๊ค ไลน์ เป็นต้น และมีส่วนน้อยที่ไม่กล้าพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง

ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารคือ รูปแบบการเลี้ยงดู ความใกล้ชิด ทศนคติ ช่วงอายุของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวจากรับรู้ตามพัฒนาการทั้ง 6 ด้าน พัฒนาการทางเพศ สุขภาวะทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ และสังคมและวัฒนธรรม เพศ อายุ อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง และพี่น้อง มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวและการให้ความรู้เรื่องเพศของพ่อแม่ผู้ปกครองเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดและเป็นหน้าที่หลักของพ่อแม่ผู้ปกครองที่จะต้องให้ความรู้กับวัยรุ่น ปัญหาและอุปสรรค วัยรุ่นและพ่อแม่ผู้ปกครองมีความเขินอาย และวัยรุ่นกลัวพ่อแม่ผู้ปกครองดุตำ แนวทางการให้ความสำคัญในการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว ต้องเริ่มจากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัวและไม่ดูตำวัยรุ่น นอกจากนี้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวและเรื่องเพศควรส่งเสริมให้ความรู้เรื่องเพศในครอบครัว

คำสำคัญ: การสื่อสาร,เรื่องเพศ,วัยรุ่น,ครอบครัวมุสลิม

Thesis Title	Sexual Communication for Youth of Muslim Families in Mueang District, Pattani Province
Author	Miss Nadjapon Tangsee
Major Program	Social Development Administration
Academic Year	2018

ABSTRACT

This study aimed to explore situations and factors effecting sexual communication of youths in Muslim families, Mueang district, Pattani province. A set of questionnaires was used for data collection administered with 397 Muslim youths and 10 of them were interviewed.

Findings showed that sexual communication of the Muslim youths with their families was found at a moderate level (47.9%) since they had to go to school and their parents worked outside. Sexual matters for Muslim youths clang on Islam religion in practice. Parents or guardians adopted Islamic doctrines to teach together with sexual matters. Sexual perception in accordance with sexual learning development was mostly from parents or guardians. The content communicated most was sexual behaviors on appropriate acting based on self-sexual roles and polite dressing. Few of them perceived sexual matters form other sources of teenage sexual development knowledge. Most of the Muslim youths understood sexual matters as sex intercress and they trusted their mothers most. Their parents or guardians usually talked about sexual matters with them after evening meal whereas some others talked through telephone, Facebook, line, etc. Few of them dared not talk about sexual matters with their parents.

Factors effecting sexual communication included child raising form, close relationship, attitude, and age interval of youth and parents. Factors having a relationship with sexual communication in Muslim families were sexual development, sexual behaviors, personal skills in sexual health care taking, and society. Besides, culture, sex, age, occupation of parents, incomes of parents, and siblings had a relationship with sexual communication in family of the Muslim youths. Sexual matter knowledge extension of parents was important because they were close to their children. Hence, putting the importance on sexual communication in the family must begin with parents. Importantly, parents must not scorn their children when they ask them about sexual matters. In addition, concerned public agencies should promote knowledge about sexual mater in the family.

Keywords: Communication, Sexual, Youth, Muslim Familie

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่องการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความเพียรพยายาม ความมุ่งมั่นบากบั่น และความตั้งใจของผู้วิจัย รวมทั้งได้รับความกรุณาจาก ผศ.ดร.อัลญาน์ สมุหเสนีโต อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้สละเวลาให้คำปรึกษาและคำแนะนำ พร้อมทั้งตรวจทานข้อบกพร่องและให้ข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ประจำหลักสูตรการบริหารการพัฒนาสังคม ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ตลอดจนประธานและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่มีส่วนช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและคำแนะนำ และชี้แนะแนวทางให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา พร้อมกับให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับเครื่องมือวิจัยให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์มากขึ้น รวมถึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยศึกษาอยู่

ขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลและบุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ที่กรุณาเสียสละเวลาในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยอย่างตั้งใจและให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้รับกำลังใจ สนับสนุน ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา คำแนะนำ จากคุณศิริวรรณ ปานทรัพย์

ท้ายสุดขอกราบขอบพระคุณ คุณประโยค – ประไพ ต่างสี บิดาและมาดามที่คอยห่วงใย เป็นกำลังใจอย่างดีเมื่อยามที่ท้อแท้ และขอขอบพระคุณไปยังผู้ที่ให้ความช่วยเหลือทุกท่านที่ผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวนามไว้ในที่นี้ด้วยในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

นัจพร ต่างสี

เรื่อง	สารบัญ	หน้า
บทคัดย่อ		(5)
Abstract		(6)
กิตติกรรมประกาศ		(7)
สารบัญ		(8)
สารบัญตาราง		(10)
สารบัญภาพ		(14)
บทที่		
1 บทนำ		
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา		1
คำถามในการวิจัย		6
วัตถุประสงค์		6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ		6
ขอบเขตในการศึกษา		6
นิยามศัพท์เฉพาะ		7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		
แนวคิดการสื่อสาร		9
เรื่องเพศ		11
แนวคิดวัยรุ่น		14
อนามัยเจริญพันธุ์และสถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นไทย		25
แนวคิดการสื่อสารเรื่องเพศ		33
ครอบครัวมุสลิมและการเลี้ยงดูบุตร		34
การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิม		41
สังคมมุสลิมกับการอธิบายเพศวิถี เพศสภาพในจังหวัดปัตตานี		46
บริบทพื้นที่จังหวัดปัตตานี		48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		50
กรอบแนวคิดในการวิจัย		63
3 วิธีการดำเนินการวิจัย		
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง		67
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา		68
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ		74
การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ		75
การเก็บรวบรวมข้อมูล		77
การวิเคราะห์ข้อมูล		78
การนำเสนอผลการศึกษา		79

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
4 ผลการศึกษา	
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	80
สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี	84
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศของ วัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี	138
5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการศึกษา	184
อภิปรายผล	196
ข้อเสนอแนะ	205
บรรณานุกรม	208
ภาคผนวก	217
ภาคผนวก ก การทดสอบเครื่องมือในงานวิจัยเชิงปริมาณ	219
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	225
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	226
ภาคผนวก ง การหาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญจากการให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ	229
ภาคผนวก จ ผลการพิจารณารับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	237
ภาคผนวก ฉ หนังสือตอบรับการนำเสนอบทความวิจัย	239
ภาคผนวก ช เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	240
ภาคผนวก ซ ประวัติผู้เขียน	257

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	80
2 การรับรู้เรื่อง เมื่อผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น การผลิตของตัวอสุจินั้นจะเกิดการหลั่งอสุจิ ในเวลากลางคืน ที่เรียกว่า “ฝันเปียก” เป็นลักษณะที่แสดงว่าร่างกายและอวัยวะ สืบพันธุ์เริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่	84
3 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น	85
4 การรับรู้เรื่อง วัยรุ่นชายมีรูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น พละกำลังมากขึ้น	85
5 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น	86
6 การรับรู้เรื่อง วัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชายมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจและ อารมณ์ และอารมณ์นั้นจะอ่อนไหวง่าย	86
7 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น	87
8 การรับรู้เรื่อง วัยรุ่นผู้ชายจะมีขนขึ้นตามร่างกาย แขน ขา รักแร้ รอบอวัยวะเพศ	88
9 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น	88
10 การรับรู้เรื่อง การเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศนั้น เป็นความต้องการตาม ธรรมชาติของมนุษย์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น	89
11 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น	89
12 การรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ	90
13 การรับรู้เรื่องต้องรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศและร่างกายอยู่เสมอ	91
14 การรับรู้เรื่องชุดชั้นในและกางเกงชั้นใน ต้องซักให้สะอาดและตากในที่ที่มีแสงแดด เพื่อทำลายเชื้อโรค	92
15 การรับรู้เรื่องทำความสะอาดอวัยวะเพศ โดยการชำระล้างด้วยน้ำสะอาดและน้ำสบู่ เพื่อไม่ให้สกปรก หมักหมม แล้วเช็ดด้วยผ้าสะอาด	92
16 การรับรู้เรื่องไม่ใช่ชุดชั้นใน กางเกง กระโปรง ผ้าเช็ดตัว ปะปนกับบุคคลคนอื่น เพราะเขาอาจมีโรคติดต่อหรือโรคผิวหนังซึ่งอาจทำให้เราติดเชื้อได้	94
17 การรับรู้เรื่องการสวมกางเกงในที่สะอาด ไม่รัดแน่นเกินไป ต้องแห้ง ไม่อับชื้น และเปลี่ยนกางเกงในทุกวัน	94
18 การรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ	95
19 การรับรู้เรื่องการดูภาพโป๊/วิดีโอโป๊ เป็นสื่อที่จะแสดงพฤติกรรมทางเพศที่จะทำให้ วัยรุ่นลอกเลียนแบบพฤติกรรมนั้นได้	96
20 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น	97
21 การรับรู้เรื่องก่อนมีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัยในทุกกรณี	97
22 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น	98
23 การรับรู้เรื่องการแต่งตัวของผู้หญิงมุสลิมต้องแต่งกายตามวิถีของมุสลิม แต่งตัวให้ มิดชิด	99

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
24 การรับรู้เรื่อง ความสนใจเพศตรงข้าม แต่ต้องแสดงออกอย่างถูกต้องไม่ละเมิด หรือฉวยโอกาสทางเพศต่อผู้อื่น	100
25 การรับรู้เรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่รัก ควรเว้นระยะห่างและ ไม่ควรอยู่ที่ลับตาผู้คน	100
26 การรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรม	101
27 การรับรู้เรื่องการปรับตัวและรับฟังความคิดเห็น ที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต เรื่องเพศการอยู่ร่วมกันกับบุคคลในครอบครัวซึ่งกันและกัน และบุคคลภายนอกครอบครัว	102
28 การรับรู้เรื่องการดูแลเอาใจใส่วัยรุ่นอย่างสม่ำเสมอ ทำให้เกิดความผูกพันในครอบครัว เช่น การให้เวลากับวัยรุ่นในการร่วมกันแก้ไขปัญหาแบบเพื่อน คือ ยอมรับฟังความคิดเห็นโดยไม่ตำหนิ แต่ชี้ชวนไปในทางที่ดี	103
29 การรับรู้เรื่องการมีส่วนร่วมในครอบครัวและการแบ่งปันซึ่งกันและกัน เป็นเรื่องที่ สร้างสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้างได้	104
30 การรับรู้เรื่อง การเห็นอกเห็นใจผู้อื่นจะทำให้ความสัมพันธ์และมิตรภาพในการอยู่ ร่วมกันเพิ่มขึ้น	105
31 การรับรู้เรื่อง การอยู่ร่วมกันในครอบครัว ความเท่าเทียมทางเพศเป็นสิ่งสำคัญ	106
32 การรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธภาพ	106
33 การรับรู้เรื่อง การใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน จะมีตัวยาอยู่ 2 เม็ด กินยาเม็ดแรกให้ เร็วที่สุดหลังมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ป้องกันทันที โดยไม่ควรเกิน 72 ชม.และจะต้องกิน ยาเม็ดที่สองหลังเม็ดแรกไม่เกิน 12 ชม.	108
34 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น	108
35 การรับรู้เรื่อง เราสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้เมื่อวัยรุ่นยังไม่พร้อมจะมีบุตร โดยวิธีการคุมกำเนิด	109
36 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น	109
37 การรับรู้เรื่อง อ่านหนังสือหรือสื่อ ที่ให้ความรู้เรื่องเพศในด้านต่างๆ เพื่อศึกษา ทำความเข้าใจเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้	110
38 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น	111
39 การรับรู้เรื่อง รู้วิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้	112
40 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น	112
41 การรับรู้เรื่อง การปฏิเสธเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยกับวัยรุ่นที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องเพศ	113
42 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น	113

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
43 การรับรู้เรื่อง สามารถขอความช่วยเหลือผู้อื่นได้ เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ	114
44 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น	114
45 การรับรู้เรื่องเพศ ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ	115
46 การรับรู้เรื่อง การเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมในวัยรุ่น เช่น การเที่ยวสถานบันเทิงที่ยังไม่เหมาะสมกับวัย	116
47 การรับรู้เรื่อง สื่อและเทคโนโลยีทำให้วัยรุ่นสามารถติดต่อสื่อสารและนัดเจอกันง่ายขึ้น และเสี่ยงต่ออันตรายต่างๆที่ไม่พึงประสงค์ตามมา	117
48 การรับรู้เรื่องเพศของคนเรามากแสดงออกตามค่านิยม ทศนคติ ความเชื่อทางศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม เป็นต้น	118
49 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น	118
50 การรับรู้เรื่อง ต้องเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคมและการอยู่ร่วมกันในสังคม	119
51 การรับรู้เรื่องเพศด้านสังคมและวัฒนธรรม	120
52 การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว	121
53 ระดับการสื่อสารเรื่องเพศ	123
54 สัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง	135
55 ระดับสัมพันธภาพการพูดคุยเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	137
56 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศ ด้านพัฒนาการทางเพศ	138
57 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศ ด้านพัฒนาการทางเพศโดยมีปัจจัยควบคุม	141
58 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ	144
59 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ โดยมีปัจจัยควบคุม	149
60 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ	156
61 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ โดยมีปัจจัยเข้ามาควบคุม	160
62 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศ ด้านสัมพันธภาพทางเพศ	164
63 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศ ด้านสัมพันธภาพทางเพศโดยมีปัจจัยเข้ามาควบคุม	166

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
64 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคล ในการดูแลสุขภาพทางเพศ	167
65 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคล ในการดูแลสุขภาพทางเพศโดยมีปัจจัยควบคุม	171
66 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสังคมและ วัฒนธรรม	175

Prince of Songkla University
Pattani Campus

สารบัญภาพ

ตาราง	หน้า
1 ร้อยละของนักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์	26
2 ร้อยละการใช้ถุงยางอนามัยครั้งแรก	27
3 ร้อยละของหญิงคลอด พ.ศ. 2546 – 2559	27
4 กรอบแนวคิดการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี	65

Prince of Songkla University
Pattani Campus

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมไทยเป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม ครอบครัวไทยมีการเปลี่ยนแปลงจากครอบครัวขยาย (extended family) ที่มี ปู่ ย่า ตา ยาย พี่ ป้า น้า อา อยู่ใกล้ชิดกัน มาเป็นครอบครัวเดี่ยว (nuclear family) โดยแยกบ้านมาอยู่เพียงพ่อแม่ลูกเท่านั้น ดังนั้นพ่อแม่จึงมีบทบาทสำคัญที่สุดในการเลี้ยงดูลูก ครอบครัวจึงเป็นจุดเริ่มต้นของการหล่อหลอมจริยธรรม คุณธรรม ความเชื่อ ค่านิยม ตลอดจนทัศนคติต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในครอบครัวแล้วถ่ายทอดสู่เด็ก เปรียบเสมือนภูมิคุ้มกันที่เป็นพื้นฐานติดอยู่ในความรู้สึก สร้างเป็นทัศนคติของคนคนนั้น ที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต (เสาวภา เบญจพันธ์ทวี, 2540, น. 16) ด้วยเหตุที่ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมสถาบันแรกที่คนทุกคนจะต้องอยู่ร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และเป็นสถาบันที่มีความใกล้ชิดและผูกพันกับคนเรายาวนานที่สุด จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นสถาบันที่เราเกี่ยวข้องกับตั้งแต่เกิดจนตาย (นวลฉวี ประเสริฐสุข, 2558) และเป็นสถาบันทางสังคมแห่งแรกของมนุษย์ที่มีอิทธิพลต่อเรื่องเพศ ทำให้พ่อแม่เป็นบุคคลแรกที่เป็นแหล่งแรกในการให้ความรู้เรื่องเพศ กับลูก เป็นแบบอย่างในการอบรมสั่งสอน การให้แนวทาง หรือคำแนะนำต่างๆ เกี่ยวข้องในการสื่อสารเรื่องเพศ การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวมีผลต่อบุคลิกภาพ ทัศนคติ ค่านิยมและพฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัว รวมทั้งวิถีชีวิตของสมาชิกในครอบครัวที่ต่างมีอิทธิพลต่อกันและกัน ทำให้ลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัวมีลักษณะที่เด่นเฉพาะกว่าสถาบันอื่นๆ ในสังคม กล่าวคือครอบครัวเป็นกลุ่มทางสังคมขนาดเล็ก มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวอย่างลึกซึ้งและแน่นแฟ้น (สมศักดิ์ ศรีสันติสุข, 2550, น. 172)

การสื่อสารของแต่ละครอบครัวจะเป็นในลักษณะของการติดต่อสื่อสารระหว่างพ่อแม่และบุตร เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยเป็นการให้ความรู้แก่บุตรในเรื่องต่างๆ เปิดโอกาสให้บุตรได้แสดงความคิดเห็นและความรู้สึกของบุตร รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาในครอบครัว การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ และเป็นสื่อกลางระหว่างบุคคลที่ช่วยสร้างความเข้าใจอันดี ส่งผลให้เกิดความร่วมมือในการประกอบกิจกรรมต่างๆ การสื่อสารในครอบครัวมีหลายรูปแบบด้วยกัน ซึ่งแต่ละครอบครัวอาจเลือกใช้แตกต่างกัน นอกจากนั้นยังได้รับอิทธิพลจากสังคมภายนอก เช่น สื่อมวลชน เพื่อน โรงเรียน ที่ทำงาน เป็นต้น สามารถส่งผลต่อการสื่อสารในครอบครัวได้ เช่น การเปรียบเทียบลูกของตนกับลูกของคนอื่นในเรื่องต่างๆ ยิ่งไปกว่านั้นแรงกดดันจากปัญหาต่างๆ ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ การทำงาน การว่างงาน โรคภัยไข้เจ็บ การหย่าร้าง การแยกกันอยู่ การทำผิดกฎหมาย การเสียชีวิตของคนในครอบครัว การติดยาเสพติดหรือของมีมึนเมา ล้วนเป็นสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในครอบครัวได้ (วุฒิสักดิ์ แต่งเหลือ, 2547, น. 43) ส่วนการเลี้ยงดูเด็กในแต่ละครอบครัวจะมีหลายรูปแบบด้วยกันที่แตกต่างกันไป (อรชума พุ่มสวัสดิ์, 2539, น. 9-10) การพูดจាកันในครอบครัวเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแทบตลอดเวลาบางครั้งก็ฟังรู้เรื่อง บางครั้งก็ไม่เข้าใจในสิ่งที่อีกฝ่ายหนึ่งพูดบ้าง การพูดจึงจำเป็นต้องมีทักษะในการสื่อสารซึ่งกันและกัน เพื่อดำรงไว้ซึ่งสัมพันธ์ภาพแห่งรัก ต้องมีความอดทนและรู้จักให้อภัยกันในระหว่างผู้ฟังและผู้พูด และสิ่ง

สำคัญคือการสื่อสารกันในเรื่องความรัก (ขุมาภรณ์ ฝาชัยภูมิ, 2559) แต่พบว่า พ่อแม่ยังมีการสื่อสารเรื่องเพศกับลูกน้อย เพราะสังคมมีแนวความคิดความเชื่อที่ว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ไม่สมควรที่จะเปิดเผย ทำให้พ่อแม่ยังอายที่จะพูดคุย ไม่รู้จะเริ่มอย่างไรและเริ่มเมื่อไหร่ จะใช้วิธีการพูดคุยโดยตรงหรือใช้การพูดคุยทางอ้อม ส่งผลทำให้ลูกขาดความรู้ความเข้าใจ จึงนำไปสู่พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม (กุลกานต์ อภิวัตน์ลังการ, บุญเสริม หุตะแพทย์ และ ประกายรัตน์ ภัทรธิตี, 2551) ซึ่งวัยรุ่นเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ อันเป็นผลมาจากการเจริญเติบโตและพัฒนาการที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น โดยการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกายและอารมณ์ ทั้งวัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชายนั้นจะมีความแตกต่างกัน (เกื้อ วงศ์บุญสิน, สุวานี สุรเสียงสงข์, จินตนา เพชรานนท์, ปรียา มิตรานนท์ และ กิตติ ลิ้มสกุล, 2546) ทำให้ต้องปรับตัวกับสภาพร่างกายที่เปลี่ยนไป มีอารมณ์อ่อนไหว เปลี่ยนแปลงง่าย เป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง สับสนในบทบาทตัวเอง ระหว่างการเป็นเด็กกับผู้ใหญ่และเพื่อน มีอิทธิพลสูงต่อความคิด นอกจากนี้ช่วงวัย 15 – 25 ปี ยังให้ความสนใจในเรื่องเพศเป็นอย่างมาก (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2558)

วัยรุ่นจะมีพฤติกรรมการเรียนรู้เรื่องเพศด้วยตัวเอง จึงเกิดการค้นหาเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองจากการอ่านหนังสือการ์ตูนลามกและสื่อลามกต่างๆ เกิดการลอกเลียนแบบที่ไม่เหมาะสม ซึ่งสื่อเหล่านั้นมีการแสดงถึงพฤติกรรมทางเพศที่เกินความเหมาะสม ทำให้เยาวชนได้รับการเรียนรู้ที่ไม่ถูกต้อง บางอย่างเกินกว่าวัยที่ควรจะได้รับรู้ ส่งผลให้เกิดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน จากข้อมูลของสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ในปี พ.ศ. 2551 - 2555 แต่ละปีจะมีจำนวนเยาวชนที่คลอดบุตรเพิ่มขึ้น ซึ่งในจำนวนนี้เป็นเยาวชนที่มีอายุน้อยกว่า 15 ปี มีการตั้งครรภ์ จำนวน 2,745 คน เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 3,707 คน สะท้อนให้เห็นพฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์มากขึ้นและเป็นการมีเพศสัมพันธ์แบบขาดความรับผิดชอบ ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ การตั้งครรภ์อันไม่พึงประสงค์ รวมถึงการขาดโอกาสทางการศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการขาดความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ การขาดเจตคติ และขาดทักษะในการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศหรือสิ่งแวดล้อม มีส่วนทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมเสี่ยงได้ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2558) ทำให้ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่อวัยรุ่น ครอบครัว สังคมและประเทศชาติอย่างใหญ่หลวง โดยเฉพาะวัยรุ่นจะได้รับผลกระทบทั้งทางด้านร่างกาย สังคม จิตใจและจิตวิญญาณอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (พิมลวรรณ อิศรภักดี, 2545)

จากข้อมูลการสำรวจพฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดในการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนประเทศไทย โดยสำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุขใน พ.ศ. 2556 แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นทั้งเพศชายและหญิงค่อยๆเพิ่มขึ้นในช่วง พ.ศ. 2547 เรื่อยมาจนสูงที่สุดใน พ.ศ. 2554 หลังจากนั้นลดลงมาอยู่ในระดับที่ค่อนข้างคงที่ตั้งแต่ พ.ศ. 2555 เป็นต้นมา (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2558) ส่วนอัตราการคลอดในวัยรุ่นของประเทศไทยนั้นเริ่มมีอัตราการเพิ่มสูงขึ้น

อย่างเห็นได้ชัดในระหว่าง พ.ศ. 2543 - 2555 โดยอัตราการคลอดในวัยรุ่นอายุ 15 - 19 ปี ต่อประชากรหญิงอายุ 15 - 19 ปี 1,000 คนเพิ่มจาก 31.1 เป็น 53.4 ส่วนอัตราการคลอดในวัยรุ่นอายุ 10 - 14 ปี ต่อประชากรหญิงอายุ 10 - 14 ปี 1,000 คน เพิ่มจาก 0.5 เป็น 1.8 หลังจากนั้น ในระหว่าง พ.ศ. 2556 - 2558 อัตราการคลอดในวัยรุ่นทั้ง 2 กลุ่มอายุมีแนวโน้มลดลงเท่ากับ 44.8 ต่อประชากรหญิงอายุ 15 - 19 ปี 1,000 คน และ 1.5 ต่อประชากรหญิงอายุ 10 - 14 ปี 1,000 คน ใน พ.ศ. 2558 นอกจากนี้สถานการณ์การคลอดซ้ำในวัยรุ่นยังคงอยู่ในระดับสูง โดยอัตราการคลอดซ้ำในหญิงอายุ 15-19 ปีมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในระยะ 5 ปีที่ผ่านมาเท่ากับร้อยละ 11.3, 11.8, 11.9, 12.5 และ 12.8 ในช่วง พ.ศ. 2553 - 2557 ตามลำดับ ส่วนใน พ.ศ. 2558 อัตราการคลอดซ้ำในหญิงอายุ 15 - 19 ปี ลดลงเล็กน้อย เท่ากับร้อยละ 12.5 (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2558) และจากข้อมูลด้านการใช้ถุงยางอนามัย พบว่าวัยรุ่นมีการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในระดับต่ำ พฤติกรรมเสี่ยงเหล่านี้ส่งผลให้เกิดการตั้งครรภ์ไม่พร้อมการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและเยาวชน รวมทั้งการทำแท้งที่ไม่ปลอดภัย สาเหตุส่วนใหญ่มาจากปัญหาภายในครอบครัว และปัญหาขาดความรู้ในเรื่องเพศศึกษา ปัญหาสื่อที่ช่วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ ตลอดจนค่านิยมและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลง (สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค, 2555) หากวัยรุ่นได้รับการพูดคุยเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสม จะส่งผลทำให้วัยรุ่นแก้ปัญหาเกี่ยวกับความรักได้ดีกว่าวัยรุ่นที่ครอบครัวปิดกั้น เพราะการสื่อสารกันในครอบครัวสามารถสร้างทักษะในการคบเพื่อนต่างเพศแก่วัยรุ่น ทำให้รู้จักวิธีการป้องกันตนเองในเรื่องของความรักซึ่งอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ แต่การสื่อสารภายในครอบครัวเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น กลับเป็นสิ่งที่หลายครอบครัวละเลยและไม่ได้ให้ความรู้และความเข้าใจที่ดีแก่บุตรหลาน ทั้งๆที่เรื่องพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นเรื่องสำคัญอย่างมากของวัยรุ่น (วารางคณา รัชตะวรรณ, 2545) ซึ่งปัจจัยหลักในการพัฒนาสังคม คือ การพัฒนาเยาวชน เพราะการพัฒนาเยาวชนเปรียบเสมือนการสร้างครอบครัวตัวอย่างเช่น การอบรม การสร้างความรู้ ความเข้าใจ ทักษะการสร้าง ความร่วมมือในระหว่างสมาชิกกันเองเพื่อก้าวเข้าสู่การขยายตัวไปในกลุ่มใหญ่ของสังคมโดยรวม การพัฒนาเยาวชนไม่ได้หมายความว่าต้องมีกระบวนการการเรียนการสอนเหมือนในสถาบัน การศึกษาที่กำหนดมาตรฐานความรู้ หรือวิธีการทางเทคนิค แต่ควรเป็นการเรียนการสอนผ่านวัฒนธรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะ วิธีคิดและการปรับตัวด้วยตนเอง ประกอบกับการส่งเสริมให้เยาวชนมีทัศนคติ ความเข้าใจความสัมพันธ์การเปลี่ยนแปลงทางสังคมตนเองและสังคมอื่นๆ กับการดำเนินชีวิตในอนาคต

เมื่อกล่าวถึงวัยรุ่นในครอบครัว วัยรุ่นในครอบครัวที่นับถือศาสนาอิสลามในภาคใต้ตอนล่าง มีประชากรที่นับถือศาสนาอิสลามเป็นจำนวนมากปัจจุบันพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 3,650,804 คน ซึ่งแยกเป็นประชากรชาย 1,798,823 คน และประชากรหญิง 1,851,981 คน ส่วนใหญ่ร้อยละ 70.99 นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 28.10 นับถือศาสนาพุทธ และอีกร้อยละ 0.91 นับถือศาสนาอื่นๆ (คริสต์/ฮินดู) ซึ่งประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ประกอบด้วยจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส โดยมีประชากรรวม 1.95 ล้านคน ส่วนใหญ่ร้อยละ 83 นับถือศาสนาอิสลาม (สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน, 2557) และจังหวัดที่มีประชากรนับถือศาสนาอิสลามมากที่สุด คือ จังหวัดนราธิวาส รองลงมา

จังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส ทำให้พื้นที่ดังกล่าว มีครอบครัวที่เป็นชาวไทยมุสลิมที่นับถือศาสนาอิสลามเป็นจำนวนมาก ซึ่งครอบครัวอิสลาม เป็นครอบครัวที่ดีจำเป็นต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งความอบอุ่น ความรัก ความเมตตาที่พึงมีต่อกัน มิใช่ว่าการตกลงใจอยู่ร่วมเป็นครอบครัวเดียวกันนั้น เพื่อสนองความเรียกร้องตามธรรมชาติที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์และความผูกพันของสามีภรรยา ซึ่งนับว่าสูงส่งและมีค่าควรแก่การรักษา ยิ่งเปรียบได้กับความรักความผูกพันของบุคคลหนึ่งที่มีต่อชีวิตของเขาเอง ศาสนาอิสลามจึงยึดมั่นในหลักการศาสนาอิสลามอย่างเคร่งครัด การสอนเรื่องเพศสัมพันธ์ตามหลักศาสนาต้องระมัดระวัง ถึงแม้ไม่มีการห้ามไม่ให้พูดถึง แต่จะสื่อสารอย่างไรไม่ให้เป็นการชักจูงให้เยาวชนกระทำในสิ่งต้องห้าม และนำหลักศาสนาไปใช้ในการดำเนินชีวิต แต่ปัจจุบันสังคมตระหนักเรื่องศาสนาน้อยลงไม่เข้าใจหลักการศาสนาทำให้วัยรุ่นมุสลิมกระทำผิดหลักศาสนามากขึ้นมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เกิดการตั้งท้องแบบไม่พึงประสงค์และเป็นแม่วัยรุ่นเพิ่มมากขึ้น (ประเสริฐ มะหะหมัด, 2559) ปัญหาด้านการสื่อสารระหว่างกันภายในครอบครัว เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด แต่มักถูกมองข้ามมากที่สุดเช่นกัน โดยส่วนใหญ่ผู้คนมักมองว่าการสื่อสารเป็นเรื่องปกติธรรมดา ที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกวัน แต่โดยแท้จริงแล้ววัยรุ่นไม่มีที่ปรึกษาและไม่กล้าพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง แต่หากวัยรุ่นได้รับข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง ก็จะเกิดความเชื่อและปฏิบัติตนที่ผิดพลาดและ ไม่เหมาะสม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อวัยรุ่นรวมทั้งสัมพันธ์ภาพในครอบครัวด้วย (สำนักงานอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2558)

จากข้อมูลการคลอดของสตรีวัยรุ่นในจังหวัดปัตตานี พบว่าในปี พ.ศ. 2553 มีหญิงตั้งครรภ์และคลอดบุตรในขณะที่มีอายุ 15 - 19 ปี จำนวน 1,148 คน และในปี พ.ศ. 2556 พบว่าจำนวนการคลอดของสตรีวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์เพิ่มขึ้นเป็น 1,313 คน (สำนักงานอนามัยเจริญพันธุ์ ทีมศูนย์อนามัยที่ 1 - 12 และมหาวิทยาลัยมหิดล, 2556) โดยจังหวัดปัตตานีมีประชากรทั้งสิ้น 689,474 คน ประชากรส่วนใหญ่ในจังหวัดปัตตานีนับถือศาสนาอิสลาม จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าจำนวน 599,382 คน คิดเป็นร้อยละ 86.25 รองลงมาคือศาสนาพุทธ จำนวน 96,028 คน คิดเป็นร้อยละ 13.70 และนับถือศาสนาคริสต์/อื่นๆ จำนวน 357 คน คิดเป็นร้อยละ 0.05 อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี เป็นพื้นที่ที่ประชากรนับถือศาสนาอิสลามเป็นส่วนใหญ่มากที่สุดในจังหวัดปัตตานี จำนวน 102,333 คน (สำนักงานจังหวัดปัตตานี, 2558) ประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลามมีความเชื่อและหลักปฏิบัติตามศาสนาที่ค่อนข้างเคร่งครัดมีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตมาลาญที่โดดเด่น ครอบคลุมถึงจารีตประเพณีที่สั่งสมและสืบสานต่อกันมาจนกลายเป็นอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่ม ตลอดจนเป็นสิ่งที่มีพบเห็นได้เป็นปกติในวิถีชีวิตของกลุ่มชนชั้น ซึ่งสามารถสังเกตเห็นได้จากการแต่งกาย อาหารการกิน การละเล่น งานรื่นเริง การประดิษฐ์และหัตถกรรม ประเพณีเกี่ยวเนื่องด้วยศาสนาและคติความเชื่อ การประกอบอาชีพ การสร้างที่พักอาศัย ภาษาและวรรณกรรม เป็นต้น (อาลี เสือสมิง, 2554) สำหรับวัยรุ่นมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) นั้นเป็นมุสลิมกลุ่มหนึ่งที่มีอัตลักษณ์ของตน ไม่ว่าจะเรื่องของ การนับถือศาสนา วิถีชีวิต วัฒนธรรมที่แตกต่างจากวัยรุ่นทั่วไป ซึ่งในขณะที่ความเชื่อและภูมิหลังของมุสลิมนั้นมีหลักปฏิบัติที่ชัดเจน ซึ่งในหลักศาสนาอิสลามยอมรับความต้องการทางเพศโดยเฉพาะของฝ่ายชาย แต่อิสลามก็ควบคุมความต้องการนั้นให้อยู่ในทางที่ถูกที่ควรคือ การแต่งงาน ไม่ใช่ไปหาความสุขทางเพศกับหญิงอื่นที่มีใจภรรยาของตนเอง ซึ่งในศาสนาอิสลามถือว่า การมีเพศสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายหญิงโดยผ่านการแต่งงานกันแล้ว ระหว่างชาย

หญิงอย่างถูกต้องตามหลักศาสนา ก็จะเป็นสิ่งที่น่ายินดีและถูกต้อง ยิ่งกว่านั้นชีวิตของหนุ่มสาวที่ได้ผ่านการแต่งงานจะถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของสถาบันครอบครัวที่ดี อิสลามจึงถือว่าโดยสิทธิ์ขั้นพื้นฐานของมนุษย์แล้วนั้นสตรีย่อมมีฐานะที่ทัดเทียมกันกับบุรุษเพศ และอิสลามถือว่าสัมพันธ์ภาพระหว่างสองเพศดังกล่าว ควรต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเอื้ออาทร ความห่วงใย ความรักและโอบอ้อมอารีที่อยู่ในกรอบของศาสนา ต่างฝ่ายต่างปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุดเพื่อรังสรรค์ จรรโลงสังคมที่เปี่ยมสุข ครอบครัว คือ เสาหลักที่ค้ำจุนการพัฒนาสังคม การแต่งงานและใช้ชีวิตฉันสามีภรรยา คือ มาตรการหลักในการเสริมสร้างครอบครัวอันอบอุ่น (ปริญญา ประหยัดทรัพย์, 2558)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า จังหวัดปัตตานีเป็นพื้นที่ซึ่งมีประชากรที่นับถือศาสนาอิสลามเป็นส่วนใหญ่ เป็นพื้นที่หนึ่งที่อยู่ในเขตเมือง โดยการสื่อสารภายในครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญ หากครอบครัวมีการสื่อสารที่ไม่เหมาะสมอาจก่อให้เกิดปัญหาในครอบครัวได้ แต่ในทางกลับกัน การสื่อสารที่มีคุณภาพนั้น อาจเป็นหนทางหนึ่งในการแก้ปัญหาให้กับครอบครัวได้ โดยเฉพาะปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น ซึ่งเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพราะเป็นปัญหาของครอบครัวและปัญหาของสังคมที่ต้องร่วมกันช่วยแก้ไขปัญหา เพื่อป้องกันการเกิดเหตุร้ายต่างๆกับวัยรุ่นที่อยู่ในความดูแลของผู้ปกครอง และการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวค่อนข้างที่จะน้อย จึงเห็นความสำคัญว่า การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวกับวัยรุ่นเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อป้องกันการเกิดเหตุ และสิ่งที่สำคัญสำหรับการสื่อสารเรื่องเพศในวัยรุ่น คือ ครอบครัว เพราะครอบครัวเป็นสังคมที่มีความใกล้ชิดกับวัยรุ่นมากที่สุด หากมีการสื่อสารเรื่องเพศอย่างถูกต้องและเข้าใจ จะทำให้การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวกับวัยรุ่น ไม่ใช่เรื่องยากและเป็นแหล่งที่วัยรุ่นไว้วางใจที่จะปรึกษาเรื่องราวต่างๆกับบุคคลในครอบครัวได้ และปัญหาวัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม กำลังเป็นปัญหาใหญ่ที่ทุกคนในสังคมต้องช่วยกันแก้ไข โดยทั่วไปสังคมไทยยังเห็นเรื่องเพศเป็นเรื่องที่น่าอาย ไม่ควรที่จะนำมาพูดคุยกันอย่างเปิดเผย ส่งผลให้วัยรุ่นขาดความรู้และการชี้แนะที่ถูกต้องในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ เพื่อลดปัญหาที่จะตามมาจากการมีเพศสัมพันธ์ เมื่อยังไม่ถึงเวลาอันควรของวัยรุ่น ไม่ว่าจะเป็นการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การติดโรคทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น รวมทั้งสถาบันครอบครัวถือเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการช่วยลดปัญหาเหล่านี้ลงได้ หากพ่อแม่ผู้ปกครองให้การดูแลเอาใจใส่ในการเลี้ยงดูลูกๆ พร้อมทั้งให้คำปรึกษาในเรื่องเพศอย่างเหมาะสม เพื่อไม่ให้เด็กๆออกนอกกรอบนอกทางได้ (จิรารัตน์ พร้อมมูล, 2548)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเรื่องการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม จังหวัดปัตตานี สถานการณ์ปัจจัยและอุปสรรค ที่มีต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของครอบครัวและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ในการพูดคุยกันภายในครอบครัวที่มีความเข้าใจกันและมีความสุขในครอบครัว เนื่องจากการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว โดยเฉพาะพ่อแม่ ผู้ปกครองกับลูกนั้น มีความจำเป็นและเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกัน ควรสื่อสารกับวัยรุ่น แม้ว่าอาจมีอุปสรรคบ้าง เพราะปัจจุบันนี้วัยรุ่นประสบปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การถูกล่วงละเมิดทางเพศเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งมีการแพร่ระบาดของโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่างๆอีกด้วย ดังนั้นการสร้างความตระหนักในปัญหาดังกล่าว ควรมีการเริ่มที่ครอบครัว เนื่องจากเป็นสถาบันหลักทางสังคมที่สำคัญที่สุด

และมีความใกล้ชิดกับวัยรุ่นมากที่สุด โดยที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง จะเป็นผู้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและพฤติกรรมของวัยรุ่น มีบทบาทในการสร้างภูมิคุ้มกันเรื่องเพศให้กับวัยรุ่น ดังนั้นการพูดคุยเรื่องเพศในครอบครัว จึงมุ่งหวังให้พ่อแม่ ผู้ปกครองสามารถพูดคุยเรื่องเพศกับวัยรุ่นได้ และส่งผลให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมและปลอดภัย

คำถามการวิจัย

1. สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานีเป็นอย่างไร
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานีเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการประเมินสถานการณ์ และแก้ไขอุปสรรคในการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง ในจังหวัดปัตตานี
2. เป็นประโยชน์สำหรับผู้ปกครอง ที่มีบุตรหลานที่เป็นวัยรุ่นได้รับรู้ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศ
3. ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ที่จะทำให้ออกให้เกิดการกำหนดแนวทางการแก้ไขอย่างครอบคลุมรอบด้าน

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัย เรื่องการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมจังหวัดปัตตานีที่มีอายุ 15 – 25 ปี ซึ่งลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศ ประกอบด้วย เพศ อายุ รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของบุคคลในครอบครัว และอาชีพของผู้ปกครอง โดยศึกษาสถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศ ประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้เรื่องเพศในการสื่อสารเรื่องเพศ ประกอบด้วยพัฒนาการ 6 ด้าน คือ 1. พัฒนาการทางเพศ 2. สุขอนามัยทางเพศ 3. พฤติกรรมทางเพศ 4. สัมพันธภาพ 5. ทักษะส่วนบุคคล 6. สังคมและวัฒนธรรม และศึกษาปัจจัยการสื่อสารเรื่องเพศที่ประกอบด้วย รูปแบบของครอบครัว การมีพี่น้อง

เพศเดียวกัน การเลี้ยงดู การเฝ้าสังเกต ความใกล้ชิด รวมทั้งช่องทาง ช่วงเวลา ความถี่ในการสื่อสาร และอุปสรรคในการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม โดยนำแนวคิด ทฤษฎี การสื่อสารเรื่องเพศ การสื่อสารเรื่องเพศ ครอบครัวมุสลิม การสื่อสารเรื่องเพศครอบครัวมุสลิมและการเลี้ยงดูมาประกอบการวิจัยในครั้งนี้

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ได้แก่ บุคคลที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองจังหวัดปัตตานีที่นับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 56,547 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

การวิจัยเชิงปริมาณ

วัยรุ่นที่นับถือศาสนาอิสลาม มีอายุ 15 – 25 ปี อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี จำนวน 397 คน โดยได้กลุ่มตัวอย่างจากการใช้สูตรการหากลุ่มตัวอย่างของ Yamane และกลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นที่นับถือศาสนาอิสลามที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองจังหวัดปัตตานีเกิน 1 ปี

การวิจัยเชิงคุณภาพ

วัยรุ่นที่นับถือศาสนาอิสลาม มีอายุ 15 – 25 ปี อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี จำนวน 10 คน โดยใช้เกณฑ์การเลือกจากผู้ให้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ จำนวน 397 คน ที่ให้คำตอบในการตอบแบบสัมภาษณ์ที่ครอบคลุมเนื้อหาในงานวิจัย เพื่อนำกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพ

ขอบเขตด้านพื้นที่

อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี โดยพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดปัตตานี มีจำนวนสถานศึกษาในพื้นที่เขตอำเภอเมืองจำนวนหลายแห่ง และเป็นพื้นที่ที่มีประชากรมากที่สุดในจังหวัดปัตตานี และอำเภอเมืองเป็นพื้นที่ที่ประชากรนับถือศาสนาอิสลามเป็นอันดับ 2

นิยามศัพท์

เพศ หมายถึง เพศของกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น เพศหญิง เพศชาย เพศทางเลือก

การสื่อสาร หมายถึง การแลกเปลี่ยนคำพูด อักษร สัญลักษณ์หรือการแสดงออกทางพฤติกรรม ที่ถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง โดยใช้วิธีการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อสาร

เรื่องเพศ หมายถึง ลักษณะทางร่างกายหรือสรีระร่างกาย ที่บ่งบอกถึงเพศสภาพทางร่างกาย อีกทั้งมีความเชื่อ ทักษะคติ ค่านิยม ประสบการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ สร้างความเข้าใจ

กับเรื่องเพศที่ถูกต้องเหมาะสมกับวัยรุ่น ทั้งด้านความรู้ ทักษะคิดและพฤติกรรมที่เหมาะสมในเรื่องเพศ เพื่อสามารถปรับตัวในการดำเนินชีวิตในสังคมร่วมกับบุคคลเพศเดียวกันหรือต่างเพศ

การสื่อสารเรื่องเพศ หมายถึง การให้ความรู้ ความเข้าใจโดยผ่านการแลกเปลี่ยนคำพูด อักษร สัญลักษณ์ หรือข่าวสารระหว่างกัน โดยมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยผ่านสื่อต่างๆที่เหมาะสมและตอบสนองวัตถุประสงค์หรือสิ่ง ที่ต้องการในการสื่อสารได้เป็นอย่างดีและเป็นการแสดงถึงกิริยา ท่าทาง คำพูด และความเข้าใจในการ สื่อสารระหว่างกัน ทั้งการได้ยิน ได้ฟัง ได้อ่านหรือการรับรู้ถึงความหมายเดียวกันในการสื่อสาร

สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศ หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นและพ่อแม่ผู้ปกครอง ในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี เกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิม อาทิ เช่น การตั้งครมในวัยเรียน ปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม การวางตัวระหว่างเพศ เป็นต้น

วัยรุ่น หมายถึง วัยรุ่นที่มีอายุ 15 – 25 ปี นับถือศาสนาอิสลาม อาศัยอยู่ในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

ครอบครัวมุสลิม หมายถึง สถาบันทางสังคมที่ประกอบด้วย พ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง พี่ และ น้อง ที่มีความใกล้ชิดกันกับวัยรุ่น โดยเป็นครอบครัวที่มีวัยรุ่นนับถือศาสนาอิสลาม อายุ 15 – 25 ปี ที่อาศัยอยู่ร่วมกันในครอบครัว อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมจังหวัดปัตตานี เพื่อศึกษาสถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นจังหวัดปัตตานี และศึกษาปัจจัยมีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมจังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษา โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้ ตอนที่ 1 แนวคิดการสื่อสาร ประกอบด้วย ความหมาย วิธีการสื่อสาร และรูปแบบของการสื่อสาร ตอนที่ 2 เรื่องเพศ ประกอบด้วย ความหมายของเรื่องเพศ และการเรียนรู้เรื่องเพศ ตอนที่ 3 แนวคิดวัยรุ่น ประกอบด้วย ความหมายของวัยรุ่น พัฒนาการและการปรับตัวทางเพศของวัยรุ่น ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ปัญหาวัยรุ่นมุสลิม การปรับตัวทางสังคม อิทธิพลต่างๆที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ ความเท่าเทียมทางเพศในศาสนาอิสลาม และความผิดชินา (ความผิดประเวณีในศาสนาอิสลาม) ตอนที่ 4 อนามัยเจริญพันธุ์และสถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นไทย ประกอบด้วย ความหมายอนามัยเจริญพันธุ์ สถานการณ์อนามัยเจริญพันธุ์ในวัยรุ่น สิทธิอนามัยเจริญพันธุ์ อนามัยเจริญพันธุ์ จังหวัดปัตตานี และการทำแท้งในศาสนาอิสลาม ตอนที่ 5 แนวคิดการสื่อสารเรื่องเพศ การสื่อสารเรื่องเพศในสังคมไทย ตอนที่ 6 ครอบครัวมุสลิมและการเลี้ยงดูบุตร ประกอบด้วย ความหมายครอบครัว ความหมายครอบครัวมุสลิม บทบาทการอบรมเลี้ยงดูบุตร สถานะของมารดาในอิสลาม การเลี้ยงลูกให้ถูกทางตามคำสอนของอัลกุรอาน และซุนนะฮ์ และการเลี้ยงลูกตามทฤษฎีธรรมชาติ (กระบวนการ ตรีปิยะห์แบบอิสลาม) ตอนที่ 7 การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิม ประกอบด้วย ความหมายการสื่อสารในครอบครัว ความสำคัญของการสื่อสารในครอบครัว ครอบครัวกับเพศศึกษา ครอบครัวอิสลามกับเรื่องเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ในศาสนาอิสลาม ตอนที่ 8 บริบทพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ตอนที่ 9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และตอนที่ 10 กรอบแนวคิดในการวิจัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดการสื่อสาร

ความหมายการสื่อสาร

การสื่อสาร กาญจนา มีศิลป์วิภักย์ (2557) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสื่อสารคือ พฤติกรรมของมนุษย์ทั้งที่ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนหรือพฤติกรรมที่ไม่ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียน โดยบางคนถือว่าพฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์ที่สามารถสื่อความหมายได้ หรือก่อให้เกิดความหมายได้ก็ถือเป็น การสื่อสารทั้งสิ้น ถึงแม้ว่าผู้แสดงพฤติกรรมนั้นจะไม่มีเจตนาสื่อสารก็ตาม การสื่อสารของมนุษย์มักจะแตกต่างกันออกไปตามแนวความคิดของแต่ละบุคคล และ อัมพร เบญจพลพิทักษ์ (ม.ป.ป.) กล่าวถึงการสื่อสาร หมายถึง กระบวนการส่งข่าวสารข้อมูลจากผู้ส่งข่าวสารไปยังผู้รับข่าวสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อชักจูงให้ผู้รับข่าวสารมีปฏิกิริยาตอบสนองกลับมา โดยคาดหวังให้เป็นไปตามที่ผู้ส่งต้องการ โดยรูปแบบของการสื่อสาร สามารถถูกจำแนกได้แตกต่างกันตามเกณฑ์ต่างๆที่ใช้ในการทำความเข้าใจ การสื่อสารอย่างลึกซึ้ง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เป็นการแลกเปลี่ยนคำพูด อักษร สัญลักษณ์หรือการแสดงออกทางพฤติกรรม ทำให้เกิดการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนข่าวสารกันระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร เป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดความหมายและมีความเข้าใจที่ตรงกัน ในการสื่อสารในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ที่เหมาะสมในการสื่อสารจนเกิดการสื่อสารนั้นขึ้น โดยการสื่อสารนั้น จะมีวิธีการสื่อสารที่แตกต่างกันออกไปซึ่งวิธีการสื่อสารดังนี้

วิธีการสื่อสาร

กิตานันท์ มลิทอง (2543) กล่าวถึงวิธีของการสื่อสารว่า วิธีของการสื่อสารได้แบ่งตามลักษณะการรับรู้ได้ 3 แบบดังนี้ 1. การสื่อสารด้วยวาจาหรือ“วจนภาษา”(Oral Communication) เช่น การพูด การร้องเพลง เป็นต้น 2. การสื่อสารที่มิใช่วาจาหรือ“อวจนภาษา” (Nonverbal Communication) และการสื่อสารด้วยภาษาเขียน (Written Communication) เช่น การสื่อสารด้วยท่าทาง ภาษามือ และตัวหนังสือ เป็นต้น 3. การสื่อสารด้วยการใช้จักขุสัมผัสหรือการมองเห็น (Visual Communication) เช่น การสื่อสารด้วยภาพ โปสเตอร์ สไลด์ เป็นต้น หรือโดยการใช้สัญลักษณ์และเครื่องหมายต่างๆ เช่น ลูกศรชี้ทางเดิน เป็นต้น ภายใต้วิธีการสื่อสาร รูปแบบการสื่อสารก็เป็นลักษณะของการตอบสนองของผู้ส่งสารและผู้รับสาร ทำให้เกิดการสื่อสารขึ้น ระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร

รูปแบบของการสื่อสาร

1. การสื่อสารทางเดียว (One - Way Communication) เป็นการส่งข่าวสารหรือการสื่อความหมายไปยังผู้รับแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยที่ผู้รับไม่สามารถมีการตอบสนองในทันที (Immediate Response) ให้ผู้ส่งทราบได้ แต่อาจจะมีปฏิกิริยาตอบสนองกลับ (Feedback) ไปยังผู้ส่งภายหลังได้ การสื่อสารในรูปแบบนี้จึงเป็นการที่ผู้ส่งและผู้รับไม่สามารถมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันได้ทันที จึงมักเป็นการสื่อสารโดยอาศัยสื่อมวลชน เช่น การฟังวิทยุ หรือการชมโทรทัศน์เหล่านี้ เป็นต้น 2. การสื่อสารสองทาง (Two - Way Communication) เป็นการสื่อสารหรือการสื่อความหมายที่ผู้รับมีโอกาสตอบสนองมายังผู้ส่งได้ในทันที โดยที่ผู้ส่งและผู้รับอาจอยู่ต่อหน้ากันหรืออาจอยู่คนละสถานที่ก็ได้ แต่ทั้งสองฝ่ายจะสามารถมีการเจรจา การโต้ตอบกันไปมาโดยที่ต่างฝ่ายต่างผลัดกันทำหน้าที่เป็นทั้งผู้ส่งผู้รับในเวลาเดียวกัน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การสื่อสาร หมายถึง เป็นการแลกเปลี่ยนคำพูด อักษร สัญลักษณ์ หรือข่าวสารระหว่างบุคคล 2 คน โดยมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร ซึ่งกระบวนการสื่อความหมายจะเริ่มตั้งแต่การแปลความหมาย การถ่ายทอดข่าวสารซึ่งกันและกันแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยผ่านสื่อต่างๆที่เหมาะสม และตอบสนองวัตถุประสงค์หรือสิ่งที่ต้องการในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี และเป็นการแสดงถึงกิริยา ท่าทาง คำพูด และความเข้าใจในการสื่อสารระหว่างกัน ทั้งการได้ยินได้ฟัง ได้อ่านหรือการรับรู้ถึงความหมายเดียวกันในการสื่อสาร เป็นการเรียนรู้รูปแบบในการสื่อสารหลากหลายครั้ง ก็เกิดความคิด ความเข้าใจในกระบวนการสื่อสาร ซึ่งจะทำให้รู้ปัญหาในการสื่อสารแต่ละรูปแบบว่าเป็นอย่างไร จึงจะช่วยคาดคะเนในสิ่งที่จะสื่อสารจนเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารระหว่างของบุคคลได้ดียิ่งขึ้น

ตอนที่ 2 เรื่องเพศ

ความหมายของเรื่องเพศ

จรรยาศักดิ์ แก้วกล้า (2557) กล่าวถึง เรื่องเพศ หมายถึง ลักษณะทางกายภาพที่บอกว่าเป็นเพศชายหรือหญิง บางครั้งหมายถึงแรงขับหรือสัญชาตญาณตามธรรมชาติของมนุษย์ ที่แสดงออกเป็นพฤติกรรม บางครั้งหมายถึงพฤติกรรมทางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์

“เพศศึกษาที่ทุกคนต้องรู้” (2557) เรื่องเพศ หรือ ในภาษาอังกฤษเรียกว่า เซ็กส์ (sex) มีความหมายที่กำกวม ดีความได้หลายความหมาย เช่น บางครั้งคำว่า เซ็กส์ (sex) หมายถึง ลักษณะทางกายภาพที่บอกว่าเป็นเพศชายหรือเพศหญิง บางครั้งหมายถึงแรงขับหรือสัญชาตญาณตามธรรมชาติของมนุษย์ที่แสดงออกเป็นพฤติกรรม บางครั้งหมายถึงพฤติกรรมทางเพศ หรือการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งเพศศึกษาเป็นเรื่องของธรรมชาติที่สามารถควบคุมได้ ปรุงแต่งได้ ปรับปรุงได้ ให้สอดคล้องกับวัฒนธรรม ประเพณีที่ดำรง และไม่ให้ความต้องการตามธรรมชาติมาอยู่เหนือหรือตีปะ รวมทั้ง ต้องมีสติยั้งคิด ในการกระทำเพื่อตอบสนองต่อความต้องการตามธรรมชาติ การเรียนรู้เรื่องเพศ จึงเป็นการเรียนรู้ผู้ชาย เข้าใจผู้หญิง เรียนรู้ถึงการมีความรัก กามารมณ์ ที่ประสานสอดคล้องกัน โดยการคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นอันดับแรก

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เรื่องเพศ เป็นสิ่งที่ปรากฏอยู่บนร่างกายของแต่ละบุคคล ที่เป็นลักษณะทางกายภาพหรือสรีระ ที่บอกถึงลักษณะการเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย โดยทั้งสองเพศมีความแตกต่างทางร่างกาย ก่อให้เกิดประสบการณ์ การเข้าใจถึงพฤติกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิต ซึ่งนับตั้งแต่เกิดจนตาย ทั้งด้านความรู้ ทักษะคิดและการปฏิบัติที่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ เพื่อสามารถปรับตัวในการดำเนินชีวิตในการอยู่ร่วมกันในสังคม

เรื่องเพศเป็นกระบวนการเรียนรู้ เพื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านความรู้ ทักษะคิดและพฤติกรรม ก่อให้เกิดประสบการณ์ พนม เกตุมาน (2550) การเรียนรู้เรื่องเพศนั้น ประกอบด้วยเนื้อหาตามพัฒนาการ 6 ด้าน ดังนี้ 1. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย (Human sexual development) ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเจริญเติบโต พัฒนาการทางเพศตามวัย ทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน 2. สัมพันธภาพ (Interpersonal relation) การสร้างและรักษาความสัมพันธ์กับบุคคลในสังคม การสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนเพศเดียวกัน และต่างเพศ การเลือกคู่ การเตรียมตัวก่อนสมรส และการสร้างครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างสามี-ภรรยา พ่อ-แม่-ลูก 3. ทักษะส่วนบุคคล (Personal and communication skills) ความสามารถในการจัดการสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เช่น ทักษะการสื่อสาร การสร้างความสัมพันธ์และควบคุมความสัมพันธ์ให้อยู่ในความถูกต้องเหมาะสม ทักษะการปฏิเสธ ทักษะการขอความช่วยเหลือ ทักษะการจัดการกับอารมณ์ ทักษะการตัดสินใจและแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ 4. พฤติกรรมทางเพศ (Sexual behaviors) การแสดงออกถึงพฤติกรรมหรือบทบาททางเพศ (gender role) ที่เหมาะสมกับบทบาททางเพศและวัย เป็นที่ยอมรับของสังคม ไม่เกิดความเสี่ยงทางเพศ (เช่น การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ซึ่งเป็นเพศสัมพันธ์ที่ปราศจากการป้องกันการตั้งครรภ์หรือการติดเชื้อ) การสร้างเอกลักษณ์ทางเพศที่เหมาะสม ความเสมอภาคทางเพศ และบทบาททางเพศที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในสังคมอย่าง

สมดุล 5. สุขอนามัยทางเพศ (Sexual health) ความรู้ความเข้าใจและสามารถดูแลสุขภาพอนามัยทางเพศได้ตามวัย เช่น การดูแลรักษาอวัยวะในระบบสืบพันธุ์ อนามัยการเจริญพันธุ์ สังเกตการเปลี่ยนแปลงต่างๆและความผิดปกติในลักษณะและหน้าที่ของอวัยวะเพศ การหลีกเลี่ยงอันตรายจากการชอกช้ำ บาดเจ็บ อักเสบ และติดเชื้อ รวมถึงการถูกล่วงเกินทางเพศ 6. สังคมและวัฒนธรรม (Society and culture) ค่านิยมในเรื่องเพศที่เหมาะสมสอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมไทย การให้เกียรติเพศตรงข้าม การรักษานวลสงวนตัว ไม่ปล่อยใจให้เกิดเพศสัมพันธ์โดยง่าย การปรับตัวต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยเฉพาะจากสื่อที่ยั่วยุทางเพศต่างๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ พันธศักดิ์ ศุกระฤกษ์ (2547) โดยการเรียนรู้เรื่องเพศที่ถูกต้องจะทำให้เข้าใจได้ว่า

1. เรื่องเพศ เป็นเรื่องของธรรมชาติ เป็นการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ตั้งแต่วัยเด็ก วัยที่เจริญพันธุ์ วัยทอง วัยสูงอายุ ฯลฯ
2. ความต้องการทางเพศและการตอบสนองของทางเพศนั้นเป็นธรรมชาติพื้นฐานของการเจริญพันธุ์ แต่กามารมณ์ของมนุษย์นั้น สามารถที่จะควบคุมให้มีการเสนอและสนอง ตามครรลองของขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรม และรวมถึงเรื่องความสามารถในการควบคุมในการแสดงออกทางพฤติกรรมทางเพศ
3. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องกับเพศศึกษา ซึ่งเป็นความรู้ที่ครอบคลุมตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย และเรื่องของการเจริญพันธุ์ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับระดับของฮอร์โมนเพศในร่างกาย อารมณ์ทางเพศ ความรัก ของเพศชายและเพศหญิง รวมถึงเรื่องการใช้ชีวิตคู่ การวางแผนของครอบครัว การคุมกำเนิด การตั้งครรรภ์ และการมีบุตรด้วย รวมทั้งการดูแลสุขอนามัยของอวัยวะเพศและอวัยวะที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสม
4. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นโรคที่ควบคุมป้องกันได้ ถ้ามีความรู้ความเข้าใจในการมีความสัมพันธ์ทางเพศที่มีความปลอดภัย และต้องปฏิบัติตามแนวทางอย่างเคร่งครัด
5. การมีเพศสัมพันธ์ควรจะเป็นเพศสัมพันธ์ที่มีความรับผิดชอบ หากมีความต้องการทางเพศขึ้น ซึ่งการตอบสนองต่ออารมณ์และสิ่งเร้านั้น ไม่จำเป็นที่จะต้องมีเพศสัมพันธ์เสมอไป แต่การอดทนหรือหาทางหลีกเลี่ยง แต่ทั้งนี้แล้วการไม่มีเพศสัมพันธ์เป็นทางออกที่เหมาะสมกว่า
6. ความเข้าใจผิดและความเชื่อผิดๆที่เกี่ยวกับเรื่องเพศนั้น เกิดเพราะผู้คนจะมองเรื่องเพศเป็นเรื่องที่น่าอาย ต้องปกปิด แต่การได้รับความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้อง จะแก้ไขความกังวลใจเกี่ยวกับเรื่องเพศไปได้มาของพัฒนาการของสังคมและบุคคลด้วย
7. โดยนัยดังกล่าวข้างต้นจะต้องเคารพในสิทธิทางเพศ ซึ่งสังคมจะต้องเป็นผู้สร้างเงื่อนไขที่จะกำหนดความพอใจของบุคคล เพื่อให้บรรลุถึงพัฒนาการสูงสุดและจะต้องเคารพในสิทธิทางเพศ ซึ่งได้แก่สิทธิดังต่อไปนี้คือ
 1. สิทธิที่จะมีเสรีภาพ จะต้องขจัดการบังคับข่มขู่ทางเพศ การแสวงหาผลประโยชน์ และการล่วงเกินทางเพศทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะในเวลาหรือสถานการณ์ใดๆ การต่อสู้เพื่อต่อต้านความรุนแรงทางเพศ เป็นสิ่งที่สังคมควรให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก
 2. สิทธิที่จะมีความเป็นอิสระ ความเป็นตัวของตัวเองและความปลอดภัยในร่างกาย รวมถึงการควบคุมและการแสวงหาความสุขจากร่างกายของตนเอง โดยปราศจากการทารุณกรรมและความรุนแรงในทุกรูปแบบ
 3. สิทธิเท่าเทียมทางเพศ มีเสรีภาพที่ปราศจากการกีดกัน แบ่งแยกในทุกรูปแบบ รวมทั้งการให้ความเคารพในเรื่องของความแตกต่างและความหลากหลายทางเพศ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง และไม่ว่าจะมีอายุ เชื้อชาติ ศาสนา ชนชั้น หรือมีรสนิยมทางเพศแบบใด
 4. สิทธิที่จะมีสุขอนามัยทางเพศที่ดี รวมทั้งได้รับทรัพยากรสำหรับการวิจัย และการวินิจฉัยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการรักษาพยาบาลมากขึ้น
 5. สิทธิที่จะได้รับความรู้เรื่องเพศที่กว้างขวางและเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่เบี่ยงเบน เพื่อช่วยให้การ

ตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตทางเพศกระทำได้ดีขึ้น 6. สิทธิที่จะได้รับความรู้ด้านเพศศึกษาที่กว้างขวางและครอบคลุมตั้งแต่เกิดไปจนตลอดชีวิต สถาบันทางสังคมทุกสถาบัน ควรมีส่วนร่วมในขบวนการที่ว่านี้ 7. สิทธิที่จะดำเนินชีวิตร่วมอย่างอิสระ จะแต่งงานหรือไม่ก็ได้ จะหย่าร้างหรือไม่ก็ได้ หรือจะมีรูปแบบการใช้ชีวิตร่วมทางเพศอื่นๆ ที่ตนเองประสงค์ 8. สิทธิที่จะตัดสินใจโดยเสรีและรับผิดชอบในการเจริญพันธุ์ สามารถเลือกจำนวนบุตร ระยะห่างระหว่างการมีบุตรแต่ละคน และโอกาสได้รับความช่วยเหลือให้ตั้งครรรภ์ได้ โดยที่เด็กทุกคนควรเป็นที่รักและต้องการของพ่อแม่ 9. สิทธิในความเป็นส่วนตัว สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตทางเพศโดยอิสระ ภายใต้เนื้อหาของจริยธรรมทางสังคมและบุคคล ประสบการณ์ทางเพศ ที่ให้ความพึงพอใจ และมีเหตุผลเท่านั้นที่จะสนับสนุนพัฒนาการของมนุษย์ได้ 10. สุขภาพทางเพศเป็นสิทธิมูลฐานและรากฐานของมนุษยชน เรื่องเพศเป็นต้นกำเนิดของความผูกพัน ที่ลึกซึ้งที่สุดของมนุษย์ เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับความสุขในชีวิตของบุคคล คู่สมรส ครอบครัว และสังคม ดังนั้นการเคารพในสิทธิทางเพศ เป็นสิ่งที่ควรสนับสนุนในทุกวิถีทางพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น อาจกล่าวได้ว่า ลักษณะเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องเพศสามารถจำแนกเนื้อหาในการเรียนรู้ได้

เพศศึกษาที่ทุกคนต้องรู้ (2557) ลักษณะของเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ สามารถแบ่งเป็นลักษณะใหญ่ๆ 4 ด้าน ได้แก่

1. ความรู้ด้านชีววิทยา (Biological aspect) เช่น กายวิภาคและสรีรวิทยาของระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์ทั้งชายและหญิง ลักษณะทางพันธุกรรมและสุพันธุกรรม (Genetic and Eugenic)
2. ความรู้ด้านสุขวิทยา (Hygienic aspect) เช่น เรื่องเกี่ยวกับการป้องกันการเจ็บป่วยและส่งเสริมสุขภาพทางเพศ สุขวิทยาส่วนบุคคลเกี่ยวกับอวัยวะเพศ
3. ความรู้ด้านจิตวิทยา (Psychological aspect) เช่น เรื่องที่เกี่ยวกับสภาวะจิตใจและอารมณ์ในเรื่องเพศ พัฒนาการด้านจิตใจและอารมณ์ทางเพศในวัยต่างๆ การปรับตัวในการอยู่ร่วมกัน ความรู้สึก ทักษะคิดต่อเรื่องเพศและต่อเพศตรงข้าม เป็นต้น
4. ความรู้ด้านสังคมวิทยาและวัฒนธรรม (Sociological and cultural aspect) เช่น เรื่องเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศในด้านสังคม เช่น ความสัมพันธ์กับเพศเดียวกันและต่างเพศ เพศสัมพันธ์ ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม การเกี่ยวพาราสี การเลือกคู่ครอง การใช้ชีวิตคู่ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมทางเพศต่างๆ และ ดนยา สุเวทเวทิน (2560) กล่าวว่า การเรียนรู้เรื่องเพศในวัยเด็ก เป็นรากฐานที่สำคัญและส่งผลต่อการให้คุณค่า มุมมอง การตัดสินใจ และการเลือกใช้ชีวิตทางเพศของแต่ละคน มี 7 เรื่อง (เพศ) ที่พ่อแม่ควรรู้เพื่อเปิดใจคุยกับลูกดังนี้

1. เมื่อลูกชายฝันเปียก ควรชวนคุยด้วยท่าทีที่เป็นธรรมชาติ ไม่ดูว่าหรือตีโพยตีพาย พ่อแม่อาจเป็นฝ่ายเริ่มพูดก่อนว่าฝันเปียกเป็นเรื่องธรรมชาติที่เกิดขึ้นกับผู้ชายทุกคน
2. เมื่อลูกพกถุงยางอนามัย ค่อยๆหาโอกาสเปิดใจคุยกับลูก อาจเริ่มจากการพูดคุยว่าบังเอิญแม่เห็นถุงยางอนามัยอยู่ในห้องที่แม่ถามก็ไม่ได้จะดูหรือว่าเลย เพียงแต่อยากรู้ว่าได้มาอย่างไรหรือลูกมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพกถุงยางอนามัยว่าอย่างไรบ้าง พร้อมสอนว่าการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ช่วยป้องกันการท้องไม่พร้อม ป้องกันโรคติดต่อที่มาจากามีเพศสัมพันธ์ได้ แต่ถุงยางอนามัยต้องไม่หมดอายุหรือเสื่อมสภาพ
3. เมื่อลูกเริ่มสนใจเพศตรงข้าม พ่อแม่ควรรหาโอกาสสำคัญคุยกับลูกเพื่อเป็นการทำความรู้จัก สร้างความสนิทสนมและป้องกันลูกหันไปปรึกษากลุ่มเพื่อน ด้วยการพูดคุย

อย่างเป็นธรรมชาติ ไม่ดูท่า หรือนิ่งเฉย 4. เมื่อลูกสาวมีตกขาว ให้อธิบายว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ ที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงทุกคน ตกขาวคือ มูกใสหรือข้น สีขาวๆ เหลืองๆ ที่ออกมาจากช่องคลอด ซึ่งแตกต่างกันไปในระหว่างช่วงรอบเดือน 5. เมื่อลูกชายสงสัยว่าอวัยวะเพศเปลี่ยนไป ให้อธิบายกับลูกไปว่าเมื่อมีสิ่งมากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ นั้นจะทำให้อวัยวะเพศขยายและแข็งตัว 6. เมื่อลูกพาแฟนมาที่บ้าน พ่อแม่หลายคนยอมให้ลูกพาแฟนเข้าบ้าน ด้วยเหตุผลที่ว่า ดีกว่าปล่อยให้ไปไกลหูไกลตา ทั้งนี้พ่อแม่ควรหาเวลาคุยกับลูกเพื่อให้รู้ว่าพ่อแม่เชื่อว่าลูกดูแลตัวเองและแฟนได้จริง และลูกจะไม่ทำให้พ่อแม่เสียใจในภายหลัง 7. เมื่อลูกมีแนวโน้มจะเป็นเพศทางเลือก ไม่ควรกีดกัน หรือดูต่ำว่ากล่าว แต่ควรทำความเข้าใจว่าคนกลุ่มนี้ไม่ใช่คนผิดปกติ แม้ว่าลูกจะเป็นเพศไหนก็สามารถเป็นคนดี ไม่สร้างความเดือดร้อนให้สังคมได้

หากห้ามไม่ให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์อาจดูเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก ดังนั้นการให้ความรู้ ความเข้าใจ รวมถึงการป้องกันอย่างถูกวิธี มีส่วนช่วยป้องกันการเกิดภาวะท้องไม่พร้อมในยุคปัจจุบันได้เป็นอย่างมาก เพราะ ‘ยิ่งพูดเร็วเท่าไร ลูกก็จะปลอดภัยมากขึ้น แต่การพูดคุยจำเป็นต้องสร้างบรรยากาศให้เกิดความไว้วางใจกันเสียก่อน โดยที่พ่อแม่รับฟัง ไม่ด่วนตัดสิน หรือห้ามปรามตามหุนหันพลันแล่นของเขา เมื่อก้าวถึงเรื่องเพศ ในส่วนของพัฒนาการทางเพศในช่วงวัยรุ่นนั้นเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ทำให้สืบเนื่องที่จะต้องศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวัยรุ่น

ตอนที่ 3 แนวคิดวัยรุ่น

ความหมายของวัยรุ่น

วัยรุ่น คำกล่าวของ พนม เกตุมาน (2555) ได้ให้ความหมายไว้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นหลายด้าน ทำให้ต้องมีการปรับตัวหลายด้านพร้อมๆ กัน จึงเป็นวัยที่จะเกิดปัญหาได้มาก การปรับตัวได้สำเร็จจะช่วยให้อายุรุ่นพัฒนาตนเองเกิดบุคลิกภาพที่ดี ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญของการดำเนินชีวิตต่อไป การเรียนรู้พัฒนาการวัยรุ่นจึงมีประโยชน์ทั้งต่อการส่งเสริมให้วัยรุ่นเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพดีทั้งทางร่างกายจิตใจสังคมและช่วยป้องกันปัญหาต่างๆ ในวัยรุ่น เช่น ปัญหาทางเพศหรือปัญหาการใช้สารเสพติด ในขณะที่ ไชยรัตน์ บุตรพรหม (2545) กล่าวว่า วัยรุ่น คือ วัยที่อยู่ในระยะกำลังเปลี่ยนแปลงจากเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ อยู่ระหว่างวัยที่กำลังจะเริ่มเป็นหนุ่มสาวจนถึงวัยที่จะเป็นผู้ใหญ่ หากจะพิจารณาตามช่วงอายุเด็กแต่ละคนจะเติบโตเข้าสู่วัยรุ่นไม่พร้อมกัน เป็นเพียงโดยประมาณวัยรุ่นเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ เป็นวัยแห่งการปรับตัว เป็นวัยแห่งปัญหาและเป็นวัยที่มีความเครียดทางอารมณ์วัยรุ่นเป็นวัยพายุบุแคม อารมณ์วู่วาม เจ้าคิดเจ้าแค้น ตัดสินใจเร็ว และรุนแรงอาจเกิดการทะเลาะวิวาทกันด้วย สาเหตุเพียงเล็กน้อยด้วยอารมณ์เพียงวูบเดียวได้ การแสดงออกโดยทั่วไปของวัยนี้มักจะมีอะไรที่ผิดปกติ และสุพัตรา สุภาพ (2541, น. 58) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่เด็กจะพ้นจากสภาพของความเป็นผู้เยาว์ และเริ่มเข้าสู่ภาวะของความเป็นหนุ่มสาว มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ เพื่อที่จะก้าวไปสู่การเป็นผู้ใหญ่เต็มตัวมีความแปรปรวนของอารมณ์และจิตใจซึ่งเป็นสาเหตุให้มีพฤติกรรมแปลกๆ มีความต้องการที่จะให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน และต้องการความเป็นอิสระจากผู้ปกครอง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เป็นวัยที่เชื่อมระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ มีการเจริญเติบโตและการเปลี่ยนแปลง ทั้ง ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีความแปรปรวนของอารมณ์และจิตใจ ซึ่งเป็นสาเหตุให้มีพฤติกรรมแปลกๆ และต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนและต้องการ ความเป็นอิสระจากผู้ปกครองด้วย ทำให้วัยรุ่นกับเพศเป็นสิ่งคู่กัน

พัฒนาการและการปรับตัวทางเพศของวัยรุ่น โดยเพศกับวัยรุ่น (2556) กล่าวไว้ว่า เมื่อเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นทั้งเพศชายและเพศหญิง จะมีการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายอย่างรวดเร็ว มีน้ำหนักและมีส่วนสูงของร่างกายที่เพิ่มขึ้น รวมถึงสัดส่วนของอวัยวะภายในร่างกาย ที่จะมีการเปลี่ยนแปลงไป เช่น แขนและขาที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว มือและเท้ามีอัตราการเจริญเติบโตเร็วกว่าอวัยวะอื่นๆ รวมถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ อารมณ์ เช่น โดยมีอารมณ์ที่อ่อนไหวง่าย การมีความเข้าใจและความรู้สึกเชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้น เป็นต้น

ดังนั้น พัฒนาการเจริญเติบโตทางเพศของวัยรุ่น สำหรับช่วงวัยดังกล่าว ยังมีการพัฒนาการทางเพศ ที่รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและหน้าที่ของอวัยวะเพศที่เปลี่ยนแปลงไป ที่จะแสดงถึงความพร้อมของอวัยวะสืบพันธุ์ ทำให้วัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อเข้าสู่วัยรุ่น

วัยรุ่นชาย สิ่งที่วัยรุ่นชายเปลี่ยนไปเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นมีดังนี้

สิ่งที่วัยรุ่นชายเปลี่ยนไปเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น 1. รูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อตามส่วนต่างๆ ของร่างกายเพิ่มมากขึ้น และมีพลังกำลังมากขึ้น 2. มีขนขึ้นในส่วนต่างๆ ของร่างกาย อย่างเช่น แขน ขา รักแร้ รอบอวัยวะเพศชาย รวมทั้งมีหนวดเคราที่ขึ้นตามใบหน้า และรอบริมฝีปาก 3. เสียงของวัยรุ่นเปลี่ยนไปจากเมื่อก่อน เสียงจะห้าวและแปร่งขึ้น 4. ขนาดของอวัยวะเพศชาย มีขนาดที่โตหรือขนาดใหญ่ขึ้นเมื่อวัยรุ่นอายุ 10 - 12 ปี 5. องคชาติของเพศชาย มีการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เมื่อมีความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศหรือจากการสัมผัส 6. การแข็งตัวขององคชาติ และการหลั่งน้ำกามของเพศชาย ในเวลากลางคืนที่เรียกว่า "ฝันเปียก" ซึ่งเป็นลักษณะที่แสดงออกถึง การที่ร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายเริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่

วัยรุ่นหญิง สิ่งที่เปลี่ยนไปเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นมีดังนี้

สิ่งที่วัยรุ่นหญิงเปลี่ยนไปเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นมีดังนี้ เสียงทุ้ม ทรวงอกขยาย สะโพกผายออก โดยวัยรุ่นผู้หญิงจะมีประจำเดือนครั้งแรก ตอนอายุประมาณ 12 -13 ปี ซึ่งโดยปกติแล้ว ประจำเดือนของผู้หญิงในรอบ 28 วัน จะมีไข่สุก 1 ใบ และประจำเดือนแต่ละครั้งนั้นจะไม่เท่ากัน อาจช้าหรือเร็วขึ้นในรอบเดือนนั้นละ 3 - 5 วัน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า วัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงมีพัฒนาการทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัย โดยเด็กผู้ชายและผู้หญิง เมื่อเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นทั้งเพศชายและเพศหญิงจะมีการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และอารมณ์ พัฒนาการในทุกๆ ด้าน ก็เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งสรีระทางร่างกายของวัยรุ่นก็เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งหน้าที่ของอวัยวะเพศ ทำให้วัยรุ่นมีลักษณะทางเพศที่แสดงถึงความพร้อมของอวัยวะสืบพันธุ์ด้วยทั้งเพศหญิงและเพศชายที่ก้าวเข้าสู่วัยรุ่น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า

พัฒนาทางเพศของวัยรุ่นที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น ทั้งเพศหญิงและเพศชาย ทำให้วัยรุ่นเกิดการเรียนรู้เรื่องเพศในวัยรุ่นได้ดีและเข้าใจมากขึ้น

การเรียนรู้เรื่องเพศนั้น ประกอบด้วยเนื้อหาตามพัฒนาการ 6 ด้าน ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย (Human sexual development) ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเจริญเติบโต พัฒนาการทางเพศตามวัย ทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน 2. สัมพันธภาพ (Interpersonal relation) การสร้างและรักษาความสัมพันธ์กับบุคคลในสังคม การสร้างและรักษาสัมพันธ์กับเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศ การเลือกคู่ การเตรียมตัวก่อนสมรส และการสร้างครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างสามี-ภรรยา พ่อ-แม่-ลูก 3. ทักษะส่วนบุคคล (Personal and communication skills) ความสามารถในการจัดการสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เช่น ทักษะการสื่อสาร การสร้างความสัมพันธ์และควบคุมความสัมพันธ์ให้อยู่ในความถูกต้องเหมาะสม ทักษะการปฏิเสธ ทักษะการขอความช่วยเหลือ ทักษะการจัดการกับอารมณ์ ทักษะการตัดสินใจและแก้ปัญหาที่มีความเกี่ยวข้องของเรื่องเพศ 4. พฤติกรรมทางเพศ (Sexual behaviors) การแสดงออกถึงพฤติกรรมหรือบทบาททางเพศ (gender role) ที่เหมาะสมกับบทบาททางเพศและวัย ที่เป็นที่ยอมรับของสังคม ไม่เกิดความเสียหายทางเพศ (เช่น เพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเพศสัมพันธ์ที่ปราศจากการป้องกันการตั้งครรภ์หรือการติดเชื้อ) การสร้างเอกลักษณ์ทางเพศที่เหมาะสม ความเสมอภาคทางเพศ และบทบาททางเพศที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในสังคมอย่างสมดุล 5. สุขอนามัยทางเพศ (Sexual health) ความรู้ความเข้าใจและสามารถดูแลสุขภาพอนามัยทางเพศได้ตามวัย เช่น การดูแลรักษาอวัยวะในระบบสืบพันธุ์ อนามัยการเจริญพันธุ์ สังเกตการเปลี่ยนแปลงต่างๆ และความผิดปกติในลักษณะและหน้าที่ของอวัยวะเพศ การหลีกเลี่ยงอันตรายจากการชอกช้ำ บาดเจ็บ อักเสบ และติดเชื้อ รวมถึงการถูกล่วงเกินทางเพศ 6. สังคมและวัฒนธรรม (Society and culture) ค่านิยมในเรื่องเพศที่เหมาะสมสอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมไทย การให้เกียรติเพศตรงข้าม การรักษานวลสงวนตัว ไม่ปล่อยใจให้เกิดเพศสัมพันธ์โดยง่าย การปรับตัวต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยเฉพาะจากสื่อที่ยั่วยู่ทางเพศต่างๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายจิตใจ อารมณ์และสังคมของวัยรุ่น ทำให้เกิดปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่เปลี่ยนไปด้วย

ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

จตุพร ตันเอียด (2555) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งร่างกาย จิตใจ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางเพศ วัยรุ่นจะเริ่มให้ความสนใจต่อเพศตรงข้ามเริ่มมีความรู้สึทางเพศประกอบกับเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง มีการแสดงออกทางอารมณ์ที่รุนแรงและอาจยังมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องนักในเรื่องเพศ รวมทั้งสภาพแวดล้อมในปัจจุบันที่มีปัจจัยและสถานการณ์ที่ยั่วยู่ชักนำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ง่ายและอาจนำมาซึ่งการมีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจที่จะทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมามากมายไม่ว่าจะเป็นโรคเอดส์ถูกพักการเรียนฆ่าตัวตาย ทำแท้งผิดกฎหมาย ทอดทิ้งเด็ก เป็นต้น วัยรุ่นจึงควรมีการแสดงออกทางเพศที่เหมาะสม รู้จักหลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองจากปัจจัยและสถานการณ์เสี่ยง ที่จะนำไปสู่การ

มีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ โดยไม่ตั้งใจเพื่อที่จะได้มีชีวิตอย่างสดใส ในช่วงวัยรุ่นและเติบโตไปสู่ผู้ใหญ่อย่างมีความสุข การเปลี่ยนแปลงไปของสังคมในปัจจุบันนำมาซึ่งปัจจัยและสถานการณ์ต่างๆ ที่ล่อแหลมและอันตรายต่อวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมทางเพศเป็นปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งของวัยรุ่น หากวัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม จนเกิดการมีเพศสัมพันธ์อาจทำให้เกิดปัญหาการติดเชื้อเอชไอวีและโรคทางเพศสัมพันธ์อื่นๆตามมา และในวัยรุ่นหญิงอาจทำให้เกิดการตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจได้ ดังนั้นนักเรียนซึ่งอยู่ในวัยรุ่นจึงควรเรียนรู้ถึงการหลีกเลี่ยง และป้องกันตนเองจากปัจจัยและสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจเพื่อที่จะนำไปปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม

พฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นชายที่เป็นปัญหา ได้แก่

การอ่านการ์ตูนลามกและสื่อลามก เช่น วีซีดี วีดีโอ เป็นต้น เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพราะสื่อลามกเหล่านี้มักจะแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ผิดไปจากความจริง เพื่อจะดึงดูดความสนใจของผู้ดู การดูสื่อลามกอาจทำให้ขาดความยับยั้งชั่งใจไปหลอกลวงหรือข่มขืนผู้อื่นได้ หากดูสื่อเหล่านี้เป็นประจำจะทำให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติดได้ นอกจากนี้ยังเป็นการใช้เวลาว่างไปอย่างเปล่าประโยชน์ เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตจึงควรเอาเวลาไปออกกำลังกายหรือทำสิ่งอื่นที่มีประโยชน์ต่อตนเองและสังคมมากกว่า

การทดลองมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม โดยอาจจะเป็นเพื่อนหญิง คู่รักหรือหญิงขายบริการทางเพศ จะทำให้ติดเชื้อเอชไอวีและโรคทางเพศสัมพันธ์อื่นๆได้หากไม่ใช่วิธีอย่างอนามัย รวมทั้งยังทำให้ฝ่ายหญิงเสียหาย และอาจเกิดปัญหาต่างๆตามมา เช่น ถูกดำเนินทางกฎหมาย หากฝ่ายหญิงแจ้งความว่า ถูกล่อลวงหรือใช้กำลังบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ หรือฝ่ายหญิงอาจตั้งครรภ์ ในขณะที่วัยรุ่นชายยังไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบ เพราะยังไม่จบยังไม่สามารถทำงานหาเงินมาส่งเสียเลี้ยงดูและยังไม่มีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะมีครอบครัวหรือเป็นพ่อของลูก

การสำส่อนทางเพศโดยมีการสัมพันธ์กับผู้หญิงหลายๆคน จะมีความเสี่ยงสูงต่อการติดเชื้อเอชไอวีและโรคทางเพศสัมพันธ์หากไม่ใช่วิธีอย่างอนามัย โดยเฉพาะหากมีการตีมีสุมจะทำให้มีเมมาและไม่ใช่วิธีอย่างอนามัย

พฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นหญิงที่เป็นปัญหา ได้แก่

การแต่งตัวให้เป็นที่ดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมและความปลอดภัย เช่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว เสื้อเกาะอกกางเกงขาสั้น กางเกงเอวต่ำ เป็นต้น จะเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมทางเพศได้ง่าย

การยอมมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก เพราะคิดว่าความสัมพันธ์จะยาวนานมั่นคงหรือทำให้คนรักไม่ไปมีคนอื่นจริงๆ แล้วเป็นการแสดงออกที่ผิดเพราะการที่ผู้หญิงยอมมีเพศสัมพันธ์จะทำให้ฝ่ายชายคิดว่าผู้หญิงอาจเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นมาแล้วเช่นกันและการทำเช่นนี้ไม่ทำให้ฝ่ายชายมีความรักและความสัมพันธ์ต่อผู้หญิงตลอดไปได้เพราะความรักจะมีองค์ประกอบด้านอื่นๆ ได้แก่ความเข้าใจความเห็นใจความเอื้ออาทร มีนิสัยใจคอที่เข้ากันได้ เป็นต้นอีกทั้งวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องเติบโตต่อไปและยัง

ต้องเจอผู้คนอีกมากในวันข้างหน้า หากวันใดที่ต้องเลิกคบกับฝ่ายชายในฐานะคนรักแล้วจะได้ไม่ต้องมานั่งเสียใจในภายหลังนอกจากนี้ยังเป็นการทำให้พ่อแม่และบุคคลที่รักเราต้องเสียใจกับพฤติกรรมของเราและยังอาจติดโรคเอดส์จากคนรักหรือตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจได้

การมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นได้ง่ายหากเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว พบว่าผู้หญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนรักไปแล้ว มักจะยอมมีเพศสัมพันธ์กับคนรักคนต่อมาหรือเพื่อเหตุผลอื่น เช่น เพื่อแลกกับเงินที่จะมาซื้อสิ่งของราคาแพง ตามที่ตนเองต้องการเพราะคิดว่าตนเองไม่บริสุทธิ์แล้ว ไม่มีอะไรจะเสียอีกแล้วความคิดเช่นนี้ไม่ถูกต้อง เพราะคนทุกคนมีคุณค่าและศักดิ์ศรีในตัวเอง การที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อนในอดีต ไม่ได้ทำให้คุณค่าของตัวเราลดลง หากการกระทำของตัวเราในปัจจุบันและอนาคตต่างหาก จะเป็นตัวบ่งบอกถึงคุณค่าและศักดิ์ศรีของตัวเรา อาจกล่าวได้ว่า เมื่อวัยรุ่นเติบโตขึ้น การเรียนรู้ในสังคมก็เพิ่มขึ้นด้วย เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์หรือโรคทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ จากพฤติกรรมทางเพศที่วัยรุ่นปฏิบัติตัว ทำให้วัยรุ่นต้องเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคมและการอยู่ร่วมกันในสังคม

ปัญหาวัยรุ่นมุสลิม

อับดุลลอฮ์ สุลหมัด (2558) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่หลายคนให้ความสนใจมากที่สุด เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีอารมณ์ร้อน ขาดการยั้งคิด รักสนุก ตามเพื่อน คิดอะไรง่าย ๆ ฯลฯ เป็นวัยที่อยู่ในด้านหัวเลี้ยวหัวต่อ บางคนอาจจะเสียคนในช่วงวัยนี้ หรือบางคนอาจจะสร้างอนาคตที่ดีให้กับตัวเองให้กับตัวเองในช่วงนี้ วัยรุ่นมุสลิมก็เช่นกัน ประการสำคัญที่วัยรุ่นมุสลิมต้องเข้าใจก็คือ การประพฤติปฏิบัติตัวที่แตกต่างจากศาสนาอื่น เพราะสิ่งสำคัญก็คือ เรามีแบบอย่างของเราในการดำเนินชีวิต จากบรรดา นบี บรรดาซอฮาบะฮ์ รวมถึงคนดีๆในยุคนั้น เรามีคู่มือในการดำเนินชีวิต ก็คือ พระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน เรามีเป้าหมายในการดำเนินชีวิตของเรา ไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่วที่เราปฏิบัติ นั้น ต้องกลับไปสู่การตอบแทนหรือการลงโทษจากอัลลอฮ์ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา ดังนั้นวัยรุ่นมุสลิมจะปฏิบัติตัวตามแบบอย่างวัยรุ่นศาสนาอื่นมิได้ด้วยประการทั้งปวง มีดังนี้

1. ปัญหาวัยรุ่นมุสลิมไทยกับชิชา ปัญหาวัยรุ่นกับเรื่องชิชา เป็นปัญหาที่น่ากลัวที่สุด เพราะปัจจุบันเรื่องชิชากลายเป็นเรื่องธรรมดาของศาสนาอื่น การอยู่กันตามลำพังสองต่อสองของชาย-หญิง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน เป็นต้น ซึ่งการได้เห็นแบบอย่างจากสังคมตะวันตก จึงเป็นสิ่งจูงใจต่อวัยรุ่น ปัจจุบันจะสังเกตเห็นถึงสิ่งต่างๆเหล่านี้มากมาย ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางควงคู่กันระหว่างวัยรุ่นมุสลิมกับมุสลิมะฮ์ตามห้างสรรพสินค้า ตลาด ทั้งที่อยู่ในสภาพเครื่องแบบนักเรียนนักศึกษา หรือการนั่งซ้อนมอเตอร์ไซด์กันเป็นคู่ๆ หลังจากเลิกเรียน สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่อันตรายเป็นอย่างมาก เพราะเป็นสิ่งที่นำไปสู่การทำชิชา ก็คือ การมีเพศสัมพันธ์ หลังจากนั้นก็จะมามีปัญหาที่ตามมาคือ การตั้งครรภ์ก่อนการนิกาฮ์ 2. ปัญหาวัยรุ่นมุสลิมไทยกับการแต่งกาย อิสลามได้บอกถึงวิธีการแต่งกายที่ถูกต้องตามหลักศาสนา ไม่ว่าจะเป็นมุสลิมินที่ต้องปกปิดเอาเราะฮ์ ก็คือ สะดือถึงหัวเข่า ส่วนมุสลิมะฮ์นั้น เอาเราะฮ์ ก็คือ ทุกส่วนของร่างกายยกเว้นฝ่ามือ กับ ใบหน้า แต่สังคมในปัจจุบันเดินตามรอยชาวตะวันตก จึงทำให้วัยรุ่นมุสลิมหันไปนิยมการแต่งกายตามชาวตะวันตก ไม่ว่าจะเป็นการ

แต่งกายโป๊ เปลือย ใส่เสื้อผ้ารัดรูปเห็นสัดส่วน แต่งตัวด้วยลวดลายที่สะดุดตาเพศตรงข้าม การไม่คลุมฮิญาบ ใส่กระโปรงสั้น แต่งหน้าเพื่อ โอ้อวดความสวยงาม การแต่งกายที่คลั่งไคล้ตามดารานักร้อง นักแสดง เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผิดหลักการอิสลามเป็นอย่างมาก 3. ปัญหาวัยรุ่นมุสลิมกับการเลียนแบบกลุ่มคนอื่น ปัจจุบันวัยรุ่นมุสลิมชอบที่จะปฏิบัติหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับประเพณีกลุ่มคนอื่น ที่อาจจะเกี่ยวข้องกับหลักความเชื่อต่างๆมากมาย อย่างเช่น ในวันวาเลนไทน์ที่มีการให้ดอกกุหลาบ ซ็อกโกแลต ไปเที่ยวกันเป็นคู่ๆ ยอมเสียตัวให้กับคนรัก การจดทะเบียนสมรสในวันนี้ที่อำเภอบางรัก เป็นความเชื่อปฏิบัติกันมาของชาวคริสต์ ชาวฮิว ซึ่งวัยรุ่นมุสลิมก็เข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้ด้วยเช่นกัน หรือจะเป็นประเพณีสงกรานต์ของชาวพุทธที่เกี่ยวข้องกับหลักความเชื่อต่างๆ ก็มีวัยรุ่นมุสลิมมากมายที่ไปสาดน้ำร่วมกับประเพณีนี้ด้วยหรือจะเป็นการเฉลิมฉลอง countdown ส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ วัยรุ่นมุสลิมก็ไปเฮฮาไปกับเขาด้วยหรือจะเป็นการจัดงานวันเกิด เป่าเค้ก และอีกมากมาย สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขเพราะประเพณีของชาวตะวันตกนั้นกำลังเข้าครอบงำวัยรุ่นมุสลิมให้หันออกจากหลักการศาสนาอย่างช้าๆ 4. ปัญหาวัยรุ่นมุสลิมกับการเรียนรู้เรื่องศาสนา การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญกับวัยรุ่นเป็นอย่างมาก ในการที่จะนำความรู้ที่มีประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิต แต่การที่เราเป็นบ่าวผู้ที่ศรัทธามั่นต่ออัลลอฮ์ เราก็จะต้องศึกษาในเรื่องของหลักการของศาสนาให้มากๆ เพราะเราจะต้องนำความรู้ทางด้านศาสนาติดตัวเราไปหลังจากที่เรากลับไปหาอัลลอฮ์ แต่ทุกวันนี้วัยรุ่นมุสลิมให้ความสนใจกับเรื่องราวของศาสนาน้อยมาก ส่วนใหญ่จะเรียนอ่านอัลกุรอานกันแค่เพียงให้จบเล่ม แต่ไม่ทำความเข้าใจกับเนื้อหาในอัลกุรอาน หรือต้องการเรียนจบชั้นสูงๆ ปริญญาตรี ปริญญาโท หรือ ปริญญาเอก แต่ไม่ทำความเข้าใจในเรื่องของศาสนา ไม่ว่าจะเป็นการละหมาดที่ถูกต้อง การอาบน้ำญะนาบะฮ์ การถือศีลอด การแก้ไขปัญหาต่างๆ ในชีวิตประจำวันด้วยกับ หลักการทางศาสนา ถ้าวันนี้เป็นวัยรุ่นที่เรียนทางสามัญ แต่สิ่งที่ขาดมิได้ก็คือเราก็ต้องศึกษาเรื่องศาสนาไปพร้อมๆ กันด้วย เพื่อที่เราจะได้นำความรู้เรื่องศาสนานั้นติดตามเราไปในวันที่เรานั้นอยู่ในกูโบร์

สรุปได้ว่า พฤติกรรมดังกล่าวเป็นสิ่งที่วัยรุ่นมุสลิมต้องจดจำขึ้นใจ เพื่อเอาไว้ห้ามปรามตัวเองจากการที่เราจะถลำเข้าไปสู่การทำซินา การสัมผัสเพศตรงข้าม อิสลามนั้นป้องกันอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ถ้าหากวัยรุ่นแต่งกายโป๊-เปลือย ใส่เสื้อผ้ารัดรูปเห็นสัดส่วน ไม่คลุมฮิญาบ อาจจะเกิดอันตรายจากคนชั่วได้ตลอดเวลา ซึ่งในสังคมปัจจุบันข่าวการข่มขืนหญิงสาวมีให้เห็นกันทุกวัน

การปรับตัวทางสังคม

สุชาติ หอมบุญและคณะ (ม.ป.ป.) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้าน ซึ่งการปรับตัวทางสังคมเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ที่วัยรุ่นต้องมีการปรับตัว ได้แก่ การคบเพื่อนในวัยเดียวกัน การนัดออกไปเที่ยวกับเพื่อนเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น ซึ่งวัยรุ่นก็จะเริ่มสนใจคบเพื่อนต่างเพศ มีการนัดเที่ยวกับเพื่อน โดยเป็นการเปิดโอกาสที่ทำให้ทั้งฝ่ายผู้ชายและฝ่ายผู้หญิงได้รู้จักสนิทสนมกันมากขึ้น ซึ่งสังคมไทยในปัจจุบัน ยอมรับเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศมากขึ้น แต่วัยรุ่นจะต้องระวังเป็นอย่างมากในเรื่องของการคบเพื่อนต่างเพศ ต้องอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย โดยเฉพาะวัยรุ่นผู้หญิง วัยรุ่นเด็กผู้หญิงกับการคบเพื่อนชายและไปเที่ยวกับเพื่อนชาย อาจก่อให้เกิด

ความเสียหายและเกิดปัญหาอื่นๆ อาจตามมาได้ ทำให้การไปเที่ยวด้วยกันกับเพื่อนต่างเพศ จึงไม่จำเป็นต้องไปพักค้างคืน ควรไปกับเพื่อนเป็นกลุ่มๆ อีกทั้งไม่ควรไปในสถานที่ประเภท สถานเริงรมย์ต่างๆ และวัยรุ่นควรจะขออนุญาตพ่อแม่ และผู้ปกครองก่อนทุกครั้งเมื่อออกไปเที่ยว

อย่างไรก็ตาม พ่อแม่ผู้ปกครองและครูมีอิทธิพลอย่างมากต่อการปรับตัวทางสังคม ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองและครูความเป็นตัวอย่างและแบบอย่างที่ดี ในการประพฤติปฏิบัติตนและการแสดงออกทางเพศให้เหมาะสม เพื่อจะช่วยให้วัยรุ่นมีการปรับตัวทางเพศที่เหมาะสม เพราะวัยรุ่นเป็นวัยมีพฤติกรรมการลอกเลียนแบบอยู่แล้ว เมื่อวัยรุ่นเห็นพฤติกรรมหรือการกระทำต่างๆ นอกจากนั้นพ่อแม่ผู้ปกครองและครู สามารถให้วัยรุ่นเรียนรู้ ความเข้าใจ และสร้างค่านิยมที่ถูกต้องในเรื่องเพศ อีกทั้งให้วัยรุ่นมีความสนใจในการดูแลเอาใจใส่ และให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาที่อาจมีขึ้น เพราะสามารถช่วยให้วัยรุ่นปรับตัวในสังคมให้เป็นไปอย่างเหมาะสมได้ พยายามเลี่ยงเบนความสนใจจากเรื่องเพศ โดยการแนะนำให้วัยรุ่นใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทำงานอดิเรก ส่งเสริมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาให้กับวัยรุ่น โดยนอกจากจะช่วยให้วัยรุ่นมีร่างกายแข็งแรงแล้ว อีกทั้งเป็นการผ่อนคลาย และความกดดันที่มีความเกี่ยวข้องทางเพศได้อีกด้วย นอกจากนั้นพ่อแม่ผู้ปกครองและครูควรไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวหรือจู้จี้กับวัยรุ่นเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของเขามากเกินไปด้วย ทำให้พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจะเปลี่ยนแปลง และอยู่ในความดูแลของผู้ปกครอง ดังนั้นจึงควรให้ความเป็นอิสระทางความคิดกับวัยรุ่น

อิทธิพลต่างๆที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ

สุชาติ หอมบุญและคณะ (ม.ป.ป.) กล่าวว่า ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน เป็นปัญหาสำคัญที่สุดประการหนึ่งที่เกิดปัญหาสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ ปัจจัยต่างๆมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนในปัจจุบันเห็นได้ชัดเจน ได้แก่ อิทธิพลจากครอบครัว เพื่อน สังคม และวัฒนธรรม นักเรียนจึงควรเรียนรู้ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีอิทธิพลทางเพศเพื่อจะสามารถปฏิบัติอย่างเหมาะสม ไม่ถูกชักนำไปในทางที่ไม่ถูกต้องซึ่งจะเป็นผลเสียของอนาคตของตนเอง โดยอิทธิพลที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ มีดังนี้

โดยสุชาติ หอมบุญและคณะ (ม.ป.ป.) กล่าวถึง อิทธิพลที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศว่า

1. อิทธิพลจากครอบครัว โดยครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู และได้รับความรู้ต่างๆ จากพ่อแม่ ผู้ปกครอง และบุคคลในครอบครัว ถ้าหากครอบครัวใดที่พ่อแม่ ผู้ปกครองและบุคคลในครอบครัวที่ได้รับการศึกษา ก็จะสามารถสอนหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลในครอบครัวในสิ่งที่ดี มีคุณค่ากับเด็ก เด็กก็จะได้รับการซึมซับในสิ่งที่ดีที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง และบุคคลในครอบครัวสอนและให้คำแนะนำ รวมถึงจะมีพฤติกรรมที่เหมาะสม แต่หากเด็กที่เกิดในครอบครัวที่เป็นแบบอย่างในทางตรงข้ามกัน อย่างเช่น พ่อ แม่ หรือบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาในระดับน้อย มีฐานะยากจน หรือพ่อแม่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น พุดจาหยาบคาย พุดจาไม่สุภาพ และมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เด็กก็จะซึมซับการกระทำหรือพฤติกรรมดังกล่าวที่ไม่ถูกต้องนั้นมาปฏิบัติได้
2. อิทธิพลจากเพื่อน ซึ่งเพื่อนนั้นจึงมีอิทธิพลอย่างมากต่อวัยรุ่น ทั้งด้านดีและด้านไม่ดี โดยเด็กที่คบเพื่อนที่ดี อาจมาจากครอบครัวที่เป็นแบบอย่างที่ดีเด็ก ก็จะได้เพื่อนที่ดีชักชวนกันทำ

กิจกรรมที่ดีมีประโยชน์ ดังนั้นเพื่อนจึงเป็นบุคคลที่วัยรุ่น รักใคร่ มีความไว้วางใจและมีความสนิทสนมกับเพื่อนที่อยู่ในวัยเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน มีรสนิยมและความสนใจในสิ่งต่างๆ หรือเรื่องต่างๆ ที่เหมือนกัน และมีคล้ายคลึงกัน 3. อิทธิพลจากสังคม โดยอิทธิพลที่มาจากสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เป็นปัญหาเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ จนทำให้บุคคลในสังคมมีความแตกต่างกันในหลายๆด้าน ได้แก่ กลุ่มบุคคลที่ขาดโอกาสทางการศึกษา กลุ่มบุคคลที่ทันสมัย หรือตามยุคสมัย มากจนเกินไป และนำความทันสมัยนั้นไปใช้ในทางที่ผิด โดยการลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ หรือพฤติกรรมที่ผิดๆ จากสิ่งที่ทันสมัย เช่น จากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต มากจนเกินไป หรืออีกกลุ่มบุคคลที่เกิดจากวิกฤติทางเศรษฐกิจ หรือสภาพคล่องทางเศรษฐกิจในครอบครัว ทำให้มีสถานภาพทางสังคมที่เปลี่ยนไป จึงทำให้เกิดปัญหามากในปัจจุบัน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่เป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลงจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งวัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่างๆทั้งด้าน ร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสังคมและด้านสติปัญญาการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย โดยส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของส่วนสูง และน้ำหนักการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างทางร่างกาย ในวันหนึ่งนั้น วัยรุ่นอาจจะมีความรู้สึกมั่นใจในตนเอง สนุก วิดกกังวล ก้าวร้าว จะพบเห็นว่าวัยรุ่นจะไม่ชอบร่วมทำกิจกรรมกับสมาชิกในครอบครัว แต่ชอบที่จะร่วมทำกิจกรรมกับคนในวัยเดียวกัน วัยรุ่นมักศึกษาหาข้อมูลด้วยตนเองจากการปฏิบัติ และการเรียนรู้เมื่อไม่ได้ข้อมูลจากผู้ใหญ่ หรือถูกปิดกั้นความคิดและการแสดงความคิดเห็น แต่จะเป็นการเรียนรู้แบบลองผิดลองถูก อาจทำให้เกิดปัญหาที่ยากจะแก้ไขได้ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดที่กล่าวมาจะส่งผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นโดยตรงที่จะเกิดขึ้นกับตัวเด็ก

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศและเพศกับวัยรุ่นนั้น โดยกล่าวว่า วัยรุ่นทั้งเพศหญิงและเพศชาย เมื่อเข้าสู่ความเป็นวัยรุ่น จะมีการเปลี่ยนแปลง มีการเจริญเติบโตตามพัฒนาการซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้ก็เริ่มเปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งพฤติกรรมทางเพศที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว 1. ให้ความสนใจต่อการเปลี่ยนแปลงและสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปกับร่างกายของตนเอง 2. รู้จักปฏิบัติตัวอย่างเหมาะสม 3. วัยรุ่นรู้จักการปรับตัวในการอยู่ร่วมกันกับบุคคลอื่น เพื่อให้วัยรุ่นเรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสังคม 4. เมื่อวัยรุ่นมีข้อสงสัย หรือปัญหาที่มีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ควรปรึกษา พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู หรือบุคคลที่มีความรู้และเป็นบุคคลที่น่านับถือ เป็นต้น วัยรุ่นจะเริ่มให้ความสนใจต่อเพศตรงข้าม เริ่มมีความรู้สึกทางเพศประกอบกับเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง มีการแสดงออกทางอารมณ์ที่รุนแรง รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป และการปรับตัวของวัยรุ่น โดยปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ทั้งเพศหญิงและเพศชาย อาทิเช่น การดูสื่อลามก การมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามก่อนวัยอันควร หรือการสำส่อนทางเพศโดยมีการสัมพันธ์กับผู้หญิงหลายๆคน การยอมมีเพศสัมพันธ์กับคู่อริ การแต่งตัวให้เป็นที่ดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม การมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นได้ง่ายหากเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว เป็นต้น ซึ่งข้อมูลดังกล่าวส่งผลให้ผู้วิจัยเล็งเห็นว่า เนื้อหาและรายละเอียดดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว ที่เป็นสิ่งที่วัยรุ่นและครอบครัวจะต้องทราบถึงการเปลี่ยน ที่มีความเกี่ยวข้องและสอดคล้องกับการศึกษา ที่ใช้ประกอบการวิเคราะห์สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศใน

๓
1645
2562

ครอบครัวและพัฒนาการการเปลี่ยนทั้ง ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ในการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมจังหวัดปัตตานี จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นมีพัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงไปทั้ง ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และเป็นวัยที่มีความสนใจเรื่องเพศ ดังนั้นจากอิทธิพลต่างๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น ส่งผลให้นามัยเจริญพันธุ์ของวัยรุ่นต้องมีการเรียนรู้

ทักษะชีวิตในการปกป้องกันตนเองเรื่องเพศ

โรงเรียนสุราษฎร์ธานี 2 (ม.ป.ป.) กล่าวถึงทักษะชีวิตในการป้องกันตนเองเรื่องเพศของวัยรุ่น โดยคุณลักษณะของการปฏิเสธ 1. สิทธิและความต้องการส่วนบุคคล 2. การแสดงออกให้เห็นว่าบุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้นมีความคิดเห็น เจตคติ หรือความต้องการต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง

ซึ่งหลักการปฏิเสธ จะมีเนื้อหาสำคัญดังนี้ 1. ควรปฏิบัติตนด้วยการใช้คำพูด น้ำเสียง เพื่อแสดงความตั้งใจอย่างชัดเจน 2. แสดงพฤติกรรมความรู้สึกควบคู่กับข้ออ้างประกอบเหตุผล และการเลือกใช้ทักษะการปฏิเสธ 1. เมื่อไม่ยอมมีส่วนร่วมหรือไม่ชอบการร่วมกิจกรรมต่างๆ แต่ถ้าหากต้องกระทำแล้วจะรู้สึกอึดอัดใจ และไม่สบายใจ 2. เมื่อรู้สึกลังเลใจ สับสน หรือไม่สามารถตัดสินใจต่อการเลือกกระทำต่อสถานการณ์ที่ไม่อยากกระทำ

ความสำคัญของทักษะในการต่อรองเพื่อลดความเสี่ยง ซึ่งมีทักษะในการต่อรองในการป้องกันตนเองในเรื่องเพศมีความสำคัญดังนี้ 1. เป็นการสร้างความตระหนักรู้ในตนเองของบุคคลต่อการรู้จักและรับรู้สิทธิของตนเอง 2. เป็นการสร้างเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างบุคคลทั้ง 2 ฝ่าย 3. เป็นกระบวนการที่ช่วยให้พัฒนาในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4. เป็นขั้นตอนหรือวิธีการในการคิดวิเคราะห์และคาดการณ์สถานการณ์ โดยใช้รูปแบบกระบวนการบูรณาให้มีความสอดคล้องกับทักษะในชีวิตประจำวัน 5. เป็นการปลูกฝังจิตสำนึกของกลุ่มบุคคลให้มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น โดยจะใช้ทักษะการต่อรองเพื่อด้วยการประนีประนอม ซึ่งจะมีวิธีและกระบวนการสร้างการต่อรองที่เหมาะสม ดังต่อไปนี้ 1. การตั้งสติ และจิตใจให้นิ่ง ไม่แสดงอาการความตกใจหรือความหวาดกลัว วิตกกังวล และมีความเครียดจนเกินเหตุ 2. รับฟังข้อมูล ข้อเสนอหรือความคิดเห็นอย่างตั้งใจ 3. ไม่ควรแสดงพฤติกรรมการตอบรับหรือการปฏิเสธโดยทันที 4. แสดงกิริยาท่าทางที่เป็นมิตรด้วยการพูดจาที่สุภาพและไพเราะ 5. แสดงความรู้สึกนึกคิดของตนเองพร้อมกับเหตุผลที่สามารถโต้แย้งข้อมูลดังกล่าวได้ 6. เปลี่ยนกิจกรรมเดิมที่เลือกไว้หากิจกรรมอื่นมาทดแทน 7. หลีกเสี่ยงหรือออกห่างจากสถานการณ์ดังกล่าว

การป้องกันตนเองจากปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ซึ่งมีวิธีป้องกันตนเองให้หลีกเลี่ยงจากสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ มีดังนี้ 1. การปิดกั้นโอกาส 2. การปิดกั้นตนเอง 3. การปิดกั้นอารมณ์ 4. การใช้ทักษะชีวิตด้านการปฏิเสธ การต่อรอง และการตัดสินใจ 5. การใช้ถุงยางอนามัย 6. ความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว

ความเท่าเทียมทางเพศในศาสนาอิสลาม

มุฮัมมัดซาก็ เจ๊ะหะ (2554) ให้ความหมายว่า ในศาสนาอิสลามไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง ล้วนมีความเท่าเทียมกันทางเพศในทุกๆ ด้าน ซึ่งหากถ้าผู้ชายคนใดทำร้ายร่างกายหรือฆ่าผู้หญิง เขาบุคคลนั้นก็จะต้องได้รับโทษอย่างรุนแรงตามกฎหมายอิสลาม ซึ่งกฎหมายอิสลามจะมีความเข้มงวดและสามารถลดการเกิดอาชญากรรมหรือเหตุการณ์ความรุนแรงทางเพศลงได้ โดยศาสนาอิสลามมุ่งเน้นปกป้องชีวิตและทรัพย์สินของชายและหญิง ถ้าผู้ชายบุคคลใดทำร้ายผู้หญิงจนถึงแก่ชีวิต เขาก็จะต้องรับโทษประหารชีวิต เช่นเดียวกันถ้าผู้หญิงบุคคลใดทำร้ายผู้ชายถึงแก่ชีวิต เขาก็จะต้องได้รับโทษแบบเดียวกัน ซึ่งจะเห็นได้ว่า ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้หญิงและผู้ชายจะมีเกียรติและมีค่าในชีวิตที่เท่าเทียมกันทุกประการ

ความผิดซินา (ความผิดประเวณี) ในศาสนาอิสลาม

มุฮัมมัดซาก็ เจ๊ะหะ (2554) กล่าวถึงซินาไว้ว่า หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายและผู้หญิงที่ไม่ได้แต่งงานและสมรสที่ถูกต้องตามกฎหมายอิสลาม ก็จะได้ว่าเป็นการกระทำความผิดซินา (ความผิดประเวณี) ในทุกกรณี

ท่านนบีได้ประกาศว่าการทำผิดซินาเป็นการกระทำที่ชั่วร้ายรองลงมาจากที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์(ซริก)โดยกล่าวว่า : “ไม่มีบาปไหนที่รุนแรง ณ อัลลอฮ์ถัดจากซริก นอกจากการที่ชายปล่อยน้ำอสุจิในมดลูกของหญิงที่ต้องห้ามสำหรับเขา” ซึ่งความผิดซินาจะต้องได้รับการลงโทษอย่างรุนแรงในโลกหน้า

ศาสนาอิสลามจะประณามการทำความผิดที่มีความผิดด้านประเวณี และผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามจะต้องหลีกเลี่ยงพฤติกรรมทุกอย่างที่จะนำไปสู่การทำผิดประเวณี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมองผู้หญิงด้วยเชิงการเกิดอารมณ์ทางเพศ อาจจะใช้สายตาหรือการสัมผัสมือ โดยท่านนบีได้กล่าวว่า

“การมองหญิงแปลกหน้า (ด้วยอารมณ์ค้นหา) ถือว่าได้กระทำความบาป”

ท่านนบีได้กล่าวถึงบันไดขั้นต่อไปที่จะนำไปสู่การผิดประเวณีว่า

บทลงโทษของการผิดประเวณีในศาสนาอิสลาม

มุฮัมมัดซาก็ เจ๊ะหะ (2554) กล่าวถึงบทลงโทษของการ มีบทลงโทษฮัฎ สำหรับผู้กระทำผิดประเวณีซึ่งถูกบัญญัติไว้ในอัล-กุรอานและซุนนะฮ์ อายะฮ์อัล-กุรอาน ถูกประทานแบบค่อยเป็นค่อยไป เพื่อบรรเทาความลำบากใจของผู้เข้ารับนับถืออิสลามใหม่ซึ่งเคยอยู่ในสังคมที่พัวพันกับการผิดประเวณีโดยเฉพาะในสมัย ญะฮิลียะฮ์ (สมัยก่อนอิสลาม) อายะฮ์แรกที่ถูกประทานลงมาเกี่ยวข้องกับหญิงโดยเฉพาะ อายะฮ์ที่สองเกี่ยวข้องกับทั้งชายและหญิง อัลลอฮ์ตรัสว่า ความว่า ถ้าคนสองคนในหมู่ของพวกเจ้าที่กระทำการลามกนั้น พวกเจ้าจงลงโทษเขาเสียทั้งสองคน หากทั้งสองสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว และปรับปรุงแก้ไขแล้ว ก็จงระงับการลงโทษเขาทั้งสองเสีย แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาเสมอ อายะฮ์ที่สามได้อธิบายเกี่ยวกับบทลงโทษของการทำผิดประเวณี ความว่า หญิงมีชู้และชายมีชู้ พวกเจ้าจงโบยแต่ละคนในสองคนนั้น คนละหนึ่งร้อยทีและอย่าให้ความสงสารยับยั้ง

การกระทำของพวกเขาเจ้าต่อคนทั้งสองนั้น ในบัญญัติของอัลลอฮ์เป็นอันขาด หากพวกเขาเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก และจงให้กลุ่มหนึ่งของบรรดาผู้ศรัทธาเป็นพยานในการลงโทษเขาทั้งสอง

เมื่ออายะฮ์ข้างต้นถูกประทานลงมา ก็เป็นที่เข้าใจว่าผู้กระทำผิดประเวณีจะต้องรับโทษโบยหนึ่งร้อยที โดยสำหรับผู้ที่ยังไม่แต่งงานหรือสมรสที่ถูกต้องตามกฎหมายจะมีบทลงโทษก็คือ โบยหนึ่งร้อยที และเนรเทศออกจากภูมิลาเนาเป็นเวลาหนึ่งปี แต่สำหรับผู้แต่งงานหรือสมรสที่ถูกต้องตามกฎหมาย ก็จะได้รับบทลงโทษก็คือ โบยหนึ่งร้อยทีและขว้างก้อนหินจนตาย

ผู้ที่ได้รับโทษของการขว้างก้อนหินนั้นต้องมีเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (1) ผู้กระทำผิดนั้นมีสภาพจิตใจที่เป็นปกติ
- (2) เป็นผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม
- (3) เป็นบุคคลที่สมรสแล้ว
- (4) เป็นบุคคลที่บรรลุนิติภาวะ

นอกจากนี้ อิสมาอีล บินกอเซ็ม (2558) กล่าวถึง บทลงโทษ 3 อย่าง สำหรับผู้ผิดประเวณี

1. ผู้ที่ถูกฆ่าอันเนื่องมาจากการผิดประเวณี (ซินา) นั้นถือว่าเป็นการฆ่าที่น่าขยะแขยงที่สุดสำหรับผู้ที่เคยผ่านการแต่งงาน เขาจะถูกลงโทษโดยการขว้างด้วยก้อนหินจนตาย และยังเป็นการลงโทษทั้งร่างกายและจิตใจ ตามบทบัญญัติอิสลามสำหรับผู้ที่เป็นโสดยังไม่เคยแต่งงานให้โบย 100 ทีแล้วเนรเทศออกจากถิ่นฐานของตัวเอง

2. กางลงโทษผู้ผิดประเวณีนั้น ผู้ที่จะกระทำการลงโทษนั้นจะต้องหักห้ามตัวเองมิให้มีความสงสารผู้ที่ทำผิดประเวณี

3. จะต้องให้ผู้คนได้ร่วมดูการลงโทษของผู้ผิดประเวณีด้วย ดังนั้นผู้ใดที่เขาได้ถูกชำระโทษของการผิดประเวณีในขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ เท่ากับว่าความผิดของเขานั้นได้ถูกลบล้างไป

และบทลงโทษที่ได้รับแล้ว สิ่งที่ผู้ผิดประเวณีจะต้องได้รับโทษในโลกนี้ คือ 1.เขาจะประสบกับความยากจน 2.อายุจะสั้น 3.ใบหน้าหมดราศี 4.หมองคล้ำ 5.ประสบกับความทุกข์ยากในการดำเนินชีวิต 6.มีแต่ความวิตกกังวลใจ 7.มลาอิกะฮ์จะไม่นำสิ่งดี ๆ มาให้แก่พวกเขา พวกเขาจะอยู่เป็นเพื่อนและนำพาแต่ความชั่วร้ายมาให้

วิธีการลงโทษ

มุฮัมมัดซาคี เจ๊ะหะ (2554) ได้กล่าวถึงวิธีการลงโทษไว้ว่า มีจุดมุ่งหมายของการกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงดังกล่าว ก็เพื่อเป็นอุทาหรณ์เตือนใจให้กับสังคม ซึ่งมีวิธีการตัดสินว่า ผู้ที่กระทำผิดประเวณีบุคคลใด จะต้องได้รับโทษโดยการขว้างก้อนหินจนตาย โดยจะมีการพิจารณาจากพยานบุคคลที่น่าเชื่อถือในการให้ข้อมูลจำนวนสี่คน ซึ่งพยานทุกคนนั้นจะต้องเห็นการกระทำผิดอย่างชัดเจน หากมีเช่นนั้นแล้ว ก็จะต้องยกประโยชน์ให้แก่จำเลย ในกรณีนี้จำเลยรับสารภาพในการกระทำ

ความผิด ก็จะไม่จำเป็นต้องสืบหาพยานหลักฐานอย่างอื่นอีก อย่างไรก็ตามหากผู้ที่เป็นจำเลยในการกระทำความผิดสารภาพว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาดังกล่าวจริง ซึ่งโดยการเปล่งวาจาเป็นจำนวนสามครั้ง แต่ครั้งที่สี่หากกลับคำหรือถอนคำสารภาพ ในกรณีเช่นนี้ก็จะไม่สามารถลงโทษจำเลยได้

ตอนที่ 4 อนามัยเจริญพันธุ์และสถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นไทย

อนามัยการเจริญพันธุ์ (reproductive health) ในพ.ศ. 2540 กระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศนโยบายอนามัยการเจริญพันธุ์ โดย จารุพรรณ สิริสมบูรณ์ (ม.ป.ป.) โดยให้คำนิยามเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ใหม่ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นว่า คือ “ภาวะความสมบูรณ์ แข็งแรงของร่างกายและจิตใจที่เป็นผลสัมฤทธิ์อันเกิดจากกระบวนการ และหน้าที่ของการเจริญพันธุ์ที่สมบูรณ์ของทั้งชายและหญิง ทุกช่วงอายุของชีวิตซึ่งทำให้เขาเหล่านั้นสามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข” คำนิยามของอนามัยการเจริญพันธุ์ เหมือนกับของสุขภาพอนามัย แต่เป็นเรื่องของระบบสืบพันธุ์ทั้งในด้านหน้าที่กระบวนการเจริญพันธุ์ และพฤติกรรมทางเพศที่รับผิดชอบ ประกอบด้วยปัจจัยพื้นฐาน 3 อย่าง คือ

ณัฐกิจ ชันแก้ว (2558) กล่าวถึงอนามัยเจริญพันธุ์ หมายถึง ภาวะความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกายและจิตใจที่เป็นผลจากกระบวนการ และการทำหน้าที่การเจริญพันธุ์ที่สมบูรณ์ทางเพศชายและหญิงทุกช่วงอายุ อันส่งผลให้มีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

ชุมารณณ์ ฝาชัยภูมิ (2559) โดยอนามัยเจริญพันธุ์ที่ดี มีอยู่ 4 อย่าง ประกอบด้วย

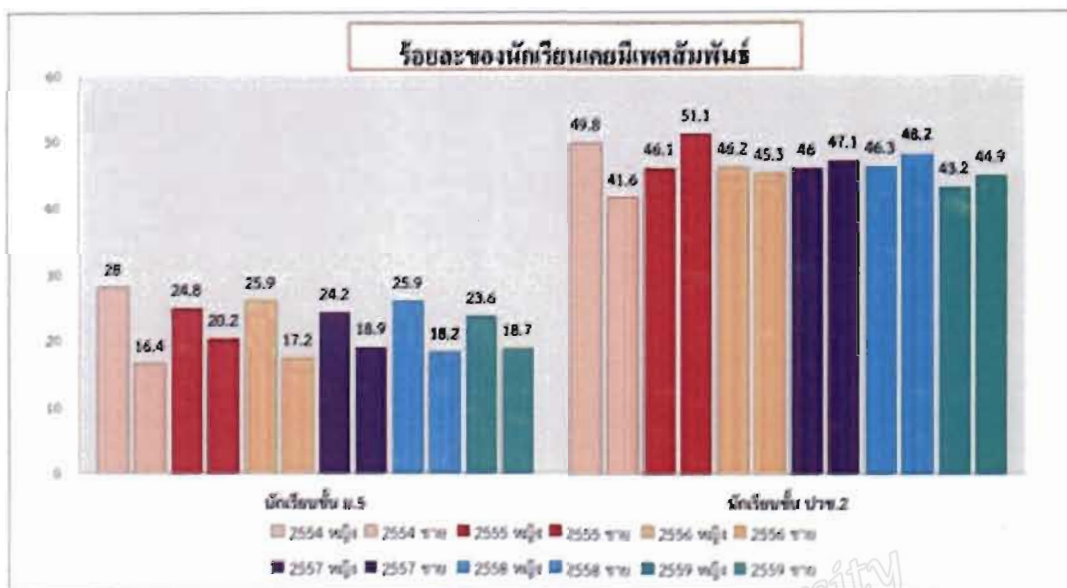
1. เพศสัมพันธ์ทุกครั้งต้องเกิดขึ้นโดยสมัครใจ ปราศจากการถูกบังคับและปลอดภัยการติดเชื้อโรค
2. การตั้งครรภ์ทุกครั้งต้องเกิดขึ้นโดยตั้งใจ
3. การเกิดทุกครั้งจะต้องเป็นการเกิดอย่างมีสุขภาพดีทั้งผู้หญิงและทารก
4. เด็กต้องเกิดมาด้วยความพร้อม

กล่าวโดยสรุปได้ว่า อนามัยเจริญพันธุ์ เป็นความสมบูรณ์และแข็งแรงของร่างกายและจิตใจที่เกิดและการทำงานและทำหน้าที่ของพัฒนาการเจริญเติบโต ที่สมบูรณ์ของร่างกายทั้งชายและหญิง ทั้งความสามารถของบุคคล การประสบผลสำเร็จและปลอดภัยในการดำเนินชีวิต โดยอนามัยเจริญพันธุ์ในวัยรุ่นก็จะปรากฏสถานการณ์อนามัยเจริญพันธุ์จากสำนักงานอนามัยเจริญพันธุ์ดังนี้

สถานการณ์อนามัยเจริญพันธุ์ในวัยรุ่นประกอบด้วยดังนี้

การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น สำนักงานอนามัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (ม.ป.ป.) กล่าวว่า ร้อยละของนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ พ.ศ. 2559 มีแนวโน้มลดลงจากปีที่ผ่านมาเล็กน้อย โดยพบว่าประมาณ 1 ใน 4 ของนักเรียนชายและ 1 ใน 5 ของนักเรียนหญิง ระดับชั้น ม.5 เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนในนักเรียนระดับ ปวช.2 ประมาณร้อยละ 40 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ซึ่งจะเห็นได้ว่าแนวโน้มของนักเรียนลดลงมาเล็กน้อยแสดงว่า เด็กนักเรียนรู้จักหักห้ามใจหรือลดการมีเพศสัมพันธ์ในช่วงวัยเรียนลงมาในระดับหนึ่ง ดังรูปภาพที่ปรากฏ

ภาพที่ 1 ร้อยละของนักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์

ที่มา: สำนักงานอนามัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (ม.ป.ป.)

การใช้ถุงยางอนามัย สำนักงานอนามัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (ม.ป.ป.) กล่าวถึง การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในกลุ่มนักเรียน ชาย/หญิง ทั้ง ม.5 และ ปวช.2 ในประเทศไทย มีประมาณร้อยละ 70 และส่วนร้อยละการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดในนักเรียนชั้น ม.5 สูงกว่าการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก แสดงว่านักเรียนเริ่มที่จะเห็นความสำคัญ ของการป้องกันการติดเชื้อทางอ้อมเมื่อมีเพศสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น จากครั้งแรก แต่พบว่าการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดในกลุ่มนักเรียนชั้น ปวช.2 อยู่ที่ระดับต่ำกว่าร้อยละ 70 ทั้งในเพศชายและเพศหญิง ซึ่งน้อยกว่าการใช้เมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ซึ่งก็จะต้องดูว่าเหตุใดที่ทำให้ลดปริมาณการใช้ถุงยาง อาจเป็นเพราะเด็กกลุ่มนี้อาจจะมีความแตกต่างจากเด็กสายสามัญในการเรียนและช่วงเวลาการเรียนและกิจกรรมของโรงเรียน ไม่เหมือนกัน ทำให้การใช้ถุงยางอนามัยครั้งล่าสุดน้อยกว่าการใช้ถุงยางอนามัยครั้งแรก ดังรูปดังกล่าวที่ปรากฏ

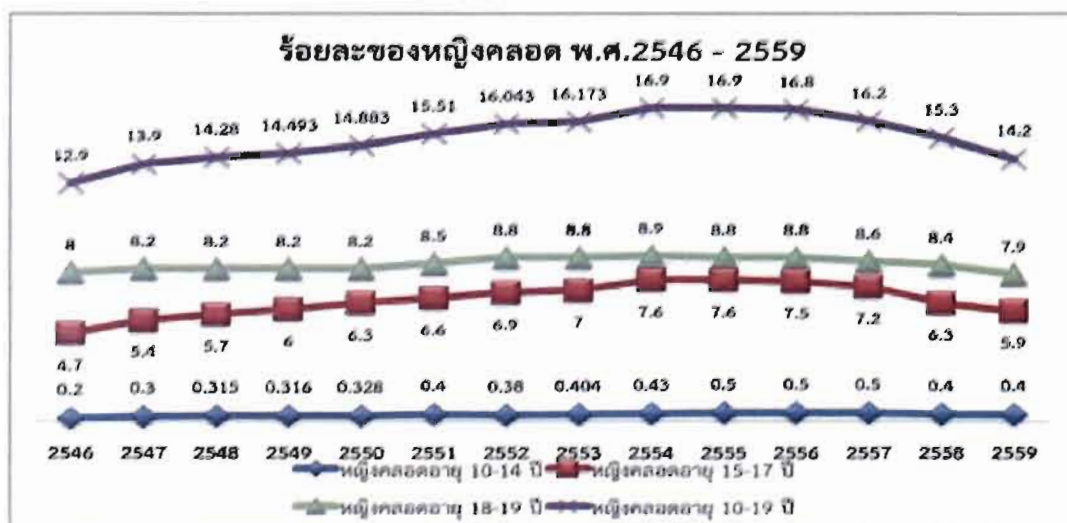
ภาพที่ 2 การใช้ถุงยางอนามัยครั้งแรก

ที่มา: สำนักงานอนามัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (ม.ป.ป.)

การคลอดในวัยรุ่น สำนักงานอนามัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (ม.ป.ป.) จากสำรวจการคลอดในวัยรุ่น มีร้อยละการคลอดของแม่วัยรุ่นเปรียบเทียบกับแม่ที่คลอดทุกกลุ่มอายุ จากข้อมูลสถิติของสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2556 เป็นต้นมา โดยในปี 2559 แม่คลอดบุตรที่มีอายุ 10 – 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.2 จะเห็นได้ว่าปัจจุบันนี้ การคลอดบุตรของผู้หญิง ช่วงอายุของการคลอดบุตร อยู่ในช่วงอายุที่น้อยเริ่มมีอายุที่น้อยลงเรื่อยๆ อาจเป็นเพราะสังคมปัจจุบันเปิดกว้างมากขึ้น เทคโนโลยีและการติดต่อสื่อสารมีความสะดวกและรวดเร็วมากขึ้น และความอยากรู้อยากลอง และความท้าทายในช่วงวัยดังกล่าว ทำให้ความเป็นแม่ของวัยรุ่น มีอายุที่ลดลงเรื่อยๆ ดังภาพประกอบดังกล่าว

ภาพที่ 3 ร้อยละของหญิงคลอด พ.ศ. 2546 – 2559

ที่มา: สำนักงานอนามัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (ม.ป.ป.)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า สถานการณ์อนามัยเจริญพันธุ์ในปัจจุบันนี้ การมีเพศสัมพันธ์มีการลดลงเล็กน้อยและเด็กหักห้ามใจในการมีเพศสัมพันธ์ได้ในระดับหนึ่ง ส่วนการใช้ถุงยางวิยรุ่นเริ่มเห็นความสำคัญมากขึ้นในการใช้ถุงยางระหว่างการใช้เพศสัมพันธ์ และเมื่อมองถึงการคลอดของคุณแม่วิยรุ่น รวมทั้งการคลอดซ้ำเริ่มมีอายุน้อยลงเรื่อยๆ ดังนั้นทำให้วิยรุ่นต้องทราบถึงสิทธิอนามัยเจริญพันธุ์เพื่อทราบถึงสิทธิและความเสมอภาคในการดำเนินชีวิต

สิทธิอนามัยเจริญพันธุ์ (reproductive rights)

นาถฤดี เต็นดวง (2551) คือ สิทธิที่ถูกระบุไว้แล้วในกฎหมายและข้อตกลงต่างๆ ทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ เป็นสิทธิพื้นฐานของบุคคลและของคู่สมรส ประกอบด้วยสิทธิมนุษยชน 12 ประการ คือ 1. สิทธิในชีวิต การไม่ตกอยู่ในอันตรายจากการตั้งครรภ์หรือถูกทำแท้ง เพราะเหตุแห่งเพศและเพราะ การขาดบริการสุขภาพ ขาดบริการการปรึกษาและขาดข้อมูลข่าวสารในเรื่องอนามัยการเจริญพันธุ์ 2. สิทธิในเสรีภาพและความปลอดภัยของบุคคล มีความพึงพอใจและสามารถควบคุมชีวิตด้านเพศและการเจริญพันธุ์ของตนเองได้ ไม่ถูกวิธีทางการแพทย์เข้าแทรกแซงเว้นแต่จะยินยอมโดยอิสระ และเต็มใจบนฐานการรับรู้ข้อมูลครบถ้วนถูกต้องทุกด้าน ไม่ถูกคุกคาม การทำร้ายทางเพศ การที่ไม่ถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ ทำหมัน และทำแท้ง 3. สิทธิในความเสมอภาคและความเป็นอิสระจากการเลือกปฏิบัติในทุกรูปแบบ บุคคลได้รับการดูแลเอาใจใส่ บริการสุขภาพ และข้อมูลข่าวสารสุขภาพ ที่เกี่ยวข้องกับอนามัยการเจริญพันธุ์โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตามตลอดชั่วอายุขัยของตน 4. สิทธิในความเป็นส่วนตัว การบริการดูแลเรื่องอนามัยการเจริญพันธุ์ทั้งหมดต้องเคารพความเป็นส่วนตัวและการตัดสินใจของผู้รับบริการ ทั้งเรื่องการคุมกำเนิดและการทำแท้งรวมทั้งการรักษาความลับของผู้รับบริการด้วย 5. สิทธิในเสรีภาพแห่งความคิด บุคคลมีเสรีภาพในการคิดและการแสดงความคิด เกี่ยวกับชีวิตในด้านเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์อย่างเป็นอิสระจากการถูกบีบบังคับทางความคิด ระบบความเชื่อและศาสนารวมทั้งได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ผ่านสื่อใดๆที่จะเป็นประโยชน์ต่อความเป็นอยู่ที่ดี ผู้ให้บริการมีสิทธิที่จะปฏิเสธการให้บริการที่ขัดแย้งกับความคิดความเชื่อของตนเอง เช่น การทำแท้ง การแนะนำคนไข้ไปรับบริการการคุมกำเนิดจากผู้ให้บริการที่มีคุณภาพรายอื่นๆ ที่สามารถให้บริการได้ ยกเว้นในกรณีฉุกเฉินเสี่ยงต่อชีวิต 6. สิทธิในการได้รับข้อมูลข่าวสารและการศึกษา บุคคลมีสิทธิที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารที่รอบด้านเพื่อประโยชน์สูงสุดในการตัดสินใจในทุกเรื่องเกี่ยวกับอนามัยการเจริญพันธุ์ของตนเอง 7. สิทธิในการเลือกว่าจะสมรสหรือไม่ และสิทธิในการวางรากฐานและการวางแผนครอบครัว บุคคลที่อยู่ในวัยสมรสและมีครอบครัวต้องมีความเป็นอิสระ ในการตัดสินใจเรื่องการสมรสไม่ถูกบังคับได้รับบริการสุขภาพเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ รวมถึงผู้มีบุตรยากและผู้มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 8. สิทธิในการตัดสินใจว่าจะมีบุตรหรือไม่และจะมีเมื่อใด บุคคลมีสิทธิในการตัดสินใจอย่างเสรี และมีความรับผิดชอบว่าจะมีบุตรหรือไม่ และมีเมื่อใดโดยต้องได้รับข้อมูลข่าวสารครบถ้วนรอบด้านรวมทั้งวิธีการต่างๆ ที่จะช่วยให้ใช้สิทธิในข้อนี้ได้โดยสมบูรณ์ 9. สิทธิในการดูแลและป้องกันสุขภาพ บุคคลมีสิทธิได้รับบริการสุขภาพทุกด้านด้วยคุณภาพสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้รวมถึงได้รับการปกป้องจากธรรมเนียมปฏิบัติต่างๆ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ของตนเอง 10. สิทธิในการได้รับประโยชน์จากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ บุคคลต้องได้รับประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ที่จะช่วยให้มีสุขภาพดีไม่ตกอยู่ในอันตรายหรือได้รับผล กระทบเชิงลบต่อสุขภาพและชีวิต 11. สิทธิในเสรีภาพในการชุมนุมและการมีส่วนร่วมทางการเมือง บุคคลมีสิทธิในการชุมนุมอย่างสงบ การก่อตั้งสมาคมที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อรณรงค์ด้านสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ และการหาหนทางให้รัฐบาลบรรจุเรื่องสิทธิและสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ให้อยู่ในความสำคัญลำดับต้นๆ 12. สิทธิในการปลอดภัยจากการถูกละเมิด และการปฏิบัติมิชอบ บุคคลต้องได้รับการคุ้มครองจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและความรุนแรงทางเพศทุกรูปแบบ รวมถึงการเข้าร่วมทดลองทางการแพทย์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศและการควบคุมภาวะเจริญพันธุ์ โดยปราศจากการยินยอมและสมัครใจ โดยได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างครบทุกด้าน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า สิทธิอนามัยเป็นสิทธิพื้นฐานของบุคคลที่ทั้งแต่งงานและคนโสด ที่ทุกคนมีสิทธิได้รับการคุ้มครองและการดูแล ทั้งทางด้านการได้รับรู้เรื่องราวข่าวสารต่างๆ การรับบริการต่างๆ ที่เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ในการดูแลด้านสุขภาพของแต่ละบุคคล เพื่อสุขภาพและอนามัยเจริญพันธุ์ที่ดีและปลอดภัยให้อยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัย เพราะทุกคนมีเสรีภาพในการคิด ในการแสดงออกและแสดงความคิดเห็นในการดำเนินชีวิต

เมื่อก้าวถึงการดูแลความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกายและจิตใจ ในช่วงวัยเจริญพันธุ์ของวัยรุ่น จากสถานการณ์อนามัยเจริญพันธุ์ในประเทศไทยผ่านมา จังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีประชากรเด็กและเยาวชนในจังหวัด

อนามัยเจริญพันธุ์ จังหวัดปัตตานี

จากผลการสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในจังหวัดปัตตานี พ.ศ. 2558 - 2559 จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2559) จากการสำรวจอัตราการมีบุตรของวัยรุ่นในจังหวัดปัตตานี (ต่อ 1,000 คน) อัตราการเจริญพันธุ์ของผู้หญิงอายุ 15 - 19 ปี ร้อยละ 45% ต่อ 1,000 คน เห็นได้ว่าอัตราการคุมกำเนิด ร้อยละของผู้หญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่สมรสหรืออยู่กินฉันสามีภรรยาและกำลังคุมกำเนิดด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง (ไม่ว่าตนเองหรือคู่สมรส) ในจังหวัดปัตตานี มีร้อยละ 43.7% ส่วนการฝากครรภ์กับผู้ชำนาญการ คิดเป็นร้อยละผู้หญิงอายุ 15 - 49 ปี โดยที่การคลอดบุตรในช่วง 2 ปีที่ผ่านมาและการได้รับการตรวจครรภ์ระหว่างการตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้ายในจังหวัดปัตตานี คิดเป็นร้อยละ 99.3% ซึ่งทัศนคติต่อความรุนแรงในครอบครัวของผู้ที่มีอายุ 15 - 49 ปี ระบุว่ามีความเห็นสมควรหากสามีทำร้ายร่างกายภรรยาในสถานการณ์ต่างๆอย่างน้อย 1 สถานการณ์ โดยผู้หญิงคิดเป็นร้อยละ 14.9% และผู้ชาย คิดเป็นร้อยละ 10.4% และมีการสมรสก่อนอายุ 15 ปี สำหรับผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 2.7% ส่วนการสมรสก่อนอายุ 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.6% อีกทั้งมีการตรวจหาเชื้อเอชไอวีระหว่างการฝากครรภ์ (HIV testing during antenatal care) ในจังหวัดปัตตานี ของผู้หญิงที่มีอายุ 15 - 49 ปี ที่ให้กำเนิดบุตรในช่วง 2 ปีที่ผ่านมาและฝากครรภ์ระหว่างการตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย ได้รับการเสนอให้ตรวจหาเชื้อเอชไอวี + ได้รับการตรวจ + การทราบผล การตรวจขณะไป

ตรวจครรภ์ในจังหวัดปัตตานี คิดเป็นร้อยละ 38.4% นี้คือสถานการณ์อนามัยเจริญพันธุ์สำหรับเด็กและสตรีในจังหวัดปัตตานี

อารีต้า สาเมาะ (2554) กล่าวว่า การสอนเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ตามหลักศาสนาอิสลาม เป็นเรื่องที่ต้องระมัดระวัง ถึงแม้ไม่มีการห้ามให้พูดถึง แต่จะมีวิธีการสอนอย่างไร ไม่ให้เด็กกระทำในสิ่งที่ต้องห้าม ส่วนการเรียนการสอนเรื่องเพศในโรงเรียน ก็จะต้องสอนให้สอดคล้องด้วย ซึ่งจากการร่วมตรวจพฤติกรรมของวัยรุ่นในจังหวัดปัตตานี จากข้อมูล พบว่า วัยรุ่นกว่า 200 คู่ ได้กระทำผิดประเวณีเมื่อเจ้าหน้าที่คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดปัตตานี แจ้งให้เข้าไปตรวจสอบ และจับกุม โดยทางเจ้าหน้าที่ของรัฐอ้างว่า เป็นสิทธิส่วนบุคคล โดยโครงสร้างทางกฎหมายของประเทศไทยมีหลายเรื่องที่ไม่สอดคล้องกับหลักการอิสลาม ทำให้คณะกรรมการอิสลามฯ แก้ปัญหาไม่ได้ ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่มีนัยยะขัดแย้งระหว่างบทบัญญัติทางกฎหมายกับหลักศาสนาอิสลาม ดังนั้นทำให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดปัตตานี ไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้

จากเหตุการณ์ดังกล่าว ทำให้กระทรวงสาธารณสุขมีมาตรการแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วน แก้ปัญหาโดยให้โรงพยาบาลมีคลินิกวัยรุ่น เพื่อให้คำปรึกษากับวัยรุ่นโดยตรง แก้ไขทุกปัญหาทุกเรื่องตลอดเวลา โดยมีนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ประจำจังหวัดปัตตานี ชื่อ นายอิสมาแอมาะ วิเคราะห์มาตรการของกระทรวงสาธารณสุขว่า การแก้ปัญหาดังกล่าว เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ เพราะเนื่องจากบริบทของพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้น สามารถนำหลักการทางศาสนาอิสลามเข้ามาช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวได้ ในอดีตช่วงที่ฐานะทางสังคมยังมีพื้นฐานทางหลักศาสนาที่มีความเข้มแข็งอยู่ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ สามารถที่จัดการระบบกับปัญหาเรื่องดังกล่าวได้ แต่ ณ ปัจจุบันนี้ สังคมมีความตระหนักเรื่องศาสนาน้อยลง ขณะเดียวกันความอบอุ่นในครอบครัวเริ่มลดน้อยลง แต่ถ้าหากฐานของครอบครัวมีความเข้มแข็ง สังคมก็จะดีขึ้น

ส่วนสาเหตุที่ตัวเลขของแม่วัยรุ่นมีตัวเลขที่สูงขึ้นนั้น ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะ ประชากรในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ นิยมการแต่งงานตั้งแต่อายุน้อยหรือยังเป็นวัยเด็กอยู่ ขณะเดียวกันพฤติกรรมของวัยรุ่นในปัจจุบัน ทำให้อัตราการท้องไม่พร้อมหรือการตั้งครรภ์แบบไม่พึงประสงค์มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลจากหน่วยงานสาธารณสุข ที่ได้มีการสรุปถึงปัญหาอนามัยเจริญพันธุ์ของวัยรุ่นและเยาวชน ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ประเด็น คือ 1.แนวโน้มวัยรุ่นจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยลงเรื่อยๆ 2. กลุ่มคนโสดที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานในอัตราเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ 3. วัยรุ่นผู้หญิงมีการยอมรับประเพณี วัฒนธรรม หรือแนวคิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเพิ่มมากขึ้น 4. จำนวนของวัยรุ่นและเยาวชนที่ป่วยเป็นโรคทางเพศ 5. แม่วัยรุ่นมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ในทุกปี 6. มีวัยรุ่นและเยาวชนจำนวนมากที่ติดเชื้อ HIV 7. วัยรุ่นและเยาวชนมีการทำแท้งมากขึ้น 8. เด็กและวัยรุ่นมีการถูกล่วงละเมิดทางเพศและถูกระงับการเจริญพันธุ์รุนแรง ทั้งนี้เพื่อลดปัญหาดังกล่าวเบื้องต้น ทั้งผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี ฝ่ายปกครอง สถานศึกษา จึงมีมาตรการตรวจเข้มในวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ตามหอพัก โดยให้มีสารวัตรนักเรียนออกตรวจตรา สำหรับปัญหาการอยู่ก่อนแต่งงานของวัยรุ่น และปัญหายาเสพติด แต่มาตรการที่กำหนดขึ้นนั้น กลับนำมาใช้ในช่วงระยะเวลาแค่ช่วงเวลาสั้นๆ ไม่ได้มีการดำเนินการต่อเนื่อง “ก่อนยังจับแต่งงาน และเรียกค่าเสียหายจากฝ่ายชายได้อยู่ เด็กสมัยนี้อ้างสิทธิส่วนบุคคลทำให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดทำอะไรไม่ได้ ต้อง

ช่วยกันผลักดันให้มีกฎหมายอิสลาม ที่มีเนื้อหาครอบคลุมไปถึงการแก้ปัญหาสังคม จึงจะสามารถแก้ปัญหานี้ได้ ในขณะที่ “ดร.นินาวาลย์ ปานากาเซ็ง” หัวหน้าโครงการวิจัยการรวมพลังแม่วัยใสในวัยเรียนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กล่าวว่า เรื่องเหล่านี้เกิดขึ้นได้อย่างไร จะหาแนวทางการแก้ไขปัญหาได้อย่างไร และสามารถทำอะไรได้บ้าง ที่จะสามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ มีงานวิจัยพบว่าเด็กที่เป็นกลุ่มเสี่ยงท้องก่อนวัยอันควร มาจากครอบครัวที่ขาดความอบอุ่นในครอบครัว และไม่เข้าใจหลักการศาสนา ซึ่ง “ดร.นินาวาลย์ ปานากาเซ็ง” กล่าวว่า ปัญหาที่วัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงท้องก่อนวัยอันควร กลุ่มนี้ประสบกับเหตุการณ์ดังกล่าว เป็นเรื่องที่มีความอ่อนไหวง่าย สังคมต้องยอมรับปัญหาที่เกิดขึ้น และต้องทำความเข้าใจ และค่อยๆ คิดว่า จะมีวิธีการอย่างไรที่ทำให้เด็กเหล่านี้ มีชีวิตอยู่ได้อย่างไม่是一切ทุกข์ใจมากนัก เพราะตัวเด็กและวัยรุ่นก็จะมีกังวล เราจะมึวิธีอย่างไรที่จะทำให้ตัวเด็กรู้ว่า การกระทำดังกล่าวไม่ถูกต้องตามหลักการทางศาสนา “สามจังหวัดชายแดนใต้ ยังละเลยไม่ให้ความสำคัญกับการเลี้ยงดูและให้ความอบอุ่นแก่เด็กเล็ก ทำให้เด็กโตขึ้นมาในสภาพขาดความอบอุ่น ต้องแสวงหาความอบอุ่นด้วยตัวเอง ประกอบกับสื่อยุคปัจจุบัน ออกมาสื่อสารเรื่องเพศกันอย่างกว้างขวาง ทำให้ปัญหาเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพิ่มขึ้น ซึ่งนำมาสู่การท้องในวัยเรียนมากขึ้น และแนวโน้มอายุของแม่วัยเรียนจะลดลงมาเรื่อยๆ นี่คือนิสัยที่สังคมมุสลิม 3 จังหวัดชายแดนใต้ ต้องนำไปคิดต่อว่าจะแก้ปัญหาได้อย่างไร” ต่อมา “นายรอซาลี ซานานะอะ” เป็นอดีตนักกิจกรรมและคณะกรรมการชมรมด้านสังคม มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ กล่าวถึง ปัญหาของวัยรุ่นมุสลิมเกี่ยวกับการกระทำความผิดหลักการศาสนาอิสลาม หรือ ZINA จากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ซึ่งสำหรับศาสนาอิสลามถือว่าการกระทำความผิดดังกล่าว เป็นการกระทำที่ร้ายแรงจะต้องถูกลงโทษสะท้อนให้เห็นถึง ข้อกฎหมายที่ได้มีการบังคับใช้ในปัจจุบันที่ ที่ไม่มีการรองรับปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้น ขณะที่คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดปัตตานี หรือผู้นำทางศาสนา ก็ไม่มีสิทธิที่จะดำเนินการให้เด็กมีความผิดได้ นอกจากมีการจับให้แต่งงานให้ถูกต้องตามประเพณี หรือเรียกร้องให้ฝ่ายชายจ่ายค่าเสียหายให้ฝ่ายผู้หญิง ถึงแม้วัยรุ่นจะอยู่ในสภาพที่น่าเป็นห่วง จะทำอะไรก็ไม่ได้ ได้แต่เข้าไปตักเตือนว่า วัยรุ่นที่มีการอยู่ก่อนแต่งงานในหลักการศาสนาอิสลาม ถือว่าเป็นความผิดร้ายแรง นอกจากวัยรุ่นเหล่านั้นไม่ฟัง บางครั้งมีการทำร้ายผู้ที่เข้าไปตักเตือนด้วย ซึ่งเป็นอีกหนึ่งข้อมูลจากอดีตนักศึกษา “นายรอซาลี ซานานะอะ” “ผมอยากให้มหาวิทยาลัยมีมาตรการสอดส่องดูแลนักศึกษาให้ใกล้ชิดมากกว่านี้ โดยเฉพาะกับวัยรุ่นมลายุมุสลิม ผมคิดว่าหอพักของนักศึกษาทุกหอพัก รวมทั้งหอพักนอกมหาวิทยาลัย ควรอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของมหาวิทยาลัย จะได้เข้าไปควบคุมพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้ สังคมที่นี้ยังให้ความเคารพผู้นำศาสนาและคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด ผมต้องการให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดมีอำนาจจัดการแก้ปัญหาเหล่านี้ ด้วยการเพิ่มเนื้อหาในกฎหมายอิสลาม ให้ครอบคลุมเรื่องนี้ โดยมอบอำนาจให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเข้ามาดูแลได้

การคุมกำเนิด

กองอนามัยการเจริญพันธุ์ (2550) ในภาพรวมของการใช้วิธีคุมกำเนิดของวัยรุ่น มีการใช้ในสัดส่วนที่มากพอสมควร แต่เมื่อพิจารณาดูรายละเอียดของการใช้วิธีคุมกำเนิด พบว่า มีการใช้วิธีคุมกำเนิดในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่น และการใช้วิธีคุมกำเนิดทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ใน

สัดส่วนที่ต่ำปัญหาจากการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ได้แก่ การติดเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรรภ์ไม่ปรารถนาซึ่งจะตามมาด้วยการทำแท้งอีกด้วย ดังนั้นจึงควรให้ความรู้ความเข้าใจ และให้บริการเกี่ยวกับเรื่องการคุมกำเนิดแก่วัยรุ่น ความรู้ด้านเพศศึกษา เพื่อลดอัตราการตั้งครรรภ์ และการทำแท้งในวัยรุ่นลง โดยการคุมกำเนิดมีวิธีการคุมกำเนิดได้หลายวิธีด้วยกัน

วิธีการคุมกำเนิด

ทิพย์สิริ กาญจนวาศี (2557) กล่าวถึงการคุมกำเนิด (Contraception) เป็นวิธีการที่ใช้ในการวางแผนครอบครัว โดยการคุมกำเนิด หมายถึง การป้องกันการปฏิสนธิหรือป้องกันการตั้งครรรภ์ คือไม่ให้ตัวอสุจิของฝ่ายชาย มีโอกาสเข้าผสมกับไข่สุกของฝ่ายหญิงจึงไม่เกิดตัวอ่อน (Embryo) ในครรรภ์ การคุมกำเนิดเป็นการวางแผนครอบครัววิธีหนึ่งที่ยอมรับกันมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ในปัจจุบัน คู่สมรสมักจะมีการวางแผนครอบครัวว่าจะมีบุตรกี่คน จะเริ่มมีบุตรคนแรกเมื่อไรและจะเว้นระยะห่าง การมีบุตรกี่ปี โดยจะพิจารณาจากสถานะด้านสุขภาพของฝ่ายหญิง รวมทั้งด้านฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม เพื่อจะให้บุตรได้รับการอบรมเลี้ยงดูและมีการศึกษาที่ดี เมื่อเติบโตขึ้นจะได้เป็นพลเมืองที่ดี มีคุณภาพของครอบครัวและมีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศต่อไป โดยคู่สมรสไปขอรับบริการได้ตาม หน่วยงานสาธารณสุขต่างๆ เช่น โรงพยาบาลหน่วยงานวางแผนครอบครัว หรือศูนย์บริการสาธารณสุข ซึ่งวิธีการคุมกำเนิด แบ่งออกเป็น 2 วิธี จากข้อมูล “การคุมกำเนิด (contraception)” (ม.ป.ป.) 1. การคุมกำเนิดแบบชั่วคราว เมื่อเลิกใช้แล้วผู้ใช้กลับตั้งครรรภ์ได้ตามปกติ มีอยู่ด้วยกัน หลายวิธี ในฝ่ายหญิง ได้แก่ การกินยาคุมกำเนิด การใส่ห่วงคุมกำเนิดและการนบระยะปลอดภ้ย เป็นต้น ในฝ่ายชาย ได้แก่ การใช้ถุงยางอนามัย 2. การคุมกำเนิดแบบถาวรเป็นวิธีการป้องกันการตั้งครรรภ์ถาวร เหมาะสำหรับผู้ที่ไม่ต้องการมีบุตรแล้วหรือผู้ที่ไม่สามารถมีบุตรได้แล้ว เช่น โรคเกี่ยวกับรังไข่และมดลูก เป็นต้น วิธีที่ใช้ทั้งในฝ่ายชายและฝ่ายหญิง คือการทำหมัน

การทำแท้งในศาสนาอิสลาม

มุฮำหมัดซาคี เจ๊ะหะ (2554) กล่าวถึงการทำแท้งในศาสนาอิสลามไว้ว่า อิสลามได้ห้ามการทำแท้งโดยสิ้นเชิงและถือว่าการกระทำดังกล่าว เป็นการกระทำที่ร้ายแรง เมื่อสตรีบุคคลใดตั้งครรรภ์ บุคคลนั้นจะต้องไม่ทำอันตรายกับทารกผู้นั้นที่อยู่ในครรรภ์ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดก็ตาม หากมีอันตรายที่ร้ายแรงใด ที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อครรรภ์ ก็จะทำให้มีผลต่อทารกในวัยแรกเกิด ซึ่งนักกฎหมายอิสลามได้กล่าวว่า การทำแท้งเป็นสิ่งต้องห้ามและถือว่าเป็นการทำร้าย

ถ้าหากทารกที่ถูกทำแท้งแล้วยังมีชีวิตอยู่ ผู้ที่ทำแท้งจะต้องจ่ายดียะฮฺ (เงินเลือด) ตามที่ชะรีอะฮฺได้กำหนดไว้ แต่ถ้าหากทารกออกมาแล้วเสียชีวิต ผู้ที่ทำแท้งจะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนน้อยกว่าดียะฮฺ และถึงแม้ว่าจะมีการจ่ายดียะฮฺ หรือค่าสินไหมทดแทนไปแล้ว แต่ก็ยังถือว่าเป็นการทำแท้งที่เป็นเชิงอาชญากรรมอยู่ และเป็นกระทำไปโดยปราศจากเหตุผลที่มาจากทางการแพทย์ เช่น เพื่อรักษาชีวิตของมารดาหรือผู้เป็นแม่ เป็นต้น

แต่ถ้าหากทางการแพทย์มีการยืนยันว่า การทำแท้งนั้นเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นเพื่อรักษาชีวิตของมารดาเอาไว้ ก็จะต้องถือว่าการทำแท้งนั้น เป็นสิ่งที่ได้รับการอนุมัติ เพราะชะรีอะฮฺได้กำหนดไว้ว่า ถ้า

มีความเกี่ยวข้องกับสองสิ่งที่มีอันตรายทั้งคู่ ก็จะต้องเลือกสิ่งที่มีอันตรายน้อยกว่า ซึ่งแน่นอนว่าชีวิตของผู้เป็นมารดาจะมีความสำคัญกว่า เนื่องจากมารดาเป็นผู้มีชีวิต และมีสิทธิที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไปที่ ดังนั้น ชีวิตของผู้เป็นมารดาจะต้องไม่สูญเสียไปเพื่อทารกในครรภ์ของมารดา

ซึ่งการใช้วิธีการคุมกำเนิด เพื่อการป้องกันการตั้งครรภ์ก็มีความแตกต่างกับการทำแท้ง เนื่องจากการคุมกำเนิดไม่ถือว่าเป็นการฆาตกรรม เพราะทารกนั้นยังไม่มีรูปร่างที่ประกอบเป็นร่างของมนุษย์อย่างสมบูรณ์ โดยจะตรงกันข้ามกับการทำแท้ง ซึ่งตัวของทารกจะมีการเริ่มประกอบเป็นตัวตน หรือสามารถบอกถึงลักษณะตัวบุคคลได้แล้ว

ตอนที่ 5 แนวคิดการสื่อสารเรื่องเพศ

การสื่อสารเรื่องเพศ คือ การทำความเข้าใจ การสื่อสารด้วยท่าทีที่เป็นมิตร และการสื่อสารตรงประเด็นเพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน

การสื่อสารเรื่องเพศในสังคมไทย

การสื่อสารเรื่องเพศในสังคมไทย จะมีวิธีคิดเรื่องเพศที่แตกต่างกัน ตามกลุ่มช่วงอายุของสมาชิกที่อาศัยอยู่ในครอบครัว มียุคสมัยที่แตกต่างกัน และเกิดจากความแตกต่างของรุ่นอายุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมไทยในปัจจุบัน ที่ยังมีลักษณะของความเป็นครอบครัวขยายอยู่ในสังคมไทย ซึ่งจะมีสมาชิกที่มีช่วงอายุที่แตกต่างกัน ที่อาศัยอยู่ร่วมกันอย่างน้อย 3 รุ่น ได้แก่ ปู่ ยา ตา ยาย พ่อ แม่ ลูก และ หลาน จึงทำให้บุคคลในแต่ละรุ่น จะมองปัญหาหรือมีความเข้าใจในเรื่องเพศ ที่แตกต่างกันในแต่ละรุ่นอายุ โดยพ่อแม่ ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิง คือ ยายหรือแม่ ที่ยึดอยู่ในกรอบของความสัมพันธ์แบบผู้หญิงและผู้ชายตามแบบฉบับของวัฒนธรรมดั้งเดิม และยึดถือจารีตและประเพณีแบบดั้งเดิม ที่มีการปฏิบัติและสืบทอดต่อกัน โดยสอนตามพื้นฐาน แนวคิดและประสบการณ์ดั้งเดิม หรือประสบการณ์ที่ผ่านมา ที่มีลักษณะการคล้อยตามรูปแบบจารีตประเพณี ที่มีหน้าที่เป็นผู้สอนลูกสาวและลูกผู้ชาย ซึ่งผู้สอนจะมองว่าเรื่องเพศ เป็นเรื่องที่น่าอาย ไม่สมควรหรือไม่เหมาะสมที่จะกล่าวถึง แต่ในขณะที่บุคคลรุ่นลูกเป็นรุ่นที่ต้องการจะก้าวให้ทันกับยุคสมัยในปัจจุบัน และรุ่นลูกมีการยอมรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ซึ่งเป็นผลมาจากการที่รุ่นลูกนั้นได้เข้ามาอยู่ร่วมกับการเข้ามาของเทคโนโลยี และพลังของสื่อในทุกรูปแบบ ที่มีการมองเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ทำให้มีสีสัน เป็นสิ่งที่น่าสนใจ และไม่น่าเสียหายที่จะมีการนำมาพูดถึง ซึ่ง

จากความแตกต่างที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น เป็นสิ่งที่มนุษย์ให้ความหมายที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ที่แตกต่างกันออกไป ตามความคิด ความเชื่อ ค่านิยมต่างๆ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละยุคสมัย จึงทำให้ปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ในวัยรุ่น ที่ถูกถ่ายทอดผ่านบริบทของความไม่รู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ จนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ถูกต้อง และไม่มี ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ หรือไม่รู้จักรักการป้องกันตนเอง (กมลชนก ขำสุวรรณ, 2556)

ตอนที่ 6 ครอบครัวมุสลิมและการเลี้ยงดูบุตร

ความหมายครอบครัว

จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (2548) จากสมาคมเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย ได้ให้ความหมายของครอบครัวแตกต่างกันไปทั้งในเชิงแง่ชีววิทยา แง่กฎหมาย แง่เศรษฐกิจ และสังคมไว้ดังนี้

ครอบครัว หมายถึง กลุ่มคนที่มีความเกี่ยวพันกันทางสายโลหิต และกฎหมายที่อยู่ร่วมกันในบ้านเดียวกันมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันมีการให้ความรักและความเอาใจใส่ต่อกัน มีความปรารถนาดีต่อกัน ซึ่งความสัมพันธ์นั้นอาจจะแน่นแฟ้นมั่นคงหรือไม่กระชับสั้นคลอนหรือร้าวรอน แต่ยังไม่ถึงกับแตกแยกก็ยังนับว่าเป็นครอบครัวอยู่

ในแง่ชีววิทยาครอบครัว หมายถึง กลุ่มคนที่มีความเกี่ยวพันกันทางสายโลหิต เช่น สามีภรรยา มีบุตร ซึ่งบุตรเกิดจากอสุจิของบิดาผสมกับไข่สุกของมารดา ฉะนั้นบิดามารดาและบุตร จึงมีความเกี่ยวพันกันทางสายโลหิต

ในแง่กฎหมาย ครอบครัว หมายถึง ชายหญิงจดทะเบียนสมรสกันมีบุตร บุคคลเหล่านั้นเป็นครอบครัวเดียวกันตามกฎหมาย บิดามารดาและบุตรมีหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อกันตามกฎหมาย บุตรมีสิทธิได้รับมรดกจากบิดามารดา ถ้าไม่มีบุตรผู้สืบสายโลหิตขึ้นไปหรือลงมาโดยตรง หรือที่จดทะเบียนเป็นบุตรบุญธรรมก็นับว่าเป็นครอบครัวเดียวกันตามกฎหมาย

ในแง่เศรษฐกิจ ครอบครัว หมายถึง คนที่ใช้จ่ายร่วมกันจากเงินบเดียวกันที่ทำการสมรสแล้วแยกบ้านไปอยู่ต่างหากแต่มีพันธะทางธรรมที่จะต้องส่งเสียเลี้ยงน่องเล่าเรียนเช่นนั้น นับว่าเป็นค่าใช้จ่ายจากบเดียวกัน และเป็นครอบครัวเดียวกัน

ในแง่สังคม ครอบครัว หมายถึง กลุ่มคนที่รวมอยู่ในบ้านเดียวกัน อาจเกี่ยวหรือไม่เกี่ยวกันทางสายโลหิตหรือทางกฎหมาย แต่มีปฏิภิกิริยาสัมพันธ์กันให้ความรักและความเอาใจใส่ต่อกันมีความปรารถนาดีต่อกัน

สนธิ สมัครการ (2529, น. 4) กล่าวว่า ครอบครัว หมายถึงกลุ่มญาติสนิทกลุ่มหนึ่ง ซึ่งอยู่ร่วมหลังคาบ้านเดียวกันหรืออยู่ในบริเวณรั้วบ้านเดียวกัน (ในกรณีที่มีบ้านมากกว่าหนึ่งหลัง) ตามปกติแล้วครอบครัวย่อมทำหน้าที่เบื้องต้นที่จำเป็นต่างๆ เพื่อสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2544, น. 2) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่มีความสัมพันธ์ ที่มาจากการแต่งงานหรือการรับเป็นบุตรบุญธรรมและมีการอาศัยอยู่ร่วมกันในลักษณะของการอยู่ร่วมกันแบบครัวเรือน หากนอกเหนือจากนี้ก็จะไม่ถือว่าเป็นครอบครัว

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญในการดำเนินชีวิต เป็นจุดเริ่มต้นเล็กๆที่มีความหมาย โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งความอบอุ่น ความรัก ความเมตตาที่พึงมีต่อกัน มิใช่ว่าการตกลงใจอยู่ร่วมเป็นครอบครัวเดียวกันนั้น ส่วนหน้าที่ของสามีและภรรยาอิสลามเกี่ยวกับครอบครัวมุสลิมก็คือ หน้าที่ของสามีในครอบครัวมุสลิมที่ให้ความสุขแก่ภรรยาและบุตรนั่นเอง

ครอบครัวมุสลิม

ครอบครัวมุสลิมนั้น ประเสริฐ มะหะหมัด (2559) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ครอบครัวที่ดี จำเป็นต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งความอบอุ่น ความรัก ความเมตตาที่พึงมีต่อกัน มิใช่ว่าการตกลงใจอยู่ร่วมเป็นครอบครัวเดียวกันนั้น เพื่อสนองความเรียกร้องตามธรรมชาติที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์และความผูกพันของสามีภรรยา นั้นับว่าสูงส่งและมีค่าควรแก่การรักษา ยิ่งเปรียบได้กับความรักความผูกพันของบุคคลหนึ่งที่มีต่อชีวิตของเขาเอง ในขณะที่ ซัยยิด ซาอิด อัคตาร์ ริซวี (2526) ได้กล่าวไว้ว่า อิสลามเป็นศาสนาที่มีกฎระเบียบแบบแผน มีกฎจารีอะฮ์ซึ่งเป็นกฎที่ประทานลงมาจากพระเจ้า ผู้ที่พินิจพิเคราะห์อย่างเที่ยงธรรมจะพบว่ากฎระเบียบทุกอย่างนั้นมีความสมดุล ระหว่างความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจของมนุษย์ วิธีในการดำเนินชีวิตของมุสลิมทุกคนนั้น มีแบบแผนจากคำสอนอันสมบูรณ์ยิ่ง ที่เปรียบดั่งประทีปที่ส่องนำทางฉายแสงเจิดจ้ายังทุกแง่มุมของวิถีชีวิตมนุษย์ และ อารง สุทธาศาสน์ (2541) ได้กล่าวไว้ว่า ตั้งแต่ศาสนาอิสลามภาคสมบูรณ์ได้อุบัติขึ้นมาในปี ค.ศ.610 เป็นต้นมา และได้มีบทบาทอย่างกว้างขวางบนเวทีโลก ชาวโลกก็ได้แลเห็นเป็นที่ประจักษ์ว่าศาสนาอิสลาม มีลักษณะแตกต่างจากศาสนาอื่นๆเกือบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็น ด้านความคิด ความเชื่อหรือด้านการปฏิบัติ ครอบครัวในรูปแบบอิสลามกับที่มีใช้รูปแบบอิสลามจึงแตกต่างกันและเพื่อให้ศาสนาอิสลามรักษาเอกลักษณ์ของตนเองโดยตลอด อัลลอฮ์ จึงได้กำชับมิให้มุสลิมประนีประนอมศาสนาอิสลามกับศาสนาอื่นไม่ว่ากรณีใดๆ อายะฮ์ในคัมภีร์อัลกุรอานได้สะท้อนให้เห็นถึงจุดยืนของอิสลามอย่างชัดเจนว่า หลักการอิสลามนั้นต้องแยกชัดเจนเสมือนน้ำกับน้ำมัน

โดยเมื่อก้าวถึงครอบครัวในศาสนาอิสลามแล้ว ผู้นำของครอบครัว คือ สามี ส่วนภรรยา คือ ผู้ที่มีหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยภายในครอบครัว แม้ว่าสามีจะต้องรับผิดชอบในหน้าที่การเป็นผู้นำของครอบครัว แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า สามีจะมีเกียรติมากกว่าผู้ที่เป็นภรรยา (มุฮำหมัดซาคี เจ๊ะหะ, 2554) ดังนั้นครอบครัวจึงเป็นสถาบันทางสังคมที่เล็กที่สุด ที่เกิดจากความสัมพันธ์อันแนบแน่นระหว่างบุคคลสองคนขึ้นไป และมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความเชื่อความศรัทธาตลอดจนค่านิยมและทัศนคติต่างๆ เป็นสถาบันลำดับแรกที่จะหล่อหลอมบุคลิกภาพให้แก่มนุษย์ก่อนการออกไปใช้ชีวิตจริงในสังคม อิสลามได้เรียกร้องให้สังคมมนุษย์ดำรงชีวิตอย่างสะอาดบริสุทธิ์ สร้างสังคมที่มีสถาบันครอบครัว เป็นจุดหลอมในการสานสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ทั้งชายและหญิงที่ห้อมล้อมด้วยความรักอันแท้จริง มีความจริงใจต่อกัน มีความรับผิดชอบ และแบ่งปันภาระหน้าที่อย่างยุติธรรมและสมดุลสู่ความผาสุกในชีวิตอย่างแท้จริง (มัสนัน มาหะมะ, 2552, น. 2) อิสลาม เป็นศาสนาที่ได้วางหลักเกณฑ์ให้ครอบครัวนั้นเป็นสถานที่ ซึ่งดูแลการเจริญเติบโตในทุกมิติคือทั้งด้านร่างกาย จิตวิญญาณและสติปัญญา เพื่อให้สามารถเติบโตมาเป็นส่วนหนึ่งในการทำหน้าที่รับใช้สังคม ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญยิ่งในการสร้างและพัฒนาประชาชาติอิสลามให้มีคุณภาพ เมื่อครอบครัวมีความเข้มแข็งก็จะเป็นฐานสำคัญ ในการฟื้นฟูสังคมต่อไป โดยพ่อแม่มีบทบาทที่สำคัญในการเลี้ยงดูลูก

บทบาทการอบรมเลี้ยงดูบุตร

ศาสนาอิสลาม ได้ให้ความสำคัญและใส่ใจเป็นอย่างยิ่งต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตร เพราะเป็นความรับผิดชอบหลักของผู้เป็นบิดามารดา ที่จะต้องเอาใจใส่อบรมสั่งสอนเด็ก ๆ อย่างใกล้ชิด เด็กที่เติบโตมาภายใต้การพุ่มพักของครอบครัวที่ดี และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย จะส่งผลให้เด็กมีคุณธรรม อีกทั้งจะเป็นเกราะคุ้มกันตัวเด็กจากความเลวร้ายต่างๆ ที่มีเคลื่อนไหวอยู่ในสังคมปัจจุบัน ความเป็นจริงแล้วความขัดแย้งใดๆ ที่เกิดขึ้น ระหว่างสามีภรรยา ย่อมมีผลกระทบโดยตรงและรวดเร็วที่สุด ต่อการอบรมลูกๆ โดยเฉพาะต่อจิตใจของพวกเขา อีกทั้งยังมีผลต่อความเชื่อมั่นและความเปี่ยมเบนแก่พวกเขาเป็นอย่างมาก ดังนั้นกลไกแรกที่จะทำให้การอบรมลูกตามแบบฉบับอิสลามเกิดขึ้นได้จริงต้องเริ่มจากการครองชีวิตคู่ตามแนวทางอิสลาม (นัศรุลลอฮ์ ต็อยยิบ, 2544, น. 83-85) ความคาดหวังในการสร้างครอบครัวอิสลาม คือการสร้างเยาวชนรุ่นใหม่ที่มีคุณภาพ ที่สามารถเติบโตมาเป็นคนดีที่มีความยำเกรงและสร้างประโยชน์ให้กับสังคมต่อไป

เด็กทุกคนเกิดมาในสภาพที่บริสุทธิ์ หากพ่อและแม่เอาใจใส่ในการอบรมดูแลให้ความรัก ความอบอุ่นและอบรมสั่งสอนตามแนวทางของศาสนา เด็กก็จะสามารถเติบโตมาเป็นมุสลิมที่ดี แต่หากเด็กเคยชินกับสภาพแวดล้อมครอบครัว ที่มีแต่ความขัดแย้งหรือการทะเลาะวิวาท บุคลิกที่ไม่ดีเหล่านั้นก็อาจติดตัวเด็กมาด้วย ดังที่ท่าน เราะฮ์ลุลอฮ์ ได้กล่าวว่า ความว่า “ทารกทุกคนที่เกิดมาอยู่ในสภาพที่บริสุทธิ์ (ฟีฏเราะฮ์) พ่อแม่จะเป็นผู้ที่ทำให้ลูกเป็นยะฮูดี (ยิว) นัศรอนี (คริสเตียน) หรือผู้บูชาไฟ” ศาสนาอิสลาม จึงเข้มงวดและเน้นหนักในเรื่องการอบรมลูกๆ ตั้งแต่การจัดเตรียมบรรยากาศ สภาพแวดล้อมที่ดี ตลอดจนปัจจัยอื่นๆ ที่จะเอื้อให้การอบรมพวกเขาดำเนินไปอย่างดีที่สุด (นัศรุลลอฮ์ ต็อยยิบ, 2544, น. 85) เพราะการให้การอบรมที่ดีย่อมเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะส่งผลดีต่อลูกในระยะยาวได้

บิดามารดาจึงมีหน้าที่ดูแลเอาใจใส่ในการเลี้ยงดูบุตรหลานให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ อบรมบ่มนิสัยและปลูกฝังบุคลิกภาพของพวกเขาตามแนวทางอิสลาม มีจริยธรรมที่ดีงาม และสิ่งเหล่านี้จะเป็นจริงได้ง่ายมากยิ่งขึ้น หากได้เห็นจากการปฏิบัติของพ่อแม่เป็นแบบอย่าง พ่อแม่จึงมีอิทธิพลต่อการพัฒนาด้านจิตวิญญาณของลูกเป็นอย่างมาก

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีหน้าที่สำคัญในการปกป้องดูแลบุตรหลานให้ห่างไกลจากการลงโทษของพระองค์อัลลอฮ์ โดยการตระหนักในเรื่องการอบรมสั่งสอนให้บุตรหลานอยู่ในแนวทางศาสนา

สถานะของมารดาในอิสลาม

แม่ในคำสอนของท่านศาสนทูต คือลัลลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสลัลัม

ซูฟอัม อุซมาน (2552) ได้แปลความหมายเกี่ยวข้องกับเรื่องแม่ไว้ว่า แม่เป็นผู้ที่ควรต้องได้รับการเอาใจใส่และตอบแทนคุณมากกว่าบิดา สำหรับแม่แล้วควรจะต้องได้รับการทำดีมากกว่าผู้เป็นพ่อถึงสามเท่า เพราะเหตุจากความยากลำบากในการอุ้มท้อง การคลอดและการให้นม ความเหนื่อยยากเหล่านี้มีเพียงแม่ผู้เดียวเท่านั้นที่ต้องแบกรับ ส่วนพ่อนั้นมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูเท่านั้น

ท่านศาสนทูต คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ยังได้กล่าวอีกว่า การออกตัณญูต่อพ่อแม่ท่านนั้นเป็นความผิดที่ร้ายแรง แต่การออกตัณญูต่อแม่ท่านนั้นมีบาปที่หนักยิ่งกว่า เพราะท่านศาสนทูต คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้บอกอย่างเจาะจงแล้วว่าอัลลอฮฺทรงห้ามการออกตัณญูต่อผู้เป็นแม่ ท่านได้กล่าวถึงความว่า ครั้งหนึ่ง ท่านศาสนทูต คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ประกาศในขณะที่จะออกไปญิฮาดทำสงครามกับกองทัพของศัตรู สาวกผู้หนึ่งได้มาหาท่าน เพื่อขอร่วมในการพลีชีพเพื่อสวสวรรค์ด้วย ท่านกลับถามเขาว่า "ท่านมีมารดาอยู่หรือไม่" ชายผู้นั้นตอบว่า มีท่านศาสนทูตจึงกล่าวแก่เขาว่า "จงกลับไปอยู่กับแม่ของท่าน เพราะแท้จริงสวรรค์อยู่ใต้ฝ่าเท้า ของนาง" ความหมายที่ถูกอธิบายก็คือ ผลตอบแทนที่เป็นสวรรค์นั้น เกี่ยวข้องกับการทำดีต่อผู้เป็นแม่ด้วยการทำให้แม่พอใจ เสมือนกับว่าแม่นั้นเป็นเจ้าของสวรรค์ ผู้ใดที่ต้องการจึงต้องเข้าไปหาและทำดีกับแม่จึงจะได้รับผลตอบแทนนั้น

เพียงเท่านี้คงพอจะเป็นที่ประจักษ์แล้วว่า อิสลามได้ให้ความหมายกับสถานะผู้เป็นแม่ไว้สูงเพียงใด อัลลอฮฺเท่านั้นที่ทรงสร้างทุกสรรพสิ่งด้วยความล้ำเลิศ และอัลลอฮฺเท่านั้น ที่ทรงกำหนดทุกสิ่งทุกอย่างด้วยปัญญาอันลึกซึ้ง

อัมพร หมาดเต็น (2560) โดยหลักการดังกล่าวสอดคล้องกับอิสมาอีลลุตฟี จะปะกียา อธิการบดี มหาวิทยาลัยฟาฏอนี ในฐานะผู้รู้ที่มีบทบาทสำคัญในการอธิบายหลักการศาสนาอิสลามตามแนวทางปฏิรูปแสดงความคิดเห็นต่อข้อเสนอเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับศาสนา ตลอดจนประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบทบาทความสัมพันธ์หญิงชายในอิสลาม โดยอิสมาอีลลุตฟี กล่าวว่า มีแนวโน้มสนับสนุนให้ผู้หญิงมุสลิมในพื้นที่ภาคใต้รวมทั้งสถาบันการศึกษาในเครือข่ายมีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมทางศาสนาและสังคมด้วยตนเอง ภายใต้การสนับสนุนการทำงานและการให้คำแนะนำโดยกลุ่มนักวิชาการชายและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยังมีคณาจารย์คนสำคัญของสถาบัน เช่นสุกรี หลังปูเต๊ะ อดีตคณบดีคณะศิลปศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่ได้รับเชิญให้ความรู้ความเห็นต่อประเด็นเพศสภาพในสังคมมุสลิมกับการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อขจัดปัญหาความรุนแรงเชิงวัฒนธรรมและโครงสร้างในสังคมมุสลิมอย่างต่อเนื่อง แม้นักวิชาการทั้งสอง ได้แก่อิสมาอีลลุตฟีและสุกรีมีบทบาทความเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณและความรู้ความสามารถ โดยเฉพาะการยอมรับในสังคมตลอดจนกลุ่มมุสลิมสายปฎิรูปความเชื่อท้องถิ่น นอกจากได้รับการสนับสนุนแนวคิดเชิงวิชาการจากกลุ่มนักการศาสนาสายใหม่ในพื้นที่แล้ว องค์กรบริหารส่วนจังหวัดปัตตานีรวมทั้งองค์กรภาครัฐอีกหลายส่วนให้ความช่วยเหลือเครือข่ายของฮามิดะห์ในการจัดกิจกรรมเพื่อแสดงพลังและศักยภาพผู้หญิงในมิติศาสนาอย่างต่อเนื่องในนามงานพบปะ มุสลิมะห์หรือmultaqaMuslimah ซึ่งเน้นการบรรยายของผู้รู้ทั้งหญิงและชายในค่ายอิสลามสายปฏิรูปหรือสายใหม่เป็นหลัก เพื่อขยายขยายการเสริมความรู้ให้กับผู้หญิงจำนวนมากกว่าพันคนที่เข้าร่วมงานในแต่ละครั้ง ผ่านบทบาทความเป็นมารดาและภรรยาตลอดจนเรียกร้องการช่วยเหลือดูแลสังคมจากการเป็นแบบอย่างที่ดีจากนี้นักเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชนของผู้หญิง และทำงานหนักจากบ้านซึ่งมีแนวโน้มในการให้ความสำคัญกับการบทบาทของผู้หญิงในกระบวนการสันติภาพ เน้นย้ำการดำรงสถานะของความเป็นภรรยา แม่ และแม่บ้านที่ดีโดยถือว่าบ้านเป็นพื้นที่ของผู้หญิงและเป็นสถานที่สำคัญในการสร้างสังคมที่สงบสันติ

การเลี้ยงลูกให้ถูกทางตามคำสอนของอัลกุรอานและซุนนะฮ์

ฟารามาช บิน มุฮัมหมัด เราะฮ์บ์ (2558) กล่าวว่า การเลี้ยงดูลูก เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ พ่อแม่ควรกระตือรือร้นป้องกันลูกไม่ให้หลงทาง ซึ่งเป็นการทำทายเป็นอันยิ่งใหญ่ในตัวของตนเอง และจะยากยิ่งเป็นทวีคูณสำหรับมุสลิมที่ต้องเลี้ยงลูกในสังคมที่ไม่ใช่อิสลาม ที่ซึ่งความกดดันของสังคมมักจะกระทบต่อหลักการและอุดมคติของศาสนาอิสลาม พ่อแม่สามารถรับมือกับปัญหาการเลี้ยงลูกได้ หากมีความพยายามอย่างมากที่จะกระทำการตามอัลกุรอานและซุนนะฮ์ โดยที่มีความรับผิดชอบในการเลี้ยงดูลูกของตนทั้งเพศหญิงและเพศชาย ดังนี้

1. เมื่อลูกอายุ 7 ขวบ จะต้องสอนให้ลูกนั้นได้ทำการอาบน้ำละหมาด และจะต้องสอนว่ามีวิธีการละหมาดอย่างไร
2. เมื่อลูกอายุ 10 ขวบ พ่อและแม่นั้นสามารถลงโทษเขาได้ หากเขาปฏิเสธที่จะละหมาด ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญว่าผู้ปกครองจะควรสอนลูกด้วยวิธีการใด และมีวิธีการยกย่องลูกบ้างไม่ควรที่จะลงโทษหรือดุด่าลูกเพียงอย่างเดียว โดยจะมีจุดประสงค์เพื่อการจัดระเบียบ เมื่อเขาอายุมากขึ้น เพื่อจะได้ไม่ต้องเตือนให้กระทำการละหมาดและหน้าที่อื่นๆ
3. พ่อและแม่ควรอธิบายเรื่องการประพฤติดัวในมัสยิด ควรที่จะสนับสนุนให้ลูกท่องจำอัลกุรอาน และเรียนหลักการท่องจำไปพร้อมๆกัน เพื่อที่จะได้เข้าใจถึงความหมายในสิ่งที่เขากำลังเรียนรู้
4. เมื่อลูกเป็นหนุ่มเป็นสาวก็จะต้องถือศีลอดตลอดเดือนรอมฎอน นอกจากนี้ก็ควรสอนให้ลูกออกกะกาตและสร้างบุญกุศล และถ้าหากมีโอกาสหรือเป็นไปได้ พ่อและแม่ก็น่าจะพาลูกของตนไปประกอบพิธีฮัจญ์ด้วย
5. พ่อแม่ต้องมีการเตรียมความพร้อมให้กับลูกตลอดชีวิต ในเรื่องที่จะสอนพวกเขาว่าจะพัฒนาทัศนคติให้ได้รับชัยชนะได้อย่างไร โดยสอนถึงความสำคัญของการประพฤดี มีทัศนคติที่ดี และเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ จริงใจ โดยพ่อแม่ควรที่จะปลุกฝังคุณสมบัติดังกล่าวให้กับลูก และสอนให้ลูกนั้น หัดควบคุมอารมณ์ ยับยั้งความโกรธ
6. พ่อและแม่ควรสอนให้ลูกมีความกล้าหาญและเข้มแข็ง โดยพ่อและแม่จะต้องให้ความรักกับลูกๆ เตือนพวกเขาว่า ไม่ต่อสู้เพื่อความโอ้อวด เพื่อชื่อเสียง แต่จุดประสงค์ที่แท้จริงคือ การทำเพื่อให้อิสลามนั้นยิ่งใหญ่บนโลก ซึ่งขั้นแรกผู้ที่เป็นมุสลิมต้องเผยแพร่การเป็นตัวอย่างที่ดี และชี้แจงต่อคนต่างศาสนาให้มีความเข้าใจศาสนาอิสลามอย่างแจ่มแจ้ง
7. พ่อและแม่จะต้องสอนลูกให้ทักทายแบบอิสลาม โดยจะกล่าวคำว่า “อัสลามูอะลัยกุม”

8. พ่อแม่จะต้องแน่ใจว่าลูกๆของตน สามารถรู้ว่าอาหารชนิดใดที่สามารถรับประทานได้หรือรับประทานไม่ได้ เริ่มแรกจะต้องสอนให้ลูกๆล้างมือก่อนและหลังรับประทานอาหาร ให้ใช้มือขวาในการรับประทานอาหาร และกล่าว “บิสมิลลาฮฺ” ก่อนรับประทานอาหาร พร้อมทั้งกล่าวคำว่า “อัลฮัมดุลิลลาฮฺ” นอกจากนี้จะต้องสอนให้รู้ถึงอันตรายของยาเสพติด บุหรี่และสุราด้วย
9. พ่อและแม่จะต้องสอนให้ลูกเคารพ เชื่อฟังคำสั่งสอนในเรื่องที่ถูกต้องทุกเรื่องให้เคารพเชื่อฟังคำสั่งพ่อแม่ของพวกเขาในเรื่องที่ถูกต้องทุกเรื่อง โดยลูกจะต้องปฏิบัติต่อบุพการีของพวกเขาด้วยความเคารพ และจะต้องดูแลบุพการีเมื่อแก่ตัวลงด้วย ซึ่งลูกๆควรที่จะเรียนรู้เรื่องขอภัยต่อบุพการี และขอใบบุพการีขออภัยให้พวกเขาไม่ควรสาปแช่งลูกเมื่อมีอารมณ์โกรธ
10. สำหรับมุสลิมมีการเฉลิมฉลองได้ 2 เทศกาลเท่านั้น คือ “วันอีดิลฟิตรี” และ “อีดิลอัฎฮา” ซึ่งเป็นวาระแห่งการเฉลิมฉลอง แต่ชาวไม่ควรกระทำการที่ไม่ได้รับการอนุญาต คือ การเฉลิมฉลองที่ทำโดยคนต่างศาสนา ซึ่งมุสลิมควรหลีกเลี่ยงการกระทำตามจารีตของศาสนาอื่น

11. อิสลามมีกล่าวถึงคำสั่ง เกี่ยวกับความต้องการทางเพศจะมีการสนองตอบโดยการผ่านการแต่งงาน ไม่ใช่ผ่านการมีความสัมพันธ์ทางเพศแบบลับๆ ซึ่งเป็นเรื่องไม่ถูกต้อง พ่อแม่ควรสอนลูกตอนอายุประมาณ 7 – 10 ขวบ อย่างเช่นเรื่องความเป็นส่วนตัว การอยู่ร่วมกันระหว่างผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งเป็นสิ่งที่พ่อแม่จะต้องอธิบาย และรวมถึงการตากายให้ถูกต้องแบบอิสลาม และผู้หญิงมุสลิม จำเป็นที่จะต้องสวม ฉีญาบ 12. เมื่อมีเรื่องเพศสัมพันธ์เข้ามาเกี่ยวข้องกับมุสลิม ควรที่จะได้รับการสั่งสอนเรื่อง “ชะยา” โดย ชะยา แปลว่า ความละอาย คือ การงดเว้นจากการทำสิ่งใดที่จิตใจไม่ยอมรับและสามัญสำนึกปฏิเสธ มันเป็นการงดเว้นจากการทำสิ่งที่ทั้งพระเจ้าทรงสร้างและมนุษย์ไม่พึงพอใจ มันป้องกันคนมิให้ทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง และคุ้มครองเขาให้พ้นจากการตกลงไปสู่โลกแห่งความชั่วและการสร้างความเสียหาย ดังนั้น ชะยาจึงเป็นผู้คุ้มครองคนไม่ให้ก้าวข้ามขอบเขตของอิสลาม (บรรจง บินกาซัน, 2558) โดยเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายจะต้องแยกห้องนอนกันคนละห้อง ในการแบ่งสัดส่วนของห้องนอนกับเด็กทุกคนและพ่อแม่ไม่ควรให้ลูกอ่านหนังสือหรือนิตยสารที่เกี่ยวกับความรัก/กามารมณ์ และดูรายการโทรทัศน์ที่ไม่เหมาะสม โดยพ่อและแม่จะต้องสอนว่า ความรักจะมาหลังจากแต่งงาน รวมถึงการป้องกันการอยู่กินก่อนแต่งงานที่จะเกิดขึ้นกับลูก 13. ความปรารถนาที่รุนแรงและเต็มไปด้วยอารมณ์ในเรื่องของดนตรี พ่อแม่ควรจะอธิบายให้วัยรุ่นเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของอิสลามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดนตรีและการเต้นรำ ควรหากิจกรรมที่มีความเหมาะสมให้กับลูก ด้วยการสนับสนุนให้ลูกอ่าน กุรอานหรือให้ฟังอนาซิด นอกจากนี้ควรสนับสนุนให้เด็กผู้ชายเล่นกิจกรรมด้านกีฬา เช่น ซัมบ้า วูตวูต ยิงปืน การเรียนศิลปะป้องกันตัว ตกปลา เป็นต้น 14. เด็กที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นสาว ควรที่จะได้รับคำแนะนำอย่างเข้มงวดจากพ่อแม่ โดยพ่อและแม่ควรกระตุ้นให้ลูกของตนขยันเรียนหนังสือ เพราะการแสวงหาความรู้ควรเป็นไปเฉพาะเพื่ออัลลอฮ์ และควรหางานที่ “ชะลาล” แม้ว่าจะได้เงินน้อยกว่าก็ตาม นอกจากนี้ควรได้รับคำแนะนำให้มีการเผยแพร่เรื่องศาสนาด้วย

15. เด็กมุสลิมควรเตรียมความพร้อมสำหรับการแต่งงาน การจัดงานแต่งงานสำหรับเด็กมุสลิมที่อายุน้อยอาจสามารถจัดได้ แม้ว่าเด็กยังไม่ถึงวัยรุ่นสาว แต่หากไม่ได้รับการอนุญาตจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง การแต่งงานของผู้เยาว์ก็ไม่สามารถที่จะเกิดขึ้นได้ โดยหลักการเลือกชีวิตคู่ จะต้องพิจารณาจากความสามารถในการเลี้ยงดูภรรยา ความพร้อมทางร่างกาย เรื่องที่ทั้งสองฝ่ายสนใจซึ่งกันและกัน เป็นต้น ถึงแม้พ่อแม่สามารถที่จะสนับสนุนให้สามารถแต่งงานได้ตั้งแต่อายุน้อย แต่พ่อแม่ก็ไม่ควรบังคับให้ลูกสาวแต่งงาน ถ้าหากลูกไม่เต็มใจ

การเลี้ยงลูกตามทฤษฎีธรรมาภิบาล (กระบวนการ ตรีปิยะห์แบบอิสลาม)

อับดุลลอฮ์ สุลโหมัด (2558) กล่าวถึงการเลี้ยงลูกตามทฤษฎีธรรมาภิบาลว่า เด็กและเยาวชนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญที่สุด โดยเด็กและเยาวชนจะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายๆส่วน จากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์ และจากบุคคลรอบตัวของเด็ก ที่การอบรม สั่งสอน และเลี้ยงดู ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น โดยได้มีนักจิตวิทยาาระบุว่า การอบรมและเลี้ยงดูและการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีของเด็ก โดยเฉพาะด้านคุณธรรม จริยธรรม เพราะพฤติกรรมของเด็กในทุกช่วงวัย จะต้องมีการพัฒนาที่ต่อเนื่องและถูกต้องเหมาะสมกับวัย ดังนั้นจึงต้องอาศัยการบวนการในการพัฒนาวัยรุ่นให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

การเลี้ยงลูกตามทฤษฎีธรรมาภิบาล (กาดัตร์บียะห์แบบอิสลาม) เป็นการเลี้ยงลูกที่เน้นให้เด็กและผู้ใหญ่เป็นศูนย์กลางในการเลี้ยงดูร่วมกัน เพื่อจัดการเรียนรู้และการเรียนการสอน ให้มีรูปแบบสมัยใหม่และยึดเด็กเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ เพื่อเน้นคุณภาพและศักยภาพของเด็กในทุกๆด้านอย่างเหมาะสม ซึ่งอันดับแรกเด็กจะต้องได้รับการปลูกฝังด้านความเชื่อและความศรัทธาที่ถูกต้อง จากนั้นจึงเริ่มให้เด็กมีพัฒนาการด้านพฤติกรรมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านเหตุผล ด้านทัศนคติ และด้านพฤติกรรมในเชิงจริยธรรม ซึ่งการเลี้ยงลูกตามทฤษฎีธรรมาภิบาล จะเน้นการเรียนรู้ที่ควบคู่กับคุณธรรมและจริยธรรมด้วย

1. ด้านความรู้

ซึ่งด้านความรู้ จะช่วยสร้างพัฒนาการด้านสติปัญญา กล่าวคือ เป็นการพัฒนาความคิด ความอ่าน และการมีเหตุผล ตลอดจนการมีคุณธรรมและจริยธรรม ที่จะช่วยสร้างให้บุคคลนั้นมีพัฒนาการด้านความคิด การมีสำนึกผิดชอบชั่วดี เพราะจริยธรรมนั้นเป็นหลักการที่จะช่วยให้บุคคลมีความรู้สึกผิดชอบชั่วดี และยังเป็นแนวทางในการตัดสินใจ ไม่ว่าจะกระทำความดี หรือไม่กระทำความดี

2. ด้านเหตุผล เป็นพัฒนาการทางด้านจริยธรรมของเด็ก โดยเป็นขั้นแรกที่เด็กจะต้องมีการควบคุมจากภายนอก อาทิเช่น พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และครูผู้สอนที่ต้องคอยย้ำเตือน เมื่อเด็กมีจริยธรรมที่สูงขึ้นแล้ว เด็กก็จะสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ โดยไม่ต้องมีการบอกกล่าวย้ำเตือนต่อไป ดังนั้น ควรมุ่งให้เด็กเกิดสติปัญญาและมีจิตสำนึก และต้องฝึกฝนให้เด็กได้มีการปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

3. ด้านทัศนคติ เด็กที่ขาดการสาธิตหรือการเป็นแบบอย่างที่ดีจากผู้ปกครอง เช่น พ่อและแม่ไม่เคยละหมาดให้ลูกเห็นเป็นแบบอย่าง ลูกจะสามารถปฏิบัติการละหมาดได้อย่างไร หากพ่อสูบบุหรี่แล้วจะสอนและเตือนไม่ให้ลูกสูบบุหรี่ได้อย่างไร หากครูผู้ชายสวมกางเกงบอลซาสั้นเตะฟุตบอลแล้วจะสามารถสอนให้นักเรียนสวมกางเขยาวปิดเอวเราหะหะได้อย่างไร สำหรับครูผู้หญิงหากตัดผมทาสีสก๊อต และลิปติก ใส่เสื้อผ้ารัดรูปแล้วจะสามารถสอนให้นักเรียนผู้หญิงคลุมฮิญาบได้อย่างไร

4.ด้านจริยธรรม พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของเด็กที่ประสบความสำเร็จส่วนมาก เป็นเพราะปฏิสัมพันธ์ที่จะเกิดขึ้นกับตัวเด็ก และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การอบรมสั่งสอนของคุณครู การเลี้ยงดูของพ่อ แม่ ผู้ปกครอง และและสังคมรอบตัว หากอยากได้ลูกที่ดี ต้องหาภรรยาที่สามารถจะเป็นแม่ที่ดีของลูก ต้องเลี้ยงลูกเอง ดูแลลูกเอง โดยจะต้องวางแผนตั้งแต่เนิ่นๆ ก่อนแต่งงาน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ครอบครัวในความหมายของศาสนาอิสลาม จะเป็นหน่วยในสังคมที่เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่มอบความรัก ความอบอุ่นและการดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกันในครอบครัว และครอบครัวมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อพัฒนาการของบุคคลนั้นๆ ทั้งทางด้านจิตใจ สังคมและพฤติกรรม โดยเฉพาะวิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรของครอบครัว นับเป็นตัวกำหนดสำคัญว่าพัฒนาการทางจิตใจและ

พฤติกรรมของเด็กจะไปในทิศทางใด และในขณะที่ผู้ปกครองกำลัง ทำการอบรมเลี้ยงดูเด็กอยู่นั้นก็จะเกิดปฏิสัมพันธ์ ขึ้นระหว่างพ่อแม่และลูก เกิดความสัมพันธ์ที่ีระหว่างกันในครอบครัว

ตอนที่ 7 การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิม

การสื่อสารในครอบครัว มีผู้นิยามความหมายของการสื่อสารในครอบครัวที่เป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งต่อความสัมพันธ์ในครอบครัวดังนี้

ความหมายการสื่อสารในครอบครัว

นพพร เนียมนิล (2548, น. 10) กล่าวว่า การสื่อสารในครอบครัว ว่าเป็นปฏิกริยาของสมาชิกในครอบครัว ที่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน เพื่อสื่อความหมายเพื่อแสดงความรู้สึกนึกคิดและทัศนคติของตน โดยการใช้ภาษาพูดหรือภาษาท่าทางก็ได้ ในขณะที่ประทุม ฤกษ์กลาง (2545, น. 48) กล่าวว่า การสื่อสารในครอบครัวนั้น เกิดจากการที่สมาชิกในครอบครัว สร้างความผูกพันปรับเปลี่ยนพัฒนาให้เกิดเอกลักษณ์ร่วมกัน ซึ่งกระทำโดยการแลกเปลี่ยนข่าวสาร และความหมายภายในเครือข่ายความสัมพันธ์ ที่อยู่ภายใต้ระบบวัฒนธรรมของสังคม และสุพิศ รณชาว (2538, น. 38) กล่าวว่า การสื่อสารในครอบครัวว่าเป็นกระบวนการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน เพื่อสื่อความหมายให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การสื่อสารในครอบครัว เป็นการพูดคุยสนทนาในรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารระหว่างบุคคล ที่มีการจำกัดขอบเขตไว้ว่าเป็นการสื่อสารเฉพาะในครอบครัวเท่านั้น โดยการสื่อสาร จึงเป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน ระหว่างพ่อ แม่ ลูก รวมถึงเรื่องของพฤติกรรมในการสื่อสารที่บุคคลในครอบครัวแสดงออกในการสื่อสาร เพื่อความเข้าใจในการถ่ายทอดข่าวสารและการอบรมสั่งสอน และการดักเตือนในการแสดงความรู้สึกนึกคิด โดยใช้ภาษาพูดและท่าทาง เพื่อช่วยสร้างความรักและความผูกพันในครอบครัว ซึ่งการสื่อสารกันในครอบครัว เป็นสิ่งที่ครอบครัวจะต้องพูดกันกันในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องทั่วไปหรือเรื่องเฉพาะ

ความสำคัญของการสื่อสารในครอบครัว

การสื่อสารในครอบครัวมีความสำคัญต่อสมาชิกทุกคนในครอบครัว การสื่อสารที่ดี ย่อม สร้างสรรค์ให้เกิดความความผาสุกในครอบครัวสร้างความผูกพันอันแน่นแฟ้น มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ก่อให้เกิดความรัก ความอบอุ่น เอื้ออาทร ความเข้าใจอันดีต่อกัน มีการช่วยเหลือพึ่งพากันและกัน สามารถเป็นที่พึ่งพิงในยามที่สมาชิกในครอบครัวคนใดคนหนึ่ง มีปัญหา รู้จักปรับตัวได้ สอดคล้องกับสถานการณ์หรือปัจจัยภายนอก ที่มีผลกระทบต่อครอบครัวได้ สามารถลดความขัดแย้งในครอบครัวอีก ทั้งยังทำให้สมาชิกทุกคนรู้จักปรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้ย่อมก่อให้เกิดความสุขในครอบครัวซึ่งส่งผลต่อเนื่องถึงความสงบสุขภายในครอบครัว (จิตตินันท์ เดชะคุปต์, 2548) โดย ศักดา ชำคม (2540, น. 23) กล่าวว่า คุณภาพชีวิตของบุคคล ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการสื่อสารในครอบครัวเป็นสำคัญ และปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในครอบครัว ถ้าไม่ได้รับการแก้ไขด้วยการสื่อสารที่ทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างกัน จะทำให้บุตรเกิดความรู้สึกว่าขาดที่พึ่งหรือขาดคนที่ให้ความรู้สึกเชื่อมั่นได้ และเมื่อเกิดปัญหาใดๆเด็กจะไม่กล้าปรึกษาคนที่บ้าน ดังนั้น กว่าที่คน

ในครอบครัวจะรับรู้ปัญหานั้น ก็อาจจะบานปลายจนยากจะแก้ไขและเป็นปัญหาสังคมในที่สุด นอกจากนี้ ประสบการณ์การอบรมเลี้ยงดูในแต่ละครอบครัว ยังส่งผลต่อบุคลิกภาพของบุคคลนั้นๆ มากยิ่งกว่าการสื่อสารอื่นๆในชีวิต และเรื่องสอนเพศศึกษาที่บ้านไว้ ซึ่งบ้านหรือครอบครัวเป็นสถานที่ซึ่งเด็กๆ ควรจะได้รับการปลูกฝังในเรื่องความรู้ ความเข้าใจ ทศนคติ และอุปนิสัยหรือมาตรฐานแห่งความประพฤติ เกี่ยวกับเรื่องเพศหรือพฤติกรรมทางเพศอย่างถูกต้องและเหมาะสม คนส่วนมากเข้าใจกันว่า ถ้าหากไม่มีการสอนเรื่องเพศกันโดยตรงแล้ว ก็หมายความว่า ไม่มีการสอนเรื่องเพศหรือเพศศึกษาเกิดขึ้น แต่ความจริงเรื่องเพศนี้เด็กๆ เรียนรู้ได้หลายทาง ซึ่งจัดเป็นการเรียนการสอนกันโดยทางอ้อม เพราะว่าคนเราย่อมเรียนรู้จากสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมอยู่ตลอดเวลาทั้งที่บ้าน โรงเรียน ชุมชน หรือสังคม (สุชาติ โสมประยูรและวรรณี โสมประยูร, 2541)

การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว พ่อแม่มีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อพฤติกรรมและทัศนคติทางเพศของบุตร เพราะบุตรสามารถลอกเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศจากพ่อและแม่ ทำให้พ่อและแม่เป็นบุคคลที่เหมาะสม และมีความสำคัญในการสอนและการสื่อสารเรื่องเพศ ในฐานะเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับบุตรมากที่สุด จากการศึกษา พบว่า พ่อแม่ยังมีการสื่อสารเรื่องเพศกับบุคคลในครอบครัวน้อย เนื่องจากมีพ่อมาจำนวนมากที่ยังไม่เข้าใจในความสามารถของตนเอง ที่การสื่อสารเรื่องเพศกับบุตร พ่อแม่บางกลุ่มก็ไม่รู้จะเริ่มพูดคุยอย่างไร หรือควรที่จะเริ่มเมื่อไรดี ส่วนวิธีที่ใช้การพูดคุยสื่อสาร ก็จะเป็นการพูดคุยโดยตรงหรือจะใช้การพูดคุยทางอ้อม โดยจะมีการยกตัวอย่างจากหนังสือ สื่อในรูปแบบต่างๆ บางกลุ่มตามบุตรไม่ทัน เนื่องจากปัจจุบันนี้เทคโนโลยีมีความก้าวหน้าและไปไกลมากแล้ว นอกจากนี้ ยังมีพ่อแม่บางกลุ่มเห็นว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ต้องห้ามและเป็นเรื่องที่ต้องปกปิด ไม่ควรมีการสอนและการพูดคุย เพราะการสอนเรื่องดังกล่าวจะทำให้เป็นการชี้โพรงให้กระรอก จึงทำให้บุตรที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นจะมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม กุลกานต์ อภิวัฒน์สังการ ,บุญเสริม หุตะแพทย์ และประกายรัตน์ ภัทรธิตี, 2551 แก้วตะวัน ศิริลักษณ์นันท์, 2553 ชลนิทรา แสงบูรณ, 2551)

ขณะเดียวกันครอบครัวกับเรื่องเพศ ก็เป็นสิ่งที่เกิดการเรียนรู้ร่วมกันภายในครอบครัวด้วยเช่นกัน เนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความใกล้ชิดกันมากที่สุด

ครอบครัวกับเพศศึกษา

สถาบันครอบครัวกับเรื่องเพศศึกษา โดยสถาบันทางสังคมครอบครัว เป็นสถาบันแห่งแรก ของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อเรื่องเพศ ซึ่งพ่อแม่เป็นบุคคลแรก หรือเป็นแหล่งแรกในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่เด็ก โดยการศึกษาจากแบบอย่าง คำสั่งสอนข้อเท็จจริง การแนะนำแนวทางหรือให้คำแนะนำต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ หรือพูดอย่างง่ายๆว่า เป็นการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องดีหรือเรื่องไม่ดี ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจากภายในครอบครัว ก่อนที่จะก้าวสู่สังคมภายนอกครอบครัว โดยเฉพาะในสถานการณ์ปัจจุบัน หากสังคมยังไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง โดยอ้างว่าตัวเลขหรือข้อมูลต่างๆมายืนยัน ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเรื่องพฤติกรรมทางเพศนั้นยังไม่เกิดขึ้น และยังไม่นิยมนำให้คนในสังคมให้มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศแล้ว นั่นก็นับว่าสังคมนั้นได้กระทำผิด โดยเป็นการสร้างปัญหาให้กับคนในสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้แล้ว เพราะเรื่องเพศนั้นเป็นเรื่องที่อยู่

รอบๆตัวของเรา ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว ชุมชน โรงเรียน สื่อมวลชนต่างๆ ที่เด็กในสังคมต้องการที่จะได้รับความรู้และเรียนรู้ในเรื่องเพศ ไม่ว่าจะผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่จะยินยอมที่จะให้เด็กนั้นได้รับความรู้หรือไม่ก็ตาม แต่สิ่งสำคัญคือ ความรู้ในเรื่องเพศเหล่านี้ ถ้าหากเด็กไม่ได้รับความรู้ที่ถูกต้อง ก็ทำให้เกิดปัญหาได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีความสัมพันธ์ไม่ดีระหว่างเด็กกับครอบครัว ก็จะมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาเรื่องเพศเกิดขึ้นตามมาได้ การที่ให้ความสำคัญกับ พ่อแม่ เป็นบุคคลแรกในการอบรมให้ความรู้เรื่องเพศ เพื่อที่จะป้องกันไม่让孩子ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ผิดๆ จากแหล่งอื่นๆ หรือจากผู้ใหญ่ที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศที่ผิดๆ ดังนั้นการที่ให้พ่อแม่เป็นผู้ที่จะให้ความรู้เรื่องเพศกับเด็ก เพื่อจะช่วยให้เด็กมีจิตสำนึก ปลุกฝังค่านิยมที่ดีและถูกต้องในเรื่องเพศ ตลอดจนให้มีความรับผิดชอบ เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตอย่างมีคุณภาพ และไม่สร้างความเดือนร้อนให้กับสังคม และสามารถเป็นคู่สมรสที่ดี มีบทบาทหน้าที่เป็นพ่อแม่ที่ดีและมีคุณภาพต่อไปได้ (กมลชนก ขำสุวรรณ, 2556)

ครอบครัวอิสลามกับเรื่องเพศ

อิสลามกับเรื่องเพศ จรัญ มะลูลีม (2556) ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า การแตกสลายของครอบครัว ความขาดตกบกพร่องและการศึกษา ในรูปแบบที่ก่อให้เกิดการขาดระเบียบทางสังคม ตลอดจนความยุ่งเหยิงทางวัฒนธรรม ทั้งหมดนี้ทำให้เกิดความจำเป็นอันยิ่งใหญ่ อย่างไม่เคยเกิดมาก่อนที่ต้องนำคำสอนของอิสลามเกี่ยวกับครอบครัวและวัฒนธรรมทางเพศ มากล่าวถึงการรุกเข้ามาอย่างป่าเถื่อนของวิถีชีวิตแบบตะวันตก การโฆษณาอย่างขาดมารยาท โดยผู้สร้างภาพยนตร์ทำให้แบบอย่างที่ดีทางเพศของชาวมุสลิมเหือดหายไป ตัวอย่างภาพเปลือยจากวิดีโอ การหาความสุขจากภาพเปลือย การโผล่ตัวออกมาของคนที่เป็นทอม อันเป็นงานที่ผลิตขึ้นมาโดยสื่อที่ "ก้าวหน้า" ก่อให้เกิดการเบี่ยงเบนทางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกิดความตกต่ำ เพราะไม่อาจควบคุมจิตใจและมีการละเลยมารยาท (อะดาบ) ของอิสลามบ้านที่แตกทำลาย คือหลักฐานที่เด่นชัดของความล้มเหลวทางจิตวิทยา และสังคมวิทยา "สมัยใหม่" จิตวิทยา และสังคมวิทยาสมัยใหม่ได้ตั้งคำถามอยู่เสมอถึงการนำทฤษฎีของท่านศาสดา สุตท้ายมาใช้ในครอบครัวของเราทุกวันนี้และปฏิเสธ "ความมีเหตุผล" ของการแก้ปัญหา

อิทธิพลของเรื่องเพศ ครอบครัวเป็นโครงสร้างหลักที่เป็นสื่อกลางหลักในการให้ความรู้เรื่องเพศ โดยโครงสร้างของครอบครัวและสัมพันธ์ภาพในครอบครัวจึงเป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของครอบครัวและสัมพันธ์ภาพในครอบครัว

ในปัจจุบันครอบครัวกลายเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ส่วนครอบครัวขยายมีจำนวนน้อยลงมาก ซึ่งภายในครอบครัวเดี่ยวจะมีสมาชิกที่ประกอบด้วย พ่อ แม่ ลูก ทำให้ส่งผลมีรูปแบบครอบครัวที่มีขนาดเล็กลง มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวลดลง รวมทั้งจำนวนเครือญาติก็ลดลงด้วย ทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวลดน้อยลง (ชายาย โพธิสิตา, 2552) ซึ่งทำให้แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเป็นครอบครัวเดี่ยวจํานำมาซึ่งการสลายตัวทางศีลธรรม วัฒนธรรม ประเพณี ที่ครอบครัวยึดถือกันมาในอดีต เนื่องจากผู้อาวุโสที่เคยทำหน้าที่เป็นผู้ขัดเกลาทางสังคม ในเรื่อง การอบรมสั่งสอนกิริยามารยาท การขัดเกลาทางจิตใจ การปลูกฝังให้ลูกหลานรู้จักและซาบซึ้งในค่านิยม ทางด้านประเพณี วัฒนธรรม

ของไทยที่ดิงาม การสอนทางด้านสังคม รวมไปถึงการถ่ายทอดความรู้ความชำนาญด้านอาชีพต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของสมาชิกในครอบครัว รวมทั้งมีแนวโน้มลดความสำคัญลงด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครอบครัวที่มีวัยรุ่นในสมาชิกในครอบครัว ซึ่งเป็นวัยเปลี่ยนผ่านจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ประกอบกับปัจจุบัน เราอยู่ในยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้คนส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารหลากหลายช่องทางมากกว่ายุคสมัยที่ผ่านมา ว.วชิรเมธี (2556) หากครอบครัวไม่มีเวลาว่างในการทำกิจกรรมร่วมกัน หรือพบปะพูดคุยกัน ไม่มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จะทำให้เกิดความเหินห่าง ทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวเริ่มจืด ครอบครัวขาดความอบอุ่น ไม่มีช่วงเวลาที่จะทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัวได้ เช่น การรับประทานอาหารร่วมกัน การเข้าวัดทำบุญร่วมกัน การปลูกต้นไม้ร่วมกัน ก็จะทำให้ขาดการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือระบายความทุกข์ร้อนในหรือความไม่สบายใจได้

ดังนั้น พ่อแม่ ผู้ปกครอง ถือเป็นแบบอย่างที่สำคัญในการปรับตัว ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวจะมีผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก ถ้าหากได้แบบอย่างที่ดีก็จะก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีกับวัยรุ่น จะสามารถทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์และสามารถปรับตัวเข้าสังคมได้ (เกษมศรี อัครศรีพงษ์ศรี, 2554)

การมีเพศสัมพันธ์ในศาสนาอิสลาม

มารยาทในการมีเพศสัมพันธ์ในอิสลาม

อับดุลวาเอด สุคนธา (2558) กล่าวถึง การมีเพศสัมพันธ์ ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างมากในการดำเนินชีวิตของมนุษย์บนโลกนี้ ซึ่งศาสนาอิสลามได้กำหนดรูปแบบและขอบเขต ซึ่งได้อธิบายไว้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องมารยาท ชุกุมต่างๆ ของการมีเพศสัมพันธ์ตามหลักการอิสลาม หากว่าการใช้ชีวิตปราศจากสิ่งนี้แล้วก็จะทำให้การดำเนินชีวิตไม่มีความสุข ไม่รู้ถึงรสชาติของชีวิต และจะใช้ชีวิตอยู่อย่างเศร้าหมอง ไร้จุดหมาย หากว่าการใช้ชีวิตที่มีเพศสัมพันธ์ในอิสลามดำเนินไปด้วยการตั้งเจตนาที่ดี อ่านอัลฮัการ และดำรงไว้ซึ่งมารยาทอันดีงาม ก็จะทำให้ชีวิตของท่านก้าวไปสู่ตำแหน่งที่สูงส่ง และการอิบาดะฮ์ทุกอย่างของเขานั้นได้รับภาคผลอย่างแน่นอน

เป้าหมายหลักของการมีเพศสัมพันธ์ มีอยู่ 3 ประการด้วยกัน

1. การมีเพศสัมพันธ์ สร้างความสัมพันธ์ให้ใกล้ชิดกัน และสืบทอดวงศ์ตระกูล ซึ่งเป็นมุมมองของผู้ชาย ที่ทำให้เผ่าพันธุ์ของมนุษย์ดำรงอยู่จนทุกวันนี้ ตามความประสงค์ของพระองค์
2. การหลั่งอสุจิออกมาช่วยให้ผ่อนคลายสบาย หลับสนิท ทำให้ร่างกายผ่อนคลายกล้ามเนื้อที่ตึงตียบอยู่ก็จะคลายตัว ไม่ส่งผลเสียต่อระบบสืบพันธุ์
3. การมีเพศสัมพันธ์มีประโยชน์ต่อสุขภาพอย่างมาก ทำให้สุขภาพจิตดี อารมณ์แจ่มใส จะช่วยทำให้ไม่เครียด

บรรดาผู้ที่เชี่ยวชาญทางการแพทย์บอกถึงเรื่องของการการมีเพศสัมพันธ์ ที่ส่งผลดีต่อสุขภาพอย่างมาก อัลลอฮ์ ทรงได้กำหนดทุกสิ่งล้วนแล้วแต่เป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตของมนุษย์ทั้งหมด เพศสัมพันธ์จึงเป็นสิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้การใช้ชีวิตของมนุษย์มีความสมบูรณ์แบบ ลดสายตาต่อเพศตรง

ข้าม ช่วยระงับจากอารมณ์ต้นเหตุ หลีกเลี่ยงจากการกระทำของชะรอม ทำให้เกิดผลดีทั้งโลกนี้และโลกหน้าและจะได้รับความสุขและประโยชน์ทั้งผู้ชายและผู้หญิง

สิ่งสำคัญควรรู้ในขณะมีเพศสัมพันธ์ในอิสลาม

1. มีความบริสุทธิ์ใจในการมีเพศสัมพันธ์ เจตนากระทำดังกล่าวเพื่อปกป้องชีวิตตัวเองและครอบครัว ห่างไกลจากสิ่งที่เป็นชะรอม จากการทำซินา และเพื่อสร้างประชากรของท่านนบีมุฮัมมัดให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อยกระดับของความเป็นเกียรติที่สูงส่ง ไม่ใช่เพียงเพื่อเป็นการระบายอารมณ์ใคร่และต้นเหตุของแต่ละคน การมีเพศสัมพันธ์จะทำให้เรามีความสุข อิ่มเอิบใจ
2. การเล้าโลมเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับความสุขและชีวิตแต่งงานที่ไม่ควรถูกละเลย เป็นเรื่องสำคัญอย่างแท้จริงว่า สามีควรปลุกเร้าทางเพศแก่ภรรยาของเขา โดยผ่านการเล้าโลมก่อนที่จะหาความสำราญในการร่วมเพศ เพราะว่าท่านก็เคยมีการเล่น หรือ เล้าโลมภรรยา เช่น การจูบควรรทำอย่างนุ่มนวล การลูบคลำอย่างแผ่วเบา
3. ต้องอ่านดูอาในขณะมีเพศสัมพันธ์กับภรรยา
4. อนุญาตให้สามีร่วมเพศกับภรรยาทางอวัยวะเพศของนางจากด้านไหนก็ได้ ไม่ว่าจะมาจากด้านหน้าหรือด้านหลังที่นางสามารถให้การกำเนิดลูกได้ แต่ห้ามมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก
5. อิสลามได้ห้ามมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก ของนางในทุกๆสภาพ
6. เมื่อสามีร่วมเพศสัมพันธ์กับภรรยาของเขาแล้วยังต้องการร่วมอีกครั้ง ก็มีสุนัตสำหรับเขาให้อาบน้ำละหมาด
7. จำเป็นจะต้องอาบน้ำญะนาบะ หรือ ยกหะดัซใหญ่ ระหว่างสามีภรรยา หรือคนหนึ่งคนใด ที่อยู่ทีสภาพต่อไปนี้ เมื่ออวัยวะทั้งสองสัมผัสกัน แม้วาน้ำอสุจิจะหลังหรือไม่หลังก็ตามจำเป็นต้องอาบน้ำยกหะดัซใหญ่ เมื่อมีน้ำอสุจิหลังออกมา การอาบน้ำร่วมกัน อนุญาตให้เขาทั้งสองอาบน้ำร่วมกันในที่เดียวกัน ถึงแม้จะมีการมองเห็นซึ่งกันและกันในห้องน้ำในบ้านของเขาก็ตาม
8. อนุญาตสำหรับผู้ที่มีญุนบ ที่ยังไม่ต้องการอาบน้ำยกหะดัซใหญ่ ส่งเสริมสำหรับเขาจะต้องล้างอวัยวะเพศแล้วก็ทำน้ำละหมาดก่อนเข้านอน
9. ถือว่า เป็นสิ่งต้องห้ามสำหรับสามีในการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับภรรยา ในขณะที่นางกำลังมีประจำเดือน หรือมีนิฟาส (เลือดอันเนื่องมาจากการคลอดบุตร) กุรอานได้ย้ำอย่างหนักแน่นห้ามการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างการมีรอบเดือน แต่เป็นที่อนุมัติสำหรับสามีที่จะหาความสุขกับภรรยาในช่วงที่นางมีรอบเดือนได้ทั้งหมด เว้นแต่การมีเพศสัมพันธ์เพียงอย่างเดียว และไม่อนุญาตให้สามีภรรยานำเรื่องความลับบนเตียงไปเล่ากับคนอื่นฟัง

ทั้งนี้เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับ การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิม สรุปได้ว่า เป็นการพูดคุยการสื่อสาร หมายถึง เป็นการแลกเปลี่ยนคำพูดข่าวสารเรื่องเพศระหว่างบุคคล โดยมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร การถ่ายทอดข่าวสารซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลกันโดยผ่านสื่อต่างๆที่เหมาะสมและตอบสนองวัตถุประสงค์ หรือสิ่งที่ต้องการในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างครอบครัวในปัจจุบัน จำนวนครอบครัวขยายมีจำนวนน้อยมาก โครงสร้างของครอบครัวเริ่มกลายเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ซึ่งสมาชิกในครอบครัวจะประกอบด้วย พ่อ แม่ ลูก ทำให้ส่งผลกระทบต่อครอบครัวมีขนาดเล็กลง รวมทั้งจำนวนสมาชิกในครอบครัวมีจำนวนลดลงด้วย และจำนวนเครือญาติก็มีจำนวนลดลงด้วย โดยการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศในนั้นครอบครัวแต่ละครอบครัวหรือพ่อแม่ ผู้ปกครอง ต่างมีปัญหาในการสื่อสารระหว่างบุคคลในครอบครัวด้วยกัน ทั้งบทบาท สถานะ แรกกดดันต่างๆในครอบครัวที่เกิดจาก

อารมณ์ต่างๆ จนนำไปถึงเป้าหมายที่ต่างกัน ก็นำไปสู่การเกิดปัญหาในการสื่อสารในครอบครัว ทั้งพ่อแม่ และลูก ทำให้สัมพันธภาพในครอบครัวติดลบ ซึ่งหลักในการพูดคุยจะต้องพูดคุยกับลูกอย่างมีข้อเท็จจริงและให้ความรู้สึกที่เป็นส่วนตัว ซึ่งลูกจะมีการเรียนรู้ การลอกเลียนแบบบทบาททางเพศ และเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนเองในสังคม และมีพฤติกรรมจากการกระทำของพ่อแม่ที่เป็นต้นแบบในการหล่อหลอมความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมต่างๆ ของลูก ส่วนการสอนเรื่องเพศในครอบครัว โดยผู้ปกครองมีทั้งไม่ยอมสอนเรื่องเพศศึกษาให้แก่เด็กและยอมสอนและสร้างความเข้าใจให้กับเด็กจึงมีความแตกต่างกันในแต่ละครอบครัว ส่วนอุปสรรคในการสื่อสารก็จะเกิดจากพ่อแม่และผู้ปกครอง เกิดจากสื่อ สภาพแวดล้อมต่างๆ ในระหว่างการสื่อสาร ล้วนแล้วเป็นอุปสรรคในการสื่อสาร การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวจึงต้องใช้ความเข้าใจซึ่งกันและกันกับบุคคลในครอบครัวในการสื่อสารให้เข้าใจในการพูดคุย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวและอุปสรรคในการสื่อสาร มาประยุกต์ใช้กับงานวิจัย ในประเด็นปัจจัยและอุปสรรคในการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมจังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 8 สังคมมุสลิมกับการอธิบายเพศวิถี เพศสภาพในจังหวัดปัตตานี

อันธิมา แสงชัย (2560) กล่าวถึงพื้นที่จังหวัดปัตตานีว่า “พื้นที่ที่เราอยู่ในดินแดนแห่งนี้ยังขาดพื้นที่ที่จะเรียนรู้แลกเปลี่ยนเรื่องเพศวิถีและความหลากหลายทางเพศอย่างเข้าใจเพราะเป็นเรื่องที่พูดได้ยากมากและพื้นที่ที่จะพูดไม่มีจริงๆ เราต้องยอมรับก่อนว่าคนที่มีความหลากหลายทางเพศในพื้นที่ 3 จังหวัดมีจำนวนเยอะมากไม่ต่างกับพื้นที่อื่นๆ ในประเทศไทยหรือพื้นที่อื่นๆ ทั่วโลก และไม่ได้มีเฉพาะชาวมุสลิมเท่านั้น แต่มีทั้งคนที่ไม่มีศาสนา คนพุทธ และคนศาสนาอื่นๆ ที่มีความหลากหลายทางเพศก็อยู่ที่นี้ด้วย ในที่สุดเราคิดว่ามันถึงเวลาที่เราจะขยับหรือทำอะไรได้บ้างในวันนี้ เรามองว่าสิทธิมนุษยชนมาที่หลังศาสนาก็จริง แต่เหตุผลในการมาของมันเป็นไปเพื่อรับรองสิทธิของมนุษย์ที่จะมีความคิดความเชื่อเป็นของตนเอง เพื่อการันตีว่าเราจะไม่เอาเหตุแห่งความเชื่อที่แตกต่างนั้นมาทำร้ายกัน มาเบียดขับใส่กันไม่ว่าแต่ละคนจะแตกต่างกันเท่าไรก็ตาม”

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (2558) นอกจากนี้นางอังคณา กล่าวว่า ปัญหาที่ผู้หญิงมุสลิมจังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่ต้องเผชิญเกี่ยวข้องกับความรุนแรงในครอบครัวและความรุนแรงทางเพศ เช่น การถูกข่มขืนและถูกบังคับให้แต่งงานกับผู้ข่มขืน หรือการบังคับให้ผู้หญิงและเด็กหญิงแต่งงานโดยไม่สมัครใจ โดยเมื่อเกิดปัญหาผู้หญิงมักถูกกล่าวหาว่าเป็นฝ่ายผิดจากการประพฤติตัวไม่เหมาะสม โดยที่ไม่มีโอกาสได้ชี้แจง เช่นกรณีการถูกข่มขืน ผู้นำศาสนา และผู้นำชุมชนมักมองว่าเป็นเรื่องน่าอับอายและเป็นเรื่องที่ไม่สมควรกล่าวถึง และมักยุติปัญหาที่การให้ผู้หญิงแต่งงานกับผู้ข่มขืนตน นอกจากนี้ผู้หญิงยังเผชิญข้อจำกัดอย่างมากในการเข้าถึงสิทธิอนามัยเจริญพันธุ์และอนามัยแม่และเด็ก เช่น มีความเชื่อเรื่องการขลิบอวัยวะเพศเด็กหญิงเมื่อแรกเกิดเพื่อลดความต้องการทางเพศของผู้หญิง ปัญหาการไม่สามารถเข้าถึงวัคซีนของเด็ก รวมถึงการป้องกันและรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

กฎหมายอิสลามว่าด้วยครอบครัวครองมรดก

โดยคู่มือหลักกฎหมายอิสลาม ว่าด้วยครอบครัวและมรดก (ฉบับศาลยุติธรรม) กล่าวถึงการแต่งงานและการมีครอบครัวเป็นวิถีทางหนึ่งที่อัลลอฮ์ได้กำหนดแก่สรรพสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้น มันเป็นสิ่งที่ครอบคลุมทั้งสรรพสัตว์และพืชพรรณต่างๆ ด้วย สำหรับมนุษย์นั้นอัลลอฮ์ได้สร้างขึ้นแตกต่างจากสรรพสิ่งอื่นๆ ที่ไม่มีขอบเขตด้านการสนองความใคร่โดยสิ้นเชิง และอัลลอฮ์นั้นได้วางกรอบแนวทางและกฎระเบียบที่ชัดเจนเหมาะสมกับการเป็นสัตว์ประเสริฐ เพื่อที่จะรักษาชื่อเสียงเกียรติยศและวงศ์ตระกูลของมนุษย์เอง สิ่งเหล่านี้ย่อมจะรักษาได้ก็ต่อเมื่อมีการแต่งงานที่ถูกต้องและการแต่งงานนั้นย่อมก่อให้เกิดความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงที่มีเกียรติ บนฐานแห่งความพอใจระหว่างกัน การให้และการรับ และมีความรักใคร่ซึ่งกันและกัน การแต่งงานเป็นการสนองต่ออารมณ์ด้วยทางที่ถูกต้อง และเพื่อที่จะรักษาชื่อเสียงวงศ์ตระกูลให้สามารถดำรงสืบสานต่อไปได้ และปกป้องสตรีเพศจากการเป็นเหยื่อถูกกระทำจากใครก็ตามที่ประสงค์ไม่ดีกับนาง ซึ่งการแต่งงาน (นิกาค์ หรือ ซะวาญ์) คือ พันธะสัญญาตามหลักศาสนา ที่จัดให้มีขึ้นเพื่อให้ฝ่ายชายและหญิงนั้นสามารถหาความสุขซึ่งกันและกันจากคู่ครองของเขาได้

ซึ่งคู่มือหลักกฎหมายอิสลาม ว่าด้วยครอบครัวและมรดก (ฉบับศาลยุติธรรม) กล่าวว่า การรับมรดกของกฎหมายอิสลามจะประกอบด้วย 1. เจ้ามรดก คือ เจ้ามรดกในขณะตายมีทรัพย์สิน 2. กองมรดก คือ ทรัพย์สินทั้งหมดที่ตกทอดแก่ผู้รับมรดกได้ตามกฎหมายของเจ้ามรดกโดยไม่รวมถึงทรัพย์สินที่เจ้ามรดกได้จะกัฟ (บริจาคให้เป็นสมบัติของสาธารณะ) ไปแล้ว หรือโอนกรรมสิทธิ์ให้บุคคลอื่นไปแล้วโดยการยกให้ จำหน่าย ขาย แลกเปลี่ยน หรือนิติกรรมอื่นๆ ที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์ตามกฎหมายนี้ 3. ผู้รับมรดก คือ บุคคลที่มีสิทธิในกองมรดกของเจ้ามรดก ซึ่งมีสามประเภท คือ ทายาทโดยธรรม ทายาทตามพินัยกรรม และองค์กรของรัฐ ซึ่งองค์กรของรัฐ หมายถึง องค์กรของรัฐอิสลามที่มีหน้าที่จัดเก็บรายได้ให้แก่รัฐและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการคลังของรัฐ ซึ่งมีระบบการจัดการในการจัดเก็บและบริหารรายได้หรือทรัพย์สินของรัฐนั้นที่ไม่ขัดกับกฎหมายนี้ที่มีชื่อเรียกว่า “บัยตุลมาล” (ส่วนกลาง) หรือชื่ออื่น

ซึ่งสิทธิในการการรับมรดกมีดังนี้ 1. กล่าวถึงสิทธิของลูกชายและลูกสาว พ่อและแม่ ความว่า “อัลลอฮ์ได้ทรงสั่งพวกเจ้าไว้ในลูกๆของพวกเจ้าว่า สำหรับเพศชายจะได้รับเท่ากับส่วนที่ได้ของผู้หญิงสองคน แต่ถ้าลูกๆ เป็นผู้หญิงเกินกว่าสองคน พวกเขาก็จะได้รับสองในสามของสิ่งที่เขาได้ทิ้งไว้ และถ้าลูกเป็นหญิงคนเดียวนางก็จะได้ครึ่งหนึ่ง และสำหรับบิดาและมารดาของเขานั้น แต่ละคนในทั้งสองนั้นจะได้หนึ่งในหกจากสิ่งที่เขาได้ทิ้งไว้หากเขามีบุตร แต่ถ้าเขาไม่มีบุตรและมีบิดามารดาของเขาเท่านั้นที่รับมรดกของเขาแล้ว มารดาของเขาก็ได้รับหนึ่งในสาม ถ้าเขามีพี่น้องหลายคน มารดาของเขาก็ได้รับหนึ่งในหกทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่เขาได้สั่งเสียมันไว้หรือหลังจากหนี้สินบรรดาบิดาของพวกเจ้าและลูกๆ ของพวกเจ้านั้น พวกเจ้าไม่รู้ดอกว่าฝ่ายไหนในพวกเขานั้นเป็นผู้ที่มีคุณประโยชน์แก่พวกเจ้าใกล้กว่ากัน

2. กล่าวถึงสามีและภรรยา และพี่น้องชายหญิงร่วมมารดา ความว่า และสำหรับพวกเจ้านั้นจะได้รับครึ่งหนึ่งของสิ่งที่บรรดาภรรยาของพวกเจ้าได้ทิ้งไว้ หากมิได้ปรากฏว่าพวกนางมีบุตร แต่ถ้า

พวกนางมีบุตรพวกเจ้าก็จะได้รับหนึ่งในสี่จากสิ่งที่พวกนางจะได้สั่งเสียมันไว้ หรือหลังจากหนี้สิน และสำหรับพวกนางนั้นจะได้รับหนึ่งในสี่จากสิ่งที่พวกเจ้าได้ทิ้งไว้ หากมีปรากฏว่าพวกเจ้ามีบุตร พวกนางก็จะได้รับหนึ่งในแปดจากสิ่งที่พวกเจ้าทิ้งไว้ ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่พวกเจ้าสั่งเสียมันไว้ หรือหลังจากหนี้สิน และถ้ามีชายคนหนึ่งหรือหญิงคนหนึ่งถูกรับมรดกในฐานะเป็นผู้ที่ไม่มีบิดาและบุตร แต่เขามีพี่ชายหรือน้องชายคนหนึ่ง หรือมีพี่สาวหรือน้องสาวคนหนึ่งแล้ว แต่ละคนจากสองคนนั้นจะได้รับหนึ่งในหก แต่ถ้าพี่น้องของเขามีมากกว่านั้น พวกเขา ก็เป็นผู้รับร่วมกันในหนึ่งในสาม ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่ถูกสั่งเสียไว้หรือหลังจากหนี้สินโดยมิใช่สิ่งที่นำมาซึ่งผลร้ายใดๆ เป็นคำสั่งที่มาจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้และเป็นผู้ทรงหนักแน่น

3. กล่าวถึงพี่น้องชายหญิงร่วมพ่อแม่ และร่วมพ่อ ความว่า “เขาเหล่านั้นจะขอให้เจ้าชี้ขาดปัญหา จงกล่าวเถิดว่า อัลลอฮ์ จะทรงชี้ขาดให้แก่พวกเจ้าในเรื่องของผู้เสียชีวิต ที่มีบิดาและบุตร คือ ถ้าชายคนหนึ่งตาย โดยที่เขาไม่มีบุตรแต่มีพี่สาวหรือน้องสาวคนหนึ่งแล้ว นางจะได้รับครึ่งหนึ่งของมรดกที่เขาได้ทิ้งไว้และขณะเดียวกันเขาก็จะได้รับมรดกของนาง หากนางไม่มีบุตร แต่ถ้าปรากฏว่าพี่สาวหรือน้องสาวของเขามีด้วยกันสองคน ทั้งสองนั้นจะได้รับสองในสามจากมรดกที่เขาได้ทิ้งไว้ แต่ถ้าพวกเขาเป็นพี่น้องหลายคนทั้งชายและหญิง สำหรับชายจะได้รับเท่ากับส่วนที่ได้จากของผู้หญิงสองคน ที่อัลลอฮ์ทรงแจกแจงแก่พวกเจ้านั้น เนื่องจากการที่พวกเจ้าหลงผิดและอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

ตอนที่ 9 บริบทพื้นที่จังหวัดปัตตานี

จังหวัดปัตตานีเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายภายในสังคมที่ผสมผสานกันอย่างลงตัว ในการดำเนินชีวิต มีความหลากหลายทางศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ประชาชนในพื้นที่มีทั้งชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม พุทธ อิสลาม คริสต์ อัตลักษณ์ของปัตตานี และความมั่งคั่งของเมืองตานีหรือที่มีคำขวัญสั้นๆว่า “ดินแดนสามวัฒนธรรม งามล้ำประเพณีท้องถิ่น” ไม่ว่าจะ เป็น ไทยพุทธ ไทยมุสลิม หรือคนไทยเชื้อสายจีน ปัตตานี จึงได้ชื่อว่า “ดินแดนแห่งสามวัฒนธรรม” ไทยพุทธ มี วัด เป็นสัญลักษณ์แห่งความศรัทธาในศาสนาพุทธ ไทยมุสลิม มี มัสยิด เป็นสัญลักษณ์แห่งศาสนาอิสลาม และชาวไทยเชื้อสายจีน มี ศาลเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว เป็นสัญลักษณ์ ถึงแม้ ปัตตานีของเราจะมีผู้คนหลากหลายวัฒนธรรม แต่พวกเรา ก็สามารถ “อยู่ร่วม” กันได้อย่างมีความสุขท่ามกลาง “ความหลากหลายทางวัฒนธรรม” ถึงแม้ว่าจะเป็นด้วยเพราะเหตุผลกลใดก็แล้วแต่ที่มีผู้เจตนาดี ประสงค์ร้ายทำลายช่องว่างของคนทั้งสามวัฒนธรรมออกจากกัน ทำให้เกิดความคลางแคลงใจต่อกัน ไม่วางใจต่อกันแต่พวกเรา ก็คงจะปล่อยให้ “สัมพันธภาพ” ของพวกเราคนสามวัฒนธรรม จืดจางไปตามความต้องการของกระนั้นหรือ “คนชั่ว” (สำนักข่าวเจ้าพระยา, 2555)

ปัตตานีคือดินแดนแห่งความหลากหลายทางวัฒนธรรมและผู้คนในพื้นที่ก็ต่างอยู่ร่วมกันได้ โดยการอยู่ร่วมกันนี้มีด้วยกัน 2 ส่วน คือ สามารถทำกิจกรรมร่วมกันได้ และสามารถแยกทำกิจกรรมของแต่ละกลุ่มได้ด้วยเช่นกัน เช่น พี่น้องมุสลิมจะเข้ามัสยิดละหมาดทุกวันศุกร์ เดือนหนึ่งก็เข้ามัสยิด 4 ครั้ง ในขณะที่พี่น้องไทยพุทธก็เข้าวัดทุกวันพระ เดือนหนึ่งก็ 4 ครั้งเช่นกัน นอกจากนี้ ศอ.บต. ยังส่งเสริมให้พี่น้องมุสลิมได้ไปนครเมกกะ เช่นเดียวกับที่ส่งเสริมให้พี่น้องไทยพุทธไปสังเวชนียสถาน

แม้จะแยกกันทำกิจกรรมแต่ก็มีความเชื่อมโยงของวัฒนธรรมและความเชื่อที่เหมือนกัน ในขณะที่กิจกรรมที่ทำร่วมกันก็มีเช่นวัฒนธรรมทางอาหารแม้พี่น้องมุสลิมจะมีข้อกำหนดที่ต้องรับประทานอาหาร ฮาลาลเท่านั้น ซึ่งหมายถึงอาหารที่สะอาด ถูกหลักอนามัย มีกรรมวิธีการปรุงและการทำตามหลักของศาสนาอิสลาม แต่พี่น้องไทยพุทธก็สามารถรับประทานอาหารนี้ได้ อีกทั้งยังมีคนที่ปรุงอาหารฮาลาลได้ด้วย รวมถึงมีวันสำคัญ และวัฒนธรรมหลายอย่างทั้งชาวไทยพุทธและมุสลิมมาร่วมกันทำ “สวนที่ไทยพุทธและมุสลิมทำร่วมกันได้ก็อย่าง เช่น วันเฉลิมพระชนมพรรษา วันสำคัญต่างๆ ของชาติ ก็จะร่วมกันทำกิจกรรมได้ แต่ถ้าละหมาดขอพรให้ในหลวงก็ต้องไปละหมาดที่มัสยิด คือการเป็นอยู่อย่างนี้ถ้อยทีถ้อยอาศัยต่อกัน เพราะฉะนั้นร้านอาหาร ข้าวของเครื่องใช้ สามารถไปใช้จ่ายร่วมกันได้ เพราะอยู่อย่างพี่น้องจริงๆ พหุวัฒนธรรม ทั้งนี้ ศอ.บต. ยังได้วางหลักของการสร้างสังคมพหุวัฒนธรรมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไว้ จากวิธีการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่ ซึ่งมีอยู่ 4 วิธี ซึ่งให้ผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน โดยทางแรกจะให้ผลลัพธ์ที่มีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ชนะและอีกฝ่ายเป็นผู้แพ้ (I win you lose) ทางที่ 2 เป็นการประเพณีประนีประนอมกันทั้ง 2 ฝ่าย (I lose you win) ทางที่ 3 คือเจรจาตกลงกันเพื่อให้ได้ผลประโยชน์ร่วมกันจนเป็นที่ถูกใจทั้ง 2 ฝ่าย (win win) และทางที่ 4 คือการร่วมแรงร่วมใจกันแก้ไขปัญหา (collaboration) ซึ่งแนวทางที่ 4 เป็นหนทางที่จะนำไปสู่สังคมสันติสุข (ฐิตาวลัย ลาภจรรยา, 2561)

สำนักงานจังหวัดปัตตานี [ม.ป.ป.] กล่าวว่า ปัตตานีเป็นจังหวัดที่เก่าแก่ ที่มีวัฒนธรรมประเพณีที่สืบทอดกันมาช้านานหลายชั่วอายุคน โดยได้รับอิทธิพลจากลัทธิศาสนาต่างๆ เช่น ฮินดู พุทธ อิสลาม และวัฒนธรรมจากจีน เป็นต้น ซึ่งประเพณีที่ขึ้นชื่อของชาวจังหวัดปัตตานี ได้แก่

ประเพณีแห่เจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว ในวันขึ้น 15 ค่ำเดือน 3 ของทุกปี จะมีงานสมโภชเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว งานสมโภชนี้จะมีคามยิ่งใหญ่มหาสาร 2 อย่าง ที่จะขาดเสียมิได้ คือ จั้ว และ มโนราห์จะจัดแสดงบนโรงถาวรหน้าศาลเจ้าเพราะถือว่าเจ้าแม่ชอบดูศิลปะการแสดงทั้ง 2 อย่างนี้มาก มีการหามพระลุยไฟตอนเช้าตรู่ของวันขึ้น 15 ค่ำ โดยธรรมเนียมปฏิบัติพระห่มจะเป็นคานหาม นำ ตามด้านคานหามเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยวเป็นอันดับ 2 แล้ว จึงต่อด้วยคานหามพระองค์อื่นๆ ตามความเหมาะสม

ประเพณีแห่แขก เป็นประเพณีพื้นเมืองของจังหวัดชายแดนภาคใต้ เช่น ปัตตานี ยะลา นราธิวาส ซึ่งได้กระทำสืบเนื่องกันมาเป็นเวลานาน จัดขึ้นเป็นครั้งคราวตามโอกาสเพื่อความสนุกสนานรื่นเริง เป็นประเพณีที่แสดงออกเกี่ยวกับความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในศิลปะ และอาจจัดขึ้นในโอกาสเพื่อเป็นการแสดงความคารวะ แสดงความจงรักภักดีแก่ผู้ใหญ่ที่ควรเคารพนับถือ หรือในโอกาสต้อนรับแขกเมือง บางที่อาจจะจัดขึ้น เพื่อความรื่นเริงในพิธีการเข้าสู่หน้หรือที่เรียกว่า “มาชะยาวิ” หรือจัดขึ้นเพื่อการประกวดเป็นครั้งคราว

การเข้าสู่หน้การเข้าสู่หน้ หรือ มาชะยาวิ เป็นพิธีกรรมอย่างหนึ่งของอิสลามที่มุสลิมทุกคนถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด หมายถึงการขริบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศในอดิตินิยมทำเมื่อเด็กอายุได้ 20 ปี แต่ปัจจุบันนิยมทำเมื่อเด็กอายุระหว่าง 6-15 ปี วัตถุประสงค์เพื่อความสะอาดในการทำ

สะอาดอวัยวะเพศ อันจะมีผลต่อการปฏิบัติศาสนกิจคือการทำละหมาดในข้อที่ว่าต้องชำระล้างร่างกายให้สะอาดก่อนการละหมาด

ประเพณีแห่ลาซังหรือที่ชาวไทยมุสลิมเรียกว่า “บุญอือแน” เป็นพิธีกรรมที่กระทำขึ้นเพื่อเป็นการอำลาต้นข้าวหลังการเก็บเกี่ยวและเป็นการสร้างขวัญกำลังใจในการประกอบอาชีพการทำนาของชาวนา เนื่องจากประเพณีลาซัง - แห่โต๊ะชุมพุก เป็นประเพณีปฏิบัติอย่างหนึ่งที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรมได้เห็นการทำงานร่วมกันของคนในท้องถิ่น เห็นถึงความรัก ความสามัคคี และที่สำคัญที่สุดคือความกตัญญูต่เวทีที่มีต่อพระแม่โพสพ ซึ่งเป็นเทพแห่งข้าว

การเกิด และการโกนผมไฟของศาสนาอิสลาม เมื่อเด็กคลอด หลังจากตัดสายสะดือและอาบน้ำทำความสะอาดทารกแล้วผู้มีความรู้ทางศาสนาจะทำพิธีฮือซาน คือพูดกรอกหูขวา และอิกอมะฮ์ คือ เปล่งเสียงเบาๆ กรอกหูซ้าย เป็นภาษาอาหรับ มีใจความว่า “อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ องค์อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ข้าขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกแล้ว นอกจากองค์อัลลอฮ์ข้าขอยืนยันว่าท่านบิหมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของพระองค์จงมาสู่การปฏิบัติละหมาดเถิด จงมาในทางที่มีชัยเถิด แท้จริงข้าได้ยินละหมาดแล้วองค์อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากองค์อัลลอฮ์”

จะเห็นได้ว่า ปัจจุบัน “ปัตตานี” กลายเป็นจังหวัดที่มีเอกลักษณ์ที่พิเศษเฉพาะตัว มีความหลากหลายและเพียบพร้อมด้วยแหล่งประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ในแง่ของทรัพยากรธรรมชาติ วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และหลักศรัทธาความเชื่อของผู้คนที่หลากหลาย ผ่านการอยู่ร่วมกันผสมผสานการดำรงอัตลักษณ์ของชาติพันธุ์ที่แตกต่างได้อย่างลงตัว

กล่าวโดยสรุปได้ว่า จังหวัดปัตตานีเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายภายในสังคมที่ผสมผสานกันอย่างลงตัวในการดำเนินชีวิต มีความหลากหลายทางศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ประชาชนในพื้นที่มีทั้งชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม พุทธ อิสลาม คริสต์ จีน รวมถึงมีความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่พหุวัฒนธรรมในการอยู่กันภายในสังคมพื้นที่จังหวัดปัตตานีที่ประสมกลมกลืนในพื้นที่จังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล

1. อายุ

อายุของบิดามารดา เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคล เนื่องจากอายุมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ในอดีต ถ้าบิดามารดา อายุน้อยมักจะมีผลจะไม่มีประสบการณ์การอบรมเลี้ยงดูบุตร และมีปัญหาด้านการเงิน ทำให้เลี้ยงดูบุตรได้ไม่เต็มที่และมีอารมณ์เครียด อย่างไรก็ตาม บิดามารดาที่มีอายุน้อยมักจะทำให้ความเป็นเพื่อนแก่บุตร มีเวลาและพลังงานที่จะติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด ส่วนบิดามารดาที่มีอายุมาก มีประสบการณ์และฐานะการเงินที่มั่นคงแต่มีข้อเสียคือมีเวลาให้บุตรน้อย ไม่มีโอกาสได้อบรมสั่งสอนบุตรอย่างใกล้ชิด (มลิจันทร์ เกียรติสังวร, 2542, น. 55) ซึ่งมีผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับอายุของบิดามารดาไว้หลายท่านได้แก่

จากงานวิจัยของ (ชินานาฏ จิตตารมณ, จารุวรรณ ต.สกุล, สุวิมล กิมปี และจิราภา เวคะวณิชย์, 2545) ซึ่งศึกษาเรื่อง ผลของการใช้โปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในครอบครัวที่มีบุตรวัยรุ่น พบว่า เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิด บุคคลที่มีอายุมาก จะมีพฤติกรรมตอบสนองต่อการสื่อสารต่างจากบุคคลที่มีอายุน้อย ซึ่งบุคคลที่มีอายุน้อยจะมีพฤติกรรม ตอบสนองต่อการติดต่อสื่อสารเปลี่ยนไปเมื่ออายุมากขึ้น จึงทำให้ความคิดทัศนคติ และความรู้สึกของคนต่างวัยไม่เหมือนกัน โดยเฉพาะในครอบครัวที่มีสมาชิกในครอบครัวที่มีวัยต่างกันมาก อาจส่งผลให้เกิดช่องว่างระหว่างวัย มีปัญหาเกี่ยวกับการรับรู้ความหมายของการสื่อสารในสิ่งเดียวกันต่างกัน

มลจินทร์ เกียรติสังวร (2542) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของมารดาแก่บุตรสาววัยรุ่น อำเภอสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า อายุเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสัมพันธ์ในการให้ความรู้เรื่องเพศ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภาศิริ การิกกาญจน์ (2541) ที่ศึกษาเรื่อง บทบาทของพ่อแม่ในการสอนเพศศึกษาแก่ลูกสาววัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อายุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบทบาทของพ่อแม่ ในการสอนเพศศึกษาของลูกสาว คือ พ่อแม่ที่มีอายุมากขึ้นจะมีบทบาทในการสอนเพศศึกษาให้แก่ลูกมากขึ้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลในด้านของอายุของพ่อแม่ ผู้ปกครอง อายุนั้นมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรม

2. เพศ

จากงานวิจัยของ อุมพร ตรังคสมบัติ (2547) ซึ่งศึกษาเรื่อง สร้าง EQ ให้ชีวิตคู่ พบว่า ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารที่ต่างกันอย่างกล่าวคือ ผู้หญิงและผู้ชายมีวิธีสื่อสารที่ต่างกันอย่างและความต่างนี้เอง อาจทำให้เกิดปัญหาเพศหญิงมักจะเป็นคนมีจิตใจอ่อนไหว ละเอียดอ่อน ประณีประนอมและหยิ่งลึกลับจิตใจคนอื่นได้ดีกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายจะมีการสื่อสารตรงไปตรงมาจนบางครั้งเป็นคำพูดที่ตรงเกินไปจนผู้อื่นรับไม่ได้ และจากการวิจัยของ (นรมนต์ มหาศิริมงคล, 2548) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นตอนต้นกับพ่อแม่ พบว่ามีการศึกษาผลของเพศที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างวัยรุ่นและผู้ปกครองไว้ว่า บุตรสาว 60 เปอร์เซ็นต์พูดคุยเรื่องเอชไอวี (HIV) ในขณะที่บุตรชายเพียง 49 เปอร์เซ็นต์ที่พูดคุยกับผู้ปกครองเรื่องเอชไอวี (HIV) และพบว่าการพูดคุยระหว่างแม่และบุตรสาว จะมีหัวข้อสุขภาพทางเพศมากกว่า การพูดคุยระหว่างแม่และบุตรชาย ส่วนการพูดคุยระหว่างพ่อและบุตรสาวเกี่ยวกับเรื่องเพศมีไม่บ่อยนัก ในขณะที่ไม่พบการพูดคุยเรื่องเพศระหว่างพ่อและบุตรชายเลย สำหรับวัยรุ่นไทยและครอบครัวไทย อาจจะมีความสัมพันธ์ของปัจจัยเพศที่แตกต่างออกไปจากประเทศตะวันตก อันเนื่องมาจากความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม ศาสนา เจตคติและค่านิยม ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าเพศของวัยรุ่นสัมพันธ์ ต่อการสื่อสารเรื่องเพศของนักเรียนกับผู้ปกครองอย่างไร ซึ่งเพศหญิงมีการสื่อสารเรื่องเพศกับผู้ปกครองมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นหญิงนั้นได้รับอิสระจากผู้ปกครองน้อยกว่าวัยรุ่นชาย ตลอดงานวิจัยของ นภัสชญา โปประยูร, พัชรภรณ์ เกษะประกร และ มลลิกา

ผลอนันต์ (2557) พบว่าครอบครัวที่ไม่ค่อยมีรายได้ อย่างอาชีพรับจ้างจะทำงานกันอย่างเดียวจนไม่ค่อยมีเวลาพูดคุยกับลูก

กล่าวโดยสรุปได้ว่า จากการทบทวนงานวิจัยผู้หญิงและผู้ชายมีวิธีสื่อสารที่แตกต่างกันและความแตกต่างอาจทำให้เกิดปัญหาเพศหญิงมักจะเป็นคนมีจิตใจอ่อนไหว ในขณะที่เพศชายจะมีการสื่อสารตรงไปตรงมาจนบางครั้งเป็นคำพูดที่ตรงเกินไปจนผู้รับไม่ได้และพบว่าการพูดคุยระหว่างบุคคลทั้ง 2 เพศ โดยมีความแตกต่างกัน

3. การศึกษาของบุคคลในครอบครัว

การศึกษาจะเป็นสิ่งสร้างเสริมประสบการณ์ของบุคคล ให้สามารถนำประสบการณ์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ และช่วยเพิ่มความสามารถให้บุคคลที่จะจัดประสบการณ์ใหม่ให้แก่ตนเอง การศึกษาจึงเป็นกระบวนการในการสร้างความเจริญงอกงาม ช่วยให้มีรู้ความสามารถมากขึ้นกว่าเดิม ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่า มักมีความสามารถในการคิด จำแนก ประเมิน ไตร่ตรอง ใช้เหตุผลได้ดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับต่ำ มลิจันทร์ เกียรติสังวร (2542) ซึ่งมีผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับระดับการศึกษาของบิดามารดา ไว้หลายท่าน ดังนี้

ประวีล ชัยยะเกิด (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ความคาดหวังในการติ่มแอลกอฮอล์ของผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ความแตกต่างด้านการศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การรับรู้ และการจัดการกับปัญหาแตกต่างกัน บุคคลที่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา อาจขาดทักษะในการปรับตัวหรือมีทักษะในการแก้ไขปัญหาต่างๆ น้อยกว่าบุคคลที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ซึ่งจะส่งผลต่อการตัดสินใจแก้ไขปัญหาอย่างไม่เป็นระบบ

อนงค์ ชีระพันธุ์ (2544) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กล่าวโดยสรุปได้ว่า จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของบุคคลในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศ

4. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

รายได้ของครอบครัว เป็นตัวชี้วัดอย่างหนึ่งที่บอกถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมนั้น เพราะรายได้จะนำมาซึ่งสิ่งที่เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต และการได้มาซึ่งความสุขของครอบครัว โดยกล่าวว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำจะมีการเลี้ยงดูเด็กวัยรุ่นแบบคุมมากกว่า และมักมีปัญหาเรื่องความเป็นอยู่และสภาพคล่องของการใช้จ่ายเงิน ส่งผลถึงสภาพที่อยู่อาศัย ภาวะแวดล้อม การมีเพื่อนบ้านที่ไม่ดีและผู้ปกครองขาดการเอาใจใส่อย่างทั่วถึง จึงทำให้ผู้มีรายได้ต่างกัน แสดงออกในลักษณะที่ต่างกันออกไป มีการดำเนินชีวิตที่มีค่านิยมไม่เหมือนกัน จึงเป็นผลให้บุคคลเหล่านั้นมีการอบรมสั่งสอนให้ความรู้แก่บุตรไม่เหมือนกัน (มลิจันทร์ เกียรติสังวร, 2542, น. 60) มีผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับรายได้ของครอบครัวไว้หลายท่าน ดังนี้

ชินานาฏ จิตตารมณฺ์, จารุวรรณ ต.สกุล, สุวิมล กิมปี และ จิราภา เวคะวณิชย์ (2545) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้โปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพในครอบครัวที่มีบุตรวัยรุ่นพบว่า ครอบครัวที่มีรายได้ได้น้อย มักใช้การลงโทษทางกาย ที่ใช้อารมณ์ในการลงโทษสมาชิกในครอบครัวมากกว่าครอบครัวที่มีฐานะในทางเศรษฐกิจปานกลางและสูง โดยครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงและปานกลาง น่าจะมีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการสื่อสารในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

มลจินทร์ เกียรติสังวร (2542) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของมารดาแก่บุตรสาววัยรุ่น อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งพบว่า รายได้ของครอบครัวเป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อผลการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา

รุ่งนภา มหาวรรณศรี (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้ปกครองให้ความสำคัญในการหารายได้เพื่อจุนเจือครอบครัว

วัฒนา สาระขวัญ (2544) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม พบว่า ปัจจัยทางด้านของรายได้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิง

วัชรภรณ์ รังษิกุลพิพัฒน์ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวที่มีผลต่อความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศ กรณีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า รายได้ของผู้บิดามารดาหรือปกครอง มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว โดยรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความรู้เพศศึกษาและทัศนคติในเรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศศึกษา

กล่าวโดยสรุปได้ว่า จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวหรือรายได้ พบว่า โดยส่วนใหญ่รายได้ของครอบครัวนั้น เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และผลต่อพฤติกรรมทางเพศและการสื่อสารในครอบครัว แต่มีเพียงบางส่วนที่พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจหรือรายได้ของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์ต่อผลการให้ความรู้เรื่องเพศ

5. อาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง เป็นตัวที่สืบเนื่องมาจากระดับการศึกษาของบุคคลและมีความเกี่ยวข้องกับรายได้ อาชีพแต่ละอาชีพ ทำให้บุคคลมีการดำรงชีวิตที่แตกต่างกันและบุคคลเหล่านั้นย่อมมีฐานะความเป็นอยู่ เจตคติ สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไป นอกจากนั้นการประกอบอาชีพนอกบ้าน ทำให้บุคคลมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นในเรื่องต่างๆ เช่น การอบรมเลี้ยงดูบุตร ความเป็นอยู่ชีวิตประจำวัน เป็นต้น บุคคลจะมีประสบการณ์มากขึ้น แนวคิดและความประพฤติ การปฏิบัติในด้านต่างๆ ย่อมคล้อยไปกับสังคมภายนอกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อาชีพจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าจะเกี่ยวข้องกับความรู้และการปฏิบัติในการให้ความรู้เรื่องเพศ (มลจินทร์ เกียรติสังวร, 2542) โดยมีผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับอาชีพของผู้ปกครองไว้หลายท่าน

มลิจันท์ เกียรติสังวร (2542) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ของมารดาแก่บุตรสาววัยรุ่น อำเภอสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า อาชีพเป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา

สมควร ใจกระจ่าง (2542) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ชาวเผ่าม้ง พบว่า อาชีพเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนงค์ ชีระพันธุ์ (2544) ที่พบว่าอาชีพเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กล่าวโดยสรุปได้ว่า จากงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับอาชีพที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ แต่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเรียนรู้เรื่องเพศ

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล ในการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่น ในครอบครัว สรุปได้ว่า มีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวที่ประกอบด้วย เพศของบุตรที่ผู้หญิงและผู้ชาย มีวิธีสื่อสารที่แตกต่างกันและความแตกต่างอาจทำให้เกิดปัญหาเพศหญิงมักจะเป็นคนมีจิตใจอ่อนไหว ในขณะที่เพศชายจะมีการสื่อสารตรงไปตรงมาจนบางครั้งเป็นคำพูดที่ตรงเกินไปจนผู้อื่นรับไม่ได้ และพบว่า การพูดคุยระหว่างบุคคลทั้ง 2 เพศ มีความแตกต่างกัน ส่วนอายุของคนในครอบครัว มีความเกี่ยวข้องกันในการสื่อสาร ส่วนระดับการศึกษาของบุคคลในครอบครัว มีผลต่อการให้ประสบการณ์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ และช่วยเพิ่มความสามารถให้บุคคลที่จะจัดประสบการณ์ใหม่ให้แก่ตนเองในการสื่อสาร ฐานะทางเศรษฐกิจหรือรายได้ และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ล้วนแล้วสิ่งเหล่านี้กล่าวมามีผลต่อการสื่อสารในครอบครัวทั้งสิ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศ

พบว่า งานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัว ประกอบด้วย บทบาทของพ่อ แม่ ผู้ปกครอง เนื้อหาสาระที่ใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างวัยรุ่นกับพ่อ แม่ ผู้ปกครอง รูปแบบการสื่อสาร ช่องทางการสื่อสารเรื่องเพศ ช่วงเวลาการสื่อสารเรื่องเพศ และความถี่ในการสื่อสารเรื่องเพศ อายุที่เหมาะสมในการสื่อสาร รวมถึงปัญหาอุปสรรคของการสื่อสาร สรุปตั้งรายละเอียดดังนี้

1. ด้านบทบาทของพ่อ แม่ ผู้ปกครอง วิธีการสอนและเนื้อหาสาระที่ใช้ในการพูดคุย

จากการศึกษา พบว่า การสอนเรื่องเพศในครอบครัวมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะครอบครัวถือว่ามีผลใกล้เคียงและมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันในครอบครัว (อาภาพร เผ่าวัฒนา, 2553) พ่อและแม่เป็นบุคคลที่เหมาะสมที่จะสอนเรื่องเพศ และมีความสำคัญในฐานะของบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับบุตรมากที่สุด ตลอดจนมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของบุตร ในเรื่องเพศ (กุลกานต์ อภิวัฒน์สังการ, บุญเสริม หุตะแพทย์ และประกายรัตน์ ภัทรจิตติ, 2551 ชลนิทรา แสงบุราณ, 2551 แก้วตะวัน ศิริลักษณ์นันท์, 2553) ซึ่งพ่อ แม่ จะมีบทบาทหลักและมีหน้าที่หลักในการสอนและดูแลลูกๆ เพราะเป็นครุคนแรกของลูก (Nitirat Pinsomboon, 2007) และยิ่งพบว่า การพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่เป็นเรื่องธรรมดาโดยวัยรุ่นจะแสดงความต้องการให้พ่อแม่

ผู้ปกครองสอนเรื่องเพศศึกษา เนื่องจาก พ่อ แม่ ผู้ปกครอง มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับลูกๆ และต้องสอนเรื่องเพศอย่างมีเหตุผล ใจเย็น ต้องเข้าใจลูก และไม่ใช่อารมณ์ (Chung, Travis et al., 2007; Ramos and Bouris, 2008) ดังนั้น ครอบครัวจึงมีความสำคัญและเป็นกลุ่มบุคคลแรกที่จะสอนเรื่องเพศศึกษา (Halstead and J..Reiss, 2003)

เรื่องเพศเป็นเรื่องของธรรมชาติ การสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อ แม่ ผู้ปกครองกับวัยรุ่น จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะพ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดและบุตรก็ให้ความเคารพนับถือ เพราะเป็นบุคคลที่สามารถให้คำแนะนำที่ถูกต้องได้ ช่วยให้บุตรสามารถระมัดระวังและป้องกันตัวในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ได้ รวมถึงการป้องกันการตั้งครรภ์หรือการท้องในวัยเรียน และการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ด้วย ส่วนเนื้อหาที่พูดคุยกัน ส่วนใหญ่เป็นการเตือนไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและเรื่องการดูแลสุขภาพอนามัยทางเพศ อีกทั้งพูดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย โดยพ่อแม่ส่วนใหญ่สอนเรื่องเพศจากประสบการณ์ตรงของตนเองเป็นหลัก (กุลกานต์ อภิวัฒน์ลังการ, บุญเสริม หุตะแพทย์ และ ประกายรัตน์ ภัทรธิตี, 2551 ชลนิทรา แสงบูรณ, 2551 แก้วตะวัน ศิริลักษณ์นันท์, 2553) พรฤดี นิธิรัตน์, 2550) และผู้ปกครองให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับการวางตัวเมื่ออยู่กับเพศตรงข้าม เนื่องจากผู้ปกครองมีความเห็นว่า เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน เช่น การจับมือถือแขนเพื่อนต่างเพศ และการวางตัวที่เหมาะสมเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตนและให้เกียรติเพศตรงข้าม (รุ่งนภา มหาวรรณศรี, 2558) ด้านการสืบพันธุ์ การปฏิสนธิ การคบเพื่อนต่างเพศ การปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและผลกระทบ การจัดการอารมณ์ทางเพศ เรื่องการปฏิบัติตัวเมื่อมีรอบเดือน (ระดู) เช่นวิธีการใส่ผ้าอนามัย การรักษาความสะอาด (ชลนิทรา แสงบูรณ, 2551) นอกจากนี้ในการศึกษาของ Boonmongkon et al. (1998) พบว่า ผู้หญิงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกือบ 70 % เคยมีปัญหาอนามัยเจริญพันธุ์ ได้แก่ ตกขาว กลิ่นเหม็น สีผิดปกติ คันช่องคลอด มีแผลและผื่นแดง คันบริเวณอวัยวะสืบพันธุ์ ซึ่งผู้เป็นแม่ เป็นบุคคลที่สื่อสารดีที่สุดในการพัฒนาการสื่อสารเพื่อที่เป็นเกราะป้องกันให้วัยรุ่นมีภูมิด้านทานในตนเอง เมื่อวัยรุ่นอยู่ในสังคมที่มีโอกาสที่จะเสี่ยงต่อเรื่องเพศ การสอนเรื่องเพศระหว่างพ่อกับแม่มีความแตกต่างกัน (อรไท พิพิธพัฒน์ไพสิฐ และจินตนา ไชยวิโน, 2551) และความต้องการเรียนรู้เรื่องเพศระหว่างลูกผู้ชายกับลูกผู้หญิงที่มีความต่างกัน (สุรีย์พร กฤษเจริญ, กัญจณี พลอินทร์, จูติพร อิงคถาวรวงศ์ และ จริญญา ศรีทวีวัฒน์, 2551)

ซึ่งในขณะที่วัยรุ่นยังเรียนหนังสืออยู่การมีแฟนหรือคนรัก เป็นเรื่องที่บิดามารดาไม่สนับสนุน เพราะอาจทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนหนังสือได้ เช่นมีเวลาในการศึกษาเล่าเรียนน้อยลง และไม่ควรมีการแต่งงานและไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ในช่วงเรียนหนังสือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่ยังไม่ได้แต่งงาน ถึงแม้การแต่งงานหรือการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิทธิส่วนบุคคลก็จริงแต่ควรที่จะกระทำก็ต่อเมื่อถึงวัยอันควร เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา รวมทั้งวัยรุ่นที่กำลังเรียนหนังสือหรือไม่ได้เรียนหนังสือก็ตาม การตั้งครรภ์โดยไม่ได้แต่งงาน ถือเป็นเรื่องที่เกิดหลักการศาสนาเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นการอยู่ก่อนด้วยกันก่อนแต่งงานของนักเรียนนักศึกษาถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและผิดศีลธรรมเป็นอย่างยิ่ง (สุรรัตน์ รงเรือง, 2559)

จึงควรสร้างความตระหนักให้แก่ครอบครัวถึงความจำเป็นในการสอนเพศศึกษาแก่บุตรหลาน ไม่ควรมอบหมายภาระหน้าที่ในการสอนเรื่องเพศให้แก่โรงเรียนแต่เพียงผู้เดียว ควรที่จะให้ครอบครัวมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษาด้วย พร้อมทั้งสอดแทรกกิจกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม ที่มีความเหมาะสมกับวัฒนธรรมท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ของวัยรุ่น แต่ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ครอบครัวมีความรู้เรื่องเพศศึกษา และเรื่องเพศในวัยรุ่นน้อย อีกทั้งมีทัศนคติทางลบต่อการสอนเรื่องเพศศึกษาให้กับวัยรุ่น (ชมรมจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่นแห่งประเทศไทย, 2548) (วิศนีย์ บุญมัน, 2550) ควรที่จะช่วยเหลือและการส่งเสริมครอบครัว ให้พ่อแม่ ผู้ปกครองสามารถจะมีกิจกรรมหรือรูปแบบการสอนเพศศึกษาแก่บุตรได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป ทางด้านเนื้อหาสาระ พบว่า ควรที่จะสอน เนื้อหาสาระเกี่ยวกับเพศศึกษาโดยทั่วไป ที่มีความต่อเนื่องกันและครอบคลุมตั้งแต่วัยรุ่นน้อยจนโต และจะต้องปรับเนื้อหาให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของบุตร บิดา มารดา ควรจะมีความเข้าใจก่อนว่าการพูดคุยเรื่องเพศ เป็นกระบวนการปฏิบัติที่มีความต่อเนื่องและเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา หากบิดา มารดา พูดคุยเรื่องเพศกับบุตรชัดเจนมากเท่าไร ก็ยิ่งช่วยให้บุตรมีความเข้าใจและสามารถนำสิ่งเหล่านั้นไปปฏิบัติได้ในชีวิตประจำวันมากขึ้น (สุรียพร กฤษเจริญ, กัญจนี พลอินทร์, ฐิติพร อิงคถาวรวงศ์ และ จริญญา ศรีทวีวัฒน์, 2551)

นอกจากนี้ ควรเน้นย้ำเรื่องความประพฤติและการวางตัวของวัยรุ่น เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ และเน้นเรื่องของธรรมชาของเพศชายและเพศหญิง และที่สำคัญควรจะสอนในเรื่องหลักศีลธรรมและจริยธรรมควบคู่ไปด้วย (มรรดา เจริญทวีทรัพย์, 2545) และควรมีบุคคลหรือหน่วยงานดูแลในเรื่องการตั้งครมภ์ในวัยรุ่นมุสลิมอย่างเคร่งครัด ไม่ว่าจะในสถานศึกษาหรือนอกสถานศึกษา มีการใช้ระเบียบและกฎกติกาของสถานศึกษา ควบคุมนักเรียนหรือนักศึกษาหรือปลุกจิตสำนึกในเรื่องศาสนาให้มากยิ่งขึ้น หน่วยงานหรือองค์กรอิสลามที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เช่น คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดควรเข้ามามีบทบาทในเรื่องนี้ เพราะขัดต่อศาสนาอิสลาม นอกจากนี้ครอบครัวควรเอาใจใส่บุตรหลาน ไม่ควรปล่อยให้เป็นที่ของสถาบันการศึกษาหรือศาสนาแต่เพียงอย่างเดียว ในขณะที่เดียวกัน ควรมีเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานคอยให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่มีการตั้งครมภ์ในขณะที่กำลังเรียน และอนุญาตให้นักศึกษาสามารถเล่าเรียนตามปกติ ได้ในขณะที่การตั้งครมภ์ ส่งเสริมให้ให้มีการอบรมเกี่ยวกับเรื่องเพศ เพื่อให้รู้เท่าทันความคิดระหว่างชายและหญิง เช่น เปิดการสนทนาระหว่างชายหญิง ว่าจะวางตัวอย่างไรระหว่างหญิง ชาย หรือถ้ามีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน มีการตั้งครมภ์ จะส่งผลอย่างไรกับตัวเองอย่างไร จะแก้ปัญหาเหล่านั้นได้อย่างไร (สุรรัตน์ รุ่งเรือง, 2559) จากการศึกษาโดย แอคเคอร์ (Akers, 2011) ทักษะการสื่อสารด้านเพศ หมายถึง การที่บิดามี ความสามารถในการพูดคุย แสดงออกทั้งภาษาพูดและภาษากาย เพื่อทำให้บุตรเข้าใจ พัฒนาการทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ จริยธรรมทางเพศ มี 4 องค์ประกอบได้แก่ (1) ความตั้งใจในการ คือ การที่บิดามีความพยายามแสดงออกทางคำพูด ความคิด ความรู้สึก การกระทำของตนเองอย่างจริงจัง ระหว่างพ่อกับลูก เพื่อให้เกิดความไว้วางใจ เชื่อใจ มั่นใจในการพูดคุยให้ข้อมูล แลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น ความรู้สึกในการสื่อสารด้านเพศกับลูก (2) ทัศนคติต่อการสื่อสาร คือการที่บิดามีความคิดความเชื่อ ในการที่จะบอกเล่า พูดคุย ประสบการณ์เรื่องเพศต่อบุตร อารมณ์ความรู้สึก ที่ไม่ปิดกั้นเรื่องเพศ การยอมรับการพูดคุยเรื่องเพศ และการแสดงออกต่อการ สื่อสารด้านเพศ ที่พ่อแม่มีกับลูก (3) คุณภาพของการ

สื่อสาร คือ การที่บิดาสามารถพูดคุยเรื่องเพศ กับบุตรอย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามเนื้อหาที่ต้องการ ข้อมูลพัฒนาการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ในช่วงวัยรุ่นโดยมีเนื้อหาที่ลูกวัยรุ่นสามารถเข้าใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (4) ความรู้สึกสะทกใจในการสื่อสาร คือ ความรู้สึกสบายใจ ผ่อนคลาย สามารถยอมรับ รับฟัง และเปิดโอกาสให้ลูกได้แสดงความคิดเห็น ได้ เล่าหรือระบายความรู้สึกส่วนตัว โดยไม่แสดงอาการตำหนิ ตีเตือน หรือแสดงออกทางด้านพฤติกรรมที่ไม่ยอมรับ เช่น การสาย หน้า โบกมือ โดยทั้งผู้รับสารและผู้ส่งสารต้องไม่รู้สึกอึดอัดใจเมื่อต้องพูดคุยเรื่องเพศ ซึ่งการสอนเรื่องเพศศึกษาจะส่งผลดีมากกว่าการไม่สอน และควรสอนเพศศึกษาแบบเน้นการไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในขณะที่เดียวกันก็ต้องสอนเรื่องการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยควบคู่ไปด้วย (พรฤดี นิธิรัตน์, 2550)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ สรุปได้ว่า เนื้อหาและบทบาทในการสื่อสารเรื่องเพศ การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลในครอบครัวของวัยรุ่นคือ พ่อและแม่ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับบุตรมากที่สุดที่จะพูดคุยสื่อสารกับลูกให้เข้าใจได้มากที่สุด แต่บุคคลที่สื่อสารได้ดีที่สุดก็คือแม่ โดยแม่จะเป็นเกราะกำบังให้วัยรุ่นมีภูมิคุ้มกันตนเองเป็นอย่างดี อีกทั้ง พ่อและแม่ก็มีบทบาทหลักๆ ในการดูแลลูกๆ ของตนในการสอนเรื่องเพศต่างๆ เช่น การระมัดระวังตัวและการป้องกันตัว สำหรับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การป้องกันเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยเรียน โดยจะต้องปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับความต้องการของลูก

2. ด้านรูปแบบการสื่อสาร สื่อที่ใช้ ช่องทาง ช่วงเวลาและความถี่ในการสื่อสาร

จากการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า ด้านแหล่งข้อมูลที่วัยรุ่นสามารถเข้าถึงเรื่องเพศศึกษาได้ คือ กลุ่มพ่อ แม่ ผู้ปกครอง เพื่อน และ โรงเรียน สำหรับแหล่งข้อมูลอื่นๆ มาจากการที่เด็กผู้หญิงจะขอปรึกษาจากนิตยสารเป็นส่วนใหญ่ มากกว่าเด็กผู้ชาย ในขณะที่อินเทอร์เน็ตก็ได้รับความนิยมพอกัน (ธนวดี บุญลือ, ม.ป.ป.) ส่วนสื่อมวลชนที่วัยรุ่นเปิดรับมากที่สุดคือ โทรทัศน์ รองลงมาได้แก่นิตยสาร/วารสาร และหนังสือการ์ตูน การเปิดรับข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับเพศศึกษาทางสื่อมวลชน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา และการเปิดรับข่าวสารความรู้เรื่องเพศศึกษา ทางสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องเพศศึกษา (ดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์, 2544 เบ็ญจวัน ณ นคร, 2548) วัยรุ่นส่วนใหญ่จะพูดคุยเรื่องเพศกับเพื่อนมากที่สุด และให้ความสำคัญกับการสอบถามข่าวสารเรื่องเพศจากเพื่อนและพ่อแม่ สำหรับช่องทางการสื่อสารระหว่างบุตรกับ บิดา มารดา จะเน้นช่องทางที่ใช้เทคโนโลยีมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการใช้โทรศัพท์มือถือ การใช้คอมพิวเตอร์ เนื่องจากการสื่อสารด้วยโทรศัพท์มือถือมีความรวดเร็ว โดยมารดาระบุว่า เขาใช้เฟซบุ๊กติดต่อสื่อสารพูดคุยกับบุตร แต่ทั้งบิดาและมารดาก็ยังใช้การสื่อสารแบบเห็นหน้าผ่านการใช้โทรศัพท์มือถือ ที่สามารถสื่อสารรวดเร็ว นอกจากนี้วิธีการสื่อสารเรื่องเพศกับบุตร การสื่อสารของบิดามารดาส่วนใหญ่จะเป็นการสื่อสารโดยใช้วาจา จะเป็นในลักษณะของการพูด จะมีทั้งแบบการสื่อสารโดยการพูดตรงไปตรงมาและการพูดจาแบบอ้อมๆ ที่มีทั้งนุ่มนวลอ่อนโยน ดุว่ากล่าว ห้ามปราม ตักเตือน โดยจะเป็นรูปแบบการสื่อสารเมื่ออยู่ต่อหน้า การสื่อสารแบบตรงไปตรงมา ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นในการสื่อสารระหว่างบิดาและมารดาที่มีเพศตรงกันข้ามกับบุตร การสอนแบบอ้อมๆ หรือการพูดหลีกเลี่ยงไป ก็มักจะเกิดในการสื่อสาร

ระหว่าง บิดา มารดา และบุตร ที่มีเพศตรงกันข้าม (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ ทีมศูนย์อนามัยที่ 1 - 12 และ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2556) และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Kirby, Sluijs et al., (2010) เรื่องการสื่อสารเรื่องเพศระหว่าง บิดา มารดา และวัยรุ่น จะมีวิธีการพูดคุยกับลูกแบบตรงๆ โดยเนื้อหาส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่ไม่มึผลกระทบต่อความรู้สึกหรือเรื่องที่ละเอียดอ่อนมากนัก เช่น เรื่องอนามัยส่วนบุคคล และการสอนโดยทางอ้อม คือ วิธีการบูรณาการในการดำเนินชีวิต ได้แก่ การมอบหมายงานบ้านให้บุตรทำตามความเหมาะสมกับเพศของบุตร (ภารดี ประเสริฐวงษ์, พร้อมจิตร ห่อนheim, กชพร สิงหะหล้า, ทักษณี มหาศิริพันธุ์และจารุณี เทียบโพธิ, 2549)

ส่วนรูปแบบและวิธีการพูดคุย บิดา มารดา เป็นฝ่ายเริ่มสื่อสารก่อน โดยการสื่อสารของ บิดา มารดา จะสื่อสารตามจังหวะและโอกาส หรือช่วงเวลาด่าง ซึ่งไม่ได้จำกัดว่าจะเป็นเวลาใด แต่จะมีบิดา มารดา บางท่านให้ความเห็นเรื่องช่วงเวลาของการพูดคุยเรื่องเพศว่า ไม่ควรจะพูดคุยในช่วงเวลา รับประทานอาหาร เพราะจะทำให้บุตรเครียด รับประทานอาหารไม่ลง (เขาวฤทธิ์ แดงซอน, 2552) ซึ่งจะเป็นการพูดคุยในลักษณะนั่งคุยกันตรงๆ ในช่วงรับประทานอาหารเย็นร่วมกันในครอบครัว หรือ ช่วงนั่งดูโทรทัศน์ จะเป็นการสอนตามพัฒนาการและการเจริญเติบโต เช่น การมีประจำเดือนสำหรับผู้หญิง การมีผื่นเปียก การมีเสียงแตกหรือตามปัญหาที่บุตรถาม (กุลกานต์ อภิวัฒน์ลังการ, บุญเสริม หุดะแพทย์ และประกายรัตน์ ภัทรธิตี, 2551 แก้วตะวัน ศิริลักษณ์นันท์, 2553) และวิธีการสอนโดยทางตรงเป็นวิธีที่บิดามารดาส่วนใหญ่ปฏิบัติค่อนข้างน้อย ได้แก่ การนำเอกสาร หนังสือสื่อต่างๆเกี่ยวกับเรื่องเพศให้บุตรศึกษาด้วยตัวเอง (ภารดี ประเสริฐวงษ์, พร้อมจิตร ห่อนheim, กชพร สิงหะหล้า, ทักษณี มหาศิริพันธุ์และ จารุณี เทียบโพธิ, 2549)

3. ด้านช่วงอายุที่เหมาะสมการสื่อสาร

จากการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า การสอนเรื่องเพศ เป็นกระบวนการศึกษา ที่จะให้บุคคลได้เรียนรู้ธรรมชาติความเป็นจริงของชีวิตและสังคม โดยมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย เพื่อให้บุคคลนั้นมีความรู้ ทักษะที่ดี และมีพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสมในเรื่องเพศ ตลอดจนสามารถให้บุคคลนั้นปรับตัวตามพัฒนาการในการใช้ชีวิตได้อย่างเหมาะสม บิดา มารดา ควรจะเริ่มพูดคุยเรื่องเพศกับบุตรตั้งแต่อายุยังน้อยๆ เพื่อที่จะง่ายต่อการสื่อสาร เช่น เริ่มสื่อสารกับเด็ก หรือเริ่มเมื่อมีบุตรเริ่มก่อนบุตรมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ซึ่งมีอายุเฉลี่ยประมาณ อายุ 10 – 12 ปี ตลอดจนเริ่มการสื่อสารก่อนที่บุตรจะเริ่มมีกิจกรรมทางเพศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548)ซึ่ง บิดา มารดา มองเห็นว่าอายุของบุตรเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการสอนเรื่องเพศให้กับบุตร (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ ทีมศูนย์อนามัยที่ 1 – 12 และมหาวิทยาลัยมหิดล, 2556) และบุคคลมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิด โดยที่มีอายุมากจะมีพฤติกรรมตอบสนองต่อการสื่อสาร ต่างจากบุคคลที่มีอายุน้อย ซึ่งบุคคลที่มีอายุน้อยจะมีพฤติกรรมตอบสนอง ต่อการติดต่อสื่อสารเปลี่ยนไปเมื่ออายุมากขึ้น จึงทำให้ความคิด ทักษะดี และความรู้สึกของคนต่างวัยไม่เหมือนกัน โดยเฉพาะในครอบครัวที่มีสมาชิกในครอบครัวที่มีวัยต่างกันมาก อาจส่งผลให้เกิดช่องว่างระหว่างวัยมีปัญหาเกี่ยวกับการรับรู้ความหมายของการสื่อสารในสิ่งเดียวกันต่างกัน (ชินานาฏ จิตตารมณ,จารุวรรณ ต.สกุล, สุวิมล กิมปี และ จิราภา เวคะวนิชย์, 2545)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับช่วงอายุที่เหมาะสมการสื่อสาร สรุปได้ว่า ช่วงอายุที่เหมาะสมในการเรียนรู้เรื่องเพศเป็นช่วงการเรียนรู้ตั้งแต่เกิดจนตาย พ่อแม่ควรที่จะพูดคุยเรื่องเพศกับเด็กตั้งแต่อายุน้อยๆ ส่วนพฤติกรรมการตอบสนองในการสื่อสารจะเปลี่ยนไปเมื่ออายุมากขึ้น โดยแต่ละเรื่องที่เด็กเรียนรู้จะต้องปรับตัวตามพัฒนาการของเด็กให้เหมาะสมกับวัย อีกทั้งครอบครัวที่มีสมาชิกในครอบครัวที่วัยต่างกันมากก็จะส่งผลให้เกิดช่องว่างระหว่างวัยได้ จึงต้องค่อยๆปรับให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของเด็ก จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย

4. ด้านอุปสรรคของการสื่อสาร

จากการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและ การตั้งครรรภ์ในวัยรุ่น เป็นปัญหาที่มีความสำคัญที่สังคมจะต้องตระหนัก โดยการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและการตั้งครรรภ์ของวัยรุ่นนั้น เป็นปัญหาเกี่ยวกับด้านสุขภาพของวัยรุ่นที่สำคัญที่สังคมต้องตระหนัก ซึ่งยังมีความเข้าใจผิดกันอยู่มากในเรื่องเพศ ซึ่งการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา ไม่ใช่เป็นการสอนเรื่องเพศสัมพันธ์ แต่เป็นการสอนให้มีการรู้จักบทบาท หน้าที่ ของเพศชายและเพศหญิงที่มีคุณค่าในสังคม (คณิตรา พุททสาโรช, 2548) ยังพบอีกว่า บริบททางสังคมและวัฒนธรรม ก็เป็นสาเหตุของการตั้งครรรภ์ในช่วงวัยเด็กและวัยรุ่น จึงทำให้เกิดความพยายามที่จะขัดขวางวัฒนธรรมกระแสหลัก ด้วยการสร้างอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มขึ้นมาเพื่อสร้างการยอมรับและหาจุดยืน (ประไพพิศ เขมะชิต, สุมลมานันต์, ปราณี จิตรรัตนพงษ์ และ ดาวพันธ์ เฉลยพงษ์, 2552) รวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย และการรับรู้เรื่องเพศที่ต่างกันระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก ซึ่งอาจมาจากช่องว่างของการไม่เข้าใจกัน (ฉวีวรรณ ศรีดาวเรือง, ม.ป.ป.) ซึ่งบิดา มารดา ขาดความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้อง เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา โดยบิดา มารดา คิดว่าบุตรยังเด็กอยู่ บิดา มารดาไม่กล้าเปิดใจคุยเรื่องเพศกับบุตร อีกทั้งยังขาดทักษะในการสื่อสารเรื่องเพศ มีความเชื่อแบบโบราณ ไม่มีเวลา และตามบุตรไม่ทัน เพราะปัจจุบันบุตรสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลโดยผ่านเทคโนโลยีมากขึ้น โดยบิดาจะมีอุปสรรคในการสื่อสารเรื่องเพศกับบุตรมากกว่ามารดา (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ ทีมศูนย์อนามัยที่ 1 - 12 และ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2556) และจากการศึกษายังพบอีกว่า บิดา มารดา มีการสอนเรื่องเพศให้กับบุตรน้อยกว่าความต้องการที่บุตรจะเรียนรู้เรื่องเพศ ซึ่งเกิดจากบิดา มารดา ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจในความรู้เรื่องเพศที่ตนมีอยู่ จะสามารถพูดคุยหรือแนะนำกับบุตรได้ถูกต้องหรือไม่ และบิดา มารดา ยังมีความลำบากใจที่จะพูดคุยเรื่องเพศ เพราะมองว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้ามและเป็นเรื่องที่ต้องปกปิด ไม่ควรที่จะมีการสอนหรือการพูดคุยเรื่องเพศ เพราะจะทำให้เป็นการชี้โพรงให้กระรอก ทำให้บุตรที่มีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม (สุรีย์พร กฤษเจริญ ภัญจณี พลอินทร์, ฐิติพร อิงคดาวรรณ และ จริญญา ศรีทวีวัฒน์, 2551 กุลกานต์ อภิวัฒน์ลังการ, บุญเสริม หุตะแพทย์ และ ประกายรัตน์ ภัทรธิดา, 2551 แก้วตะวัน ศิริลักษณ์นันท์, 2553) และการเรียนรู้เรื่องเพศ อาจกระตุ้นให้เกิดความอยากลองเข้าไปข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ที่ไม่เหมาะสม และพ่อแม่ยังยอมรับว่ารู้สึกอายที่ต้องพูดเรื่องเพศ นอกจากนั้นกลัวว่าลูกจะเข้าใจผิด คิดว่าลูกรู้แล้วและควรเป็นหน้าที่ที่โรงเรียนต้องสอน (พรฤดี นิธิรัตน์, 2550)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุปสรรคของการสื่อสาร สรุปได้ว่า พ่อแม่ขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ไม่มีเวลา มีความเชื่อแบบโบราณ รู้สึกเขินอายเมื่อต้องพูดเรื่องเพศ มีความลำบากใจที่จะคุยเรื่องเพศเพราะจะเป็นการชี้โพรงให้กระรอกกับลูกและเทคโนโลยีในปัจจุบันนี้ก้าวหน้าเป็นอย่างมาก ทำให้พ่อแม่ตามลูกๆไม่ทันในด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร ซึ่งอุปสรรคที่เกิดขึ้นคือ พ่อจะเป็นอุปสรรคในเรื่องสื่อสารเรื่องเพศระหว่างลูกมากกว่าแม่ โดยที่พ่อกับแม่ยังสอนเรื่องเพศให้กับลูกได้ ซึ่งน้อยกว่าความต้องการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่และลูกจะต้องปรับตัวและเรียนรู้ไปด้วยกัน เปิดใจกว้างในการยอมรับและเรียนรู้ด้วยกัน ในการสื่อสารในครอบครัวให้มีความเข้าใจตรงกันจะทำให้อุปสรรคในการสื่อสารลดน้อยลง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารในครอบครัว

ปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารในครอบครัวที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม คือ ประกอบด้วยปัจจัยทั่วไป มี 4 ด้าน คือ รูปแบบของครอบครัว การมีพี่น้องที่เป็นเพศเดียวกันกับวัยรุ่น และปัจจัยด้าน การเลี้ยงดู การเฝ้าระวัง และความใกล้ชิดของผู้ปกครอง มีรายละเอียดดังนี้

1. รูปแบบของครอบครัว จากงานวิจัยของ มลิจันทร์ เกียรติสังวร (2542) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของมารดาแก่บุตรสาววัยรุ่น อำเภอสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ได้แก่ จำนวนบุตรหญิงในครอบครัว ความรู้เรื่องเพศศึกษาของมารดา เจตคติต่อเรื่องเพศศึกษาของมารดา ความสะดวกใจในการสอนเรื่องเพศศึกษาของมารดาและสัมพันธภาพในครอบครัว ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ ได้แก่ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ครอบครัว และสถานภาพสมรสจะเห็นได้ว่าในงานวิจัยข้างต้นนั้น ปัจจัยสถานภาพสมรสไม่มีผลต่อการที่ผู้ปกครองจะสื่อสาร สิ่งที่เห็นว่ามีประโยชน์ต่อบุตร แต่หากพ่อแม่ไม่ได้เป็นผู้ปกครอง หรือกรณีที่เกิดเป็นลูกบุญธรรมหรือมีพ่อเลี้ยงแม่เลี้ยง ก็อาจจะทำให้สัมพันธภาพระหว่างผู้ปกครองกับวัยรุ่นไม่ดีพอ และส่งผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองกับวัยรุ่นได้ ถึงแม้ว่าวัยรุ่นจะเห็นว่าผู้ปกครองไม่ใช่บุคคลที่จะพูดคุยเรื่องเพศและเป็นที่ยอมรับเรื่องเพศได้มากเท่าเพื่อน (จริญญา นิลแพทย์, 2541) และรูปแบบการเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นและพ่อแม่ผู้ปกครอง เพราะรูปแบบการเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ทำให้วัยรุ่นและพ่อแม่ผู้ปกครอง เพราะรูปแบบการเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ทำให้วัยรุ่นและผู้ปกครองมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน และสนับสนุนการสื่อสารระหว่างผู้ปกครองและวัยรุ่น ซึ่งส่งผลในแง่บวกต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นและผู้ปกครองด้วย (นรมนต์ มหาศิริมงคล, 2548)

2. การมีพี่น้องที่เป็นเพศเดียวกันกับวัยรุ่น จากงานวิจัยของ มลิจันทร์ เกียรติสังวร (2542) ซึ่งศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของมารดาแก่บุตรสาววัยรุ่น อำเภอสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า การมีพี่น้องเพศเดียวกันกับวัยรุ่น สัมพันธ์ต่อการสอนเพศศึกษาของมารดาต่อบุตรสาว ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง จึงน่าจะมี ความสัมพันธ์กับการมีพี่น้องเพศเดียวกันกับวัยรุ่นด้วยเช่นกัน

3. สัมพันธภาพของผู้ปกครองกับวัยรุ่น : รูปแบบการเลี้ยงดู การเฝ้าสังเกต ความใกล้ชิด สัมพันธภาพของผู้ปกครองกับวัยรุ่น (Parent-child Connectedness) เป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่ง

ของชีวิตครอบครัว บิดามารดาที่ให้ความรัก และดูแลเอาใจใส่บุตรอย่างสม่ำเสมอจะเกิดความรู้สึกผูกพันในครอบครัว และเกิดบรรยากาศที่ดีในการอยู่ร่วมกัน เป็นโอกาสในการพูดคุย สั่งสอนอบรมลูกในเรื่องต่างๆ ได้ จากงานวิจัยของ มลิจันทร์ เกียรติสังวร (2542) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผล ต่อการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของมารดาแก่บุตรสาววัยรุ่น อำเภอสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าคุณภาพของความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นและผู้ปกครอง และคุณภาพของการสื่อสารในเรื่องต่างๆ มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารมากกว่าตัวแปรด้านปัจจัยบุคคล ซึ่งก็คือ อายุของวัยรุ่นและเพศของวัยรุ่นที่ส่งผลต่อการสื่อสาร ทั้งนี้ยังพบอีกว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการสื่อสารของกลุ่มผู้ปกครองและของกลุ่มวัยรุ่นไม่เหมือนกัน (นรมนต์ มหาศิริมงคล, 2548)

รูปแบบการเลี้ยงดู (Parenting Style) รูปแบบการเลี้ยงดูจะดูจากการเรียกร้องและการตอบสนอง

การเรียกร้อง (Demand) หมายถึง การวางมาตรฐานการประพฤติตัวของลูกไว้ในระดับสูง บอกให้ลูกรู้ว่าสิ่งที่ผู้ปกครองคาดหวังคืออะไร จับตาลูกอย่างใกล้ชิดว่าลูกประพฤติตัวอย่างไรและมีการใช้กฎข้อบังคับเมื่อเด็กออกนอกกลุ่มนอกทาง

การตอบสนอง (Responsive) หมายถึง การปรับตัวให้เข้ากับลูก รับฟังลูกอย่างตั้งใจ รู้คุณสมบัติเฉพาะตัวของลูก และเข้าไปมีส่วนร่วมในชีวิตลูก ผู้ปกครองจะแสดงออกว่ารัก อบอุ่น และให้กำลังใจ เรียกง่ายๆว่าทำตัวเป็นเพื่อนกับลูก

การเลี้ยงดูมีการศึกษาแล้วแบ่งออกเป็น 4 แบบ โดย Maccoby, E.E., & Martin, J.A. (1983) อ้างถึงใน (นรมนต์ มหาศิริมงคล, 2548) แบ่งรูปแบบการเลี้ยงดูของผู้ปกครองไว้สี่แบบ คือ กลุ่มที่ผู้ปกครองเป็นผู้ใช้อำนาจเด็ดขาด (Authoritarian) กลุ่มผู้ปกครองที่ตามใจ (Indulgent) กลุ่มผู้ปกครองที่ไม่ใส่ใจ (Uninvolved) กลุ่มผู้ปกครองที่เอาใจใส่ (Authoritative)

กลุ่มที่ดีที่สุดคือกลุ่มผู้ปกครองที่เอาใจใส่ กลุ่มนี้จะมีการเรียกร้องและตอบสนองสูงพอๆกัน ผู้ปกครองแบบนี้จะทำให้ลูกเข้าใจชัดเจนว่าผู้ปกครองคาดหวังอะไร แต่ก็รับฟังอย่างตั้งใจด้วยว่า ลูกมีความคิดอย่างไรเกี่ยวกับกฎระเบียบ ให้ลูกมีโอกาสแสดงความคิดเห็นในเรื่องสำคัญๆ และสามารถทำอะไรด้วยตนเองได้ในระดับหนึ่ง ผู้ปกครองแบบนี้จะยื่นมือเข้าช่วยเมื่อลูกทำหน้าที่ส่วนของตนเองไม่ได้ตามที่ตกลงกันไว้ แต่ก็ยังทำให้ลูกรู้สึกอบอุ่นและสบายใจ

เด็กที่ผู้ปกครองมีรูปแบบการเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ จะทำทุกเรื่องที่คุณพ่อคุณแม่เห็นว่าสำคัญได้ดีกว่าเด็กที่ผู้ปกครองเป็นแบบอื่น พวกเขาจะมีความเป็นผู้ใหญ่และมีความนับถือตนเองสูง โดยจะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ต่างๆ แต่ก็พึ่งพาตนเองได้เมื่อต้องเข้ากลุ่ม พวกเขาจะเข้ากับเพื่อนๆ ได้ดีสามารถแก้ไขความขัดแย้งได้ดี และปรับตัวเข้ากับโรงเรียนได้ดี เรียนได้คะแนนดี โกรธน้อยกว่า สุขุมหรือดีมีเล่ห์น้อยกว่าเด็กจากครอบครัวแบบอื่น กล่าวโดยสรุปก็คือ การเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ เป็นการเลี้ยงดูลูกให้เป็นเด็กที่สมบูรณ์ทั้งกายและใจ (นรมนต์ มหาศิริมงคล, 2548) และการอบรมเลี้ยงดูบิดามารดา/ผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (สุภา โพธิ์ศรี, 2547) นอกจากนี้ยังกลุ่มตัวอย่างที่มีสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อนดีมากเท่าใด ก็จะมีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ต

น้อยลงเท่านั้น แต่หากกลุ่มตัวอย่างยังมีสัมพันธภาพในกลุ่มเพื่อนน้อยลง ก็จะมีมีการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตมากขึ้น (วีรพงษ์ พวงเล็ก, 2557)

4. การเฝ้าสังเกต (Parent Monitoring) จากงานวิจัยของ นรมนต์ มหาศิริมงคล (2548) ซึ่งศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นตอนต้นกับพ่อแม่ พบว่า การเฝ้าสังเกตของผู้ปกครองมีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นและผู้ปกครอง เนื่องจากขั้นตอนการเฝ้าสังเกตมีผลนั่นคือวัยรุ่นได้รับรู้ถึงความรัก ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และผู้ปกครองได้แสดงความเอาใจใส่ต่อลูก ได้พูดคุยกับลูกอย่างสม่ำเสมอ และขั้นตอนเหล่านี้ได้ส่งผลให้ผู้ปกครองและวัยรุ่นมีโอกาสที่จะสื่อสารเรื่องเพศกันมากขึ้น วิธีการเฝ้าสังเกตผู้ปกครองเพียงแค่คอยติดตามว่าลูกอยู่ที่ไหน อยู่กับใคร เมื่อไรจะกลับบ้าน ก็มีผลมากทีเดียวต่อสิ่งที่ลูกจะทำเมื่ออยู่นอกบ้าน เด็กที่ผู้ปกครองเฝ้าสังเกตอย่างใกล้ชิดมีแนวโน้มจะ做事情ที่ผู้ปกครองพอใจ มากกว่าจะ做事情ที่ผู้ปกครองไม่ชอบ แต่ถึงอย่างไร การเฝ้าสังเกตที่มากเกินไปก็เลวร้ายพอๆกับการปล่อยปละละเลย วัยรุ่นจำเป็นที่จะต้องกับผู้ปกครองคอยเฝ้าสังเกตและผู้ปกครองต้องทำให้วัยรุ่นรู้ว่ากำลังถูกเฝ้าสังเกตในทุกๆกิจกรรมที่ทำรวมไปถึงกิจกรรมในโรงเรียน การมีประสบการณ์ทำงาน กิจกรรม หลังเลิกเรียน ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่และการหาความบันเทิง ในขณะที่ขั้นตอนเหล่านี้ดำเนินไป การเฝ้าสังเกตโดยตรงจะลดลงแต่กลับเพิ่มการพูดคุยสื่อสาร การสังเกตการณ์ และเครือข่ายของผู้ปกครองขึ้น (นรมนต์ มหาศิริมงคล, 2548)

5. ความใกล้ชิด (Closeness) ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางเพศของลูกอย่างมาก วัยรุ่นที่พึงพอใจความสัมพันธ์ ระหว่างตนกับผู้ปกครองหรือรู้สึกใกล้ชิดกับผู้ปกครอง มีเพศสัมพันธ์น้อยกว่า เริ่มมีเพศสัมพันธ์ช้ากว่าเด็กที่มีความสัมพันธ์ไม่ค่อยจะราบรื่นกับผู้ปกครอง เมื่อเด็กกลุ่มนี้เริ่มมีเพศสัมพันธ์ก็จะมีไม่บ่อยครั้งและมีคู่นอนไม่มาก และใช้วิธีคุมกำเนิดสม่ำเสมอ (นรมนต์ มหาศิริมงคล, 2548)

การปฏิบัติที่ดูเป็นแบบต่างๆไปคือ การเรียกร้อง การตอบสนอง การเฝ้าสังเกต และความใกล้ชิด มีผลโดยเฉพาะต่อพฤติกรรมทางเพศของลูก ผลการวิจัยที่พบนี้อาจทำให้ผู้ปกครองหลายคนรู้สึกขัดแย้ง เพราะถ้าหากคิดอย่างมีเหตุมีผลแล้ว การพูดคุยเรื่องเพศกับลูกดูจะเป็นหนทางที่ชัดเจนที่สุดที่จะมีอิทธิพลต่อความคิดและนิสัยทางเพศของลูก เช่น ถ้าคุยเรื่องคุมกำเนิดกับลูกอย่างรอบคอบ ลูกสาวก็มีแนวโน้มจะเลือกใช้การคุมกำเนิดและมีโอกาสตั้งครรภ์น้อยลง แต่นักวิจัย พบว่าถ้าปราศจากความผูกพันใกล้ชิดระหว่างผู้ปกครองลูกแล้ว แม้จะมีคำพูดสื่อสารแบบใด ก็มีโอกาสน้อยที่เด็กจะมีความเข้าใจต่อเนื้อหา การยอมรับ การนำไปปฏิบัติ (นรมนต์ มหาศิริมงคล, 2548) และการปลูกฝังขัดเกลาวัฒนธรรมขั้นพื้นฐานไม่สมบูรณ์จากปัญหาครอบครัวนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (ปิยวรรณ กุมภีรัตน์, 2546)

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว สรุปได้ว่า มีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้การสื่อสารเรื่องเพศน้อยลง และทำให้ครอบครัวไม่มีความเข้าใจและมีวิธีการสอนหรือการป้องกันให้ลูกหรือบุตรหลานที่อยู่ในความดูแลมีการปฏิบัติให้ถูกต้องนั้น พ่อและแม่จึงมีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิด ทักษะคิด และพฤติกรรมทางเพศของลูก เพราะลูกจะลอกเลียนแบบ พฤติกรรมทางเพศที่ได้มองเห็นและรับรู้จากพ่อและแม่ ว่ามีการเรียกร้อง

การตอบสนอง การสังเกต และความใกล้ชิดของพฤติกรรมลูกเป็นอย่างไรจากการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว จากนั้นก็ควรพัฒนาการสื่อสารในครอบครัว เพื่อเป็นการรักษาสัมพันธ์ภาพระยะยาวในครอบครัว เป็นการบอกถึงสมาชิกในครอบครัวจะต้องพูดคุยสื่อสารกันอย่างมีความหวัง และรักษาหัวใจซึ่งกันและกัน จะทำให้การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมีประสิทธิภาพและมีความเข้าใจกันในครอบครัว

ตอนที่ 11 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่องการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม จังหวัดปัตตานี เนื่องจากการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว โดยเฉพาะพ่อแม่ ผู้ปกครองกับลูกนั้น มีความจำเป็น และเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกัน ควรสื่อสารกับวัยรุ่น แม้ว่าอาจมีอุปสรรคบ้าง เพราะปัจจุบันนี้วัยรุ่นประสบปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การถูกล่วงละเมิดทางเพศเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งมีการแพร่ระบาดของโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่างๆอีกด้วย แต่หากพ่อแม่คิดว่าเป็นเรื่องเพศเป็นสิ่งที่ไม่ดีงาม ไม่ควรพูดคุยหรือเป็นเรื่องที่ไม่ควรเปิดเผย เป็นเรื่องที่เรียนรู้ได้เอง การพูดเรื่องเพศก็อาจกลายเป็นดาบสองคม และเป็นการชี้โพรงให้กระรอกได้ ทำให้วัยรุ่นกลัวจะถูกพ่อแม่ดูว่ากล่าว จึงไม่ยอมปรึกษาหรือขอคำแนะนำจากพ่อแม่ในเรื่องเพศ และรวมถึงปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้นกับตัวเองด้วย ดังนั้นการสร้างความตระหนักในปัญหาดังกล่าวควรมีการเริ่มที่ครอบครัว เนื่องจากเป็นสถาบันหลักทางสังคมที่สำคัญที่สุดและมีความใกล้ชิดกับวัยรุ่นมากที่สุด โดยที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง จึงเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการคิด การตัดสินใจ และการแสดงออกทางพฤติกรรมของวัยรุ่น และเป็นบุคคลที่มีบทบาทในการสร้างภูมิคุ้มกันเรื่องเพศให้กับวัยรุ่น ดังนั้นการพูดคุยเรื่องเพศในครอบครัว จึงมุ่งหวังให้พ่อแม่ผู้ปกครอง สามารถพูดคุยเรื่องเพศกับวัยรุ่นได้ และส่งผลให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว คือ การแลกเปลี่ยนคำพูด อักษร สัญลักษณ์ หรือข้อมูลข่าวสารต่างๆ เพื่อสร้างความเข้าใจและทำที่ที่เป็นมิตร ทำให้การสื่อสารนั้นตรงประเด็นเพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวนั้น พ่อและแม่จะมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อความคิด ทักษะคิด และการแสดงออกทางพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น เพราะว่าลูกได้รับการเรียนรู้และการสร้างพฤติกรรมเลียนแบบมาจากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว ข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาภาพร เผ่าวัฒนา (2553) ที่พบว่า การสอนเรื่องเพศในครอบครัวนั้นมีความสำคัญ เพราะครอบครัวจะมีความใกล้ชิดและมีสัมพันธ์ภาพและปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งพ่อแม่มีบทบาทหลักในการสอนและเป็นครูคนแรกของลูกด้วย โดยเนื้อหาที่สอนจะเป็นเรื่องเพศขั้นพื้นฐาน เรื่องเพศศึกษาทั่วไป การดูแลรักษาสุขอนามัยทางเพศ ซึ่งเป็นการดูแลความสะอาดของร่างกาย รวมถึงการตกเดือนไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ เรื่องความประพฤติและการวางตัวของวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริยพร กฤษเจริญ, กัญจนี พลอินทร์, จิตทิพร อิงคถาวรวงศ์ และ จริญญา ศรีทวีวัฒน์ (2551) ที่พบว่า เนื้อหาที่ควรสอนเป็นเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเพศศึกษาโดยทั่วไป และเนื้อหาจะครอบคลุมตั้งแต่เล็กจนโต และจะต้องปรับเนื้อหาสาระให้มีความเหมาะสมกับความต้องการของบุตร ซึ่งวิธีการหรือแหล่งข้อมูลที่

วัยรุ่นสามารถเข้าถึงเกี่ยวกับเรื่องเพศ จะเป็นพ่อแม่ เพื่อน โรงเรียน สื่อต่างๆ ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนวดี บุญลือ (ม.ป.ป.) ที่พบว่า วัยรุ่นสามารถเข้าถึงเรื่องเพศศึกษาได้จากกลุ่มบิดามารดา เพื่อน โรงเรียน สื่ออื่นๆ และเด็กผู้หญิงจะชอบศึกษาเรื่องเพศจากนิตยสารเป็นส่วนใหญ่มากกว่าเด็กผู้ชาย และอินเทอร์เน็ต ก็ได้รับความนิยมพอๆกัน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวเป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญ โดยเนื้อหาที่มีการพูดคุยจะมีผลต่อความสัมพันธ์กันในการพูดคุย ต้องมีความสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน ที่ปัญหาเรื่องเพศ พฤติกรรมทางเพศอยู่ในภาวะที่มีความเสี่ยง ทำให้พ่อแม่ ผู้ปกครองและวัยรุ่นจะต้องสื่อสารเรื่องเพศอย่างเข้าใจ และมีวิธีการพูดคุยและช่วงเวลาที่เหมาะสม ที่สามารถเข้าถึงความต้องการในการเรียนรู้และสร้างความเข้าใจเรื่องเพศให้ถูกต้องกับวัยรุ่นในครอบครัว

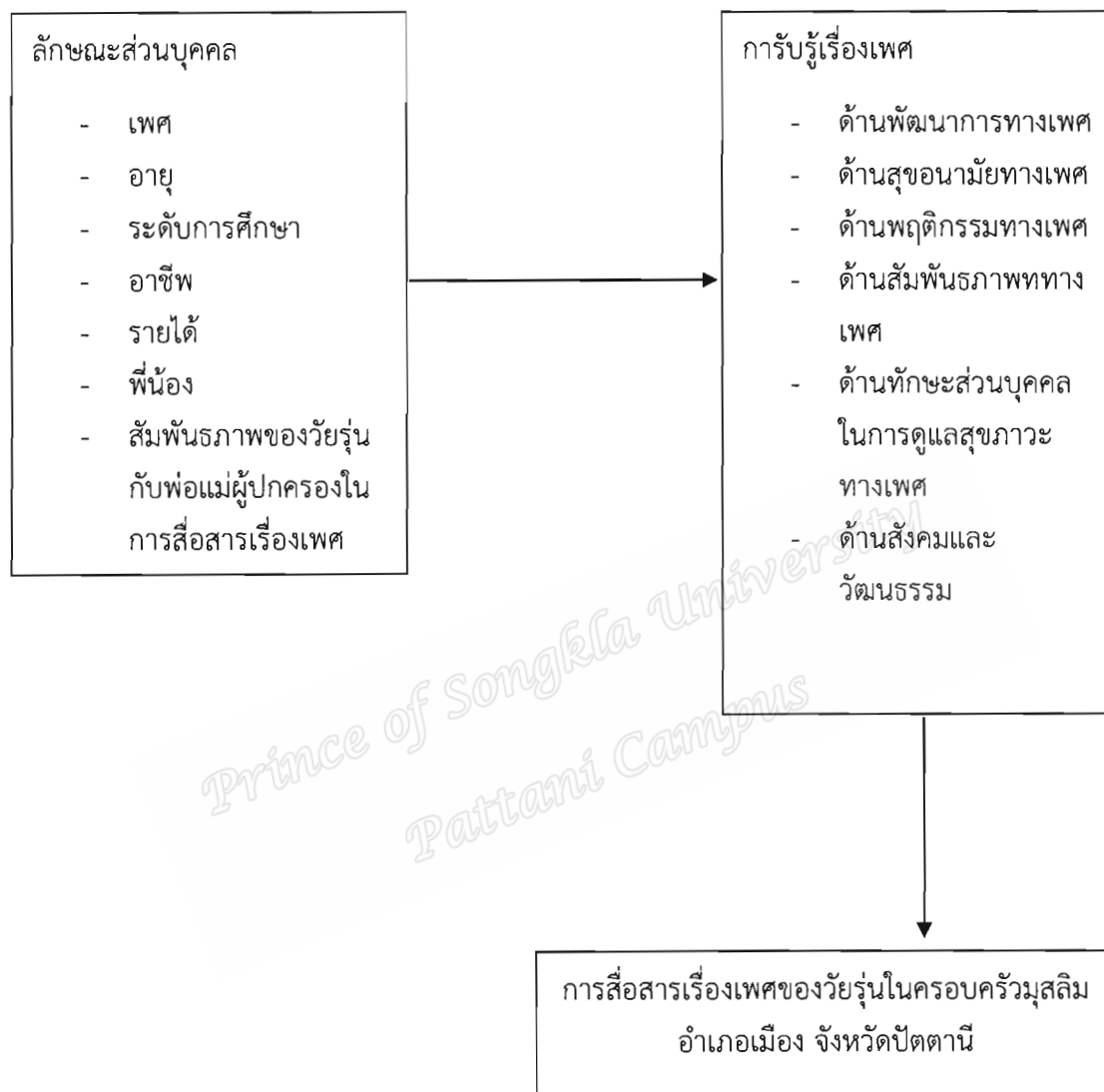
การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวดังที่กล่าวไว้ข้างต้น จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมา ผู้วิจัยรวบรวมและเห็นว่า ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นมุสลิม ในสถานศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีอายุ 15 - 25 ปี ในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 397 คน โดยลักษณะบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาของของบุคคล ในครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว และสัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ ผู้ปกครองในการสื่อสารเรื่องเพศ จากการศึกษาผู้วิจัยใช้แนวคิดการสื่อสารเรื่องเพศ คำว่าการสื่อสารเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ทั้งการใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนหรือพฤติกรรมที่ไม่ใช้ภาษาพูดและเขียน โดยจากการศึกษาพบปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศที่ประกอบด้วย รูปแบบของครอบครัวจากงานวิจัยของ มลิจันท์ เกียรติสังวร (2542) การมีพี่น้องเพศเดียวกัน การเลี้ยงดู การเฝ้าสังเกต ความใกล้ชิด ของมลิจันท์ เกียรติสังวร (2542) เพศ ของ นรมนต์ มหาศิริมงคล (2548) โดยลักษณะส่วนบุคคลส่งผลต่อการรับรู้เรื่องเพศ โดยประกอบด้วยพัฒนาการการรับรู้เรื่องเพศ 6 ด้าน ซึ่งการรับรู้เรื่องเพศใช้แนวคิดเรื่องเพศของ สุรพงศ์ อัมพันธ์ (2555) ที่พบว่าประกอบด้วยพัฒนาการ 6 ด้าน คือ 1. พัฒนาการทางเพศ คือ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศตามวัย ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม 2. สุขอนามัยทางเพศ คือ ความรู้ความเข้าใจและสามารถดูแลสุขภาพอนามัยทางเพศได้ตามวัย เช่น การดูแลรักษาอวัยวะในระบบสืบพันธุ์ อนามัยการเจริญพันธุ์ ความเข้าใจต่าง ๆ ในเรื่องเพศ 3. พฤติกรรมทางเพศ คือการแสดงออกถึงพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกับเพศ และวัย 4. สัมพันธภาพ คือการสร้างและรักษาความสัมพันธ์กับบุคคลในสังคม การสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับเพื่อนเพศเดียวกัน และเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ การเตรียมตัวก่อนสมรส และการสร้างครอบครัว 5. ทักษะส่วนบุคคล คือความสามารถในการจัดการสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการปฏิเสธ ทักษะการขอความช่วยเหลือ ทักษะการจัดการกับอารมณ์ ทักษะการตัดสินใจและแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ 6. สังคมและวัฒนธรรม คือค่านิยมในเรื่องเพศที่เหมาะสมสอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมไทย และการปรับตัวต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยเฉพาะจากสื่อที่ยั่วยุ ซึ่งข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับการรับรู้เรื่องเพศ ตามพัฒนาการรับรู้เรื่องเพศ 6 ด้าน ซึ่งข้อมูลทั้ง 6 ด้านมาจากการ

รับรู้ของวัยรุ่นว่ารับรู้จากแหล่งใด ประกอบด้วย พ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว จากแหล่งอื่นๆ และไม่รับรู้จากแหล่งใดๆ ในการรับรู้ข้อมูลดังกล่าว และข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศ ส่งผลที่จะทำให้เกิดการสื่อสารเรื่องเพศหรือไม่มีการสื่อสารเรื่องเพศ และมีอำนาจการต่อรอง การลงโทษของวัยรุ่นในครอบครัวในการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยนำข้อมูล ลักษณะส่วนบุคคล สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัว นำมาวิเคราะห์ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ถึงสถานการณ์ ในการสื่อสารเรื่องเพศและปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

Prince of Songkla University
Pattani Campus

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 4 กรอบแนวคิดการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพหรือแบบผสมผสาน (Mixed Method) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสถานการณ์และอุปสรรคในการสื่อสารเรื่องเพศ และปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมจังหวัดปัตตานี ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญต่างๆดังนี้ 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา 3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ 4. การเก็บรวบรวมข้อมูล 5. การวิเคราะห์ข้อมูล 6. การนำเสนอผลการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในแต่ละแบบจะประกอบไปด้วย

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ประชากร ได้แก่ บุคคลที่นับถือศาสนาอิสลามที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองจังหวัดปัตตานี จำนวน 56,547 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาโดยการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Yamane (1973 น. 1,088) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นมุสลิมที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีอายุ 15 – 25 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 397 คน

$$\text{จากสูตร } n = n \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดประชากร

e แทน ค่าความคลาดเคลื่อน กำหนดเป็น 0.05

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าในสูตรจะได้ } n &= \frac{56,547}{1+56,547(0.05)^2} \\ &= 397.18 \approx 397 \end{aligned}$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นมุสลิมในสถานศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีอายุ 15 – 25 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 397 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่าง เป็นวัยรุ่นมุสลิมมีอายุ 15 – 25 ปี ในสถานศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ วัยรุ่นมุสลิมในสถานศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีอายุ 15 – 25 ปี ในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 10 คน โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่างของวัยรุ่นมุสลิม ทั้งผู้หญิงและผู้ชายที่นับถือศาสนาอิสลามที่ให้ข้อมูลจากการวิจัยเชิงปริมาณในข้างต้น เพื่อนำวัยรุ่นมุสลิมมาเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในเชิงคุณภาพ ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานการณ์และปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดดังต่อไปนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

แบบสอบถาม (Questionnaires) แบ่งออกเป็น 4 ส่วน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 11 ข้อเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นการสำรวจรายการ (Check list) ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ที่อยู่อาศัย ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนพี่น้อง พี่น้องเพศเดียวกัน การปรึกษาเรื่องเพศ การรับรู้เรื่องเพศ การใช้อินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

ส่วนที่ 1 การรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ จำนวน 30 ข้อ

โดยมีเกณฑ์การวัดจากการรับรู้ 3 กลุ่ม ดังนี้

- รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครอง
- รับรู้จากแหล่งอื่นๆ
- ไม่รับรู้จากแหล่งใด

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว

แบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศ สร้างจากการทบทวนวรรณกรรมโดยประยุกต์แบบสอบถามมาจางานวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ของ (รุ่งนภา มหาวรรณศรี, 2558) จำนวนทั้งหมด 20 ข้อ โดยมีลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ดังนี้

สื่อสารเป็นประจำ หมายถึง การสื่อสารมากกว่า 10 ครั้งต่อ 1 เดือน มีการสื่อสารเรื่องเพศเป็นบ่อยครั้งหรือส่วนใหญ่

สื่อสารเป็นบางครั้ง หมายถึง การสื่อสาร 10 ครั้งต่อ 1 เดือน มีการสื่อสารเรื่องเพศ เป็นบางครั้ง

ไม่เคยสื่อสาร หมายถึง การสื่อสารน้อยกว่า 10 ครั้งต่อ 1 เดือน ไม่มีการสื่อสารเรื่องเพศ

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามเรื่องการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวซึ่งมีข้อความที่มีความหมายทางบวก จำนวน 20 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 ถึงข้อที่ 20 มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

สื่อสารเป็นประจำ ได้ 2 คะแนน

สื่อสารเป็นบางครั้ง ได้ 1 คะแนน

ไม่เคยสื่อสาร ได้ 0 คะแนน

การแปลผลคะแนนของแบบสอบถามมีค่าคะแนนรวมอยู่ในช่วง 0 - 40 คะแนน

พิจารณาจาก หลักสถิติคำนวณหาอันตรภาคชั้น และกำหนดช่วงคะแนนของแต่ละระดับโดยคำนวณจากสูตร (บุญใจ ศรีสถิตยน์รากูร, 2547)

$$\text{ช่วงคะแนน} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{3}$$

$$\text{ช่วงคะแนน} = \frac{40 - 0}{3} = 13.33$$

ซึ่งสามารถแปลผลคะแนนการสื่อสารในครอบครัวเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศได้ดังนี้

คะแนน 0 - 13.33 หมายถึง มีการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวระดับต่ำ

คะแนน 13.34 - 26.66 หมายถึง มีการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวระดับปานกลาง

คะแนน 26.67 - 40.00 หมายถึง มีการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวระดับสูง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง: รูปแบบการเลี้ยงดู การเฝ้าสังเกต ความใกล้ชิดของผู้ปกครอง สร้างจากการทบทวนวรรณกรรมโดยประยุกต์แบบสอบถามมาจากรายงานวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ของ (รุ่งนภา มหาวรรณศรี, 2558) โดยแบ่งหัวข้อหลักๆ เป็น 4 ส่วน คือ

- ด้านรูปแบบการเลี้ยงดูของผู้ปกครองที่มีต่อเด็ก หมายถึง การถ่ายทอดวัฒนธรรม การแนะนำ อบรมและสั่งสอน เพื่อให้วัยรุ่นมีความประพฤติดี มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ และรู้จักควบคุมอารมณ์ มีข้อคำถามย่อยจำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 - 10

- ด้านการเฝ้าสังเกตของผู้ปกครองที่มีต่อเด็ก หมายถึง การที่พ่อแม่ผู้ปกครองเฝ้าดูสิ่งที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นอย่างใส่ใจ มีข้อคำถามย่อยจำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 11 - 12

- ด้านความใกล้ชิดของเด็กกับผู้ปกครอง หมายถึง ความรัก ความผูกพัน สายใย ความสัมพันธ์ในครอบครัว มีข้อคำถามย่อยจำนวน 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 13 - 20

ซึ่งลักษณะคำตอบให้เลือกตอบในลักษณะใช่และไม่ใช่

ใช่ หมายถึง มีโอกาสในการพบปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศ

ไม่ใช่ หมายถึง ไม่มีโอกาสพบปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศ

การให้คะแนนแบบสอบถามเรื่องสัมพันธภาพการสื่อสาร เรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว จำนวน 20 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 ถึงข้อ 20 เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

คะแนนในช่วง $> \bar{X} + S.D$ หมายถึง สัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองดี

คะแนนในช่วง $\bar{X} \pm S.D$ หมายถึง สัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองปานกลาง

คะแนนในช่วง $< \bar{X} - S.D$ หมายถึง สัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ดี

โดยสำหรับสัดส่วนของแบบสอบถาม เกี่ยวกับสัมพันธภาพของลูกกับผู้ปกครอง มีคำถามทั้งหมด 20 คำถาม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ใช่ ได้ 1 คะแนน ไม่ใช่จะไม่มีคะแนน ซึ่งถ้าเป็นข้อคำถามในแง่ลบให้คะแนนตรงข้ามกัน

แบบการให้คะแนน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

คะแนนต่ำ คือ ช่วง 1 – 11 คะแนน หมายถึง สัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองดี

คะแนนกลาง คือ ช่วง 12 – 16 คะแนน หมายถึง สัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองปานกลาง

คะแนนสูง คือ ช่วง 17 – 20 คะแนน หมายถึง สัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ดี

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการ 6 ด้าน คือ ด้านพัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพทางเพศ ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ สังคมและวัฒนธรรม

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะในงานวิจัย

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสัมภาษณ์ ซึ่งประกอบด้วยคำถามปลายเปิด จำนวน 12 ข้อ โดยเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ ประยุกต์ใช้มาจากรายงานการศึกษาวิจัยเรื่อง การสื่อสารเรื่องเพศในของครอบครัว ของสำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ ทีมศูนย์อนามัยที่ 1 - 12 และ มหาวิทยาลัยมหิดล, (2556)

การนิยามคำศัพท์ตัวแปร

การศึกษาการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ โดยการนิยามตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ พร้อมทั้งอธิบายการสร้างดัชนีวัดตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ ดังนี้

ตัวแปรตาม

ผู้วิจัยวัดตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้เรื่องเพศ โดยพิจารณาจากการรับรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการ 6 ด้าน คือ ด้านพัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพทางเพศ ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ สังคมและวัฒนธรรม มีระดับการวัดแบบนามมาตรา (nominal scale) แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

- รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้และมีการสื่อสารจาก พ่อแม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ซึ่งเป็นบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างอยู่ภายใต้ดูแลของบุคคลนั้น

- รับรู้จากแหล่งอื่นๆ หมายถึง การรับรู้และมีการสื่อสารจาก เพื่อน ครู หมอ พยาบาล เกสซ์กรแพน การเข้าค่าย การอบรม เทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์ต่างๆ และเครือข่ายของกลุ่มตัวอย่าง

- ไม่รับรู้จากแหล่งใด หมายถึง ไม่รับรู้และสื่อสารเรื่องเพศจากแหล่งใดหรือบุคคลใด

แบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ มีระดับการวัดแบบจัดกลุ่ม ดังนี้ จำนวน 30 คำถาม

1. ด้านพัฒนาการทางเพศ หมายถึง การเปลี่ยนทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ที่อยู่ในช่วงวัยเจริญพันธุ์ มีข้อความย่อยจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 – 5

2. ด้านสุขอนามัยทางเพศ หมายถึง การดูแลความสะอาดของร่างกายรวมถึงการทำความสะอาดของเสื้อผ้าที่สะอาดและไม่มีเชื้อโรค มีข้อความย่อยจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 6 – 10

3. ด้านพฤติกรรมทางเพศ หมายถึง การกระทำและสิ่งที่แสดงออกมาจากตัวผู้ตอบว่าการกระทำดังกล่าวเป็นอย่างไร มีข้อความย่อยจำนวน 8 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 11 – 15

4. ด้านสัมพันธภาพ หมายถึง ความรัก การดูแลเอาใจใส่ การมีส่วนร่วม ความสัมพันธ์ของพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีต่อตัวผู้ตอบ มีข้อความย่อยจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 16 – 20

5. ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ หมายถึง การมีความรู้เฉพาะของการดูแลตัวเอง การป้องกันและควบคุมสถานการณ์ ที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ มีข้อความย่อยจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 21 – 26

6. ด้านสังคมและวัฒนธรรม หมายถึง ค่านิยม ทศนคติ ความเชื่อทางศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม รวมทั้งการเปลี่ยนของสังคม ที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ มีข้อคำถามย่อยจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 27 – 30

โดยจัดกลุ่มการรับรู้เรื่องเพศทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

- รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครอง
- รับรู้จากแหล่งอื่นๆ
- ไม่รับรู้จากแหล่งใด

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระของการศึกษาคั้งนี้ คือตัวแปรลักษณะทางประชากร ประกอบด้วย 11 ตัวแปร เพศ อายุ บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนพี่น้อง พี่น้องเพศเดียวกัน การปรึกษาเรื่องเพศ การรับรู้เรื่องเพศ และการใช้อินเทอร์เน็ต มีรายละเอียดดังนี้

1. เพศ หมายถึง เพศของกลุ่มตัวอย่าง มีระดับการวัดแบบนามมาตรา (nominal scale) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

- ชาย
- หญิง

2. อายุ หมายถึง อายุของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในกลุ่มเป้าหมาย อายุ 15 – 25 ปี มีระดับการวัดแบบอัตราส่วนมาตรา (ratio scale)

3. บุคคลที่อยู่อาศัยอยู่ด้วย หมายถึง บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างอยู่อาศัยอยู่ด้วย โดยพิจารณาการอยู่ร่วมกับครอบครัวแล้วยังมีบุคคลอื่นๆด้วย และการอยู่กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่บุคคลในครอบครัวด้วย มีระดับการวัดแบบนามมาตรา (nominal scale) แบ่งเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

- บิดาและมารดา
- บิดา
- มารดา
- พ่อและแม่เลี้ยง
- พ่อแม่บุญธรรม
- ปู่/ย่า/ตา/ยาย หรือญาติผู้ใหญ่ท่านอื่น
- เพื่อน
- แม่และพ่อเลี้ยง
- คนเดียว
- พี่สาว

4. ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองที่ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษา มีระดับการวัดแบบ (ordinal scale) แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

- ต่ำกว่าปริญญาตรี หมายถึง ไม่ได้เข้าเรียนในระบบการศึกษา เข้าเรียนในระบบโรงเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าระดับ ปวช. และระดับอนุปริญญา

- ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หมายถึง จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี
- สูงกว่าปริญญาตรี หมายถึง จบการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ หมายถึง อาชีพของผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพหาเลี้ยงตนและครอบครัว มีระดับการวัดแบบนามมาตรา (nominal scale) แบ่งเป็น 7 กลุ่ม ดังนี้

- ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง
- พนักงานบริษัท
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- ข้าราชการ
- ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ
- เกษตรกร

6. รายได้ หมายถึง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท มีระดับการวัดแบบนามมาตรา (nominal scale) แบ่งเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

- ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท
- 15,001 – 20,000 บาท
- 20,001 – 25,000 บาท
- 25,001 – 30,000 บาท
- 30,001 บาทขึ้นไป

7. จำนวนพี่น้อง หมายถึง จำนวนพี่น้องร่วมพ่อแม่เดียวกันของวัยรุ่น โดยนับรวมตัวผู้ตอบ มีระดับการวัดแบบอัตราส่วนมาตรา (ratio scale)

8. พี่น้องเพศเดียวกัน หมายถึง พี่น้องที่มีเพศเดียวกับตัวผู้ตอบ มีระดับการวัดแบบจัดกลุ่ม แบ่งเป็นมีระดับการวัดแบบนามมาตรา (nominal scale) แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

- มีพี่น้องเพศเดียวกัน
- ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน
- ไม่มีพี่น้อง

9. การปรึกษาเรื่องเพศ หมายถึง การพูดคุยหรือปรึกษาหารือกันระหว่างพี่น้องในครอบครัว มีระดับการวัดแบบนามมาตรา (nominal scale) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

ใช่ หมายถึง มีการปรึกษาเรื่องเพศกับพี่น้องในครอบครัว

ไม่ใช่ หมายถึง ไม่มีการปรึกษาเรื่องเพศกับพี่น้องในครอบครัว

10. การรับรู้เรื่องเพศ หมายถึง แหล่งข้อมูลที่ผู้ตอบได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีระดับการวัดแบบนามมาตรา (nominal scale) แบ่งเป็น 10 กลุ่ม ดังนี้

- โทรทัศน์
- วิทยุ
- นิตยสาร/วารสารต่างๆ
- อินเทอร์เน็ต
- สื่อสิ่งพิมพ์
- สถานศึกษา
- บิดา/มารดา
- แฟน
- เพื่อน
- เพื่อนบ้าน

11. การใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง เป้าหมายการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ของผู้ตอบ มีระดับการวัดแบบนามมาตรา (nominal scale) แบ่งเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

- ไลน์ เฟสบุ๊ก อินตราแกรม ไฮไฟว์ บีท็อก ทวิตเตอร์
- เล่นเกมส์
- ค้นหาข้อมูล
- อ่านข่าวสาร
- ดูหนัง/ฟังเพลง
- อ่านหนังสือ
- ช็อของออนไลน์
- ท่องอัลกรุอาน
- ทำงาน
- ส่งงาน
- ขายของออนไลน์

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. เครื่องมือเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม จังหวัดปัตตานี มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1.1 เครื่องมือเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถาม ภายใต้ขอบข่ายของการวิจัย คือการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

1.2 กำหนดขอบเขตของข้อคำถามจากตัวแปรที่จะศึกษา แล้วสร้างแบบคำถามจากขอบเขตตัวแปรดังกล่าว

1.3 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัยเพื่อพิจารณาตรวจสอบ โครงสร้าง คำถาม การใช้ภาษา และความครอบคลุมในเนื้อหาสาระ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องเหมาะสม ความครอบคลุม ตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของผลที่ได้จากการวัดว่ามีความคงที่ และความชัดเจนของข้อมูลและให้คำแนะนำสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. เครื่องมือเชิงคุณภาพ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview Protocol) ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานการณ์และอุปสรรคในการสื่อสารเรื่องเพศ และปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม จังหวัดปัตตานี

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสัมภาษณ์

2.2 กำหนดขอบข่ายของข้อมูลที่ต้องการให้ครอบคลุมกรอบการศึกษาค้นคว้า

2.3 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความถูกต้องและให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาประเด็นที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยรวมถึงความถูกต้องเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขทางด้านภาษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขปรับปรุง เรียบร้อยแล้ว ไปเก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยต่อไป

การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการหาความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity)

สร้างแบบสอบถามจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (อังกฤษ: Universal Declaration of Human Rights หรือ UDHR) ข้อมูลกฎหมายการแรงงานจากเอกสารทางวิชาการ บทความ ตำรา ข้อมูลทาง อินเทอร์เน็ต วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยปรึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นความถูกต้องสอดคล้องของแบบทดสอบกับสิ่งที่ต้องการจะวัด ซึ่งเป็นคุณลักษณะของแบบทดสอบที่ถือว่าสำคัญที่สุด โดยมีเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ คือ เนื้อหา โครงสร้าง สภาพ ปัจจุบัน และอนาคต และตรวจสอบความเที่ยงตรง

ของเนื้อหา (Content Validity) ที่เป็นการหาค่าความเที่ยงตรงที่ให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาว่าข้อคำถาม แต่ละข้อ วัดได้ตรงตามสิ่งที่ต้องการวัดเนื้อหาหรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้มากน้อยเพียงใด ให้มีความ สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อเกิดความเหมาะสม ถูกต้องครบถ้วน ของเนื้อหาในแบบสอบถาม จากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 คน ในการลงความเห็นและให้คะแนน (ปราณี หล้าเบ็ญสะ, 2559)

โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงจุดประสงค์/เนื้อหา
- ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดตรงจุดประสงค์/เนื้อหา
- ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่วัดตรงจุดประสงค์/เนื้อหา

แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม แต่ละข้อกับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การตัดสินค่า IOC ถ้ามีค่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์ หรือตรงตาม เนื้อหานั้น แสดงว่าข้อคำถามข้อนั้นใช้ได้

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability)

เป็นความคงเส้นคงวาของคะแนนในการวัดแต่ละครั้ง หรือ ความคงที่ของ ผลการวัด ผลของการวัดไม่ว่าจะเป็นคะแนนหรืออันดับที่ก็ตาม เมื่อวัดได้ผลออกมาแล้วสามารถเชื่อถือได้ใน ระดับสูง จนสามารถประกันได้ว่า ถ้ามีการตรวจสอบผลซ้ำอีกไม่ไม่กี่ครั้งก็จะได้ผลใกล้เคียงและ สอดคล้องกับผลการวัดเดิม (ปราณี หล้าเบ็ญสะ, 2559)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาไปทดสอบ (Pretest) กับกลุ่มประชากรซึ่งไม่ใช่กลุ่ม ตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นมุสลิม จำนวน 30 คน นำข้อมูลที่ได้ไป โดยวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นตามวิธีของ Cronbach's Alpha เพื่อหาค่า “สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น” (Alpha Coefficient) ต้องไม่ต่ำกว่า 0.7000 จึงจะอยู่ในเกณฑ์ที่มีความเชื่อถือได้ (พรณี ลีกิจวัฒน์, 2557) ตามสูตร

$$\alpha = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ความเที่ยงของแบบสอบถาม
	k	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

ค่าความเชื่อมั่น	ระดับความเชื่อมั่น	การนำไปใช้
0.80 - 1.00	สูงมาก	ใช้ได้ดีมาก
0.70 - 0.79	สูง	ใช้ได้ดี
0.50 - 0.69	ปานกลาง	พอใช้
0.40 - 0.49	ต่ำ	ไม่ควรใช้
ต่ำกว่า 0.30	ต่ำมาก	ใช้ไม่ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

1.1 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นเอกสาร ข้อมูลการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า ทบทวนเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่ครอบคลุมประเด็นหลักๆ จากหนังสือ ตำรา บทความ วารสาร วิทยานิพนธ์และอินเทอร์เน็ต

1.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 397 คน

1.3 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมและตรวจสอบแบบสอบถามทุกฉบับ ให้มีความสมบูรณ์ครบถ้วน

1.4 นำข้อมูลที่ได้อภิเคราะห์และประมวลผลต่อไป

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

2.1 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตัวเอง

2.2 ผู้วิจัยสรุปและรวบรวมข้อคำถามและคำตอบในแต่ละข้อ

2.3 เมื่อการสัมภาษณ์สิ้นสุดลง ผู้วิจัยจะสรุปข้อมูลอีกครั้ง และหากผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคน มีข้อมูลหรือความคิดเห็นเพิ่มเติมก็จะบันทึกข้อมูลเพิ่มเติม

2.4 การสัมภาษณ์แต่ละครั้งผู้วิจัยได้บันทึกเทปไว้ทุกครั้งที่ยังสัมภาษณ์ โดยจะขออนุญาตในการบันทึกเสียงผู้ให้สัมภาษณ์

การวิเคราะห์ผลการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาที่ใช้ในการจัดกลุ่มของข้อมูลที่ได้ออกจากการสัมภาษณ์ รวมทั้งแยกประเภทของข้อมูลสถานการณ์ ปัญหา อุปสรรคของการสื่อสาร เรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมจังหวัดปัตตานี และปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมจังหวัดปัตตานี

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

1. ผู้วิจัยถอดข้อมูลที่ได้จากการบันทึกเทป เพื่อมาพิจารณาร่วมกับการจดบันทึกข้อมูลของผู้วิจัย จากนั้นทำความเข้าใจภาพรวมตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลแต่ละคน

2. วิเคราะห์โดยการตีความในรูปแบบของการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content Analysis) หรือตีความสร้างข้อสรุปแบบอนุมาน (Inductive Method) คือพิจารณาความเหมือนกัน ความแตกต่างกันและความสัมพันธ์กันเพื่อหาข้อสรุป แล้วบรรยายวิเคราะห์เป็นเรียงความ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive analysis) เพื่อยืนยันถึงสถานการณ์ และปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมจังหวัดปัตตานี

การวิเคราะห์เชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม เมื่อดำเนินการเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ในการจัดทำข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. กรอกรหัสแบบสอบถาม
3. กำหนดตัวแทนค่าข้อมูลในแบบสอบถามในแต่ละข้อ จากนั้นบันทึกข้อมูล
4. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ที่อยู่อาศัย ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนพี่น้อง พี่น้องเพศเดียวกัน การปรึกษาเรื่องเพศ การรับรู้เรื่องเพศ การใช้อินเทอร์เน็ต โดยใช้สถิติ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์การรับรู้เรื่องเพศ โดยใช้สถิติ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

3. วิเคราะห์การสื่อสารเรื่องเพศ โดยใช้สถิติ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

4. วิเคราะห์สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง โดยใช้สถิติ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

5. วิเคราะห์ทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศ ตามพัฒนาการ 6 ด้าน คือ ด้านพัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพทางเพศ ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศ สังคมและวัฒนธรรม ผู้วิจัยวิเคราะห์ด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-Square) จากสูตรการคำนวณ ดังนี้ (นราศรี ไวนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี, 2538)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^k \frac{(O_i - E_i)^2}{E_i}$$

เมื่อ χ^2 = ค่าไคสแควร์

O = ค่าความถี่ที่ศึกษามาได้

E = ค่าความถี่ที่หวังไว้โดยทฤษฎี

การแปลความหมายของค่าไคสแควร์ เพื่อให้ทราบผลการทดสอบความสัมพันธ์ว่าเป็นอย่างไร นั้น ต้องอาศัยค่าไคสแควร์ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติต่างๆ จากตาราง (Chi-Square Distribution Table) โดยผู้วิจัยจะต้องหาค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom) จากสูตร

$$d.f. = (c-1)(r-1)$$

เมื่อ c = จำนวนตัวแปรที่เป็นช่องตั้ง (Column)

r = จำนวนตัวแปรที่เป็นแถว (Row)

เมื่อได้ค่าไคสแควร์ (คำนวณ) แล้ว หากพบว่า ค่าไคสแควร์ (คำนวณ) มีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (ค่า Sig.) ที่กำหนดไว้ เช่น กำหนดค่าระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ หากมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ตัวแปรต้น (ตัวแปรอิสระ) และตัวแปรตาม ไม่มีความสัมพันธ์กัน

แต่ถ้าพบว่า ค่าไคสแควร์ มีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (ค่า Sig.) ที่กำหนดไว้ เช่น กำหนดค่าระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ หากมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ตัวแปรต้น (ตัวแปรอิสระ) และตัวแปรตาม มีความสัมพันธ์กัน

วิธีการนำเสนอผลการศึกษา

ในการนำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive analysis) เพื่อนำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณให้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษา และการนำเสนอข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การพรรณนาความโดยใช้ความรู้เชิงวิชาการ แนวคิดทฤษฎี และความรู้ด้านการบริหารการพัฒนา สังคม ด้านการสื่อสาร ด้านเรื่องเพศและด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องนำมาปรับใช้เพื่อให้เกิดความชัดเจน และถูกต้องตามหลักวิชาการ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย “เรื่อง การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์ และปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี เป็นการวิจัยที่ใช้การแจกแบบสอบถามและการสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นวัยรุ่นที่มีอายุ 15 – 25 ปี ที่อยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 397 คน และโดยการใช้แบบสัมภาษณ์ จำนวน 10 คน ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเลือกเก็บข้อมูลกับวัยรุ่นมุสลิมที่มีอายุ 15 – 25 ปีในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การเลือกแบบไม่เจาะจง จากกลุ่มวัยรุ่นมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานีที่มีอายุ 15 – 25 ปีที่ยินดีให้ข้อมูล และผู้วิจัยคัดเลือกจากวัยรุ่นมุสลิมในกลุ่มเป้าหมายที่สามารถให้ข้อมูลเชิงลึกในการสัมภาษณ์ จากนั้นผู้วิจัยขอคำแนะนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ศึกษาสถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
2. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง

จังหวัดปัตตานี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย ระดับการศึกษาของพ่อแม่ ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง จำนวนพี่น้อง พี่น้องเพศเดียวกัน การปรึกษาเรื่องเพศกับพี่น้อง ช่องทางการรับรู้เรื่องเพศ และการใช้อินเทอร์เน็ต

ตาราง 1 ร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 397)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ร้อยละ	จำนวน
เพศ		
ชาย	32.5	129
หญิง	66.5	264
เพศทางเลือก	1.0	4
อายุ (อายุเฉลี่ย 20.01 อายุต่ำสุด 15 ปี อายุสูงสุด 25 ปี)		
อายุ 15 – 17 ปี	27.2	108
อายุ 18 – 22 ปี	45.3	180

ตาราง 1 ร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 397) (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ร้อยละ	จำนวน
อายุ 23 ปีขึ้นไป	27.5	109
บุคคลที่วัยรุ่นอาศัยอยู่ด้วย		
บิดาและมารดา	76.1	302
บิดา	1.5	6
มารดา	10.6	42
พ่อและแม่เลี้ยง	0.5	2
ปู่ ย่า ตา ยาย หรือญาติผู้ใหญ่ท่านอื่น	3.8	15
เพื่อน	6.0	24
คนเดียว	1.3	5
พี่สาว	0.3	1
ระดับการศึกษาของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	53.9	214
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	35.0	139
สูงกว่าปริญญาตรี	11.1	44
อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง		
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	62.7	249
พนักงานบริษัท	2.5	10
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.0	12
ข้าราชการ	23.7	94
ว่างงาน / พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ	3.5	14
เกษตรกร	4.5	18
รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	41.1	163
15,001 - 20,000 บาท	20.9	83
20,001 - 25,000 บาท	8.1	32
25,001 - 30,000 บาท	10.1	40
30,001 บาทขึ้นไป	19.9	79
จำนวนพี่น้อง (รวมผู้ตอบแบบสอบถามด้วย) (จำนวนพี่น้องเฉลี่ย 4 คน พี่น้องน้อยสุด 1 คน พี่น้องสูงสุด 14 คน)		
พี่น้องจำนวนน้อยกว่า 2 คน	30.7	122
พี่น้องจำนวน 3 - 5 คน	57.4	228
พี่น้องจำนวน 6 - 14 คน	11.8	47

ตาราง 1 ร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 397) (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ร้อยละ	จำนวน	
พี่น้องเพศเดียวกัน			
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	63.2	251	
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	31.1	124	
ไม่มีพี่น้อง	5.7	22	
การศึกษาเรื่องเพศกับพี่น้อง			
มีการศึกษาเรื่องเพศ	62.5	248	
ไม่มีการศึกษาเรื่องเพศ	37.5	149	
รวม	100	397	
แหล่งข้อมูลที่ได้รับรู้ความรู้เรื่องเพศ (อาทิ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ การคุมกำเนิด การใช้ถุงยางอนามัย เจริญพันธุ์ การดูแลสุขภาพทางเพศ เป็นต้น) (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)			
โทรทัศน์	ต่อร้อยละ	15.72	237
วิทยุ	ต่อร้อยละ	2.12	32
นิตยสาร/วารสารต่างๆ	ต่อร้อยละ	7.49	113
อินเทอร์เน็ต	ต่อร้อยละ	22.08	333
สื่อสิ่งพิมพ์	ต่อร้อยละ	8.09	122
สถานศึกษา	ต่อร้อยละ	18.70	282
บิดา/มารดา	ต่อร้อยละ	8.95	135
แฟน	ต่อร้อยละ	2.98	45
เพื่อน	ต่อร้อยละ	13.73	207
เพื่อนบ้าน	ต่อร้อยละ	0.13	2
การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อประโยชน์ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)			
ไลน์/เฟสบุ๊ก/อินสตาแกรม/ไฮไฟว์/บิททอค/ทวิตเตอร์	ต่อร้อยละ	24.33	374
เล่นเกม	ต่อร้อยละ	13.27	204
ค้นหาข้อมูล	ต่อร้อยละ	22.38	344
อ่านข่าวสาร	ต่อร้อยละ	18.02	277
ดูหนัง/ฟังเพลง	ต่อร้อยละ	21.28	327
อ่านหนังสือ/การ์ตูน	ต่อร้อยละ	0.26	4
ชื่อของออนไลน์	ต่อร้อยละ	0.07	1
ท่องอัลกุรอาน	ต่อร้อยละ	0.13	2
ทำงาน	ต่อร้อยละ	0.13	2
ส่งงาน	ต่อร้อยละ	0.07	1
ขายของออนไลน์	ต่อร้อยละ	0.07	1

ตาราง 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 66.5 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 32.5 มีอายุเฉลี่ย 20 ปี อายุต่ำสุด 15 ปี และอายุสูงสุด 25 ปี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 18 – 22 ปีคิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างอายุ 23 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 27.5 และอายุ 15 – 17 ปีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 27.2 สำหรับบุคคลที่วัยรุ่นนอ์อยู่อาศัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับบิดามารดาในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 76.1 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับมารดาคิดเป็นร้อยละ 10.6 รองลงมาอาศัยอยู่กับเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 6.0 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับปู่ ย่า ตา ยายหรือญาติผู้ใหญ่ท่านอื่นคิดเป็นร้อยละ 3.8 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่คนเดียวคิดเป็นร้อยละ 1.3 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับพ่อและแม่เลี้ยงคิดเป็นร้อยละ 0.5 และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับพี่สาวน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 0.3 ตามลำดับ ส่วนระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 53.9 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าคิดเป็นร้อยละ 35.0 และน้อยที่สุดกลุ่มตัวอย่างระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 11.1 ในด้านการอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 62.7 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพข้าราชการคิดเป็นร้อยละ 23.70 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพเกษตรคิดเป็นร้อยละ 4.5 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุคิดเป็นร้อยละ 3.5 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานรับวิสาหกิจคิดเป็นร้อยละ 3.0 และน้อยที่สุดเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทคิดเป็นร้อยละ 2.5 โดยรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 41.1 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 20.9 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 19.9 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 – 30,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 10.1 และน้อยที่สุดกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 8.1

โดย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพี่น้องจำนวน 3 – 5 คนคิดเป็นร้อยละ 57.4 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่มีพี่น้องจำนวนน้อยกว่า 2 คนคิดเป็นร้อยละ 30.7 และน้อยที่สุดกลุ่มตัวอย่างที่มีพี่น้องจำนวน 6 – 14 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 การพี่น้องเพศเดียวกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพี่น้องเพศเดียวกันในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 63.20 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างเป็นมีพี่น้องต่างเพศคิดเป็นร้อยละ 31.0 และน้อยที่สุดกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีพี่น้องคิดเป็นร้อยละ 5.8 การปรึกษาเรื่องเพศกับพี่น้อง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ปรึกษาเรื่องเพศกับพี่น้องคิดเป็นร้อยละ 62.5 และกลุ่มตัวอย่างที่ปรึกษาเรื่องเพศคิดเป็นร้อยละ 37.5 ตามลำดับ สำหรับช่องทางการรับรู้เรื่องเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับความรู้เรื่องเพศจากอินเทอร์เน็ตคิดเป็นร้อยละ 22.08 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากสถานศึกษาคิดเป็นร้อยละ 18.70 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากโทรทัศน์เป็นร้อยละ 15.72 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 13.73 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากบิดา/มารดาคิดเป็นร้อยละ 8.95 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากสื่อสิ่งพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 8.09 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากนิตยสาร/วารสารต่างๆคิดเป็นร้อยละ 7.49 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแฟนคิดเป็นร้อยละ 2.98 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากวิทยุคิดเป็น

ร้อยละ 2.12 และน้อยที่สุดกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากเพื่อนบ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.13 และการใช้งานอินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเล่นไลน์/เฟสบุ๊ก/อินสตาแกรม/ไฮไฟว์/บีทอค/ทวิตเตอร์คิดเป็นร้อยละ 24.33 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาข้อมูลคิดเป็นร้อยละ 22.38 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่ออ่านข่าวสารคิดเป็นร้อยละ 18.02 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดูหนัง/ฟังเพลงคิดเป็นร้อยละ 21.28 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเล่นเกมคิดเป็นร้อยละ 13.27 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่ออ่านหนังสือทั่วไป/การ์ตูนคิดเป็นร้อยละ 0.26 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อท่องอัลกุรอานคิดเป็นร้อยละ 0.13 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อทำงานคิดเป็นร้อยละ 0.13 และน้อยที่สุดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อินเทอร์เน็ตซื้อของออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างที่ส่งงานและกลุ่มตัวอย่างที่ขายของออนไลน์ มีสัดส่วนที่เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 0.07

1. สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี โดยการรับรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการ 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านพัฒนาการทางเพศ ด้านสุขอนามัยทางเพศ ด้านพฤติกรรมทางเพศ ด้านสัมพันธภาพทางเพศ ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ และด้านสังคมและวัฒนธรรม

ด้านพัฒนาการทางเพศ

ตาราง 2 การรับรู้เรื่อง เมื่อผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น การผลิตของตัวอสุจินั้นจะเกิดการหลั่งอสุจิในเวลากลางคืน ที่เรียกว่า “ฝันเปียก” เป็นลักษณะที่แสดงว่าร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ (N=397)

“ฝันเปียก” เป็นลักษณะที่แสดงว่าร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	52	13.1
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	334	84.1
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	11	2.8
รวม	397	100

ตาราง 2 ร้อยละของการรับรู้เรื่องผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น การผลิตของตัวอสุจินั้นจะเกิดการหลั่งอสุจิในเวลากลางคืนที่เรียกว่า “ฝันเปียก” เป็นลักษณะที่แสดงว่าร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 84.1 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 13.1 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

ตาราง 3 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

“ผื่นเปื่อยก” เป็นลักษณะที่แสดงว่าร่างกาย และอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	264	66.0
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	32	8.6
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	38	9.5
รวม	334	84.1

ตาราง 3 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 66.5 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 9.55 (โดยประกอบด้วย รับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนัง) และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคล คิดเป็นร้อยละ 8.06 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เกษัชกร กล่องยา และแฟน) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...แม้บอกว่าหากมีผื่นเปื่อยกแล้วแสดงว่าเข้าสู่วัยรุ่น สามารถแต่งงานได้...”
(มิ่ง, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมเรียนรู้เรื่องผื่นเปื่อยกของผู้ชาย ได้เรียนรู้จากในหนังสือ ตอนผื่นเปื่อยกมาครั้งแรกก็ไม่ได้ตกใจอะไร...”
(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมสอบถามพ่อแม่เกี่ยวกับผื่นเปื่อยกว่าทำไมถึงมา เขาก็จะบอกว่าเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นแล้ว...”
(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราถามพ่อแม่ว่าเกิดอะไรขึ้นตอนมีผื่นเปื่อยครั้งแรก...”
(พิบชั้น, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 4 การรับรู้เรื่องวัยรุ่นชายมีรูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น พละกำลังมากขึ้น (N=397)

วัยรุ่นชายมีรูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น พละกำลังมากขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	77	19.4
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	309	77.8
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	11	2.8
รวม	397	100

ตาราง 4 ร้อยละของการรับรู้เรื่องวัยรุ่นชายมีรูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น ละครกำลังมากขึ้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 77.8 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 19.40 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

ตาราง 5 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

วัยรุ่นชายมีรูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น ละครกำลังมากขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่น ๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	248	62.5
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	35	8.8
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	26	6.5
รวม	309	77.8

ตาราง 5 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 8.8 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรมเพื่อน หมอ พยาบาล เกษัชกร กล่องยา และแฟน) และเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 6.5 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนังสือ) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...พ่อแม่บอกว่าผมมีความสูง สีมืด ที่เปลี่ยนไป...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 6 การรับรู้เรื่อง วัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชายมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจและอารมณ์ และอารมณ์นั้นจะอ่อนไหวง่าย (N=397)

การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจและอารมณ์ และอารมณ์นั้นจะอ่อนไหวง่ายของวัยรุ่น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	85	21.4
รับรู้จากแหล่งอื่น ๆ	302	76.1
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	10	2.5
รวม	397	100

ตาราง 6 ร้อยละของการรับรู้เรื่องวัยรุ่นหญิง และวัยรุ่นชายมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจและอารมณ์และอารมณ์นั้นจะอ่อนไหวง่าย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 76.1 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 21.4 และกลุ่มตัวอย่างไม่ที่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

ตาราง 7 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจและอารมณ์ และอารมณ์นั้นจะอ่อนไหวง่ายของวัยรุ่น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	246	62.0
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	31	7.8
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	25	6.3
รวม	302	76.1

ตาราง 7 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่นๆ จากตาราง 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 62.0 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 7.8 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรมเพื่อน หมอ พยาบาล เกษัชกร ก่อ่งยา และแฟน) และเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 6.3 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนังสือ) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...แม่ก็จะบอกเมื่อพอเป็นสาวขึ้นมาหน่อยก็จะเริ่มมีประจำเดือน หน้าอกเพิ่มขึ้น...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2662)

“...การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ยายบอกว่าฮอร์โมนเริ่มเปลี่ยนไป กลิ่นตัว เสียง รวมถึงร่างกายที่เปลี่ยนไป ยายจะสอนเรื่องการใส่ชุดชั้นในด้วยความที่นมโตขึ้น ให้เลือกชุดชั้นในที่เหมาะสมกับร่างกายของเรา...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่แนะนำว่าหนูเป็นคนรูปร่างค่อนข้างใหญ่ ให้ใส่เสื้อผ้าที่หลวมๆไม่รัดเกินไป ให้คล้องตัวและเหมาะกับวัย แม่ก็จะให้คำปรึกษาถึงการมาของประจำเดือนว่าควรทำอย่างไร...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นบอกว่าที่บ้านมีน้องชาย เมื่อเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นน้องจะเสียงแตก แต่พ่อกับแม่จะไม่เข้ามาถาม แต่จะสังเกตว่าเสียงเริ่มเปลี่ยนก็จะทัก ว่าเสียงแตกแล้วหรือ ส่วนผู้หญิงก็จะเข้าไปถามแม่ตอนประจำเดือนมาครั้งแรกว่า มีอะไรติดที่กางเกงใน แม่ก็บอกว่าประจำเดือนมา...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...เมื่อตอนประจำเดือนมาครั้งแรกร้องไห้หนักมาก ด้วยความที่เลือดออกมาเยอะ แต่ตอนนั้นน้ำก็หัวเราะเรา และเมื่อบอกว่าประจำเดือนมาครั้งแรกก็จะเฮฮาทั้งที่บ้าน...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราตอนประจำเดือนมาช่วงแรกๆ แม่ก็จะบอกว่าเป็นประจำเดือน ตัวเราด้วยความจริงไม่ได้ว่าประจำเดือนมาแล้ว เคยเรียนมาจากหนังสือแต่ไม่เคยได้เกิดขึ้นกับตัวเราเอง ก่อนประจำเดือนก็จะมีตกขาว เราก็จะกลัว ก็ไปถามแม่ว่าเป็นยังไง...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 8 การรับรู้เรื่อง วัยรุ่นผู้ชายจะมีขนขึ้นตามร่างกาย แขน ขา รักแร้ รอบอวัยวะเพศ เป็นต้น (N=397)

วัยรุ่นผู้ชายจะมีขนขึ้นตามร่างกาย แขน ขา รักแร้ รอบอวัยวะเพศ เป็นต้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	85	21.4
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	303	76.3
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	9	2.3
รวม	397	100

ตาราง 8 ร้อยละของการรับรู้เรื่องวัยรุ่นผู้ชายจะมีขนขึ้นตามร่างกาย แขน ขา รักแร้ รอบอวัยวะเพศ เป็นต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 76.3 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 21.4 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ตาราง 9 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

วัยรุ่นผู้ชายจะมีขนขึ้นตามร่างกาย แขน ขา รักแร้ รอบอวัยวะเพศ เป็นต้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	245	61.7
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	36	9.04
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	22	5.56
รวม	303	76.3

ตาราง 9 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 9.04 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เกษัชกร กล่องยา และแฟน) และเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 5.56 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนังสือ) ตามลำดับ

“...พ่อทักว่าเริ่มมีหนวดเครา เริ่มเข้าวัยรุ่นแล้วนะ...”

(มิ่ง, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 10 การรับรู้เรื่องการเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศนั้น เป็นความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น (N=397)

การเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศ เป็นความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	68	17.1
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	304	76.6
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	25	6.3
รวม	397	100

ตาราง 10 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศนั้น เป็นความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 76.6 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 17.1 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

ตาราง 11 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

การเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศ เป็นความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	229	57.70
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	39	9.85
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	36	9.05
รวม	304	76.6

ตาราง 11 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่นๆ จากตาราง 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 57.70 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 9.85 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการ

อบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เกสัชกร ก่อ่งยา และแฟน) และเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 9.05 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนังสือ) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“... แม่บอกว่าความรู้สึก ความรัก ความต้องการทางเพศ วัยรุ่นจะต้องยับยั้งอารมณ์ให้ได้
เข้าใจว่าเป็นเรื่องของธรรมชาติ...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 12 การรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ (N=397)

ด้านพัฒนาการทางเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	124	31.2
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	220	55.4
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	53	13.4
รวม	397	100

ตาราง 12 ร้อยละการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 55.4 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 31.2 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 13.4 ตามลำดับ

จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้านพัฒนาการทางเพศ ผลการศึกษา พบว่า วัยรุ่นกล่าวถึงพัฒนาการทางเพศว่า เมื่อลูกเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น พ่อแม่จะสังเกตการเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่นทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่น สำหรับวัยรุ่นเพศชายนั้น พ่อแม่จะบอกว่า เสียงเริ่มแตกและเสียงใหญ่ขึ้น ก็จะบอกว่าลูกเริ่มโตเป็นหนุ่มแล้ว ต่อมาเริ่มมีหนวดเครา ก็ควรที่จะโกนหนวดเคราให้สะอาด เริ่มสูงขึ้นแล้วนะ สิวก็เริ่มเปลี่ยน การมีฝันเปียกก็เริ่มเกิดขึ้น ซึ่งผู้ปกครองได้อธิบายว่า เป็นการเข้าสู่วัยรุ่นและบ่งบอกถึงความพร้อมที่จะมีเพศสัมพันธ์ว่าเป็นอาการปกติสำหรับวัยรุ่น ส่วนสำหรับวัยรุ่นผู้หญิงร่างกายเริ่มเปลี่ยนแปลง ฮอร์โมนเริ่มเปลี่ยน ทำให้ร่างกายเปลี่ยนไป หน้าอกเพิ่มขึ้น ผู้ปกครองจะแนะนำการเลือกชุดชั้นในและเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับขนาดของร่างกาย รวมทั้งการมีประจำเดือนของผู้หญิง โดยสำหรับวัยรุ่นบางคนก็จะตกใจว่าทำไมถึงมีเลือดออกจากร่างกายและเลือดติดที่ชุดชั้นในของตน ผู้ปกครองจึงอธิบายว่าฮอร์โมนในร่างกายเปลี่ยนแปลง และสอนการใส่ผ้าอนามัยสำหรับตอนมาประจำเดือนครั้งแรก และยังแนะนำว่าการมีตกขาวจำนวนเยอะก่อนมาประจำเดือนนั้นไม่ดีเป็นสัญญาณของอันตรายและแนะนำให้ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม

นอกจากได้รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองแล้ว บางส่วนก็รับรู้จากที่โรงเรียนในรายวิชาสุขศึกษา อาทิเช่น เรื่องฝันเปียกจากครูสอนวิชาสุขศึกษา เรื่องของระบบเพศจะสอนโดยการอธิบายให้ฟังพร้อมกับการเขียนและวาดรูปในกระดาน และเปรียบเทียบจากร่างกายของครูผู้สอน และเรียนรู้จากหนังสือ

เกี่ยวกับเรื่องเพศ และบางเรื่องวัยรุ่นสามารถรับรู้ด้วยตัวเองจากการสังเกตจากการเปลี่ยนแปลงของ
ตนตามวัย

ด้านสุขอนามัยทางเพศ

ตาราง 13 การรับรู้เรื่องต้องรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศและร่างกายอยู่เสมอ (N=397)

ต้องรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศ และร่างกายอยู่เสมอ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	233	58.7
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	145	36.5
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	19	4.8
รวม	397	100

ตาราง 13 ร้อยละของการรับรู้เรื่องต้องรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศและร่างกาย
อยู่เสมอ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 58.7 รองลงมาเป็น
กลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 36.5 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็น
ร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...เมื่อมีซนจกแร่อย่าทิ้งไว้ ควรให้ใช้โคลน กับสารส้มแม่บอกให้พบติดตัวตลอดเวลา ผู้ชาย
จะมีกลิ่นแค่นั้นจุดเดียว...”

(เอส, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่สอนว่าการละหมาดจะต้องอาบน้ำให้สะอาดทุกครั้ง รวมทั้งการตัดเล็บ ตัดผม...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่บอกว่าลูกมีกลิ่นตัว แม่แนะนำให้ใช้โลออน...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...สอนถึงการละหมาด เราต้องรักษาความสะอาด เสื้อผ้าสะอาด พื้นที่สะอาด เพื่อไปกราบไหว้
พระเจ้า ทำตัวเองสะอาดเมื่อไปเจอคนที่สูงส่ง...”

(เอส, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่บอกว่าหลังจากมาประจำเดือนก็จะอาบน้ำให้ร่างกายสะอาดทุกส่วนเพื่อละหมาด...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...กลิ่นตัวเริ่มมี สิวเริ่มขึ้น พ่อแม่ก็ให้ดูแลตัวเอง และเมื่อมีผื่นเปื่อยก็ก็ต้องทำความสะอาด โดยการอาบน้ำวียิป (การอาบน้ำชำระร่างกาย)...”

(บัต, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 14 การรับรู้เรื่องชุดชั้นในและกางเกงชั้นใน ต้องซักให้สะอาดและตากในที่ที่มีแสงแดด เพื่อทำลายเชื้อโรค (N=397)

การทำความสะอาดชุดชั้นในและกางเกงชั้นใน เพื่อทำลายเชื้อโรค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	283	71.3
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	97	24.4
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	17	4.3
รวม	397	100

ตาราง 14 ร้อยละของการรับรู้เรื่องชุดชั้นในและกางเกงชั้นใน ต้องซักให้สะอาดและตากในที่ที่มีแสงแดด เพื่อทำลายเชื้อโรค พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 71.3 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 24.4 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...ยายให้ทำความสะอาดชุดชั้นใน โดยให้แยกซักระหว่างชุดชั้นใน เสื้อกางเกง ต้องแยกกันซัก...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม้บอกว่าการซักผ้าเมื่อซักเสร็จต้องตากทันที ไม่ควรตั้งทิ้งไว้และไปทำสิ่งอื่น เพราะจะทำให้เกิดเชื้อรา...”

(ปี, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 15 การรับรู้เรื่องทำความสะอาดอวัยวะเพศ โดยการชำระล้างด้วยน้ำสะอาดและน้ำสบู่ เพื่อไม่ให้สกปรก หมักหมม แล้วเช็ดด้วยผ้าสะอาด (N=397)

ทำความสะอาดอวัยวะเพศ เพื่อไม่ให้สกปรก หมักหมม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	225	56.7
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	147	37.0
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	25	6.3
รวม	397	100

ตาราง 15 ร้อยละของการรับรู้เรื่องทำความสะอาดอวัยวะเพศ โดยการชำระล้างด้วยน้ำสะอาดและน้ำสบู่ เพื่อไม่ให้สกปรก หมักหมม แล้วเช็ดด้วยผ้าสะอาด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 56.70 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 37.0 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...แม่พูดว่ากลิ่นตัวเขาจะดีเรา ให้ใช้สบู่และแปรงในการทาเพื่อดับกลิ่น...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่บอกว่าล้างจุดซ่อนเร้นให้สะอาดทุกครั้งหลังจากเข้าห้องน้ำ อาบน้ำกลางคืนก็ต้องอาบหน้านะ บอกว่าจุดซ่อนเร้นจะไม่สะอาดนะต้องอาบน้ำ จะมีปัญหาสุขภาพจะตามมานะ เพราะจุดนั้นเป็นจุดสำคัญ...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่จะสอนว่าเมื่อประจำเดือนมาหากรู้สึกไม่สะอาดที่จุดซ่อนเร้น แม่ก็จะซื้อน้ำยาทำความสะอาดจุดซ่อนเร้นมาให้ใช้...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่เคยบอกว่าเมื่อมีผื่นเปียกก็ต้องทำความสะอาด โดยการอาบน้ำว้ายิบ (คืออาบน้ำชำระร่างกาย)...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่สอนเรื่องการใช้ผ้าอนามัย เมื่อใช้เสร็จห่อทิ้งให้เรียบร้อย และเมื่อประจำเดือนมาหากรู้สึกไม่สะอาดที่จุดซ่อนเร้น แม่ก็จะซื้อน้ำยาทำความสะอาดจุดซ่อนเร้นมาให้ใช้...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่พูดถึงการอาบน้ำทำความสะอาดหลังหมดประจำเดือน คือเป็นการอาบน้ำถูสบู่ สระผม...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

“...การใส่ผ้าอนามัยเมื่อเต็มก็ต้องเปลี่ยนเพราะอาจจะเกิดการหมักหมมของเชื้อโรคได้...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 16 การรับรู้เรื่องไม่ใช่ชุดชั้นใน กางเกง กระโปรง ผ้าเช็ดตัว ปะปนกับบุคคลคนอื่น เพราะเขาอาจมีโรคติดต่อหรือโรคผิวหนังซึ่งอาจทำให้เราติดเชื้อได้ (N=397)

ไม่ใช่เสื้อผ้าปะปนกับบุคคลอื่นเพราะเขาอาจมีโรคติดต่อหรือโรคผิวหนังซึ่งอาจทำให้เราติดเชื้อได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	250	63.0
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	127	32.0
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	20	5.0
รวม	397	100

ตาราง 16 ร้อยละของการรับรู้เรื่องไม่ใช่ชุดชั้นใน กางเกง กระโปรง ผ้าเช็ดตัว ปะปนกับคนอื่น เพราะเขาอาจมีโรคติดต่อหรือโรคผิวหนังซึ่งอาจทำให้เราติดเชื้อได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 63.0 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 32.0 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...แม่ก็จะบ่นว่าบางครั้งเสื้อผ้าใส่หลายๆวัน ระวังคันหากใส่หลายวัน...”

(มิ่ง, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่บอกว่าผ้าขนหนูใช้เสร็จแล้วก็นำไปตากให้เรียบร้อย เขาบอกว่าหากใส่เสื้อผ้าที่อับชื้นจะทำให้เกิดโรคได้ ผมเมื่อเวลาเร่งรีบจะตั้งผ้าขนหนูที่เช็ดไว้แล้วไม่เป็นที่เป็นทาง...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 17 การรับรู้เรื่องการสวมกางเกงในที่สะอาด ไม่รัดแน่นเกินไป ต้องแห้ง ไม่อับชื้นและเปลี่ยนกางเกงในทุกวัน (N=397)

การสวมกางเกงในที่สะอาด ไม่รัดแน่นเกินไป ต้องแห้ง ไม่อับชื้นและเปลี่ยนกางเกงในทุกวัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	233	58.7
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	140	35.3
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	24	6.0
รวม	397	100

ตาราง 17 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการสวมกางเกงในที่สะอาด ไม่รัดแน่นเกินไป ต้องแห้ง ไม่อับชื้นและเปลี่ยนกางเกงในทุกวัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 58.7 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 35.3 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 6.0 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้
 “...น้ำก็จะสอนเรื่องของการใช้ผ้าอนามัย วางแปะอย่างไร แต่ไม่ได้บอกว่าผ้าอนามัยจะมีแบบมีปีก
 กับไม่มีปีก...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่บอกให้ใส่เสื้อผ้าที่แห้งไม่อับชื้น ไม่อย่างนั้นจะคันได้...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่สอนวิธีการใส่ให้ดู ในการใส่ผ้าอนามัยเมื่อเต็มก็ต้องเปลี่ยนเพราะอาจจะเกิดการหมักหมมของ
 เชื้อโรคได้...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 18 การรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ (N=397)

ด้านสุขอนามัยทางเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	257	64.7
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	113	28.5
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	27	6.8
รวม	397	100

ตาราง 18 ร้อยละของการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่
 รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 64.7 รองลงมากลุ่มตัวอย่างรับรู้จากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ
 28.5 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 6.8 ตามลำดับ

สอดคล้องกับผลการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพด้านสุขอนามัย โดยผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่น
 กล่าวถึงการรักษาความสะอาดของวัยรุ่นว่า เน้นการตัดเล็บ ตัดผม กลิ่นตัว สิว ซึ่งสอนเกี่ยวกับการ
 ชำระร่างกายให้สะอาด อย่างน้อยต้องอาบน้ำวันละ 2 ครั้ง โดยเน้นที่การอาบน้ำ เพราะมุสลิมจะมี
 หลักปฏิบัติในการละหมาดตามหลักศาสนาอิสลาม จึงเห็นความสำคัญของการอาบน้ำ ซึ่งการชำระ
 ร่างกาย การอาบน้ำเป็นสิ่งสำคัญ ก็จะมีการอาบน้ำละหมาด ซึ่งขั้นตอนเริ่มจากการล้างมือ บ้วนปาก
 ล้างหน้า ล้างแขน ศีรษะ หูและเท้าโดยจะต้องเปียกทั่วร่างกาย ต้องสะอาดไม่มีสิ่งสกปรกก่อนที่จะไป
 ละหมาด นอกจากนี้ยังมีการอาบน้ำหลังหมดประจำเดือน การมีประจำเดือนสำหรับบางคนตกใจ
 สำหรับการเห็นเลือดของประจำเดือนเนื่องจากไม่ทราบว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเองคืออะไร จึงสอบถาม
 พ่อแม่ผู้ปกครอง ทำให้ทราบว่าสิ่งนั้นคือ ประจำเดือน ส่วนบุคคลที่ไม่ตกใจและแปลกใจกับการ
 ผิดปกติของร่างกายในการมีประจำเดือน เพราะที่โรงเรียนสอนว่าสิ่งนั้นคือประจำเดือน ทำให้ไม่ตกใจ
 รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองสอนการใช้ผ้าอนามัย วางและใส่อย่างไร ใช้ผ้าอนามัยอย่างไรและการเปลี่ยน
 ผ้าอนามัยระหว่างช่วงมีประจำเดือนไม่ให้เกิดการหมักหมมของเชื้อโรคได้ และการเก็บทำความสะอาด

ผ้าอนามัยเมื่อใช้เสร็จแล้ว แต่จะมีบางส่วนที่พ่อแม่ผู้ปกครองแนะนำ ให้หาข้อมูลเพิ่มเติมและหาหนังสืออ่านเพิ่มเติม และการซื้อผ้าอนามัยจะให้ผู้ปกครองที่เป็นแม่ซื้อให้มากกว่า เพราะอายุที่จะให้พ่อซื้อผ้าอนามัยให้ แต่เมื่อโตขึ้นวัยรุ่นก็สามารถช่วยเหลือตัวเองมากขึ้น โดยการซื้อผ้าอนามัยด้วยตัวเอง ซึ่งส่วนใหญ่วัยรุ่นกล่าวว่าได้มาจากการอ่านหนังสือและการเข้าถึงข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต การอาบน้ำเมื่อหมดผืนเปียก คือหลังหมดการล้างของอสุจิ และการอาบน้ำหลังคลอดบุตร และหลังการมีเพศสัมพันธ์ ผู้ปกครองจะสอนหลังจากการแต่งงานแล้ว รวมทั้งการแต่งกายที่จะต้องสะอาด หากมีกลิ่นตัวที่จะต้องใช้โคลนในการดับกลิ่นร่างกาย และต้องใส่เสื้อผ้าที่สะอาดไม่อับชื้น และไม่ใส่เสื้อผ้าที่ซ้ำกันหลายวัน อีกทั้งแนะนำการทำความสะอาดเสื้อผ้าและชุดชั้นในทุกครั้งก่อนนำมาสวมใส่ จะต้องแยกซักเสื้อผ้าระหว่างชุดชั้นใน เสื้อ กางเกง หากใส่เสื้อผ้าไม่สะอาดจะมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพทางร่างกายได้ และเมื่อใช้ผ้าอนามัยเสร็จแล้วควรตากทันทีหลังใช้เสร็จ เพื่อไม่ให้อับชื้นและมีเชื้อโรค เชื้อราเกิดขึ้นกับเสื้อผ้าได้ และเมื่อมีกลิ่นตัว ควรที่จะใช้ผลิตภัณฑ์ดับกลิ่นกาย อาทิเช่น น้ำหอม โคลน ยังแนะนำเคล็ดลับความสะอาด ดับกลิ่นรักแร้ด้วย นอกจากนี้การรักษาความสะอาดของจุดซ่อนเร้น จะต้องทำความสะอาดทุกครั้งหลังจากเข้าห้องน้ำให้สะอาดด้วยน้ำสะอาด และผลิตภัณฑ์การรักษาความสะอาดของจุดซ่อนเร้น แม้ว่าจะมีกลิ่นหรือไม่มีกลิ่น และแนะนำให้พกผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดจุดซ่อนเร้นติดตัวเพราะเป็นจุดที่สำคัญ

ซึ่งวัยรุ่นยังกล่าวอีกว่า นอกจากพ่อแม่ผู้ปกครองแล้ว เรื่องดังกล่าวรับรู้จากรายวิชาสุขศึกษา สอนเกี่ยวกับวิชาสุขอนามัยทางเพศด้วย จะเป็นการสอนในภาคการบรรยายในการจัดการตัวเองและการดำเนินชีวิตในทางศาสนาอิสลาม ซึ่งเนื้อหาดังกล่าวสอนควบคู่กับพ่อแม่ผู้ปกครอง

ด้านพฤติกรรมทางเพศ

ตาราง 19 การรับรู้เรื่องการดูภาพโป๊/วิดีโอโป๊ เป็นสื่อที่จะแสดงพฤติกรรมทางเพศที่จะทำให้อายุรุ่นลอกเลียนแบบพฤติกรรมนั้นได้ (N=397)

การดูภาพโป๊/วิดีโอโป๊ จะทำให้อายุรุ่นลอกเลียนแบบพฤติกรรมนั้นได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	70	17.6
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	270	68.0
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	57	14.4
รวม	397	100

ตาราง 19 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการดูภาพโป๊/วิดีโอโป๊ เป็นสื่อที่จะแสดงทางเพศ ที่จะทำให้อายุรุ่นลอกเลียนแบบพฤติกรรมนั้นได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 68.0 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 17.6 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 14.4 ตามลำดับ

ตาราง 20 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

การดูภาพโป๊/วิดีโอโป๊ จะทำให้วัยรุ่นลอกเลียนแบบพฤติกรรมนั้นได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	156	39.3
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	54	13.6
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	60	15.1
รวม	270	68.0

ตาราง 20 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่นๆ จากตาราง 19 พบว่ากลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 15.1 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนังสือ) และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 13.6 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เกษีกร ก่อ่งยา และแฟน) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษามาจากการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...หนูเคยเห็นคลิปโป๊ตอน ป. 5 โดยเข้าไปในห้องน้ำซึ่งประตูไม่ได้ล็อก ยายก็ได้อธิบายว่านั่นเป็นคลิปโป๊ อย่าทำพฤติกรรมแบบนั้นนะ...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่บอกว่าภาพไม่เหมาะสมที่ผู้หญิงและผู้ชายที่ไม่แต่งงานกันจะนั่งทำแบบนั้นในที่สาธารณะ...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่แนะนำว่าไม่ดี ดูหนังโป๊ไม่ได้นะมันบาป...”

(พิบขัน, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 21 การรับรู้เรื่องก่อนมีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัยในทุกกรณี (N=397)

ก่อนมีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัยในทุกกรณี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	45	11.3
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	312	78.6
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	40	10.1
รวม	397	100

ตาราง 21 ร้อยละของการรับรู้เรื่องก่อนมีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัยในทุกกรณี พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 78.6 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากพ่อแม่ ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 11.3 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 10.1 ตามลำดับ

ตาราง 22 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

ก่อนมีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัยในทุกกรณี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่น ๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	208	52.4
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	37	9.3
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	67	16.9
รวม	208	78.6

ตาราง 22 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 52.4 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 16.9 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนังสือ) และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 9.8 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เกสเซอร์ กล่องยา และแฟน) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษามาจากการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...แม่สอนว่าอย่ามีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง การสอน การห้ามปราม หากคิดจะมีแฟนคบได้ แต่อย่าเพิ่งมีอะไรเกินเลย...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นเรียนรู้จากหนังสือว่าหากสามีต้องการมีอะไรกัน ภรรยาห้ามปฏิเสธ ภรรยาควรที่จะให้ความสุขกับสามี เหตุผลเพราะจะทำให้ความรักรยืนยาวและทำให้สามีไม่นอกใจเราด้วย หากสามีต้องการและภรรยาไม่ให้ ทำให้สามีต้องออกไปหาความสุขนอกบ้าน ทำให้เกิดการหย่าร้างกัน...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 23 การรับรู้เรื่องการแต่งตัวของผู้หญิงมุสลิมต้องแต่งกายตามวิถีของมุสลิม แต่งตัวให้มิดชิด (N=397)

การแต่งตัวของผู้หญิงมุสลิมต้องแต่งกายตามวิถีของมุสลิม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	299	75.3
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	84	21.2
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	14	3.5
รวม	397	100

ตาราง 23 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการแต่งตัวของผู้หญิงมุสลิม แต่งกายตามวิถีของมุสลิม แต่งตัวให้มิดชิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 75.3 รองลงมา เป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 21.2 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...พ่อกับแม่บอกว่าเสื้อผ้าจะต้องปิดเลยหัวเข่า กางเกงขาสั้นห้ามให้เด็ดขาด...”

(พิบชั้น, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อบอกว่าไม่ให้ใส่ ไม่ชอบ กางเกงบ็อกเซอร์ และหากออกนอกบ้านก็จะไม่ให้ใส่กางเกงขาดพ่อก็ไม่ชอบ...”

(เอส, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่บอกว่าให้แต่งกายแบบมุสลิม แต่พ่อก็ไม่ให้ใส่กางเกงขาสั้น ต้องใส่เสื้อแขนยาว กางเกงขายาว ส่วนใหญ่จะใส่ผ้าคลุมช่วงวันสำคัญทางศาสนาและงานมงคล งานศพ เป็นต้น...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...การแต่งตัวออกนอกบ้าน พ่อแม่บอกให้แต่งตัวให้มิดชิด...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราอยากทำสีผมแต่สีนี้ เป็นสีที่ฮาลาล แต่พ่อแม่รับไม่ได้ ไม่ชอบ พ่อแม่ก็จะห้ามและเราก็ต้องทำตามพ่อแม่...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 24 การรับรู้เรื่องความสนใจเพศตรงข้าม แต่ต้องแสดงออกอย่างถูกต้องไม่ละเมิดหรือฉวยโอกาสทางเพศต่อผู้อื่น (N=397)

มีความสนใจเพศตรงข้ามได้ แต่ต้องแสดงออกอย่างถูกต้อง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	211	53.1
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	152	38.3
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	34	8.6
รวม	397	100

ตาราง 24 ร้อยละของการรับรู้เรื่องความสนใจเพศตรงข้ามได้ แต่ต้องแสดงออกอย่างถูกต้องไม่ละเมิดหรือฉวยโอกาสทางเพศต่อผู้อื่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 53.1 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 38.3 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 8.6 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...พ่อกับแม่เน้นการไม่ละเมิดสิทธิของฝ่ายตรงข้าม หากละเมิดสิทธิตามหลักศาสนาก็จะผิดและบาปด้วย...”
(อ้น, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่บอกว่าเล่นแฟน เล่นให้เป็นนะ ต้องรู้ว่าอะไรควรทำหรือไม่ควรทำต้องอยู่ในกรอบและอยู่ในสายตาผู้ใหญ่...”
(พิบขัน, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 25 การรับรู้เรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่รัก ควรเว้นระยะห่างและไม่ควรอยู่ที่ลับตาผู้คน (N=397)

การวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่รัก ควรเว้นระยะห่างและไม่ควรอยู่ที่ลับตาผู้คน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	245	61.7
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	123	31.0
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	29	7.3
รวม	397	100

ตาราง 25 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่รัก ควรเว้นระยะห่างและไม่ควรอยู่ที่ลับตาผู้คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 31.1 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 7.3 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...ผู้หญิงก็จะอยู่แต่กลุ่มผู้หญิง ผู้ชายก็จะอยู่กับกลุ่มผู้ชาย สามารถรู้จักเพื่อนต่างเพศได้ แต่
ไม่ให้ไปที่บ้าน...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่จะแยกห้องนอนให้เมื่อเริ่มโตเป็นหนุ่ม ก็จะแยกห้องนอนน้องกับพี่น้องที่เป็นผู้หญิง
เพื่อไม่ให้เกิดการสัมผัสทางร่างกาย เว้นระยะห่างกัน...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่บอกว่าห้ามผู้ชายกับผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นพี่น้องหรือคนในครอบครัว ห้ามอยู่ด้วยกัน มี
ระยะห่างในการอยู่ด้วยกัน...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อกับแม่สอนว่าการวางตัวกับเพศตรงข้ามก็ต้องให้เกียรติ การพูดคุย การแสดงออก
อย่าล่วงเกินทางสายตา กิริยาและการแต่งตัว...”

(พิบชั้น, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่เน้นการวางตัวกับแฟนโดยที่มีขอบเขต มีการตกลงกัน คุยกัน เพราะต่างฝ่ายต่างเรียนศาสนา
มีความรู้มาบ้าง...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 26 การรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรม (N=397)

ด้านพฤติกรรมทางเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	214	53.9
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	97	24.4
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	86	21.7
รวม	397	100

ตาราง 26 ร้อยละของการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 53.9 รองลงมา กลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อย
ละ 24.4 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 21.71 ตามลำดับ

จากข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้านพฤติกรรมทางเพศ
ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นกล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศว่า ในการสอนเรื่องเพศของพ่อแม่ที่วัยรุ่น
ได้กล่าวถึง จะต้องอยู่ในกฎระเบียบตามวัฒนธรรม ประเพณีที่ถูกต้องและอยู่ในสายตาของผู้ใหญ่
มีเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับการมีแฟน สามารถมีแฟนได้แต่ต้องไม่มีเพศสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งจนกว่าจะต้อง
แต่งงานตามประเพณี จะต้องควบคุมอารมณ์ของตัวเอง แต่จะมีพ่อแม่บางส่วนสอนลูกว่าไม่ให้มีแฟน
เป็นวัยที่ต้องเรียนหนังสือยังไม่เหมาะสมกับการมีแฟน ให้ตั้งใจเรียนหนังสือมากกว่า ซึ่งวัยรุ่นบางคน
ที่เข้าใจความหวังดีของผู้ปกครอง แต่บางส่วนยังไม่เข้าใจว่าทำไมถึงมีแฟนไม่ได้ หากเมื่อหลังวัยรุ่น

แต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์หลังแต่งงานถือว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้อง อีกทั้งหากสามีต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับภรรยา ภรรยาห้ามปฏิเสธหากร่างกายของภรรยาพร้อม เพราะภรรยาควรที่จะให้ความสุขกับสามี เมื่อสามีต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย วัยรุ่นบางส่วนเคยเห็นคู่วิดีโอโป๊ ซึ่งเป็นการเห็นโดยไม่ตั้งใจ ที่มาจากครอบครัว เมื่อวัยรุ่นปรึกษาผู้ปกครอง ผู้ปกครองได้อธิบายถึงพฤติกรรมดังกล่าวว่าไม่เหมาะสมห้ามลอกเลียนแบบ และบอกว่ายังไม่ถึงวัยที่เหมาะสมในการทำพฤติกรรมดังกล่าว และยังแนะนำอีกว่า การดูวิดีโอโป๊หรือภาพโป๊เป็นสิ่งที่บาปในศาสนาอิสลาม ยังมีพฤติกรรมการติดเกมทำให้วัยรุ่นมีผลการเรียนที่ไม่ผ่านในการเรียนการสอนของรายวิชาต่างๆ ทำให้ผู้ปกครองต้องใส่ใจวัยรุ่นมากขึ้น เปลี่ยนสถานที่เรียนและเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น ส่วนการแต่งกายที่จะต้องแต่งกายให้มิดชิด การแต่งกายจะต้องเห็นได้เฉพาะใบหน้าและฝ่ามือในส่วนของผู้หญิง สำหรับผู้ชายนั้นห้ามใส่กางเกงขาสั้น ต้องแต่งกายมิดชิดเรียบร้อย และการวางตัวกับเพศตรงข้าม พ่อแม่ส่วนใหญ่เน้นย้ำในการวางตัวกับเพศตรงข้าม โดยเฉพาะวัยรุ่นผู้หญิงเมื่อเริ่มโตขึ้นการรู้จักเพื่อนต่างเพศสามารถรู้จักกันได้ และไม่ควรที่จะไปที่เที่ยวที่บ้านของบุคคลอื่น ต้องมีระยะห่างที่เหมาะสมไม่ใกล้ชิดกัน ต้องให้เกียรติซึ่งกันและกัน ทั้งกิริยา วาจา ท่าทาง การแสดงออกทุกอย่างจะต้องให้เกียรติกันและห้ามแตะเนื้อต้องตัวกันระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงที่ยังไม่ได้แต่งงานกัน รวมถึงวัยรุ่นที่มีแฟนแล้วจะต้องปฏิบัติตัวดังกล่าวให้เหมาะสมและถูกต้องด้วย และพี่น้องที่ต่างเพศกันจะต้องแยกห้องนอนกัน เพื่อให้มีระยะห่างไม่ให้เกิดการสัมผัสทางร่างกายระหว่างพี่น้องต่างเพศกัน

สำหรับวัยรุ่นที่แต่งงานแล้ว ก่อนการแต่งงานจะต้องอบรมก่อนการแต่งงาน เพื่อให้ทราบถึงข้อควรปฏิบัติก่อนแต่งงานและหลังแต่งงานเพื่อใช้ชีวิตรวมกัน การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา เมื่อสามีต้องการมีเพศสัมพันธ์ ในฐานะภรรยาไม่ควรที่จะปฏิเสธ ควรให้ความสุขกับสามี โดยให้เหตุผลว่าจะทำให้รักยืนยาวและไม่ทำให้สามีอกใจภรรยา และเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยาไม่อนุญาตเปิดเผยให้บุคคลอื่นทราบได้ ส่วนเรื่องการใช้ถุงยางอนามัยพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ได้ให้ความรู้กับวัยรุ่น แต่ได้รับความรู้ส่วนนี้จากโรงเรียนที่ครูสอนและสาธิตการใช้ถุงยางอนามัย

ด้านสัมพันธภาพทางเพศ

ตาราง 27 การรับรู้เรื่องการปรับตัวและรับฟังความคิดเห็น ที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต เรื่องเพศ การอยู่ร่วมกันกับบุคคลในครอบครัวซึ่งกันและกัน และบุคคลภายนอกครอบครัว (N=397)

การปรับตัวและรับฟังความคิดเห็นที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต เรื่องเพศ การอยู่ร่วมกัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	245	61.7
รับรู้จากแหล่งอื่น	122	30.7
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	30	7.6
รวม	397	100

ตาราง 27 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการปรับตัว และรับฟังความคิดเห็นที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตเรื่องเพศ การอยู่ร่วมกันกับบุคคลในครอบครัวซึ่งกันและกัน และบุคคลภายนอก

ครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 30.7 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 7.6 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...พ่อแม่เริ่มรับฟังมากขึ้นในการพูดคุยของเรา แต่สมัยก่อนยังเป็นเด็ก ไม่ค่อยฟัง ตอนนีฟังเรามากขึ้น ไม่ค่อยขัด...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ยอมรับฟังเรา แต่จะเป็นที่ตัวเรามากกว่าที่ไม่กล้าแสดงออกว่าเราต้องการอะไร...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ยอมรับความคิดเห็นของเรา เขาจะแนะนำเราในเรื่องต่างๆ...”

(พีบั้น, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 28 การรับรู้เรื่องการดูแลเอาใจใส่วัยรุ่นอย่างสม่ำเสมอ ทำให้เกิดความผูกพันในครอบครัว เช่น การให้เวลากับวัยรุ่นในการร่วมกันแก้ไขปัญหาแบบเพื่อน คือ ยอมรับฟังความคิดเห็นโดยไม่ตำหนิ แต่ชี้ชวนไปในทางที่ดี (N=397)

การดูแลเอาใจใส่วัยรุ่นอย่างสม่ำเสมอ ทำให้เกิดความผูกพันในครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	242	61.0
รับรู้จากแหล่งอื่น	131	33.0
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	24	6.0
รวม	397	100

ตาราง 28 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการดูแลเอาใจใส่วัยรุ่นอย่างสม่ำเสมอ ทำให้เกิดความผูกพันในครอบครัว เช่น การให้เวลากับวัยรุ่นในการร่วมกันแก้ไขปัญหาแบบเพื่อน คือ ยอมรับฟังความคิดเห็นโดยไม่ตำหนิ แต่ชี้ชวนไปในทางที่ดี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 33.0 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 6.0 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...เมื่อเราไปเที่ยวก็จะไม่ห้ามเลย แต่จะถามว่าไปที่ไหนดีใคร กลับตอนไหน ส่วนแม่จะไม่ค่อยห้าม แต่ก่อนไปข้างนอกแม่บอกว่าอย่ากลับดึกนะ...”

(เอส, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ดูแลดีนะ เขารักแต่ไม่แสดงอาการออกมาให้เห็น...”

(เอส, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ดูแลดีมาก ใส่ใจหนูทุกเรื่อง ก็จะบอกแม่ว่าต้องการอะไร ก็จะบอกให้แม่ซื้อให้ อย่างเช่นที่มาร์หน้า แม่จะรู้ว่าหนูควรใช้อะไร ตอนที่บ้านหนูอยู่ในช่วงทำบ้านคะ ก็จะให้ทุกคนช่วย เลือกสีบ้านคะ ที่บ้านอยากให้ทุกคนได้มีส่วนร่วม ได้ทำกิจกรรมร่วมกันคะ...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ดูแลเราดีทุกอย่างขนาดหลังแต่งงานแล้วก็ยังมองว่าเราเป็นเด็ก อยู่กับสามีก็จะ โทรศัพท์มาถามว่ากินข้าวแล้วยัง ลูกเป็นไงบ้าง เอาเงินไหม มีเงินพอใช้รึเปล่า...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อกับแม่จะมานั่งพูดคุยกันว่าเกิดอะไรขึ้น ทางครอบครัวพร้อมที่จะแก้ไขปัญหาให้ทุก เวลา พ่อแม่จะรู้เรื่องของเราดี...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ดูแลดี อย่างเช่นเรื่องเรียน เราบอกแม่ว่าเหนื่อยแล้ว ไม่อยากเรียนแล้ว แม่ก็จะถาม ว่าทำไมไม่อยากเรียนเพราะอะไร สู้แล้วยัง ทำไปถึงไหนแล้ว เขาจะให้กำลังใจ...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ให้เรามีส่วนร่วมในการปรึกษา เมื่อไม่สบายพ่อแม่ก็ดูแลเอาใจใส่ดี ช่วงที่ไม่สบายพ่อแม่หยุด งานมาเพื่อดูแลเราที่โรงพยาบาล...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 29 การรับรู้เรื่องการมีส่วนร่วมในครอบครัวและการแบ่งปันซึ่งกันและกัน เป็นเรื่องที่สร้างสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้างได้ (N=397)

การมีส่วนร่วมในครอบครัวและการแบ่งปันซึ่งกันและกัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	271	68.3
รับรู้จากแหล่งอื่น	103	25.9
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	23	5.8
รวม	397	100

ตาราง 29 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการมีส่วนร่วมในครอบครัว และการแบ่งปันซึ่งกันและกัน เป็นเรื่องที่สร้างสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้างได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่

ผู้ปกครองในครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 68.3 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 25.9 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 5.8 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...ครอบครัวก็จะเป็นทุกอย่าง เป็นเพื่อน เป็นพี่น้อง แคคนในบ้านตัวเราก็จึงพอแล้ว เราไม่ต้องไปเจอเพื่อน ไปเที่ยวด้านนอก การที่เราอยู่ที่บ้าน ทำกิจกรรมร่วมกับคนที่บ้านร่วมกันก็มีความสุข...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...เรากับพ่อแม่ทำกิจกรรมร่วมกับคนที่บ้านร่วมกันก็มีความสุขแล้ว...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...หนูกับครอบครัว ตอนนีที่บ้านหนอยุ่ในช่วงทำบ้านคะ ก็จะให้ทุกคนช่วยเลือกสีบ้านคะ ที่บ้านอยากให้ทุกคนได้มีส่วนร่วม ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน และช่วงรอมตอน (การถือศีลอดของมุสลิม) พ่อแม่ก็จะพาหนู น้อง พาไปซื้อข้าวสารและพาไปแจกตามบ้าน เขามีนอยกว่าเรา เราแบ่งปันกัน พระเจ้าให้เราเรา เราแบ่งปันให้คนอื่น ...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ก็จะถามความคิดเห็นของเราตลอดเมื่อจะทำอะไร...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่จับได้ว่าเป็นแฟนกัน ซึ่งฝั่งผู้หญิงจะให้แต่งงานกัน แต่ปัญหาคือแม่กับน้องไม่ได้คุยกัน ทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันว่าต้องการแบบไหน จะแต่งหรือไม่แต่งงาน สุดท้ายก็ต้องแต่งงานกัน ซึ่งเด็กทั้งสองฝ่ายชอบกัน แต่ผู้ใหญ่ฝ่ายผู้หญิงอยากให้ลูกเขานั้นเรียนต่อ แต่อยากให้เรียนจบก่อนถึงจะแต่งงาน ก็เลยเป็นปัญหาเกิดขึ้น...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 30 การรับรู้เรื่อง การเห็นอกเห็นใจผู้อื่นจะทำให้ความสัมพันธ์และมิตรภาพในการอยู่ร่วมกันเพิ่มขึ้น (N=397)

การเห็นอกเห็นใจผู้อื่นจะทำให้ความสัมพันธ์และมิตรภาพในการอยู่ร่วมกันเพิ่มขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	263	66.2
รับรู้จากแหล่งอื่น	116	29.2
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	18	4.5
รวม	397	100

ตาราง 30 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการเห็นอกเห็นใจผู้อื่น จะทำให้ความสัมพันธ์และมิตรภาพในการอยู่ร่วมกันเพิ่มขึ้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 66.2 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 29.2 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...พ่อจะนำหลักศาสนามาสอนลูก ไม่กล้าพูดตรงๆ จะเป็นข้อคิดเตือนใจเราในการพูดคุยในครอบครัว...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 31 การรับรู้เรื่อง การอยู่ร่วมกันในครอบครัว ความเท่าเทียมทางเพศเป็นสิ่งสำคัญ (N=397)

การอยู่ร่วมกันในครอบครัว ความเท่าเทียมทางเพศเป็นสิ่งสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	226	56.9
รับรู้จากแหล่งอื่น	127	32.0
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	44	11.1
รวม	397	100

ตาราง 31 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการอยู่ร่วมกันในครอบครัว ความเท่าเทียมทางเพศเป็นสิ่งสำคัญ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 56.9 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 32.0 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 11.1 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...พ่อแม่ดูแลลูกเท่าเทียมหมดทุกคน ยกเว้นเรื่องการแบ่งมรดกทรัพย์สินสมบัติ จะให้พี่น้องที่เป็นผู้ชายมากกว่าที่เป็นผู้หญิง คือ ผู้ชายจะได้ 2 ส่วน ผู้หญิงจะได้ 1 ส่วน...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 32 การรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธ์ภาพ (N=397)

ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	267	67.3
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	102	25.7
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	28	7.1
รวม	397	100

ตาราง 32 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างการรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธภาพทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 67.3 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 25.7 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 7.1 ตามลำดับ

ข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพ จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้านสัมพันธภาพทางเพศ ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นกล่าวถึงสัมพันธภาพกับพ่อแม่ผู้ปกครองว่า ส่วนใหญ่วัยรุ่นมีสัมพันธภาพที่ดีเกิดขึ้นในครอบครัว พ่อแม่ส่วนใหญ่ทำตัวเปรียบเสมือนเพื่อน พี่น้องของวัยรุ่น ในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว ทำให้เกิดความสนิทสนมกันในครอบครัว ทางครอบครัวรับฟังปัญหาหรืออะไรที่สงสัยต่างๆเกี่ยวกับวัยรุ่นจะนั่งพูดคุยกับวัยรุ่นว่ามีปัญหาอะไร ทางครอบครัวพร้อมที่จะรับฟัง ช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาต่างเหล่านั้น เมื่อยามเจ็บป่วยพ่อแม่ผู้ปกครองก็คอยดูแลและเป็นห่วง บางครั้งหยุดงานเพื่อดูแลอย่างใกล้ชิด มีเพียงวัยรุ่นบางคนไม่กล้าที่จะปรึกษาหรือขอคำแนะนำจากพ่อแม่ผู้ปกครอง นอกจากนี้วัยรุ่นบางครอบครัวยังไม่ค่อยเกิดการรับฟังจากพ่อแม่ โดยให้เหตุผลว่ายังเด็กเกินไป และไม่กำหนดกฎเกณฑ์ในเรื่องของจิตใจ วัยรุ่นมีส่วนร่วมในการปรึกษาและการดูแลซึ่งกันจะมีการพูดคุยสอบถามในการใช้ชีวิต จะเป็นห่วงเมื่อยังไม่กลับบ้าน พ่อแม่ผู้ปกครองจะโทรศัพท์สอบถามว่าอยู่ที่ไหนและเมื่อไรจะกลับบ้าน ทำให้เห็นถึงความห่วงใยของพ่อแม่ที่มีต่อลูก นอกจากนี้ชี้แนะแนวทางให้เราประพฤติตัวต่อเพศตรงข้ามที่ถูกต้อง ไม่ละเมิดสิทธิของเพศตรงข้ามและไม่ละเมิดต่อหลักศาสนา ซึ่งจะไม่มีให้เกิดผลเสียต่อตัวเองและครอบครัว

อีกทั้งให้วัยรุ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว และสอนการแบ่งปันให้บุคคลในครอบครัวและผู้อื่น วัยรุ่นในบางครอบครัวยังบอกอีกว่า พ่อแม่มีวิธีการในการดูแลและสร้างสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว โดยนำหลักคำสอนทางศาสนาในการสร้างสัมพันธภาพที่ดี และนอกจากนี้จะไม่แสดงความรักและความเป็นห่วงให้เห็น แต่จะใช้คำพูด ที่ดูว่าวัยรุ่นด้วยความเป็นห่วง ซึ่งบางครั้งวัยรุ่นจะหาวิธีในการไปปรึกษาพี่น้องในครอบครัวว่าควรที่จะทำอย่างไร ถึงจะไม่โดนพ่อแม่ดุ แม้แต่วัยรุ่นแต่งงานมีครอบครัว ความรักความห่วงใย พ่อแม่ก็ยังเป็นห่วงว่าดำเนินชีวิตอย่างไร มีอะไรที่ติดขัดหรือการเงินขัดสนบ้าง ซึ่งพ่อแม่ผู้ปกครองพร้อมที่จะช่วยเหลือ แต่ความสัมพันธ์และสายใยของครอบครัวมีความสำคัญในการเลี้ยงดูและประคับประคองในการดำเนินชีวิต ยังพบอีกว่าวัยรุ่นบางครอบครัวเกิดความไม่เข้าใจกันในครอบครัว เมื่อทราบว่าวัยรุ่นเป็นแฟนและอยู่ใกล้ชิดสนิทสนมกัน ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองของฝ่ายผู้ชายและฝ่ายผู้หญิงต้องจัดงานแต่งงานให้ถูกต้องตามประเพณี แต่เมื่อเกิดเหตุการณ์เช่นนั้นวัยรุ่นไม่ได้พูดคุยหรืออธิบายให้พ่อแม่ผู้ปกครองเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น ต้องการให้เป็นอย่างไร และคิดว่าบริบทประเพณีของศาสนาอิสลาม มีบทบาทที่ทำให้ไม่พูดคุยกันทำให้เกิดปัญหาดังกล่าว และสำหรับมุสลิมในเรื่องเพศ ระหว่างเพศหญิงกับเพศชายความเท่าเทียมระหว่างเพศมีความเท่าเทียมกันสำหรับการเลี้ยงดูของพ่อแม่ แต่การแบ่งทรัพย์สินมรดก ระหว่างลูกที่เป็นผู้หญิงกับผู้ชายนั้นไม่เท่าเทียมกัน โดยผู้ชายจะได้ทรัพย์สินมรดกมากกว่าผู้หญิง และความเชื่อตามหลักศาสนาอิสลามอีกอย่างหนึ่งคือการมีลูกเยอะก็จะนับว่ายิ่งดี จะมีสิ่งดีๆเข้ามาในชีวิตอย่างที่ว่าวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมได้บอกถึงด้านสัมพันธภาพทางเพศ

ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ

ตาราง 33 การรับรู้เรื่อง การใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน จะมีตัวอายุอยู่ 2 เม็ด กินยาเม็ดแรกให้เร็วที่สุดหลังมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ป้องกันทันที โดยไม่ควรเกิน 72 ชม.และจะต้องกินยาเม็ดที่สองหลังเม็ดแรกไม่เกิน 12 ชม. (N=397)

การใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	34	8.6
รับรู้จากแหล่งอื่น	301	75.8
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	62	15.6
รวม	397	100

ตาราง 33 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน จะมีตัวอายุอยู่ 2 เม็ด กินยาเม็ดแรกให้เร็วที่สุดหลังมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ป้องกันทันที โดยไม่ควรเกิน 72 ชม.และจะต้องกินยาเม็ดที่สองหลังเม็ดแรกไม่เกิน 12 ชม. พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่นคิดเป็นร้อยละ 75.8 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 15.6 และกลุ่มตัวอย่างที่มีรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 8.6 ตามลำดับ

ตาราง 34 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

ประเด็นการรับรู้เรื่องเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	184	46.34
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	31	7.8
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	86	21.66
รวม	301	75.8

ตาราง 34 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 33 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 46.34 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 21.66 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนัง) และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 7.8 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เกษัชกร กล่องยา และแฟน) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...แม่จะสอนหลังจากแต่งงานเรื่องการใช้ยาคุม เพราะอยากคุมกำเนิด...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...พี่สาว เขาจะยื่นคุยกัน แต่เขาจะพูดให้เราได้ยิน แต่เขาจะไม่พูดกับเราตรงๆเรื่องยาคุม...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...วัยรุ่นรู้ว่าท้อง 3 เดือน หลังจากนั้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ซื้อยาสอดมาทำเองที่บ้าน เพราะไปคลินิกหมดเงินเยอะ เลยซื้อมาทำเองที่บ้าน จะเป็นยาพาราเมตีสีเขียวคล้ายๆกับของโรงพยาบาล จากนั้นเข้าห้องน้ำที่บ้านใช้ยาขับออกมามันจะเป็นก้อน หลังจากนั้นก็ขับออกมาจนหมด อาการอยู่ดีๆ ก็มีถุงน้ำแตกเหมือนคนจะคลอด หลังจากสอดยาก็จะเจ็บบ่อย 7 ชั่วโมง ตอนนั้นพ่อแม่ก็อยู่ที่บ้านไม่รู้ ว่าเราปวดท้องคิดว่าเราปวดประจำเดือนปกติเลยไม่ได้สงสัย...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 35 การรับรู้เรื่อง เราสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้เมื่อวัยรุ่นยังไม่พร้อมจะมีบุตร โดยวิธีการคุมกำเนิด (N=397)

การป้องกันการตั้งครรภ์เมื่อวัยรุ่นยังไม่พร้อมจะมีบุตร โดย ใช้วิธีการคุมกำเนิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	57	14.4
รับรู้จากแหล่งอื่น	319	80.4
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	21	5.3
รวม	397	100

ตาราง 35 ร้อยละของการรับรู้เรื่องการป้องกันการตั้งครรภ์ได้ เมื่อวัยรุ่นยังไม่พร้อมจะมีบุตร โดยวิธีการคุมกำเนิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 80.4 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 14.4 และกลุ่มตัวอย่างไม่รับรู้จากแหล่งใด คิดเป็นร้อยละ 5.3 ตามลำดับ

ตาราง 36 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

การป้องกันการตั้งครรภ์เมื่อวัยรุ่นยังไม่พร้อมจะมีบุตร โดย ใช้วิธีการคุมกำเนิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	198	49.90
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	31	7.80
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	90	22.70
รวม	319	80.4

ตาราง 36 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 35 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 49.90 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 22.70 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนังสือ) และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 7.80 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เกษีษกร กล่องยา และแฟน) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...แม่ผมบอกว่าหากหลังแต่งงานแล้วก็สามารถใส่ถุงยางป้องกันได้หากยังไม่พร้อมที่จะมีลูก...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นตั้งท้องตอนเรียน ม.4 ทำอะไรแล้วเราไม่ได้ป้องกันกลัวพ่อแม่รู้ ทำให้ต้องไปทำแท้งเพราะเราก้ยังเรียนอยู่ ก็ได้ปรึกษากับแฟน เพราะต่างคนต่างยังเรียนอยู่ ท้องขึ้นมาต้องดับคาทำพ่อแม่เลย...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นบอกว่าแม่สอนวิธีการคุมกำเนิด ใส่ห่วง ฉีดยา อยู่ได้ก็ปี คือใส่ห่วงกลัวหลุด เลยฉีดยาคุม ไปฉีดทุกเดือน จะไม่กินยาคุมเพราะขี้ลืมเลยไปฉีดยาดีกว่า ก่อนจะไปฉีดยาก็ปรึกษากับแม่ แม่ให้คำแนะนำก่อนที่จะไปฉีดยา ส่วนแม่สามีก็ได้แนะนำการใส่ห่วงการฝังเข็ม เพราะแม่สามี มีความรู้ด้านนี้เยอะกว่าทำให้ปรึกษาทั้ง 2 คน...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 37 การรับรู้เรื่อง อ่านหนังสือหรือสื่อ ที่ให้ความรู้เรื่องเพศในด้านต่างๆ เพื่อศึกษาทำความเข้าใจเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้ (N=397)

อ่านหนังสือหรือสื่อ ที่ให้ความรู้เรื่องเพศ เพื่อศึกษาทำความเข้าใจเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	51	12.8
รับรู้จากแหล่งอื่น	306	77.1
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	40	10.1
รวม	397	100

ตาราง 37 ร้อยละของการรับรู้จากการอ่านหนังสือหรือสื่อที่ให้ความรู้เรื่องเพศในด้านต่างๆ เพื่อศึกษาทำความเข้าใจเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 77.1 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 12.8 และกลุ่มตัวอย่างไม่รับรู้จากแหล่งใด คิดเป็นร้อยละ 10.1 ตามลำดับ

ตาราง 38 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

อ่านหนังสือหรือสื่อ ที่ให้ความรู้เรื่องเพศ เพื่อศึกษาทำความเข้าใจเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	200	50.35
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	33	8.31
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	73	18.35
รวม	306	77.1

ตาราง 38 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 37 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 50.35 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 18.35 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนัง) และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 8.31 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เกสัชกร กล่องยา และแฟน) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...หนูเคยสอบถามพ่อแม่ว่า หากไม่ให้ประจำเดือนมาต้องทำอย่างไร แม่หนูบอกว่าหากเราไปห้ามประจำเดือนมา เดี่ยวเดือนหน้าประจำเดือนก็จะมาไม่ปกติ เมื่อครั้งที่ 1 ไม่ปกติ ครั้งที่ 2 ก็จะตามมาทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพได้ แม่ก็จะอธิบายว่าต้องทำอย่างไรไม่ให้ประจำเดือนมา...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...น่าจะบอกว่าประจำเดือนมาก็จะไปหาหนังสืออ่าน ว่าต้องทำอะไร ข้อมูลส่วนใหญ่ได้มาจากการอ่าน เพราะตอนนั้นอินเทอร์เน็ตยังเข้าถึงได้ยาก เลยไปหาอ่านจากหนังสือ และข้อมูลมาจากโรงเรียน วิชาสุขศึกษา...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่ให้ไปเปิดหนังสืออ่าน แนะนำให้ใช้สื่อ หนังสือ บางครั้งก็เปิดศึกษาตัวเอง...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 39 การรับรู้เรื่อง รั้ววิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้ (N=397)

รั้ววิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	61	15.4
รับรู้จากแหล่งอื่น	271	68.2
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	65	16.4
รวม	397	100

ตาราง 39 ร้อยละของการรับรู้วิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 68.2 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างไม่รับรู้จากแหล่งใด คิดเป็นร้อยละ 16.4 และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 15.4 ตามลำดับ

ตาราง 40 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

รั้ววิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่น ๆ		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	165	41.55
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	35	8.80
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	71	17.85
รวม	271	68.2

ตาราง 40 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 39 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 41.55 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 17.85 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนังสือ) และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 8.80 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เภสัชกร กล่องยา และแฟน) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...เราจะพยายามควบคุมอารมณ์ของตัวเองให้ได้ และจะพยายามสอนว่าสิ่งไหนที่ไม่ดี ห้ามเข้าหรือห้ามปฏิบัติ...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 41 การรับรู้เรื่อง การปฏิเสธเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยกับวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ (N=397)

การปฏิเสธเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยกับวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	147	37.0
รับรู้จากแหล่งอื่น	204	51.4
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	46	11.6
รวม	397	100

ตาราง 41 ร้อยละของการปฏิเสธเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยกับวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 51.4 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 37.0 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 11.6 ตามลำดับ

ตาราง 42 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

การปฏิเสธเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยกับวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่น ๆ ได้แก่		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	148	37.27
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	20	5.03
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	36	9.10
รวม	204	51.4

ตาราง 42 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 41 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 37.27 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากสื่อสารมวลชนคิดเป็นร้อยละ 9.10 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนังสือ) และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 5.03 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เกสเซอร์ กล่องยา และแฟน) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...พ่อกับแม่บอกว่าหากเพื่อนยื่นแก้วน้ำหรือน้ำอะไรจากแก้วเพื่อนไม่ให้กิน กลัวโดนเพื่อน มอมยา โดนวางยา...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่สอนการปฏิเสธกับบุคคลแปลกหน้าไม่ให้ไปไหนด้วยกัน เมื่อออกไปไหนก็ต้องไปกับเพื่อน ห้ามไปคนเดียว...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมก็จะมีคนที่เราคุยด้วยเขาอยากที่ขอเราอนค้ำคืนด้วยและอยากมีอะไรกับเรา แต่เราก็ปฏิเสธเขาไป...”

ตาราง 43 การรับรู้เรื่องสามารถขอความช่วยเหลือผู้อื่นได้ เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ (N=397)

การขอความช่วยเหลือผู้อื่น เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	147	37.0
รับรู้จากแหล่งอื่น	207	52.1
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	43	10.8
รวม	397	100

ตาราง 43 ร้อยละของความสามารถขอความช่วยเหลือผู้อื่นได้ เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 52.2 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 37.0 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด คิดเป็นร้อยละ 10.8 ตามลำดับ

ตาราง 44 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

การขอความช่วยเหลือผู้อื่น เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่น ๆ ได้แก่		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	143	36.0
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	30	7.55
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	36	8.55
รวม	207	51.1

ตาราง 44 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 43 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 8.55 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนังสือ) และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 7.55 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เกษัชกร กล่องยา และแฟน) ตามลำดับ

คุมกำเนิด ก็จะมีการฉีดยาคุม การกินยาคุม การใส่ห่วง เรื่องของการคุมกำเนิดทางพ่อแม่จะสอน โดยผู้เป็นแม่จะให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และประกอบกับการรับรู้จากการอบรมก่อนแต่งงาน จากคณะกรรมการมัสยิดจังหวัดปัตตานีจัดอบรม ที่ทำให้วัยรุ่นกลุ่มนี้มีความรู้และทักษะต่างๆเกี่ยวกับเพศมากกว่าวัยรุ่นที่ยังไม่แต่งงานเพราะ การอบรมก่อนแต่งงานจะสอนเรื่องการวางตัว การมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้องและปลอดภัย รวมทั้งการป้องกันการตั้งครรภ์และการใช้ถุงยางอนามัย และบุคคลในครอบครัวสอนผ่านการพูดคุยกันในครอบครัวให้วัยรุ่นได้ยิน แต่จะไม่พูดกับวัยรุ่นตรงๆ และพ่อแม่ผู้ปกครองบางท่านแนะนำ ให้วัยรุ่นศึกษาข้อมูลด้วยตัวเองเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น ส่วนการป้องกันตัว และการขอความช่วยเหลือจากสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมกับเรื่องเพศ พ่อแม่ผู้ปกครองแนะนำให้พกปากกา ซ้อม คัตเตอร์ กรรไกร ตัดตัวไว้เพื่อเป็นอาวุธในการป้องกันตัว และห้ามรับประทานอาหาร และเครื่องดื่มจากบุคคลแปลกหน้าหรือแก้วน้ำของตนที่ตั้งทิ้งไว้ เพื่อป้องกันการวางยาที่ไม่พึงประสงค์ ส่วนพ่อแม่ของวัยรุ่นที่ไม่เคยสอน และพูดคุยทักษะส่วนตัว ในการดูแลสุขภาพทางเพศด้านนี้ ซึ่งวัยรุ่นให้ข้อมูลว่าจะศึกษามาจากอินเทอร์เน็ต หนังสือ ละคร ภาพยนตร์ โฆษณา ถามผู้รู้ที่มีประสบการณ์ และส่วนใหญ่มีทักษะทางด้านนี้เพราะจากการไปโรงเรียน ซึ่งเป็นคุณครูที่สอนในรายวิชาเพศศึกษาหรือสุขศึกษา สอนเรื่องเพศสัมพันธ์ การป้องกันการตั้งครรภ์ วิธีการคุมกำเนิด การใช้ถุงยางอนามัย ทำให้ได้พื้นฐานความรู้จากการเรียน ทำให้วัยรุ่นบางคนที่ไม่ได้ศึกษาข้อมูลจากพ่อแม่ ไม่รับทราบถึงทักษะในการดูแลที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ว่าจะต้องทำอะไรเมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ดังกล่าว อีกทั้งการสอนทักษะดังกล่าวเป็นสิ่งต้องห้าม สำหรับศาสนาอิสลาม อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวพบว่าวัยรุ่นบางรายตั้งท้องขณะเรียน และผ่านการทำแท้งโดยที่พ่อแม่ไม่ทราบ ซึ่งทำแท้งโดยการใช้ยาสอด จากการหาข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตแล้วทำแท้งด้วยตัวเองที่บ้าน จากนั้นนำศพของเด็กไปประกอบพิธีและฝังศพซึ่งตัววัยรุ่นเอง

ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ตาราง 46 การรับรู้เรื่อง การเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมในวัยเรียน เช่น การเที่ยวสถานบันเทิงที่ยังไม่เหมาะสมกับวัย (N=397)

การเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม ในวัยเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	269	67.8
รับรู้จากแหล่งอื่น	103	25.9
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	25	6.3
รวม	397	100

ตาราง 46 ร้อยละของการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมในวัยเรียน เช่น การเที่ยวสถานบันเทิงที่ยังไม่เหมาะสมกับวัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 67.8 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากแหล่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 25.9 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด คิดเป็นร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...แม่บอกว่าถ้าหากเที่ยวที่มีผู้หญิงหมดจะตกเดือนให้ดูแลตัวเองให้ดีๆ อันตรายเยอะด้านนอก...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อกับแม่ให้อยู่ในกฎระเบียบ เมื่อไปเที่ยวก็ต้องกลับในเวลาที่กำหนด ห้ามกลับดึก หากนอนค้างที่บ้านคนอื่นก็ให้แจ้งด้วย...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่บอกว่าเมื่อไปเที่ยวก็ต้องกลับในเวลาที่กำหนด ห้ามกลับดึก หากนอนค้างที่บ้านคนอื่นก็ให้แจ้งด้วย...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นจะบอกแม่เรื่องไปเที่ยวกลางคืน ก็จะบอกแม่ตรงๆว่าไปเที่ยว ไปกินเหล้ากับเพื่อน แม่เป็นไทยพุทธ พ่อเป็นอิสลาม แม่ก็จะบอกว่าอย่าเมามาก ไปกับใคร ตอนกลับบ้านก็จะโทรบอกแม่ว่าเที่ยวเสร็จแล้วกำลังจะกลับบ้าน แต่ส่วนพ่อจะไม่รับรู้ เพราะพ่อไม่ชอบแบบนี้ คือเมื่อจะไปเที่ยวแบบนี้ก็จะบอกแม่ แม่ก็จะเข้าใจ แต่ให้เราดูแลตัวเองดีๆ...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่จะให้รายงานแม่ตลอดว่าอยู่ที่ไหน ทำอะไร และหากไปนอนบ้านเพื่อนก็ต้องขอก่อน ไม่ใช่อยู่ดีๆจะไปนอน ก็ไม่ได้...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 47 การรับรู้เรื่อง สื่อและเทคโนโลยีทำให้วัยรุ่นสามารถติดต่อสื่อสารและนัดเจอกันง่ายขึ้น และเสี่ยงต่ออันตรายต่างๆที่ไม่พึงประสงค์ตามมา (N=397)

สื่อและเทคโนโลยี ทำให้ติดต่อสื่อสารและนัดเจอกันง่ายขึ้น และเสี่ยงต่ออันตรายต่างๆที่ไม่พึงประสงค์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	203	51.1
รับรู้จากแหล่งอื่น	172	43.4
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	22	5.5
รวม	397	100

ตาราง 47 ร้อยละของสื่อและเทคโนโลยีทำให้วัยรุ่นสามารถติดต่อสื่อสารและนัดเจอกันง่ายขึ้น และเสี่ยงต่ออันตรายต่างๆที่ไม่พึงประสงค์ตามมา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 51.1 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากแหล่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 43.4 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด คิดเป็นร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...แม่บอกว่าเวลาเล่นโซเชียลชีวิทก็จะบอกให้ลูกพักสายตบ้างอย่าเล่นหรือดูโทรศัพท์นาน...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่จะหวังใช้โซเชียลชีวิทว่าเดี๋ยวจะโดนล่อลวงไปทำไม่ดี การเปิดกล้องคุยกัน เปิดให้เห็นแล้ว เขาจะไปเบ๊กเมเราได้ แม่ก็บอกอย่าโพสต์โซเชียลชีวิทเยอะนะ เดียวเขาจะเอาภาพเราไปทำแบบไม่ดี อันตรายได้...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 48 การรับรู้เรื่องเพศของคนเรามากแสดงออกตามค่านิยม ทศนคติ ความเชื่อทางศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม เป็นต้น (N=397)

เรื่องเพศกับการแสดงออกตามค่านิยม ทศนคติ ความเชื่อทางศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	165	41.6
รับรู้จากแหล่งอื่น	182	45.8
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	50	12.6
รวม	397	100

ตาราง 48 ร้อยละของเรื่องเพศของคนเรามากแสดงออกตามค่านิยม ทศนคติ ความเชื่อทางศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม เป็นต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากแหล่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 41.6 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด คิดเป็นร้อยละ 12.6 ตามลำดับ

ตาราง 49 ประเด็นการรับรู้จากแหล่งอื่น

เรื่องเพศกับการแสดงออกตามค่านิยม ทศนคติ ความเชื่อทางศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากแหล่งอื่น ๆ ได้แก่		
- รับรู้จากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน	129	32.49
- รับรู้จากปัจเจกบุคคล	16	4.0
- รับรู้จากสื่อสารมวลชน	37	9.31
รวม	182	45.8

ตาราง 49 สำหรับรายละเอียดในการรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ จากตาราง 48 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากโรงเรียน/ ครู/ แบบเรียน ในสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 32.49 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 9.31 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากอินเทอร์เน็ต/ สื่อสังคมออนไลน์/ ละครและหนังสือ) และกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จาก

ปัจเจกบุคคลคิดเป็นร้อยละ 4.0 (โดยประกอบด้วยรับรู้จากการอบรม เพื่อน หมอ พยาบาล เกสัชกร กล่องยา และแฟน) ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...มุสลิมจะไม่อนุญาตให้เปิดเผยเรื่องบนเตียงกับใคร...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...เนื่องด้วยวัฒนธรรมของมุสลิมที่ห้ามไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นบอกว่าหากผู้ใหญ่ในชุมชนจับได้ว่าเป็นแฟนกันก็จะจับให้แต่งงานตามประเพณี...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่แนะนำวิธีการรักษาจี้แร่ให้ชาวสะอาดคือ หากไปเห็นไก่ที่ออกไข่จากกัน แต่ไข่ที่ออกมาเปลือกจะต้องนิ่มเพราะบางตัวไม่นิ่มมันจะเป็นเมือกอยู่ให้เอาไปทาที่รักแร้ รักแร้จะขาว และมีอีกวิธีคือเมื่ออาบน้ำเสร็จให้เอาหลังมือไปถูกับรักแร้ รักแร้จะขาว...”

(เอส, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 50 การรับรู้เรื่อง ต้องเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคมและการอยู่ร่วมกันในสังคม (N=397)

เรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคมและการอยู่ร่วมกันในสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	209	52.6
รับรู้จากแหล่งอื่น	159	40.1
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	29	7.3
รวม	397	100

ตาราง 50 ร้อยละของการต้องเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคมและการอยู่ร่วมกันใน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากที่สุดรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างรับรู้แหล่งอื่น จาก คิดเป็นร้อยละ 40.1 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด คิดเป็นร้อยละ 7.30 ตามลำดับ

โดยข้อมูลที่สอดคล้องกับผลการศึกษาจากผลการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

“...เราเรียนรู้จากการใช้ชีวิต พ่อแม่ไม่ได้สอน เรียนรู้จากการใช้ชีวิตว่าป้องกันอย่างไร...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่พูดถึงการอยู่ในสังคมเพื่อน ควรที่จะปรับตัวเข้าหากัน และคบเพื่อนที่ดี ซึ่งบริเวณ
แถวบ้าน จะมีเด็กที่ติดน้ำกระท่อม พ่อแม่ก็จะบอกว่าอย่าไปยุ่งกับเด็กแบบนั้น...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่บอกว่าอยู่ในสังคมต้องไม่มีใครมาพูดว่าลูกไม่ดีแบบนั้นแบบนี้ เลือกคบเพื่อนที่ดี ไม่ให้
ผิดหลักศาสนา...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

ตาราง 51 การรับรู้เรื่องเพศด้านสังคมและวัฒนธรรม (N=397)

ด้านสังคมและวัฒนธรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	252	63.5
รับรู้จากแหล่งอื่นๆ	105	26.4
ไม่รับรู้จากแหล่งใด	40	10.1
รวม	397	100

ตาราง 51 ร้อยละของการรับรู้เรื่องเพศด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 63.5 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 26.4 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 10.1 ตามลำดับ

ข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพ จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้านสังคมและวัฒนธรรม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองของวัยรุ่นผู้หญิงกล่าวว่า เป็นห่วงเรื่องการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่อันตรายและเป็นภัยใกล้ตัว อาจโดนล่อลวงให้ระวางการคุยเปิดกล้องโทรศัพท์ การลงรูปภาพในสื่อสังคมออนไลน์ต้องลงรูปภาพที่เหมาะสม และให้คำแนะนำสำหรับเพื่อนผู้ชายที่ทักทายทางช่องทางแชทเพื่อจีบวัยรุ่น ซึ่งได้ยินมาจากเพื่อนว่า แฟนเป็นอย่างไร และเมื่อ นำเรื่องดังกล่าวปรึกษาผู้เป็นแม่จึงแนะนำว่าพูดคุยได้ แต่ก็จะต้องตระหนักว่าเป็นเรื่องที่ไม่ดีมีประโยชน์พยายามให้เห็นข้อเสียและให้ตั้งใจเรียน แต่ก็จะมีวัยรุ่นบางครอบครัวที่ไม่ได้กล่าวถึงสื่อสังคมออนไลน์เนื่องจากพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ แต่จะได้ยินจากเพื่อนบ้างว่าสิ่งนั้นคืออะไร รวมทั้งการสร้างข้อตกลงและออกกฎระเบียบสำหรับการเที่ยวกลางคืน ที่จะต้องบอกให้ผู้ปกครองทราบว่าจะไปที่ไหน ทำอะไรและกลับบ้านกี่โมง วัยรุ่นส่วนใหญ่เที่ยวกลางคืน โดยการนั่งร้านอาหารทั่วไป ร้านอาหารน้ำชา เทียวงานประเพณีต่างๆ และไปบ้านเพื่อน แต่วัยรุ่นบางรายเข้าสถานบันเทิง โดยที่ผู้ปกครองรับทราบและอนุญาตให้เข้าสถานบันเทิง สามารถดื่มเหล้ากับเพื่อนๆได้ แต่จะต้องประมาณตนไม่ให้เมา และต้องระวังตัวและดูแลตัวเองให้ดี แต่ก็จะมีบางส่วนของพ่อแม่ผู้ปกครองบอกว่าการเที่ยวกลางคืนในรูปแบบของสถานบันเทิงนั้นไม่เหมาะสม รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองแนะนำการปรับตัวในการอยู่ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนและสังคม จะต้องประพฤติดี เป็นคนดีของสังคม เลือกคบเพื่อนที่ดี มีพฤติกรรมที่ดี และวัยรุ่นบางส่วนให้ข้อมูลว่าเรียนรู้จากการอยู่ในสังคม ยังพบอีกว่า มีความเชื่อว่าการมีบุตรเยอะยิ่งดี ทำให้การทำสิ่งใดประสบความสำเร็จในชีวิต และเชื่อว่าเมื่อเห็นไก่ที่ไข่ออกจากไก่

และต้องเป็นไขที่นํามีเมือกของไก่ติดอยู่ ให้นำมาทาที่รักแร้ทิ้งไว้ จากนั้นล้างออกด้วยน้ำเปล่า จะทำให้รักแร้ขาวสะอาดและไม่มีการอักเสบ

การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว แยกเป็นรายชื่อและรายด้าน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาดังตาราง

ตารางที่ 52 การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว (N=397)

การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว	ระดับการสื่อสาร		
	สื่อสารบ่อยครั้ง (ร้อยละ)	สื่อสารบางครั้ง (ร้อยละ)	ไม่เคยสื่อสาร (ร้อยละ)
1. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการวางตัวให้เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตนเอง เช่น การแต่งกาย การพูดจา เป็นต้น	204 (51.40)	169 (42.60)	24 (6.00)
2. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น (หน้าอกขยาย ขนที่ขึ้นตามที่ต่างๆบนร่างกาย เสียงแตก กลิ่นตัว ประจำเดือน ฝันเปียก การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศ)	242 (61.00)	99 (24.90)	56 (14.10)
3. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการดูแลตัวเองเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น เช่น การจัดการความต้องการทางเพศ การรักษาความสะอาดของร่างกาย เป็นต้น	209 (52.60)	129 (32.50)	59 (14.90)
4. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องวิธีดูแลรักษาทำความสะอาดอวัยวะเพศ	209 (52.60)	106 (26.70)	82 (20.70)
5. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการเกิดการปฏิสนธิและการตั้งครรภ์	171 (43.10)	39 (9.80)	187 (47.10)
6. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องวิธีการคุมกำเนิด (ยาเม็ดคุมกำเนิด ยาฉีด ถุงยางอนามัย)	118 (29.70)	34 (8.60)	245 (61.70)
7. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องวิธีการป้องกันโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ	116 (29.20)	36 (9.10)	245 (61.70)
8. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษากฎหมายและถ้ามีการตั้งครรภ์จะหาทางออกอย่างไร	84 (21.20)	45 (11.30)	268 (67.50)
9. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการวางตัวกับคู่อุปถัมภ์หรือมีคู่อุปถัมภ์อยู่แล้ว	168 (42.30)	91 (22.90)	138 (34.80)

ตารางที่ 52 การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว (N=397) (ต่อ)

การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว	ระดับการสื่อสาร		
	การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว		
	สื่อสารบ่อยครั้ง (ร้อยละ)	สื่อสารบางครั้ง (ร้อยละ)	ไม่เคยสื่อสาร (ร้อยละ)
10. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่รัก	209 (52.60)	113 (28.50)	75 (18.90)
11. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการเลือกคู่ครองที่เหมาะสม	195 (49.10)	134 (33.80)	68 (17.10)
12. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องร่างกายของเรา เรื่องระบบสืบพันธุ์ชาย/หญิง	160 (40.30)	52 (13.10)	185 (46.60)
13. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างเพศเดียวกัน (ชายรักชาย หญิงรักหญิง)	150 (37.80)	48 (12.10)	199 (50.10)
14. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการมีแฟนหรือการไม่มีแฟน	198 (49.90)	117 (29.50)	82 (20.70)
15. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องความรักและความผิดหวัง	192 (48.40)	94 (23.70)	111 (28.00)
16. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องวัยที่เหมาะสมจะมีเพศสัมพันธ์ที่เหมาะสมและปลอดภัย	170 (42.80)	76 (19.10)	151 (38.0)
17. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องหนังสือหรือสื่อเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ไม่ใช่สื่อลามก	137 (34.50)	52 (13.10)	208 (52.40)
18. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องภาพโป๊ สื่อโป๊ (หนัง/วิดีโอ/อินเทอร์เน็ต/หนังสือ/นิตยสาร/การ์ตูน)	120 (30.20)	29 (7.30)	248 (62.50)
19. ผู้ปกครองได้พูดคุยแนะนำ การระมัดระวังต่อการรับรู้เรื่องเพศกับสิ่งที่มากับสื่อออนไลน์	186 (46.90)	77 (19.40)	134 (33.70)
20. ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องทักษะชีวิตที่ใช้ในการเอาตัวรอดจากสถานการณ์ไม่พึงปรารถนาต่างๆ เช่น การปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรัก การหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์เสี่ยงต่อการถูกคุกคามทางเพศ	162 (40.80)	133 (33.50)	102 (25.70)

ตาราง 52 เมื่อแยกรายชื่อของร้อยละ ของการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวในครอบครัวมุสลิมที่มีการสื่อสารบ่อยหรือประจำ โดยแยกรายชื่อ พบว่า เรื่องที่วัยรุ่นสื่อสารกับผู้ปกครองมาก

ที่สุดคือ เรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น (หน้าอกขยาย ขนที่ขึ้นตามที่ต่างๆบนร่างกาย เสียงแตก กลืนตัว ประจำเดือน ผื่นเปื่อยก การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศ)คิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมาคือตัวอย่างที่สื่อสารเรื่องการดูแลตัวเองเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น เช่น การจัดการความต้องการทางเพศ การรักษาความสะอาดของร่างกาย เป็นต้น เรื่องวิธีดูแลรักษาทำความสะอาดอวัยวะเพศ และเรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่รักที่มีการสื่อสารเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 52.6 และกลุ่มตัวอย่างที่สื่อสารเรื่องกฎหมายและถ้ามีการตั้งครม.จะหาทางออกอย่างไรน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 21.2

เมื่อแยกรายชื่อของร้อยละการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิม ที่มีการสื่อสารในครอบครัวมีการสื่อสารบางครั้ง พบว่า เรื่องที่วัยรุ่นสื่อสารกับผู้ปกครองมากที่สุดคือ เรื่องการวางตัวให้เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตัวเอง เช่น การแต่งกาย การพูดจา เป็นต้น จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาเรื่องการเลือกคู่ครองที่เหมาะสม จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และสำหรับเรื่องทีน้อยที่สุดเรื่องสื่อลามกไม่เหมาะสม (หนัง/วิดีโอ/อินเทอร์เน็ต/หนังสือ/นิตยสาร/การ์ตูน) จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เมื่อแยกรายชื่อของร้อยละของการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว ที่มีการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวที่ระดับการสื่อสารบางครั้ง พบว่า เรื่องที่วัยรุ่นสื่อสารกับผู้ปกครองสูงสุดคือ เรื่องกฎหมายและถ้ามีการตั้งครม.จะหาทางออกอย่างไร จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาเรื่องสื่อลามกไม่เหมาะสม (หนัง/วีซีดี/อินเทอร์เน็ต/หนังสือ/นิตยสาร/การ์ตูน) จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และสำหรับเรื่องที่มีการสื่อสารน้อยที่สุด คือ เรื่องการวางตัวให้เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตัวเอง เช่น การแต่งกาย การพูดจา เป็นต้น จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตาราง 53 ระดับการสื่อสารเรื่องเพศ (N=397)

การสื่อสาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวระดับต่ำ	151	38.0
การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวระดับปานกลาง	190	47.9
การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวระดับสูง	56	14.1
รวม	397	100

ตาราง 53 ร้อยละของการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัว โดยแยกคะแนนเป็น 3 กลุ่ม คือ การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับผู้ปกครองในระดับต่ำ ปานกลางและสูง ซึ่งพบว่า การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัว มากที่สุดอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมาในระดับกลาง จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.9 และระดับสูงจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 ตามลำดับ

โดยข้อมูลจากการการสัมภาษณ์ของวัยรุ่นเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิม
มีดังนี้

ความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่น

“...วัยรุ่นเข้าใจว่าเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศ เรื่อง ชาย หญิง เป็นการเปิดอกคุยกันมากกว่าการ
สอนพื้นที่ๆ จะมองถึงเรื่องการมีอะไรกัน...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นบอกว่าเป็นการเปิดอกคุยกันระหว่างคนที่มีความรู้กับคนที่ไม่มีความรู้ในเรื่องเพศ...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราคิดว่าเป็นเรื่องการแต่งงาน ตามขนบธรรมเนียมประเพณี แต่ด้วยความที่เป็นสากลเข้ามาและ
เด็กก็โตขึ้น เรื่องเพศสัมพันธ์ก็ไม่ใช่เรื่องน่าอายสำหรับเด็ก ทำให้เด็กมีอะไรกันแล้วค่อยแต่งงาน แต่
ตามหลักมุสลิมนั้นไม่ได้เพราะจะถือเป็นเรื่องที่น่าอาย...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมเข้าใจว่าเป็นเรื่องความเท่าเทียมกันทางเพศ ไม่มีการแบ่งระดับของเพศ เป็นการอยู่ร่วมกัน...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมว่าเรื่องอารมณ์ ความอยากมีอะไร...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างความเข้าใจ เกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นมีความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นว่า เป็นกระบวนการ พูดคุยระหว่างคน 2 คนขึ้นไปที่มีเพศเดียวกันและเพศตรงข้ามกันในการสื่อสารเรื่องเพศ โดยผ่านการ แลกเปลี่ยนคำพูด ตัวอักษร สัญลักษณ์ หรือข่าวสารระหว่างกัน และเป็นการแสดงออกจากแวตาสีหน้า และท่าทางที่สื่อสารระหว่างกันทั้งบุคคลที่มีความรู้และไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งพูดถึง การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศชาย เพศหญิง อารมณ์ ความรู้สึก การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ความเท่าเทียมทางเพศไม่มีการแบ่งแยกเพศ การแต่งตัว และการอยู่ร่วมกันบนความหลากหลาย ทางเพศ แต่สำหรับบางส่วนมีความเข้าใจว่า เป็นเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์การแต่งงาน ตามขนบธรรมเนียมประเพณี แต่ด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและในสังคมที่เด็กมีพัฒนาการ เติบโตอย่างรวดเร็ว ซึ่งวัยรุ่นคิดว่าเรื่องเพศสัมพันธ์ก็ไม่ใช่เรื่องที่น่าอายสำหรับเด็ก ซึ่งทำให้เด็ก มีเพศสัมพันธ์ก่อนที่จะแต่งงาน แต่ไม่ได้หมายความว่าผู้หญิงและผู้ชาย จะสามารถมีเพศสัมพันธ์กันได้ ตามความพอใจ ซึ่งจะต้องอยู่บนพื้นฐานความถูกต้อง

วิถีความเป็นมุสลิมกับเรื่องเพศ

“...เราว่าเป็นเรื่องเพศมุสลิมไม่ออกมาเปิดเผยในที่สาธารณะสักเท่าไร จะน้อยมาก...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นบอกว่ามันไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะมุสลิมตามหลักศาสนาเขาก็สอนอย่างถูกต้อง สอนว่าเพศเป็นอย่างไร ผู้หญิงกับผู้ชายแต่งตัวอย่างไร วางตัวอย่างไร เมื่ออยู่กับเพศตรงข้ามทำอะไรได้บ้าง ไม่ได้บ้าง หากเป็นสามีภรรยา เมื่อเราอยู่คนเดียวควรแต่งตัวอย่างไรในการออกไปเจอสังคม...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมว่าเป็นการเปิดอกคุยกันมากกว่าการสอนพื้นที่ เด็ก 3 จังหวัดไม่ค่อยเข้าใจเรื่องเพศเท่าไร แต่จะมองถึงเรื่องการเมืองอะไรกัน เด็กยังไม่เข้าใจ ซึ่งเรื่องเพศว่าเป็นเรื่องสากล เป็นเรื่องที่ต้องยอมรับกันได้ ไม่ใช่จะอนุญาตให้ผู้หญิงหรือผู้ชายทำอะไรกันก็ได้ แต่ก็ต้องอยู่บนพื้นฐานและบริบทของพื้นที่...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นกล่าวว่ามุสลิมมีการสอนตั้งแต่เด็กๆแล้วเกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับมุสลิม...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...น้องว่าเป็นเพราะสังคมที่ได้อยู่นะคะ คือวัยรุ่นผู้หญิงกับวัยรุ่นผู้ชายคลุกคลีกันมากนักร ต่างคนต่างอยู่ ในการเรียนก็จะแยกกันคะ ผู้ชายอาจจะเจอได้บางครั้ง เจอกับผู้ชายเหมือนมีกำแพงกั้นกลางว่าอย่าไปใกล้ชิดกับผู้ชาย ว่าหนูทำตัวอย่างไรถึงจะเหมาะสมในสายตาคนรอบข้าง ไม่อ้อร้อจนเกินไป...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมว่าตามหลักมุสลิม หากพูดถึงเรื่องนี้เป็นการแบ่งแยกกันก็ได้เพราะ เพศชายส่วนใหญ่จะให้เกิดเกียรติกับเพศหญิง การที่ผู้ชายมองผู้หญิงเป็นสิ่งที่ไม่ดี เป็นเรื่องต้องห้ามของศาสนาอิสลาม หากมองผู้หญิงและทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีก็จะผิด ต้องไม่ละเมิดสิทธิซึ่งกันและกัน ให้เกียรติกัน...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราว่าเรื่องเพศของมุสลิมไม่ได้เลย ห้ามอยู่ด้วยกัน หากอยู่ด้วยกันต้องนิกะฮ์ก่อน (แต่งงาน) จะมีขอบเขตของมุสลิม...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างวิถีความเป็นมุสลิมกับเรื่องเพศ ผลการศึกษาพบว่า วิถีความเป็นมุสลิมกับเรื่องเพศวัยรุ่น ให้ความสำคัญกับเรื่องเพศ เป็นเรื่องละเอียดอ่อนและเป็นเรื่องที่ไม่สามารถเปิดเผยในที่สาธารณะได้ อีกทั้งมีขอบเขตและข้อจำกัดในการดำเนินชีวิต ซึ่งตามหลักศาสนาการสอนเรื่องเพศในมุสลิม ต้องอยู่บนพื้นฐานตามหลักคำสอนของศาสนาอิสลามอย่างเคร่งครัด มุสลิมมีการสอนเรื่องเพศตั้งแต่เด็กๆแล้วเกี่ยวกับเรื่องเพศ พ่อแม่จะสอนและปลูกฝังตั้งแต่

เด็ก ๆ ทั้งการวางตัวกับเพศเดียวกันและต่างเพศเป็นอย่างไร การแต่งตัวของมุสลิมผู้หญิงจะต้องคลุมผ้าฮิญาบ และการแต่งกายจะต้องแต่งตัวมิดชิดทั้งผู้หญิงและผู้ชาย รวมทั้งการแตะเนื้อต้องตัวก็ไม่สามารถแตะเนื้อต้องตัวได้ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง ซึ่งวัยรุ่นผู้หญิงและผู้ชายจะต่างคนต่างอยู่ในกลุ่มของเพื่อนที่มีเพศเดียวกัน เมื่อเจอกับผู้ชายจะสร้างเกราะป้องกันสำหรับตัวเองว่า อย่าไปใกล้ชิดกับผู้ชาย ทำให้ไม่รู้จะวางตัวอย่างไรถึงจะเหมาะสมในสายตาคนรอบข้าง เพราะบุคคลที่ไม่ใช่คนที่เราแต่งงานด้วยไม่สามารถอยู่ด้วยกันในระยะใกล้กันได้ เพราะจะผิดหลักศาสนาอิสลาม แต่หากมีจุดมุ่งหมายด้านการเรียนหรือกิจกรรมต่างๆ สามารถอยู่ด้วยกันหลายคนในที่โล่ง ไม่เป็นมุฮัมบิลัยฮ์ในสายตาผู้คนนั้นได้ ซึ่งโดยเฉพาะเรื่องการอยู่ด้วยกัน ระหว่างผู้หญิงและผู้ชายที่มีข้อจำกัด ในการอยู่ด้วยกันมากที่สุด และการมีเพศสัมพันธ์ของอิสลามจะต้องผ่านการแต่งงานถึงจะมีเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งจะมีแค่ส่วนน้อยที่มีเพศสัมพันธ์กันก่อนที่จะแต่งงานกัน และยังให้ความเห็นว่าความกล้าแสดงออกต่อเพศตรงข้ามของเด็กมีเพิ่มมากขึ้นจากอดีต ความเขินอายมีน้อยลง รวมทั้งเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเข้าถึงง่ายทำให้วิถีความเป็นมุสลิมเริ่มเปลี่ยนไป ทำให้เด็กแสดงกิริยาท่าทาง อากา ร สีหน้า แววตาที่ต่างกับในอดีต ที่ต้องเรียบร้อยและมีความเขินอายกับการมองเพศตรงข้าม

การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิม

“...หนูว่าครอบครัวส่วนใหญ่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ เพราะคิดว่าลูกของตัวเองไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...เรามองว่าส่วนน้อยที่จะสอนเรื่องนี้ ไม่ค่อยได้พูดเรื่องแบบนี้...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมคิดว่าไม่ค่อยคุยกันในครอบครัว คูน้อยลง พ่อแม่ส่วนใหญ่จะทำงานมากกว่ากลับมาบ้านและสนใจลูก เนื่องจากเศรษฐกิจตกต่ำ หรือมีอะไรมากระทบทางด้านการเงินในครอบครัว...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมไม่ค่อยได้พูดคุยในครอบครัว เพราะพ่อแม่ทำงาน ส่วนตัวลูกก็เรียน คือพ่อแม่จะส่งไปเรียนที่โรงเรียนประจำตั้งแต่มัธยม ทำให้การพูดคุยน้อยลง...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราว่าปัจจุบันนี้ยังไม่ให้ความสำคัญเท่าไร เขาจะปล่อยเด็กมากกว่า พ่อแม่ไม่ให้ความสำคัญ ไม่ค่อยได้ปลูกฝังให้มีความรักกันจนสงวนตัว อย่างเช่นเด็กแว้น ที่ขี่รถมอเตอร์ไซค์ซ้อนท้ายกันตามท้องถนน...”

(พิบชั้น, สัมภาษณ์, 2562)

จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิม ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมได้ให้ความเห็นถึงการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิมว่า ส่วนใหญ่

ในครอบครัวยังไม่ได้ให้ความสำคัญในการพูดเรื่องเพศในครอบครัวเท่าที่ควร จะมีวัยรุ่นแค่บางครอบครัวเท่านั้นที่จะสอนและพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศและพ่อแม่มีความใกล้ชิด สนับสนุนกับลูกเปรียบดังเพื่อนในการพูดคุย และวัยรุ่นบางส่วนให้ความเห็นว่าการพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครองเป็นเรื่องที่ยาก ไม่กล้าพูด กลัว ต้องเรียนรู้จากที่อื่น และการสอนเรื่องเพศในครอบครัวมีการแสดงออกหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นน้อยมาก โดยที่วัยรุ่นให้เหตุผลเพิ่มเติมว่า พ่อแม่ผู้ปกครองคิดว่าการส่งบุตรหลานของตนไปเรียนที่โรงเรียน คุณครูคงจะสอนมาแล้วจากห้องเรียนและหนังสือเรียน จึงไม่ค่อยได้พูดคุยเรื่องเพศกับลูกเท่าไรและพ่อแม่ผู้ปกครอง ต้องออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อหาเลี้ยงชีพในครอบครัว ซึ่งต้องออกจากบ้านแต่เช้าและกลับมาถึงที่บ้านก็มืดค่ำแล้ว ทำให้วัยรุ่นเห็นความต่าง ระหว่างครอบครัวฝรั่งที่มีการสอนเรื่องเพศให้กับวัยรุ่นในครอบครัว แต่ถึงอย่างนั้นวัยรุ่นก็มองว่าการพูดคุยเรื่องเพศเป็นเรื่องที่สำคัญในการดำเนินชีวิต ทุกคนจะต้องนั่งคุยกันและเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างพ่อแม่และลูก

บุคคลที่สื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว

“...ผมส่วนใหญ่จะคุยกับแม่มากกว่าเพราะสนิทกับแม่ที่สุดในบ้าน หากรู้สึกผิดหวังหรือเสียใจก็จะพูดคุยกับแม่คนแรก...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราไม่เคยคุยกับพ่อแม่ เพราะเราไปโรงเรียน ที่โรงเรียนก็สอนมา พ่อแม่ไม่ต้องบอกเพราะส่งเราไปเรียนมาแล้ว ก็เลยไม่ค่อยถามเรื่องเพศเท่าไร คือเมื่อจบ ป.6 ก็ออกจากบ้านไปอยู่หอพักจนจบ ม.6 จบ ม.6 ก็เข้ามาหาลัย...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...หนูจะพูดคุยกับพ่อแม่ พี่สาว พี่ชาย น้าสะใภ้ และลูกพี่ลูกน้องที่เป็นผู้ใหญ่...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราจะคุยกับพี่สาว แต่เรื่องเพศจะคุยกับญาติพี่น้องวัยเดียวกันมากกว่า แต่หากเป็นเรื่องออกหักก็จะกลับไปคุยกับคนในครอบครัวอยู่ดี เพราะคิดว่าคนอื่นคงช่วยเราไม่ได้หรอก เขาจะให้กำลังใจเราทำให้ผ่านเหตุการณ์ไปได้...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

จากข้อมูลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างบุคคลที่สื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่จะพูดคุยเรื่องเพศด้วย บางครอบครัวคือ พ่อ แม่ พี่สาว พี่ชาย ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง น้า น้าสะใภ้ และลูกพี่ลูกน้อง ซึ่งบุคคลที่สื่อสารเรื่องเพศมากที่สุดจะสื่อสารกับผู้เป็นแม่มากกว่าให้เหตุผลว่ามีความสนิทสนมกับแม่ในการพูดคุยเรื่องเพศ ส่วนวัยรุ่นที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่จะปรึกษาหรือพูดคุยเรื่องเพศกับยาย และพี่น้องที่คอยให้คำแนะนำเรื่องต่างๆ และยังเป็นบุคคลในครอบครัวที่มีความไวใจการการพูดเรื่องเพศด้วย และบางคนให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้สื่อสารเรื่องเพศกับบุคคลในครอบครัวมากเท่าไร แต่ก็มีบางส่วนที่ไม่เคยพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่

การสื่อสารเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัวมุสลิม

“...แม่จะเตือนเรื่องการคบหาที่มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งเกินไป...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่พูดเกี่ยวกับสรีระการแต่งกาย การแต่งกายต้องเรียบร้อย ห้ามใส่กางเกงรัดรูป ห้ามใส่กางเกงขาเดฟและกางเกงขาสั้น...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...ยายกับแม่คุยเรื่องการอยู่ร่วมกันกับเพื่อน ครอบครัว และการอยู่ร่วมกันกับบุคคลภายนอก ครอบครัว การมีเพศสัมพันธ์ การป้องกันตัวเอง รวมถึงกิริยามารยาท...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่ผมห้ามการปฏิบัติตัวที่ไม่ดี...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น กับความหมายการพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ผลการศึกษาพบว่า สำหรับการสื่อสารเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครองนั้น เป็นปฏิกริยาในการแสดงออก และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และความรู้สึกระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ ผู้ปกครองในการพูดคุยกัน ที่มีความเกี่ยวข้องกับตัววัยรุ่นและผู้ปกครอง แต่ส่วนใหญ่จะตักเตือนอบรมสั่งสอนวัยรุ่นให้กระทำตัวได้เหมาะสมและถูกต้องตามที่พ่อแม่ผู้ปกครองต้องการ อาทิเช่น ความเป็นผู้หญิงและผู้ชาย การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย การแต่งตัวที่เหมาะสม อารมณ์ ความรู้สึก พฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ กิริยามารยาทของวัยรุ่น รวมทั้งการอยู่ร่วมกันของเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ และยังให้ความเห็นว่าการปฏิบัติตัวที่ไม่ดี โดยตั้งอยู่บนสังคม วัฒนธรรม ประเพณีและความถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม

การเข้าไปพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง

“...เราต้องคุยตรงไปเลยถ้าหากมีปัญหาหรืออยากรู้อะไรจากพ่อแม่ เขาจะได้ชี้แนะให้แก้ไขได้ถูกต้อง หากคุยกันอ้อมๆ เราอาจจะเข้าใจเป็นอย่างอื่น...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...เมื่อเราสงสัยอะไรควรถามตรงๆไปเลย...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...หนูว่าควรพูดตรงๆไปเลย ถึงแม้ว่าจะพูดอ้อมๆยังไง พ่อแม่ก็รู้เรื่องอยู่ดี พ่อแม่ก็ผ่านอะไรมามากมายกว่าเรา...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราต้องพูดตรงๆ หากมีอะไรก็จะปรึกษาพ่อแม่ไปเลย หากวัยรุ่นอยากแต่งงานก็ให้บอกพ่อแม่ไปเลย...”

(บัต, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราพูดเรื่องแบบนี้เมื่อมีปัญหา เมื่อเรารู้สึกไม่ดี ก็จะเล่าให้พ่อแม่ฟังว่าเกิดอะไรขึ้น ก็จะยกเหตุการณ์ให้ฟังว่า มีเพื่อนคนหนึ่งแต่สมมุติเป็นคนอื่น แต่เป็นเรื่องของเรา...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นกับวิธีการพูดคุยเรื่องเพศ กับพ่อแม่ผู้ปกครอง ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า ควรพูดเรื่องเพศตรงๆกับพ่อแม่ผู้ปกครอง อธิบายหรือเล่าเหตุการณ์และสิ่งที่อยากรู้และสงสัย เพื่อที่จะได้รับข้อมูลที่ตรงประเด็น และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงตามเป้าประสงค์ที่วัยรุ่นต้องการ บางคนเลือกที่จะพูดอ้อมๆ ไม่กล้าพูดตรงๆ แต่วัยรุ่นบางคนกล่าวว่าหากพูดคุยเรื่องเพศแบบอ้อมๆ ทำให้เกิดการเข้าใจผิดระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครอง และเกิดความคลาดเคลื่อนในข้อมูลและสิ่งที่วัยรุ่นจะต้องการสื่อถึงพ่อแม่ผู้ปกครองได้

รูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศ

“...ตัวเราเองหากมีเหตุการณ์หรือตัวเราเองไปเจอเหตุการณ์มาก่อน ซึ่งเราจะพูดตรงๆกับพ่อแม่เลย ยกตัวอย่างให้เราเห็นคือเรื่องการท้องก่อนแต่ง คือเรื่องแบบรอบๆบ้าน ละแวกบ้าน...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่จะเปรียบเทียบให้เห็นกับลูกคนอื่นในละแวกบ้าน...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...หนูกับยายจะพูดคุยกันตรงๆ ถามตรงๆว่าเคยมีอะไรกับผู้ชายแล้วหรือยัง หากจะมีก็ต้องใส่ถุงยาง...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...หนูจะพูดอ้อมก่อนถึงจะพูดตรงๆในสิ่งที่หนูอยากรู้ ก็จะพูดประมาณว่าหากเป็นเหตุการณ์แบบนี้กับแม่จะอย่างไร...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่จะชี้ให้เห็นว่า นี่เขาอยู่กับแฟนแล้วเขาก็ท้อง...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่ชี้ตัวอย่างให้เห็นว่าแบบนี้ไม่ดีห้ามทำ เปิดพื้นที่ให้คุย แต่ตัวเราเองไม่ค่อยถามพ่อแม่...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อกับแม่จะพูดตรงๆ แล้วก็ชี้ตัวอย่างให้เห็น คือ มีเพื่อนแถวบ้านมีอะไรกัน
พ่อแม่ก็ห้ามเลยว่าอย่าทำแบบนั้น...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่จะยกตัวอย่างให้ดู หากกระทำตัวแบบนี้จะเป็นอย่างไร ช่วงตอน ม.6 จะมีเพื่อนท้อง ซึ่งแม่ก็
เตือนอยู่เสมอว่าเป็นยังไง แล้วเห็นแล้วยังว่าผลเป็นอย่างไร คอยดูนะตอนท้องเกิดออกมาใครเลี้ยงอีก
ก็มีะ (แม่) ไหนจะหลาน ลูกแฟนลูกอีก เห็นไหมว่าผลจะตกอยู่ที่ใคร หากเรากระทำตัวแบบนี้
พ่อแม่จะเดือดร้อน เรียนหนังสือก็ไม่ได้เรียน...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราพูดตรงๆกับพ่อแม่ เขาก็จะชี้ตัวอย่างให้เห็น เรื่องของการมีแฟน การที่ด้วยกันระหว่างชายและ
หญิงนั้นไม่ดี...”

(พีบั้น, สัมภาษณ์, 2562)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น ถึงรูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศกับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นหลายคนกล่าวว่า การพูดคุยระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครอง ผู้ปกครองจะเป็น ผู้เปิดพื้นที่ในการสื่อสารก่อน ส่วนใหญ่มีรูปแบบการสื่อสารและการรับรู้จากการยกตัวอย่างเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ต่างๆ จากเด็กวัยรุ่นข้างบ้านที่อยู่ในอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน จะยกตัวอย่าง พฤติกรรมดังกล่าวที่ดีและไม่ดีให้ฟัง อาทิเช่น การมีเพศสัมพันธ์ การท้องก่อนแต่งของวัยรุ่นข้างบ้าน การแยกทางของวัยรุ่นหลังคลอดลูกแล้ว การแต่งกาย ยกตัวอย่างเช่น ใส่เสื้อผ้าที่ไม่เหมาะสม กับขนาดของร่างกายและเห็นสัดส่วนต่างๆของร่างกาย อีกทั้งชี้ให้เห็นถึงการมีแฟนและอยู่ด้วยกัน ระหว่างผู้ชายและผู้หญิงนั้นไม่ดี ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบวัยรุ่นให้เห็นตัวอย่างที่ดี หากกระทำตัว ดังกล่าวจะส่งผลอย่างไรกับตัวเราเอง และกับบุคคลใดบ้างหากกระทำตัวเช่นนั้น ต้องการจะเป็นคน แบบไหน ต้องการที่จะมีอนาคตอย่างไร รวมทั้งจะเกิดปัญหาต่างๆทั้งปัญหาด้านครอบครัว ด้านการ เรียน และการดำเนินชีวิต และวัยรุ่นบางส่วนประสบเหตุการณ์ด้วยตนเอง จึงซักถามผู้ปกครอง และพูดอ้อมๆโดยการพูดเรื่องของบุคคลที่ 3 อาทิเช่น ยกตัวอย่างจากเพื่อน ซึ่งจะไม่พูดตรงๆกับพ่อแม่ผู้ปกครอง แต่จะใช้วิธีการอ้างถึงบุคคลอื่น เพื่อให้ได้ความคิดเห็นของพ่อแม่ ผู้ปกครองเพื่อให้ได้มา ซึ่งคำตอบ นอกจากนี้มีวัยรุ่นส่วนน้อยที่จะสื่อสารพูดคุยตรงๆกับผู้ปกครอง

สื่อที่ใช้หรือช่องทางการสื่อสารกับผู้ปกครอง

“...การพูดคุยโดยตรงกับพ่อแม่ คือของก็จะอยู่บ้านกับพ่อแม่ และใช้โทรศัพท์แต่ไม่ค่อยได้โทรศัพท์
หากัน แต่จะไปคุยที่บ้าน...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...การใช้โทรศัพท์ พ่อแม่ไม่เล่นเฟซบุ๊ก...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ การวิดีโอคอลค่ะ...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...เมื่อก่อนพูดต่อหน้า เมื่อโลกโซเชียลเข้ามาก็จะพูดคุยทางโทรศัพท์ แชท ไลน์ เฟซบุ๊ก เมื่อดูหนัง และมีหนังบางตอนที่มีความเกี่ยวข้องกับเพศ ฉากเลิฟซีน แม่ก็จะสอนว่าอะไรดีหรือไม่ดี...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...โทรศัพท์ โทรคุยกัน เฟซบุ๊ก ไลน์ และข่าวจากโทรทัศน์เป็นข่าวอาชญากรรม...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...การโทรคุย วิดีโอคอลหากันในไลน์...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...โทรศัพท์ เฟซบุ๊ก คุยต่อหน้ากับพ่อแม่...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง สื่อที่ใช้หรือช่องทางการสื่อสารกับผู้ปกครอง ผลการศึกษาพบว่า ช่องทางการสื่อสารระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง เมื่อสถานการณ์โลกในสังคมปัจจุบันเปลี่ยนไปสื่อและช่องทางติดต่อระหว่างกันมีความหลากหลายมากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะพูดคุยกับพ่อแม่ผู้ปกครองโดยผ่านช่องทางจากสื่อสังคมออนไลน์ต่างๆ ทั้ง วิดีโอคอลทางเฟซบุ๊ก วิดีโอคอลทางไลน์ การโทรศัพท์คุยกัน นอกจากนี้ยังพบว่า โทรทัศน์เป็นช่องทางการสื่อสารระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองเช่นกัน คือ การดูหนังและละครที่มีฉากของหนังในบางช่วงบางตอนที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เช่น การจูบกัน ก็จะเกิดการพูดคุยถึงพฤติกรรมดังกล่าวที่เกิดขึ้น ณ ขณะนั้นว่าเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมอย่างไร และมีเพียงบางส่วนที่พูดคุยโดยตรง เมื่อพบหน้ากันระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครอง

ช่วงเวลาในการพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง

“...เราจะพูดช่วงหลังกินข้าวเย็น เพราะหลังกินข้าวเสร็จครอบครัวก็จะอยู่พร้อมหน้า...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราจะพูดกันช่วงค่ำช่วงกินข้าวและดูโทรทัศน์ ประมาณ 1 – 2 ทุ่ม...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...หนูจะคุยหลังกินข้าวตอนเย็นค่ะ หลังจากกินข้าวก็จะมานั่งดูทีวีด้วยกัน เขาก็จะถามว่าเจออะไรมาบ้าง เมื่อถึงตอนนั้นหนูก็จะเล่าให้ฟัง...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...ครอบครัวเราพูดช่วงตอนเย็น 1-2 ทุ่ม หรือก่อนนอน หากพูดตอนเช้า หากมีปัญหาเครียดๆก็จะทำให้เครียดทั้งวัน ควรที่จะพูดเรื่องดีๆช่วงเช้า...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมคุยส่วนใหญ่ช่วงกลางวัน เพราะอยู่พร้อมกัน ช่วงหลังกินข้าว...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...ครอบครัวเราจะพูดตอนเย็น เพราะกลับมาจากโรงเรียนมีอะไรก็จะเล่าให้ที่บ้านฟัง ซึ่งจะเล่าเหตุการณ์ให้ฟังที่เจอมาจากเพื่อน และเราก็จะเข้าเรื่องของตัวเอง...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

“...เรากับพ่อแม่จะคุยได้ทุกช่วงเวลา อยู่ที่จังหวัดที่จะพูด อยู่ที่เรื่องจะคุยว่าสำคัญขนาดไหน...”

(พิบชั้น, สัมภาษณ์, 2562)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการพูดคุยเรื่องเพศ ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม ได้ให้ความเห็นถึงช่วงเวลาที่การสื่อสารเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครองทุกคนให้ความคิดเห็นที่ตรงกันว่า ช่วงเวลาที่พูดคุยเรื่องเพศกับผู้ปกครอง เป็นช่วงเวลาตอนเย็นถึงค่ำ ตั้งแต่ 6 โมงเย็นจนถึง 3 ทุ่ม ส่วนใหญ่บอกว่าหลังกินอาหารเย็น รองลงมาหลังช่วงดูโทรทัศน์ร่วมกัน ในครอบครัวที่เหมาะสมจะพูดคุย ซึ่งเป็นช่วงที่ทุกคนอยู่พร้อมหน้าพร้อมตากัน ว่างตรงกัน หลังจากเสร็จภารกิจและหน้าที่ของแต่ละคนในครอบครัว พ่อแม่กลับจากทำงาน ส่วนวัยรุ่นก็กลับจากโรงเรียน แต่หากพูดเรื่องดังกล่าวในช่วงเช้า ซึ่งเรื่องบางเรื่องเป็นเรื่องที่กระทบจิตใจหากเป็นปัญหาที่เครียดก็จะทำให้เครียดตลอดทั้งวันและไม่มีความสุข

ช่วงวัยที่เหมาะสมจะพูดคุยเรื่องเพศ

“...เด็กช่วงประมาณประถม ป.5 – ป.6 พ่อแม่ควรปลูกฝังตั้งแต่ตอนนั้น หากโตขึ้นมาเด็กไม่กล้าคุยจะอาย หากมีบุคคลอื่นมาให้ความรู้เรื่องเพศ ควรจะเป็น ม.3 – ม.ปลาย 15 - 18 ปี เป็นช่วงที่รับความรู้ได้ดี...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...เด็กมัธยมต้น ม.2 –ม.3 ควรจะคุยเรื่องนี้แล้ว เพราะเด็กมีพัฒนาการที่เร็ว...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...เด็กที่ก่อนเข้าเรียนมัธยมช่วง ป.6 เป็นช่วงก่อนเข้ามัธยม อย่างวิชาสุขศึกษา เขาน่าจะรู้เรื่องบ้างแล้ว ...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...เด็กอายุ 14 ปี เตือนเรื่องเพศ เมื่อเข้าอายุ 15 - 19 ปี ควรที่จะสอนเรื่องนี้...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นช่วงอายุ 15 ปีขึ้นไป เพราะหากพูดกับเด็กที่อายุน้อย เด็กอาจจะไม่เข้าใจเรื่องนี้...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นช่วงอายุ 13 ปี เพราะ เป็นช่วงที่เริ่มจะเข้าสู่วัยรุ่น ต้องเตรียมความพร้อม...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...เด็กมัธยมปลาย อายุ 16 - 17 ปี ซึ่งเป็นวัยที่กำลังอยากรู้อยากเห็น...”

(ปี, สัมภาษณ์, 2562)

“...เด็กวัยประถม อายุ 7 ขวบขึ้นไป เพราะเป็นช่วงวัยที่เด็ก ยังไม่อายุ เมื่อเราจะพูดอะไร ก็ไม่ค่อยเขินอายจะง่ายหน่อย...”

(พิบชั้น, สัมภาษณ์, 2562)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ช่วงวัยที่เหมาะสมจะพูดคุยเรื่องเพศ ผลการศึกษาพบว่า สำหรับวัยรุ่นได้ให้ความเห็นถึงช่วงวัยที่เหมาะสมที่จะพูดคุยเรื่องเพศ วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ วัยที่เหมาะสมที่จะพูดเรื่องเพศควรเริ่มตั้งแต่วัยเด็กที่อยู่ในช่วงระดับประถมศึกษา ให้เหตุผลว่าเด็ก ในยุคสมัยปัจจุบันนี้ มีพัฒนาการและการเจริญเติบโตที่เร็วกว่าในยุคสมัยก่อน และสื่อสังคมโซเชียล ต่างๆเด็กสามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้น ควรที่จะปลูกฝังเรื่องเพศที่ถูกต้องในช่วงวัยที่มีอายุน้อยๆ นอกจากนี้ ก็จะเป็นช่วงวัยรุ่นตอนต้นในระดับชั้นมัธยมศึกษา และช่วงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ขึ้นไป ตั้งแต่อายุ 15 ปีขึ้นไป

การพูดคุยเรื่องเพศในกลุ่มเพื่อน

“...เราคุยเรื่องแฟน เรื่องกลิ่นตัว...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราพูดคุยเรื่องฝันเปียกว่ามาแล้วรียัง มีแฟนแล้วรียัง คุยเรื่องแฟนกับเพื่อน มีการล้อเรื่องถุงยาง ในห้องน้ำคือมีเพื่อนทำเป็นลูกโป่ง เล่นล้อกันว่าถุงยางของใคร...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“หนูกับเพื่อนคุยเรื่องเพศตรงข้าม เรื่องแฟน”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราคุยเรื่องแฟน เพื่อนนั้นมีสามี มีลูก1คน ไม่นานก็เลิกกัน จากนั้นก็ได้สามีใหม่ที่ไม่ได้แต่งงานกัน ไปนอนกับเขา และมีอะไรกับเขา แต่ไม่นานก็เลิกกันอีกเพื่อนบอกว่าเขาขาดความรัก ต้องการความรักจากใครสักคน...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...เพื่อนเราเล่าให้ฟังว่าพ่อแม่เลิกกัน ครอบครัวแตกแยก แม่มีสามีใหม่ พ่อมีภรรยาใหม่...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมคุยเรื่องการแต่งตัวว่าใส่ชุดแบบไหนดีถึงจะดูดี ดึงดูดผู้คน ดึงดูดแฟน...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...เพื่อนมีอะไรกันกับแฟนก็เล่าให้ฟัง ทำการมีอะไรกันเป็นแบบไหน บอกด้วยว่าเจ็บ ปวดท้องมาก เดินไม่ไหว จะบอกไปตรงนั้นมา แต่ไม่ได้บอกถึงการป้องกัน บอกเพียงว่า แบบนั้นดีกว่าใส่ถุงยาง แต่เราก็ไม่ได้แสดงความคิดเห็นใดๆ เพราะเรายังไม่เจอประสบการณ์แบบนั้น และเลือกจะอยู่นิ่งๆ...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

“...เรากับเพื่อนพูดถึงขนาดและความยาว ทำ บางครั้งก็วิจารณ์ส่วนต่างๆของผู้หญิง หน้าอก...”

(พิบชั้น, สัมภาษณ์, 2562)

“...เพื่อนจะถามเรื่องหนังว่าของญี่ปุ่นหรือฝรั่งดีกว่า มีซับไทยใหม่ มีการตั้งเข้ากลุ่มเรื่องแบบนี้ด้วย จับของลับของเพื่อน พูดถึงอาหารเสริมสำหรับของลับผู้ชาย และพูดถึงแฟน...”

(พิบชั้น, สัมภาษณ์, 2562)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง สำหรับการพูดคุยเรื่องเพศในกลุ่มเพื่อน ผลการศึกษาพบว่าการพูดคุยเรื่องเพศของวัยรุ่นในกลุ่มเพื่อน สำหรับวัยรุ่นผู้ชายพูดคุยเกี่ยวกับเพศตรงข้าม เรื่องแฟน กลิ่นตัว ผื่นเปื่อยก การเลือกเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย การจับผู้หญิง ขนาดและความยาวของอวัยวะเพศ ถุงยางอนามัย อาหารเสริมเพิ่มขนาดของอวัยวะเพศ การมีเพศสัมพันธ์ การดูภาพโป๊และหนังโป๊ ทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ การวิจารณ์ถึงลักษณะรูปร่างและส่วนต่างๆของผู้ใหญ่ นอกจากนี้ พฤติกรรมการจับอวัยวะเพศของเพื่อน ซึ่งวัยรุ่นชายกล่าวต่ออีกว่าเรื่องเพศพวกเขาสามารถพูดคุย ข้อมูลเชิงลึกกับกลุ่มเพื่อนได้มากกว่าพ่อแม่ผู้ปกครอง ส่วนผู้หญิง ในกลุ่มเพื่อนผู้หญิงพูดคุยเกี่ยวกับเพศตรงข้าม โดยเรื่องแฟนกล่าวถึงว่า ส่งข้อความหากันระหว่างเรียนและฟังเพลงเกี่ยวกับความรัก การดูวีดีโอโป๊ การมีเพศสัมพันธ์กันระหว่างแฟน โดยนำประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างเพื่อน และแฟนมาแชร์ประสบการณ์ให้เพื่อนๆในกลุ่ม ซึ่งอธิบายถึงขั้นตอนต่างๆในการมีเพศสัมพันธ์ และอาการที่แสดงระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ และหลังจากมีเพศสัมพันธ์ และยังคงกล่าวถึงระหว่างการใส่ถุงยางอนามัยและไม่ใส่ถุงยางอนามัย รวมทั้งสถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์กัน ซึ่งวัยรุ่นในกลุ่มเพื่อนไม่กล้าแสดงความคิดเห็นและเตือนในสิ่งที่เพื่อนของตน เพราะกลัวว่าเมื่อมีความเห็น ต่างจะทำให้เพื่อน

มองว่าตนไม่ได้อยู่ฝ่ายเดียวกัน อีกทั้งยังพบว่าพูดคุยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัว ปัญหาครอบครัวที่พ่อแม่ต้องหย่าร้างกัน

สัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง

ตาราง 54 สัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง (N=397)

สัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่น กับพ่อแม่ผู้ปกครอง	การสื่อสาร	
	ไม่ใช่ (ร้อยละ)	ใช่ (ร้อยละ)
รูปแบบการเลี้ยงดู		
1. ผู้ปกครองสร้างกฎเกณฑ์ต่างๆ และระเบียบวินัย อย่างเข้มงวดกับวัยรุ่น เช่น การทำการบ้าน เล่นเกม เล่นอินเทอร์เน็ต เวลากลับบ้าน เวลาการเข้านอน การ ใช้เงิน เป็นต้น	121 (30.5)	276 (69.5)
2. ผู้ปกครองเข้มงวดเรื่องการใช้เครื่องมือสื่อสารหรือ สื่อออนไลน์ ที่มีการเชื่อมต่อผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เช่น สมาร์ทโฟน, โน้ตบุ๊ก, คอมพิวเตอร์ เป็นต้น	206 (51.9)	191 (48.1)
3. ผู้ปกครองสร้างบทลงโทษ เมื่อวัยรุ่นกระทำ ความผิด ผิดกฎเกณฑ์ ระเบียบวินัยที่ผู้ปกครองตั้งกฎ ไว้ เช่น มีเรื่องชกต่อยกับเพื่อน กลับบ้านไม่ตรงเวลาที่ กำหนดไว้ ใช้เงินเกินกฎเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้	143 (36.0)	254 (64.0)
4. ผู้ปกครองมีการเปรียบเทียบวัยรุ่นกับเพื่อนวัยรุ่น คนอื่นๆ	177 (44.6)	220 (55.4)
5. ผู้ปกครองให้คำแนะนำเรื่องต่างๆ เมื่อวัยรุ่นต้องการ คำปรึกษาจากผู้ปกครองอยู่เสมอ	55 (13.9)	342 (86.1)
6. ผู้ปกครองให้วัยรุ่นตัดสินใจและทำอะไรด้วยตัว ของวัยรุ่นเอง เพื่อให้เป็นบทเรียน แต่เมื่อเกิดผิดพลาด ผู้ปกครองจะช่วยเหลือ โดยไม่ตำหนิวัยรุ่น	82 (20.7)	315 (79.3)
7. ผู้ปกครองให้วัยรุ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในครอบครัว	58 (14.6)	339 (85.4)
8. ผู้ปกครองรับฟังเหตุผลเมื่อวัยรุ่นจะกระทำการสิ่ง ใดอยู่เสมอ	52 (13.1)	345 (86.9)
9. ผู้ปกครองแสดงความชื่นชมวัยรุ่นเมื่อมีเรื่องดีๆ เกิด ขึ้นกับวัยรุ่น	48 (12.1)	349 (87.9)

ตาราง 54 สัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง (N=397) (ต่อ)

สัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่น กับพ่อแม่ผู้ปกครอง	การสื่อสาร	
	ไม่ใช่ (ร้อยละ)	ใช่ (ร้อยละ)
10. ผู้ปกครองกับวัยรุ่นมีการโต้เถียงระหว่างกันเป็นประจำ	230 (57.9)	167 (42.1)
การเฝ้าระวังของผู้ปกครอง		
11. ผู้ปกครองทราบว่าวัยรุ่นอยู่ที่ไหนและกำลังทำอะไรอยู่หลังเลิกเรียน	124 (31.2)	273 (68.8)
12. ผู้ปกครองควบคุมและจัดการเรื่องส่วนตัวของวัยรุ่นมากเกินไป ฉันรู้ว่าถ้ากลับบ้านช้า ควรจะโทรบอกผู้ปกครอง	180 (45.3)	217 (54.7)
ความใกล้ชิดของผู้ปกครอง		
13. ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับกิจกรรมทางโรงเรียนของวัยรุ่นอยู่เสมอ	66 (16.6)	331 (83.4)
14. ครอบครัวของวัยรุ่นไปมาหาสู่กับเครือญาติพี่น้องด้วยกันเสมอๆ	50 (12.6)	347 (87.4)
15. วัยรุ่น มีความสุข รอยยิ้ม หยอกล้อ และมีเสียงหัวเราะในครอบครัว	43 (10.8)	354 (89.2)
16. วัยรุ่นมีรู้สึกว่ามีความใกล้ชิดกับผู้ปกครอง	47 (11.8)	350 (88.2)
17. ผู้ปกครองและวัยรุ่นมีเวลารับประทานอาหารร่วมกันหรือดูโทรทัศน์ด้วยกันในครอบครัวอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง	78 (19.6)	319 (80.4)
18. วัยรุ่นรู้สึกอบอุ่นและรู้สึกผูกพันเมื่ออยู่ใกล้ชิดกับผู้ปกครอง	33 (8.3)	364 (91.7)
19. ผู้ปกครองมีเวลาว่างพูดคุยกับวัยรุ่นและทำกิจกรรมร่วมกันกับวัยรุ่น	60 (15.1)	337 (84.9)
20. ผู้ปกครองมีเวลาอยู่ที่บ้านของวัยรุ่น (เฉพาะช่วงเช้าและหลังเลิกเรียน ช่วงเวลาอนอน และวันหยุด)	106 (26.7)	291 (73.3)

ตาราง 54 ร้อยละของสัมพันธภาพการสื่อสาร เรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่วัยรุ่นรู้สึกอบอุ่นและรู้สึกผูกพันเมื่ออยู่ใกล้ชิดกับผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 91.7 รองลงมาวัยรุ่น มีความสุข รอยยิ้ม หยอกล้อ และมีเสียงหัวเราะในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 89.2 รองลงมาวัยรุ่นมีรู้สึกว่ามีความใกล้ชิดกับผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 88.2 รองลงมา ผู้ปกครองแสดงความชื่นชมวัยรุ่นเมื่อมีเรื่องดีๆเกิดขึ้นกับวัยรุ่นคิดเป็นร้อยละ 87.9 รองลงมา

ครอบครัวของวัยรุ่นไปมาหาสู่กับเครือญาติพี่น้องด้วยกันเสมอๆ คิดเป็นร้อยละ 87.4 รองลงมา ผู้ปกครองรับฟังเหตุผลเมื่อวัยรุ่นจะทำการกระทำการสิ่งใดอยู่เสมอคิดเป็นร้อยละ 86.9 รองลงมา ผู้ปกครองให้คำแนะนำเรื่องต่างๆ เมื่อวัยรุ่นต้องการคำปรึกษาจากผู้ปกครองอยู่เสมอคิดเป็นร้อยละ 86.1 รองลงมา ผู้ปกครองให้วัยรุ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 85.4 รองลงมา ผู้ปกครองมีเวลาว่างพูดคุยกับวัยรุ่นและทำกิจกรรมร่วมกันกับวัยรุ่นคิดเป็นร้อยละ 84.9 รองลงมา ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับกิจกรรมทางโรงเรียนของวัยรุ่นอยู่เสมอคิดเป็นร้อยละ 83.4 รองลงมา ผู้ปกครองและวัยรุ่นมีเวลารับประทานอาหารร่วมกันหรือดูโทรทัศน์ด้วยกันใน ครอบครัวอย่างน้อยวันละ 1 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 80.4 รองลงมา ผู้ปกครองให้วัยรุ่นตัดสินใจและทำอะไรด้วยตัวของวัยรุ่นเอง เพื่อให้เป็นบทเรียน แต่เมื่อเกิดผิดพลาดผู้ปกครองจะช่วยเหลือ โดยไม่ตำหนิวัยรุ่นคิดเป็นร้อยละ 79.3 รองลงมา ผู้ปกครองมีเวลาอยู่ที่บ้านของวัยรุ่น (เฉพาะช่วงเช้า และหลังเลิกเรียน ช่วงเวลาตอน และวันหยุด)คิดเป็นร้อยละ 73.3 รองลงมา ผู้ปกครองสร้างกฎเกณฑ์ต่างๆ และระเบียบวินัย อย่างเข้มงวดกับวัยรุ่น เช่น การทำการบ้าน เล่นเกม เล่นอินเทอร์เน็ต เวลา กลับบ้าน เวลาการเข้านอน การใช้เงิน เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 69.5 รองลงมา ผู้ปกครองทราบว่าวัยรุ่น อยู่ที่ไหนและกำลังทำอะไรอยู่หลังเลิกเรียนคิดเป็นร้อยละ 68.8 รองลงมา ผู้ปกครองสร้างบทลงโทษ เมื่อวัยรุ่นกระทำความผิด ผิดกฎเกณฑ์ ระเบียบวินัยที่ผู้ปกครองตั้งกฎไว้ เช่น มีเรื่องชกต่อยกับเพื่อน กลับบ้านไม่ตรงเวลาที่กำหนดไว้ ใช้เงินเกินกฎเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 64.0 รองลงมา ผู้ปกครองมีการเปรียบเทียบวัยรุ่นกับเพื่อนวัยรุ่นคนอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 55.4 รองลงมา ผู้ปกครอง ควบคุมและจัดการเรื่องส่วนตัวของวัยรุ่นมากเกินไป ฉันทราบว่าถ้ากลับบ้านช้าควรจะโทรบอกผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมา ผู้ปกครองเข้มงวดเรื่องการใช้เครื่องมือสื่อสารหรือสื่อออนไลน์ ที่มีการ เชื่อมต่อผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เช่น สมาร์ทโฟน โน้ตบุ๊ก คอมพิวเตอร์ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 48.1 และน้อยที่สุดผู้ปกครองกับวัยรุ่นมีการโต้เถียงระหว่างกันเป็นประจำคิดเป็นร้อยละ 42.1 ตามลำดับ

ตาราง 55 ระดับสัมพันธภาพการพูดคุยเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว (N=397)

สัมพันธภาพการพูดคุยเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สัมพันธภาพการสื่อสาร เรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองดี	59	15.0
สัมพันธภาพการสื่อสาร เรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองปานกลาง	259	65.1
สัมพันธภาพการสื่อสาร เรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ดี	79	19.9
รวม	397	100

ตาราง 55 ระดับสัมพันธภาพการพูดคุยเรื่องเพศ ของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองในครอบครัว พบว่า สัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศ ของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.1 รองลงมาสัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศ ของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองในระดับไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 19.9 และน้อยที่สุดสัมพันธภาพการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองระดับดีคิดเป็นร้อยละ 15.0 ตามลำดับ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการ 6 ด้าน คือ ด้านพัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพทางเพศ ทักษะส่วนบุคคล ในการดูแลสุขภาพทางเพศ สังคมและวัฒนธรรม

ตาราง 56 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ (N=397)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศ			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
เพศ				
ชาย	41 (31.8)	62 (48.1)	26 (20.2)	264
หญิง	83 (31.4)	155 (58.7)	26 (9.8)	129
เพศทางเลือก	0 (0.0)	3 (75.0)	1 (25.0)	4
	$\chi^2 = 10.625$			P = 0.031
อายุ				
15 – 17 ปี	45 (41.7)	56 (51.9)	7 (6.5)	108
18 - 22 ปี	43 (23.9)	104 (57.8)	33 (18.3)	180
23 - 25 ปี	36 (33.0)	60 (55.0)	13 (11.9)	109
	$\chi^2 = 14.746$			P = 0.005
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	59 (27.7)	125 (58.7)	29 (13.6)	213
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	50 (36.0)	73 (52.5)	16 (11.5)	139
สูงกว่าปริญญาตรี	15 (34.1)	21 (47.7)	8 (18.2)	44
	$\chi^2 = 4.182$			P = 0.382
อาชีพของผู้ปกครอง				
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	73 (29.3)	143 (57.4)	33 (13.3)	249
พนักงานบริษัท	5 (50.0)	3 (30.0)	2 (20.0)	10
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2 (16.7)	8 (66.7)	2 (16.7)	12
ข้าราชการ	35 (37.2)	47 (50.0)	12 (12.8)	94

ตาราง 56 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศ			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ	4 (28.6)	7 (50.0)	3 (21.4)	14
เกษตรกร	5 (27.8)	12 (66.7)	1 (5.6)	18
	$\chi^2 = 7.984$			P = 0.630
รายได้ของผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	50 (30.7)	91 (55.8)	22 (13.5)	163
15,001 – 20,000 บาท	21 (25.3)	45 (54.2)	17 (20.5)	83
20,001 -25,000 บาท	11 (34.4)	17 (53.1)	4 (12.5)	32
25,001 – 30,000 บาท	12 (30.0)	24 (60.0)	4 (10.0)	40
30,001 บาทขึ้นไป	30 (38.0)	43 (54.4)	6 (7.6)	79
	$\chi^2 = 7.922$			P = 0.441
การมีพี่น้องเพศเดียวกัน				
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	80 (31.9)	146 (58.2)	25 (10.0)	251
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	31 (25.2)	69 (56.1)	23 (18.7)	123
ไม่มีพี่น้อง	13 (56.5)	5 (21.7)	5 (21.7)	23
	$\chi^2 = 17.243$			P = 0.002**
สัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง				
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองดี	20 (25.3)	48 (60.8)	11 (13.9)	79
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองปานกลาง	89 (34.4)	140 (54.1)	30 (11.6)	259
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองไม่ดี	15 (25.4)	32 (54.2)	12 (20.3)	59
	$\chi^2 = 5.628$			P = 0.229

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ด้านพัฒนาการทางเพศ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพัฒนาการทางเพศ พบว่า โดยเพศหญิงมีส่วนการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 31.4 ในขณะที่เพศหญิงมีการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 58.7 และเพศหญิงไม่รับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งใดเป็นร้อยละ 9.8 นอกจากนี้เพศชายมีส่วนของการรับรู้พัฒนาการทางเพศ จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 31.8 ในขณะที่เพศชายมีการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 48.1 และเพศชายไม่รับรู้พัฒนาการทางเพศ จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 20.2 และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาพร้อมกับเพศของพี่น้อง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพัฒนาการทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพัฒนาการทางเพศ พบว่า โดยอายุ 15 - 17 ปี มีส่วนการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 41.7 ในขณะที่อายุ 15 - 17 ปี การรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 51.9 นอกจากนี้อายุ 15 - 17 ปี ไม่มีการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 6.5 รองลงมาอายุ 18 - 22 ปี มีส่วนของการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 23.9 ในขณะที่อายุ 18 - 22 ปี การรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 57.8 และอายุ 18 - 22 ปี ไม่มีการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 18.3 รองลงมาอายุ 23 - 25 ปี มีส่วนของการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 33.0 ในขณะที่อายุ 23 - 25 ปี มีการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 55.0 และอายุ 23 - 25 ปี ไม่มีการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 11.5 และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาพร้อมกับรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพัฒนาการทางเพศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ลวง ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง และรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองกับพัฒนาการทางเพศ พบว่า เป็นความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับพัฒนาการทางเพศ พบว่า การมีพี่น้องเพศเดียวกัน มีส่วนการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 31.9 ในขณะที่การมีพี่น้องเพศเดียวกัน การรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 58.2 และการมีพี่น้องเพศเดียวกัน ไม่มีการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 10.0 รองลงมาการไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน มีส่วนของการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 25.2 ในขณะที่การไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน การรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 56.1 และการไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน ไม่มีการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 18.7 รองลงมาการไม่มีพี่น้อง มีส่วนของการรับรู้พัฒนาการทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 56.5 ในขณะที่การไม่มีพี่น้องมีการรับรู้จากแหล่งอื่น ๆ และการไม่มีพี่น้อง ไม่มีการรับรู้จากแหล่งใดมี

สัดส่วนที่เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 21.7 และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาร่วมกับเพศของวัยรุ่น พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของพี่น้องกับพัฒนาการทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง และในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง กับพัฒนาการทางเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศโดยมีปัจจัยควบคุม

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ โดยนำเสนอเฉพาะความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีปัจจัยเข้ามาควบคุมตัวแปรดังกล่าว ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ พี่น้องมีความสัมพันธ์กับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 57 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศโดยมีปัจจัยควบคุม (N=397)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศ				χ^2	P- Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม		
พี่น้อง						
มีพี่น้องเพศเดียวกัน					10.705	0.030*
ชาย	28 (34.6)	40 (49.4)	13 (16.0)	81		
หญิง	52 (31.0)	105 (62.5)	11 (6.5)	168		
เพศทางเลือก	0 (0.0)	1 (50.0)	1 (50.0)	2		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน					4.063	0.398
ชาย	11 (26.2)	20 (47.6)	11 (26.2)	42		
หญิง	20 (25.3)	47 (59.5)	12 (15.2)	79		
เพศทางเลือก	0 (0.0)	2 (100.0)	0 (0.0)	2		
ไม่มีพี่น้อง					1.776	0.411
ชาย	2 (33.3)	2 (33.3)	2 (33.3)	6		
หญิง	11 (64.7)	3 (17.9)	3 (17.6)	17		
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
รวม	$\chi^2 = 10.625$				P = 0.031*	
รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง						
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท					6.479	0.166

ตาราง 57 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศ				χ^2	P- Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม		
15 – 17 ปี	7 (50.0)	5 (35.7)	2 (14.3)	14		
18 – 22 ปี	21 (23.3)	55 (61.1)	14 (15.6)	90		
23 – 25 ปี	22 (37.3)	31 (52.5)	6 (10.2)	59		
15,001 – 20,000 บาท					3.969	0.410
15 – 17 ปี	6 (42.9)	7 (50.0)	1 (7.1)	14		
18 – 22 ปี	10 (23.3)	24 (55.8)	9 (20.9)	43		
23 – 25 ปี	5 (19.2)	14 (53.8)	7 (26.9)	26		
20,001 -25,000 บาท					8.533	0.074
15 – 17 ปี	7 (46.7)	8 (53.3)	0 (0.0)	15		
18 – 22 ปี	2 (16.7)	6 (50.0)	4 (33.3)	12		
23 – 25 ปี	2 (40.0)	3 (60.0)	0 (0.0)	5		
25,001 – 30,000 บาท					0.781	0.941
15 – 17 ปี	5 (27.8)	11 (61.1)	2 (11.1)	18		
18 – 22 ปี	5 (29.4)	10 (58.8)	2 (11.8)	17		
23 – 25 ปี	2 (40.0)	3 (60.0)	0 (0.0)	5		
30,001 บาทขึ้นไป					7.923	0.094
15 – 17 ปี	20 (42.6)	25 (53.2)	2 (4.3)	47		
18 – 22 ปี	5 (27.8)	9 (50.0)	4 (22.2)	18		
23 – 25 ปี	5 (35.7)	9 (64.3)	0 (0.0)	14		
รวม	$\chi^2 = 14.746$				P = 0.005**	
เพศ						
เพศชาย					2.871	0.580
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	28 (34.6)	40 (49.9)	13 (16.0)	81		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	11 (26.2)	20 (47.6)	11 (26.2)	42		
ไม่มีพี่น้อง	2 (33.3)	2 (33.3)	2 (33.3)	6		
เพศหญิง					17.437	0.002**

ตาราง 57 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ (N=397) (ต่อ)

	การรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศ				χ^2	P-Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม		
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	52 (31.0)	105 (62.5)	11 (6.5)	168	1.333	0.248
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	20 (25.3)	47 (59.5)	12 (15.2)	79		
ไม่มีพี่น้อง	11 (64.7)	3 (17.6)	3 (17.6)	17		
เพศทางเลือก					1.333	0.248
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	0 (0.0)	1 (50.0)	1 (50.0)	2	$\chi^2 = 17.243$	P = 0.002**
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	0 (0.0)	2 (100.0)	0 (0.0)	2		
ไม่มีพี่น้อง	0 (0.0)	3 (75.0)	1 (25.0)	4		
รวม					$\chi^2 = 17.243$	P = 0.002**

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ตาราง 57 ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ เมื่อพิจารณาด้านพี่น้อง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศ การมีพี่น้องเพศเดียวกัน มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่การไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้การไม่มีพี่น้อง ไม่มี ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศเป็นความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ พบว่า เมื่อพิจารณาด้านรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศ พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่พ่อแม่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพ่อแม่ผู้ปกครองมีรายได้ 25,001 – 30,000 บาท ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้

ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศเป็นความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ พบว่าเมื่อพิจารณาด้านเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ โดยเพศชาย ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่เพศหญิง มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้เพศทางเลือก ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศโดยการพี่น้องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมระหว่างพี่น้องกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 58 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ (N=397)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
เพศ				
ชาย	190 (72.0)	58 (22.0)	16 (6.1)	264 (100.0)
หญิง	64 (49.6)	55 (42.6)	10 (7.8)	129
เพศทางเลือก	3 (75.0)	0 (0.0)	1 (25.0)	4
	$\chi^2 = 23.242$			P = 0.000***
อายุ				
15 – 17 ปี	83 (76.9)	17 (15.7)	8 (7.4)	108 (100.0)
18 - 22 ปี	114 (63.3)	53 (29.4)	13 (7.2)	180 (100.0)
23 - 25 ปี	60 (55.0)	43 (39.4)	6 (5.5)	109 (100.0)
	$\chi^2 = 15.284$			P = 0.004**
ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	128 (60.1)	69 (32.4)	16 (7.5)	213 (100.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	96 (69.1)	36 (25.9)	7 (5.0)	139 (100.0)
สูงกว่าปริญญาตรี	32 (72.7)	8 (18.2)	4 (9.1)	44 (100.0)
	$\chi^2 = 5.781$			P = 0.216

ตาราง 58 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	150 (60.2)	84 (33.7)	15 (6.0)	249 (100.0)
พนักงานบริษัท	4 (40.0)	5 (50.0)	1 (10.0)	10 (100.0)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10 (83.3)	1 (8.3)	1 (8.3)	12 (100.0)
ข้าราชการ	71 (75.5)	16(17.0)	7 (7.4)	94 (100.0)
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/ เกษียณอายุ	8 (57.1)	3 (21.4)	3 (21.4)	14 (100.0)
เกษตรกร	14 (77.8)	4 (22.2)	0 (0.0)	18 (100.0)
	$\chi^2 = 21.335$			P = 0.019**
รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	85 (52.1)	66 (40.5)	12 (7.4)	163 (100.0)
15,001 – 20,000 บาท	56 (67.5)	21 (25.3)	6 (7.2)	83 (100.0)
20,001 -25,000 บาท	22 (68.8)	6 (18.8)	4 (12.5)	32 (100.0)
25,001 – 30,000 บาท	27 (67.5)	10 (25.0)	3 (7.5)	40 (100.0)
30,001 บาทขึ้นไป	67 (84.8)	10 (12.7)	2 (2.5)	79 (100.0)
	$\chi^2 = 29.641$			P = 0.000***
การมีพี่น้องเพศเดียวกัน				
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	165 (65.7)	77 (30.7)	9 (3.6)	77 (100.0)
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	75 (61.0)	33 (26.8)	15 (12.2)	33 (100.0)
ไม่มีพี่น้อง	17 (73.9)	3 (13.0)	3 (13.0)	3 (100.0)
	$\chi^2 = 29.641$			P = 0.009**
สัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง				
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองดี	55 (69.6)	18 (22.8)	6 (7.6)	79 (100.0)
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองปานกลาง	14 (5.4)	172(66.4)	73 (28.2)	259 (100.0)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองไม่ดี	30 (50.8)	22 (37.3)	7 (11.9)	59 (100.0)
	$\chi^2 = 7.717$			P = 0.103

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ด้านสุขอนามัย

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับสุขอนามัยทางเพศ พบว่า โดยเพศหญิงมีส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 72.0 ในขณะที่เพศหญิงมีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 22.0 และเพศหญิงไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 6.1 นอกจากนี้เพศชายมีส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 49.6 ในขณะที่เพศชายมีการรับรู้สุขอนามัยจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 42.6 และเพศชายไม่มีการรับรู้สุขอนามัยจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 7.8 และความสัมพันธดังกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาพร้อมกับรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับสุขอนามัยทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับสุขอนามัยทางเพศ พบว่า อายุ 18 - 22 ปีมีส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 63.3 ในขณะอายุ 18 - 22 ปี มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 8.3 และอายุ 18 - 22 ปี ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 5.6 รองลงมาอายุ 15 - 17 ปีมีส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 76.9 ในขณะที่อายุ 15 - 17 ปี มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 15.7 และอายุ 15 - 17 ปีไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 7.4 รองลงมาอายุ 23 - 25 ปีมีส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 55.0 ในขณะอายุ 23 - 25 ปีมีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 39.4 และอายุ 23 - 25 ปีไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 5.5 และความสัมพันธ์ดังกล่าวของอายุทั้งหมดมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาร่วมกับเพศของวัยรุ่น พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพัฒนาการทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครองกับอนามัยทางเพศทางเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครองกับสุขอนามัยทางเพศ พบว่า โดยอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างมีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 60.2 ในขณะที่อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 33.7 และอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 6.0 รองลงมาอาชีพข้าราชการ มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 75.5 ในขณะที่อาชีพข้าราชการ มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 17.0 และอาชีพข้าราชการ ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 7.4 รองลงมาอาชีพเกษตรกรรมมีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 77.8 ในขณะที่อาชีพเกษตรกรรมมีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 22.2 และอาชีพเกษตรกรรมไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 0.0 รองลงมาอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 83.3 ในขณะที่อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ และอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดมีสัดส่วนที่เท่ากันคิดเป็น ร้อยละ 8.3 รองลงมาการว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทาง เพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 57.1 ในขณะที่การว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุมี การรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 21.4 และการว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/ เกษียณอายุ ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดมีจำนวนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 21.4 รองลงมาอาชีพพนักงานบริษัท มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็น ร้อยละ 40.0 ในขณะที่อาชีพพนักงานบริษัทมีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 50.0 และอาชีพพนักงานบริษัทไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 10.0 และ ความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาร่วมกับอายุ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครองกับสุขอนามัยทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองกับสุขอนามัยทางเพศ พบว่า รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 52. ในขณะที่รายได้ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 15,000 บาท มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศ จากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 40.5 และรายได้ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 15,000 บาท ไม่มีการรับรู้ สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 7.4 รองลงมารายได้ 30,001 บาทขึ้นไป มีสัดส่วนของ การรับรู้สุขอนามัยจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 84.8 ในขณะที่มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 12.7 และมีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป ไม่มี การรับรู้สุขอนามัยทางเพศคิดเป็นร้อยละ 2.5 รองลงมา มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท มีสัดส่วน ของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 67.5 ในขณะที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาทมีการรับรู้สุขอนามัยจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 25.3 และมีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 7.2 รองลงมา มีรายได้ 25,001 – 30,000

บาท มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 67.5 ในขณะที่มีรายได้ 25,001 – 30,000 บาท มีการรับรู้สุขอนามัยจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 25.0 และมีรายได้ 25,001 – 30,000 บาท ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศคิดเป็นร้อยละ 7.5 รองลงมามีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 68.8 ในขณะที่มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 25.3 และมีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 12.5 และความสัมพันธดังกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาร่วมกับอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองกับสุขอนามัยทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับสุขอนามัยทางเพศ พบว่า การมีพี่น้องเพศเดียวกัน มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 65.7 ในขณะที่การมีพี่น้องเพศเดียวกัน มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 30.7 และการมีพี่น้องเพศเดียวกัน ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 3.6 รองลงมามีพี่น้องเพศเดียวกัน มีสัดส่วนการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 61.0 ในขณะที่การไม่มีพี่น้องเพศเดียวกันมีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 26.8 และการไม่มีพี่น้องเพศเดียวกันไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 12.2 นอกจากนี้การไม่มีพี่น้องมีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากผู้ปกครองและการไม่มีพี่น้องมีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆมีสัดส่วนที่เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 73.9 และการไม่มีพี่น้องไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 13.0 และความสัมพันธดังกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาร่วมกับเพศของวัยรุ่น พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของพี่น้องกับสุขอนามัยทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริงและในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครองกับพัฒนาการทางเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ นำเสนอเฉพาะความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีปัจจัยเข้ามาควบคุมตัวแปรดังกล่าว ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าว พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง และพี่น้อง มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 59 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศโดยมีปัจจัยควบคุม (N=397)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ				χ^2	P- Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม		
รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง						
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท					16.451	0.002**
ชาย	19 (33.3)	32 (56.1)	6 (10.5)	57		
หญิง	64 (62.1)	34 (33.0)	5 (4.9)	103		
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
เพศทางเลือก	2 (66.7)	0 (0.0)	1 (33.3)	3		
15,001 – 20,000 บาท					2.561	0.634
ชาย	20 (64.5)	10 (32.2)	1 (3.2)	31		
หญิง	35 (68.6)	11 (21.6)	5 (9.8)	51		
เพศทางเลือก	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1		
20,001 -25,000 บาท					2.545	0.280
ชาย	4 (50.0)	3 (37.5)	1 (12.5)	8		
หญิง	18 (75.0)	3 (12.5)	3 (12.5)	24		
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
25,001 – 30,000 บาท					4.748	0.093
ชาย	6 (46.2)	6 (46.2)	1 (7.7)	13		
หญิง	21 (77.8)	4 (14.8)	2 (7.4)	27		
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
30,001 บาทขึ้นไป					2.089	0.352
ชาย	15 (75.0)	4 (20.0)	1 (5.0)	20		
หญิง	52 (88.1)	6 (10.2)	1 (1.7)	59		
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
รวม	$\chi^2 = 23.242$				P = 0.000***	
เพศ						
เพศชาย					3.704	0.448
อายุ 15 – 17 ปี	15 (62.5)	7 (29.2)	2 (8.3)	24		
อายุ 18 – 22 ปี	27 (46.6)	25 (43.1)	6 (10.3)	58		
อายุ 23 – 25 ปี	22 (46.8)	23 (48.9)	2 (4.3)	47		

ตาราง 59 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ					χ^2	P-Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม			
เพศหญิง						9.676	0.46*
อายุ 15 – 17 ปี	68 (81.0)	10 (11.9)	6 (7.1)	84			
อายุ 18 – 22 ปี	85 (71.4)	28 (23.5)	6 (5.0)	119			
อายุ 23 – 25 ปี	37 (60.7)	20 (32.8)	4 (6.6)	61			
เพศทางเลือก						0.444	0.505
อายุ 15 – 17 ปี	2 (66.7)	0 (0.0)	1 (33.3)	3			
อายุ 18 – 22 ปี	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1			
อายุ 23 – 25 ปี	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0			
รวม	$\chi^2 = 15.284$				P = 0.004**		
อายุ							
อายุ 15 – 17 ปี						10.060	0.435
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	35 (81.4)	8 (18.6)	0 (0.0)	43			
พนักงานบริษัท	2 (66.7)	0 (0.0)	1 (33.3)	3			
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3 (60.0)	1 (20.0)	1 (20.0)	5			
ข้าราชการ	40 (74.1)	8 (14.8)	6 (11.1)	54			
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1			
เกษตรกร	0 (0.0)	2 (100.0)	0 (0.0)	2			

ตาราง 59 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ					χ^2	P-Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม			
อายุ 18 – 22 ปี					19.125	0.039*	
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	76 (58.5)	44 (33.8)	10 (7.7)	130			
พนักงานบริษัท	1 (25.0)	3 (75.0)	0 (0.0)	4			
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4			
ข้าราชการ	23 (85.2)	3 (11.1)	1 (3.7)	27			
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ	4 (57.1)	1 (14.3)	2 (28.6)	7			
เกษตรกร	6 (75.0)	2 (25.0)	0 (0.0)	8			
อายุ 23 – 25 ปี					7.626	0.665	
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	39 (51.3)	32 (42.1)	5 (6.6)	76			
พนักงานบริษัท	1 (33.3)	2 (66.7)	0 (0.0)	3			
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3			
ข้าราชการ	8 (61.5)	5 (38.5)	0 (0.0)	13			
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ	3 (50.0)	2 (33.3)	1 (16.7)	6			
เกษตรกร	6 (75.0)	2 (25.0)	0 (0.0)	8			
รวม	$\chi^2 = 21.335$				P = 0.019**		
อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง							
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง					16.757	0.033*	
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	67 (51.1)	55 (42.0)	9 (6.9)	131			
15,001 – 20,000 บาท	41 (64.1)	18 (28.1)	5 (7.8)	64			

ตาราง 59 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ				χ^2	P-Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม		
20,001 – 25,000 บาท	13 (86.7)	1 (6.7)	1 (6.7)	15		
25,001 – 30,000 บาท	13 (86.7)	7 (35.0)	0 (0.0)	20		
30,001 บาทขึ้นไป	16 (84.2)	3 (15.8)	0 (0.0)	19		
พนักงานบริษัท					4.400	0.623
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	1 (33.3)	2 (66.7)	0 (0.0)	3		
15,001 – 20,000 บาท	3 (60.0)	1 (20.0)	1 (20.0)	5		
20,001 – 25,000 บาท	0 (0.0)	1 (100.0)	0 (0.0)	1		
25,001 – 30,000 บาท	0 (0.0)	1 (100.0)	0 (0.0)	1		
30,000 บาทขึ้นไป	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ						
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1		
15,001 – 20,000 บาท	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1		
20,001 – 25,000 บาท	1 (50.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	2		
25,001 – 30,000 บาท	0 (0.0)	1 (100.0)	0 (0.0)	1		

ตาราง 59 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ				χ^2	P-Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม		
30,001 บาทขึ้นไป	7 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	7		
ข้าราชการ					11.783	0.161
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	3 (60.0)	2 (40.0)	0 (0.0)	5		
15,001 – 20,000 บาท	5 (71.4)	2 (28.6)	0 (0.0)	7		
20,001 – 25,000 บาท	7 (53.8)	4 (30.8)	2 (15.4)	13		
25,001 – 30,000 บาท	13 (76.5)	1 (5.9)	3 (17.6)	17		
30,001 บาทขึ้นไป	43 (82.7)	7 (13.5)	2 (3.8)	52		
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ					5.833	0.666
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	3 (33.3)	3 (33.3)	3 (33.3)	9		
15,001 – 20,000 บาท	2 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2		
20,001 – 25,000 บาท	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1		
25,001 – 30,000 บาท	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1		
30,001 บาทขึ้นไป	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1		
เกษตรกร					1.469	0.225
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	10 (71.4)	4 (28.6)	0 (0.0)	14		

ตาราง 59 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ				χ^2	P-Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม		
15,001 – 20,000 บาท	4 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4		
20,001 – 25,000 บาท	14 (77.8)	4 (22.2)	0 (0.0)	18		
25,001 – 30,000 บาท	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
30,001 บาทขึ้นไป	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
รวม	$\chi^2 = 29.641$					
เพศ						
เพศชาย					2.004	0.735
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	40 (49.4)	36 (44.4)	5 (6.2)	81		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	21 (50.0)	16 (38.1)	5 (11.9)	42		
ไม่มีพี่น้อง	3 (50.0)	3 (50.0)	0 (0.0)	6		
เพศหญิง					15.972	0.003**
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	123(73.2)	41 (24.4)	4 (2.4)	168		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	53 (67.1)	17 (21.5)	9 (11.4)	79		
ไม่มีพี่น้อง	14 (82.4)	0 (0.0)	3 (17.6)	17		
เพศทางเลือก					1.333	0.248
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	2 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	1 (50.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	2		
ไม่มีพี่น้อง	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
รวม	$\chi^2 = 13.417$				P = 0.009**	

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ที่มีอาชีพข้าราชการ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองกับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พ่อแม่ผู้ปกครองที่ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองกับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองกับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ เมื่อพิจารณาด้านเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ เพศชายไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่เพศหญิงมีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้เพศทางเลือก ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 60 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ (N=397)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศ			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
เพศ				
ชาย	147 (55.6)	57 (21.6)	24 (18.6)	129 (100.0)
หญิง	147 (55.7)	57 (21.6)	60 (22.7)	264 (100.0)
เพศทางเลือก	2 (50.0)	0 (0.0)	2 (50.0)	4 (100.0)
	$\chi^2 = 6.772$			P = 0.148
อายุ				
15 - 17 ปี	62 (57.4)	27 (25.0)	19 (17.6)	108 (100.0)
18 - 22 ปี	88 (48.9)	43 (23.9)	49 (27.2)	180 (100.0)
23 - 25 ปี	64 (58.7)	27 (24.8)	18 (16.5)	109 (100.0)
	$\chi^2 = 6.772$			P = 0.148
ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	113 (53.1)	55 (25.8)	45 (21.1)	213 (100.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	77 (55.4)	34 (24.5)	28 (20.1)	139 (100.0)
สูงกว่าปริญญาตรี	24 (54.5)	7 (15.9)	13 (29.5)	44 (100.0)
	$\chi^2 = 3.004$			P = 0.557

ตาราง 60 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศ			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	135 (54.2)	65 (26.1)	49 (19.7)	249 (100.0)
พนักงานบริษัท	3 (30.0)	4 (40.0)	3 (30.0)	10 (100.0)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10 (83.3)	1 (8.3)	1 (8.3)	12(100.0)
ข้าราชการ	51 (54.3)	20 (21.3)	23 (24.5)	94 (100.0)
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ	5 (35.7)	1 (7.1)	8 (57.1)	14 (100.0)
เกษตรกร	10 (55.6)	6 (33.3)	2 (11.1)	18 (100.0)
	$\chi^2 = 20.252$			P = 0.027*
รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	90 (55.2)	42 (25.8)	31 (19.0)	163 (100.0)
15,001 – 20,000 บาท	38 (45.8)	23 (27.7)	22 (26.5)	83 (100.0)
20,001 -25,000 บาท	17 (53.1)	8 (25.0)	7 (21.9)	32(100.0)
25,001 – 30,000 บาท	20 (50.0)	11 (27.5)	9 (22.5)	40 (100.0)
30,001 บาทขึ้นไป	49 (62.0)	13 (16.5)	17 (21.5)	79 (100.0)
	$\chi^2 = 6.289$			P = 0.615
การมีพี่น้องเพศเดียวกัน				
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	130 (51.8)	69 (27.5)	52 (20.7)	251 (100.0)
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	72 (58.5)	27 (22.0)	24 (19.5)	123 (100.0)
ไม่มีพี่น้อง	12 (52.2)	1 (4.3)	10 (43.5)	23 (100.0)
	$\chi^2 = 11.197$			P = 0.024
สัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง				
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองดี	49 (62.0)	15 (19.0)	15 (19.0)	79 (100.0)
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองปานกลาง	137 (52.9)	65 (25.1)	57 (22.0)	259 (100.0)

ตาราง 60 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศ			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองไม่ดี	28 (47.5)	17 (28.8)	14 (23.7)	59 (100.0)
	$\chi^2 = 7.717$			P = 0.103

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ด้านพฤติกรรม

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า อายุ 18 - 22 ปี มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 70.3 ในขณะที่อายุ 23 ปีมีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 16.2 และอายุ 23 ปีไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 13.5 โดยอายุ 23 - 25 ปี มีสัดส่วนสูงสุดของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 58.7 ในขณะที่อายุ 23 - 25 ปี มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 24.8 และอายุ 23 -25 ปี ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 16.5 รองลงมาอายุ 15 -17 ปี มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 57.4 ในขณะที่อายุ 15 - 17 ปี มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 25.0 และอายุ 15 - 17 ปี ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 17.6 รองลงมาอายุ 18 - 22 ปี มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 48.9 ในขณะที่อายุ 18 - 22 ปี มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 23.9 และอายุ 18 - 22 ปี ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 27.2 และความสัมพันธ์ดังกล่าวของอายุทั้งหมดมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาพร้อมกับเพศของวัยรุ่น พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครองกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครองกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า โดยอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างมีสัดส่วนของการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 54.2 ในขณะที่อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 26.1 และอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างไม่มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 19.7 รองลงมาอาชีพข้าราชการมีสัดส่วนของการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 54.3 ในขณะที่อาชีพข้าราชการมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ

ละ 21.3 และอาชีพข้าราชการไม่มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 24.5 รองลงมาอาชีพเกษตรกรมีสัดส่วนของการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 55.6 ในขณะที่อาชีพเกษตรกรมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 33.3 และอาชีพเกษตรกรไม่มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 11.1 รองลงมาอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีสัดส่วนของการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 83.3 ในขณะที่อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งอื่นๆและอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจไม่มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งใดมีจำนวนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 8.3 รองลงมาการว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุมีสัดส่วนของการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 35.7 ในขณะที่การว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 7.1 และการว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุไม่มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาอาชีพพนักงานบริษัทมีสัดส่วนของการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองและอาชีพพนักงานบริษัทมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งอื่นๆมีจำนวนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 30.0 และอาชีพพนักงานบริษัทไม่มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 40.0 และความสัมพันธดั่งกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาร่วมกับอายุ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครองกับพฤติกรรมทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า การมีพี่น้องเพศเดียวกันมีสัดส่วนของการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 51.8 รองลงมาการมีพี่น้องเพศเดียวกันมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 27.5 รองลงมาการมีพี่น้องเพศเดียวกันไม่มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 20.7 ในขณะที่การไม่มีพี่น้องเพศเดียวกันมีสัดส่วนการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 58.5 รองลงมาการไม่มีพี่น้องเพศเดียวกันมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 22.0 รองลงมาการไม่มีพี่น้องเพศเดียวกันไม่มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 19.5 นอกจากนี้การไม่มีพี่น้องมีสัดส่วนของการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 52.2 รองลงมาการไม่มีพี่น้องมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 4.3 รองลงมาการไม่มีพี่น้องไม่มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 43.5 และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาร่วมกับอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับพฤติกรรมทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง และในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครองกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ นำเสนอเฉพาะความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีปัจจัยเข้ามาควบคุมตัวแปรดังกล่าว ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ อาชีพของพ่อแม่ ผู้ปกครอง พี่น้อง มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 61 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศโดยมีปัจจัยเข้ามาควบคุม (N=397)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศ					χ^2	P- Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม			
เพศ							
เพศชาย						9.735	0.045*
อายุ 15 – 17 ปี	12 (50.0)	9 (37.5)	3 (12.5)	24			
อายุ 18 – 22 ปี	22 (37.9)	23 (39.7)	13 (22.4)	58			
อายุ 23 – 25 ปี	31 (66.0)	8 (17.0)	8 (17.0)	47			
เพศหญิง						7.569	0.109
อายุ 15 – 17 ปี	50 (59.5)	18 (21.4)	16 (19.0)	84			
อายุ 18 – 22 ปี	65 (54.6)	20 (16.8)	34 (28.6)	119			
อายุ 23 – 25 ปี	32 (52.5)	19 (31.1)	10 (16.4)	61			
เพศทางเลือก						1.333	0.248
อายุ 15 – 17 ปี	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0			
อายุ 18 – 22 ปี	1 (33.3)	0 (0.0)	2 (66.7)	3			
อายุ 23 – 25 ปี	1 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1			
รวม	$\chi^2 = 6.323$				P = 0.176		
อายุ							
อายุ 15 – 17 ปี						9.693	0.468
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	27 (62.8)	12 (27.9)	4 (9.3)	43			
พนักงานบริษัท	2 (66.7)	0 (0.0)	1 (33.3)	3			
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3 (60.0)	1 (20.0)	1 (20.0)	5			
ข้าราชการ	29 (53.7)	13 (24.1)	12 (22.2)	54			

ตาราง 61 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ โดยมีปัจจัยเข้ามาควบคุม (N=397)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศ				χ^2	P- Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม		
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (100.0)	1		
เกษตรกร	1 (50.0)	1 (50.0)	0 (0.0)	2		
อายุ 18 – 22 ปี					17.292	0.068
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	63 (48.5)	36 (27.7)	31 (23.8)	130		
พนักงานบริษัท	1 (25.0)	2 (50.0)	1 (25.0)	4		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4		
ข้าราชการ	14 (51.9)	3 (11.1)	10 (37.0)	27		
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ	2 (28.6)	0 (0.0)	5 (71.4)	7		
เกษตรกร	4 (50.0)	2 (25.0)	2 (25.0)	8		
อายุ 23 – 25 ปี					10.806	0.373
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	45 (59.2)	17 (22.4)	14 (18.4)	76		
พนักงานบริษัท	0 (0.0)	2 (66.7)	1 (33.3)	3		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3 (100.)	0 (0.0)	0 (0.0)	3		
ข้าราชการ	8 (61.5)	4 (30.8)	1 (7.7)	13		
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ	3 (50.0)	1 (16.7)	2 (33.3)	6		
เกษตรกร	5 (62.5)	3 (37.5)	0 (0.0.)	8		
รวม	$\chi^2 = 20.252$				P = 0.027*	

ตาราง 61 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศ				χ^2	P-Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม		
อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง						
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง					9.355	0.053
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	89 (53.9)	45 (27.3)	31 (18.8)	165		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	42 (57.5)	19 (26.0)	12 (16.4)	73		
ไม่มีพี่น้อง	4 (36.4)	1 (9.1)	6 (54.5)	11		
พนักงานบริษัท					5.778	0.216
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	2 (40.0)	3 (60.0)	0 (0.0)	5		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	0 (0.0)	1 (33.3)	2 (66.7)	3		
ไม่มีพี่น้อง	1 (50.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	2		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ					3.886	0.422
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	6 (85.7)	0 (0.0)	1 (14.3)	7		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	2 (66.7)	1 (33.3)	0 (0.0)	3		
ไม่มีพี่น้อง	2 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2		
ข้าราชการ					4.764	0.312
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	25 (48.1)	15 (28.8)	12 (23.1)	52		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	21 (60.0)	5 (14.3)	9 (25.7)	35		
ไม่มีพี่น้อง	5 (71.4)	0 (0.0)	2 (28.6)	7		
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ					0.321	0.852
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	4 (33.3)	1 (8.3)	7 (58.3)	12		

ตาราง 61 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศ				χ^2	P-Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	1 (50.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	2		
ไม่มีพี่น้อง	5 (35.7)	1 (7.1)	8 (57.1)	14		
เพศตรง					11.966	0.018*
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	4 (40.0)	5 (50.0)	1 (10.0)	10		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	6 (85.7)	1 (14.3)	0 (0.0)	7		
ไม่มีพี่น้อง	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (100.0)	1		
รวม	$\chi^2 = 11.197$				P = 0.024*	

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ตาราง 61 ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศ เมื่อพิจารณาด้านเพศ พบว่า เพศชาย มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่เพศหญิง ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้เพศทางเลือก ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมไม่มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ เมื่อพิจารณาด้านอาชีพ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ อายุ 15 – 17 ปี ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ อายุ 18 – 22 ปี ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ อายุ 23 – 25 ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศ เมื่อพิจารณาด้านอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ 0.05 ในขณะที่พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพพนักงานบริษัท ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพข้าราชการ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พ่อแม่ผู้ปกครองที่ว่างงาน/ พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านติกรรมทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพัธ์โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 62 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธภาพทางเพศ (N=397)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสัมพันธภาพทางเพศ			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
เพศ				
ชาย	72 (55.8)	50(38.8)	7 (5.4)	129 (100.0)
หญิง	194 (73.5)	50(18.9)	20 (7.6)	264 (100.0)
เพศทางเลือก	1 (25.0)	2 (50.0)	1 (25.0)	4 (100.0)
	$\chi^2 = 21.688$			P = 0.000***
อายุ				
15 – 17 ปี	81 (75.0)	20 (18.5)	7 (6.5)	108 (100.0)
18 - 22 ปี	111 (61.7)	56 (31.1)	13 (7.2)	180 (100.0)
23 - 25 ปี	75 (68.8)	26 (23.9)	8 (7.3)	109 (100.0)
	$\chi^2 = 6.272$			P = 0.180
ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	138 (64.8)	59 (27.7)	16 (7.5)	213 (100.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	95 (68.3)	36 (25.9)	8 (9.8)	139 (100.0)
สูงกว่าปริญญาตรี	33 (75.0)	7 (15.9)	4 (9.1)	44 (100.0)
	$\chi^2 = 3.232$			P = 0.520
อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	163 (65.5)	71 (28.5)	15 (6.0)	249 (100.0)
พนักงานบริษัท	6 (60.0)	4 (40.0)	0 (0.0)	10 (100.0)

ตาราง 62 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศ			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9 (75.0)	2 (40.0)	1 (8.3)	12 (100.0)
ข้าราชการ	66 (70.2)	19(20.2)	9 (9.6)	94 (100.0)
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/ เกษียณอายุ	11 (78.6)	3 (21.4)	0 (0.0)	14 (100.0)
เกษตรกร	12 (66.7)	6 (33.3)	0 (0.0)	18 (100.0)
	$\chi^2 = 15.073$			P = 0.129
รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	105 (64.4)	50 (30.7)	8 (4.9)	163 (100.0)
15,001 – 20,000 บาท	51 (61.4)	22 (26.5)	10 (12.0)	83 (100.0)
20,001 -25,000 บาท	22 (68.8)	8 (25.0)	2 (6.3)	32 (100.0)
25,001 – 30,000 บาท	25 (62.5)	11 (27.5)	4 (10.0)	40 (100.0)
30,001 บาทขึ้นไป	64 (81.0)	11 (13.9)	4 (5.1)	79 (100.0)
	$\chi^2 = 13.857$			P = 0.086
การมีพี่น้องเพศเดียวกัน				
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	172 (68.5)	63 (25.1)	16 (6.4)	251 (100.0)
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	80 (65.0)	35 (28.5)	8 (6.5)	123 (100.0)
ไม่มีพี่น้อง	15 (65.2)	4 (17.4)	4 (17.4)	23 (100.0)
	$\chi^2 = 4.883$			P = 0.300
สัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง				
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับ ผู้ปกครองดี	58 (73.4)	16 (20.3)	5 (6.3)	79 (100.0)
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับ ผู้ปกครองปานกลาง	178 (68.7)	63 (24.3)	18 (6.9)	259 (100.0)
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับ ผู้ปกครองไม่ดี	31 (52.2)	23 (39.0)	5 (8.5)	59 (100.0)
	$\chi^2 = 7.815$			P = 0.099

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ด้านสัมพันธภาพทางเพศ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับสัมพันธภาพทางเพศ พบว่า โดยเพศหญิงมีส่วนของการรับรู้สัมพันธภาพทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 73.5 ในขณะที่เพศหญิงมีการรับรู้สัมพันธภาพทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 18.9 และเพศหญิงไม่มีการรับรู้สัมพันธภาพทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 7.6 นอกจากนี้เพศชายมีส่วนของการรับรู้สัมพันธภาพทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 55.8 ในขณะที่เพศชายมีการรับรู้สัมพันธภาพทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 38.8 และเพศชายไม่มีการรับรู้สัมพันธภาพทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 5.4 และความสัมพันธดังกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาพร้อมกับระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับสัมพันธภาพทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง และในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง พี่น้อง สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครองกับสัมพันธภาพทางเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธภาพทางเพศ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ นำเสนอเฉพาะความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีปัจจัยเข้ามาควบคุมตัวแปรดังกล่าว ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง พี่น้อง มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 63 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธภาพทางเพศ โดยมีปัจจัยควบคุม (N=397)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสัมพันธภาพทางเพศ				χ^2	P- Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม		
ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง						
ต่ำกว่าปริญญาตรี					28.875	0.000***
ชาย	35 (47.3)	27 (36.5)	12 (16.2)	74		
หญิง	77 (56.2)	28 (20.4)	32 (23.4)	137		
เพศทางเลือก	1 (50.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	2		
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า					1.521	0.823
ชาย	22 (57.9)	11 (28.9)	5 (13.2)	38		
หญิง	54 (54.5)	23 (23.2)	22 (22.2)	99		
เพศทางเลือก	1 (50.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	2		

ตาราง 63 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศ โดยมีปัจจัยควบคุม (N=397)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศ				χ^2	P- Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม		
สูงกว่าปริญญาตรี					3.538	0.171
ชาย	8 (47.1)	2 (11.8)	7 (41.2)	17		
หญิง	16 (59.3)	5 (18.5)	6 (22.2)	27		
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
รวม	$\chi^2 = 21.492$				P = 0.000***	

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ตาราง 63 ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศ เมื่อพิจารณาด้านระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศ พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงปริญญาตรี ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 64 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคล ในการดูแลสุขภาพทางเพศ (N=397)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
เพศ				
ชาย	46 (35.7)	54 (41.9)	29 (22.5)	129 (100.0)
หญิง	151 (57.2)	74(28.0)	39 (14.8)	264 (100.0)
เพศทางเลือก	0 (0.0)	2 (50.0)	2 (50.0)	4 (100.0)
	$\chi^2 = 20.856$			P = 0.000***
อายุ				
15 – 17 ปี	66 (61.1)	28 (25.9)	14 (13.0)	(100.0)

ตาราง 64 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคล ในการดูแลสุขภาพทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ			
	รับรู้จาก ครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จาก แหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จาก แหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
18 - 22 ปี	81 (45.0)	63 (35.0)	36 (20.0)	(100.0)
23 - 25 ปี	50 (45.9)	39 (35.8)	20 (18.3)	(100.0)
	$\chi^2 = 8.016$			P = 0.091
ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	101 (47.4)	76 (35.7)	36 (16.9)	76 (100.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	70 (50.4)	45 (32.4)	24 (17.3)	139 (100.0)
สูงกว่าปริญญาตรี	25 (56.8)	9 (20.5)	10 (22.7)	44 (100.0)
	$\chi^2 = 3.993$			P = 0.407
อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	115 (46.2)	92(36.9)	42 (16.9)	249 (100.0)
พนักงานบริษัท	4 (40.0)	4 (40.0)	2 (20.0)	10 (100.0)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8 (66.7)	3 (25.0)	1 (8.3)	12 (100.0)
ข้าราชการ	55 (58.5)	22(23.4)	17 (18.1)	94 (100.0)
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/ เกษียณอายุ	5 (35.7)	4 (28.6)	5 (55.7)	14 (100.0)
เกษตรกร	10 (55.6)	5 (27.8)	3 (16.7)	18 (100.0)
	$\chi^2 = 11.410$			P = 0.326
รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	74 (45.4)	61 (37.4)	28 (17.2)	163 (100.0)
15,001 – 20,000 บาท	35 (42.2)	28 (33.7)	20 (24.1)	83 (100.0)
20,001 -25,000 บาท	23 (71.9)	5 (15.6)	4 (12.5)	32 (100.0)
25,001 – 30,000 บาท	18 (45.0)	15 (37.5)	7 (17.5)	40 (100.0)
30,001 บาทขึ้นไป	47 (59.5)	21 (26.6)	11 (13.9)	79 (100.0)
	$\chi^2 = 14.684$			P = 0.066

ตาราง 64 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
การมีพี่น้องเพศเดียวกัน				
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	129 (51.4)	85 (33.9)	37 (14.7)	251 (100.0)
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	53 (43.1)	43 (35.0)	27 (22.0)	123 (100.0)
ไม่มีพี่น้อง	15 (65.2)	2 (8.7)	6 (26.1)	23 (100.0)
	$\chi^2 = 10.110$			P = 0.039*
สัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง				
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองดี	45 (57.0)	24 (30.4)	10 (12.7)	79 (100.0)
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองปานกลาง	131 (50.6)	85 (32.8)	43 (16.6)	259 (100.0)
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองไม่ดี	21 (35.6)	21 (35.6)	17 (28.8)	59 (100.0)
	$\chi^2 = 8.975$			P = 0.062

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศพบว่า โดยเพศหญิงมีสัดส่วนของการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 57.2 ในขณะที่เพศหญิงมีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 28.0 และเพศหญิงไม่มีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 14.8 นอกจากนี้เพศชายมีสัดส่วนของการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 35.7 ในขณะที่เพศชาย มีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 41.9 และเพศชายไม่มีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 22.5 และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาพร้อมกับอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศพบว่า อายุ 15 - 17 ปีมีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 61.1

ในขณะที่อายุ 15 - 17 ปี มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 25.9 และ อายุ 15 - 17 ปี ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งคิดเป็นร้อยละ 13.0 รองลงมา อายุ 23 - 25 ปี มีสัดส่วนของการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 45.9 ในขณะที่อายุ 23 - 25 ปี มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 35.8 และ อายุ 23 - 25 ปี ไม่มีการรับรู้สุขอนามัยทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 18.3 รองลงมา อายุ 18 - 22 ปี มีสัดส่วนของการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 45.0 ในขณะที่อายุ 18 - 22 ปี มีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 35.0 และอายุ 18 - 22 ปี ไม่มีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 20.0 และความสัมพันธดังกกล่าวของอายุ ทั้งหมดมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณาพร้อมกับพี่น้อง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุกับทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ ดังกกล่าวเป็นความสัมพันธ์ลวง ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองกับทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ พบว่า การมีพี่น้องเพศเดียวกันมีสัดส่วนของการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 51.4 ในขณะที่การมีพี่น้องเพศเดียวกันมีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคล ในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 33.9 และการมีพี่น้องเพศเดียวกันไม่มีการ รับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 14.7 รองลงมาการไม่มี พี่น้องเพศเดียวกันมีสัดส่วนการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 43.1 ในขณะที่การไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน มีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพ ทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 35.0 และการไม่มีพี่น้องเพศเดียวกันไม่มีการรับรู้ทักษะ ส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 22.0 รองลงมาการไม่มีพี่น้อง มีสัดส่วนของการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 65.2 ในขณะที่การไม่มีพี่น้องมีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็น ร้อยละ 8.7 และการไม่มีพี่น้อง ไม่มีการรับรู้ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งใด คิดเป็นร้อยละ 26.1 และความสัมพันธ์ดังกกล่าวมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 เมื่อพิจารณา ร่วมกับอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับทักษะส่วนบุคคลในการดูแล สุขภาวะทางเพศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกกล่าวเป็นความสัมพันธ์ลวง และ ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครองกับทักษะส่วนบุคคลในการดูแล สุขภาวะทางเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ดังกกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลและการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ นำเสนอเฉพาะความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีปัจจัยเข้ามาควบคุมตัวแปรดังกล่าว ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 65 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศโดยมีปัจจัยควบคุม (N=397)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ					χ^2	P- Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม			
อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง							
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง						11.401	0.022*
ชาย	28 (35.4)	37 (46.8)	14 (17.7)	79			
หญิง	87 (52.4)	53 (31.9)	26 (15.7)	166			
เพศทางเลือก	0 (0.0)	2 (50.0)	2 (50.0)	4			
พนักงานบริษัท						0.625	0.732
ชาย	2 (33.3)	3 (50.0)	1 (16.7)	6			
หญิง	2 (50.0)	1 (25.0)	1 (25.0)	4			
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0			
พนักงานรัฐวิสาหกิจ						3.086	0.214
ชาย	2 (40.0)	2 (40.0)	1 (20.0)	5			
หญิง	6 (85.7)	1 (14.3)	0 (0.0)	7			
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0			
ข้าราชการ						5.240	0.073
ชาย	13 (44.8)	7 (24.1)	9 (31.0)	29			
หญิง	42 (64.6)	15 (23.1)	8 (12.3)	65			
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0			
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ						4.418	0.110
ชาย	0 (0.0)	2 (40.0)	3 (60.0)	5			
หญิง	5 (55.6)	2 (22.2)	2 (22.2)	9			
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0			

ตาราง 65 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศโดยมีปัจจัยควบคุม (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ				χ^2	P- Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม		
เพศตรง					4.209	0.122
ชาย	1 (20.0)	3 (60.0)	1 (20.0)	5		
หญิง	9 (69.2)	2 (15.4)	2 (15.4)	13		
เพศทางเลือก	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		
รวม	$\chi^2 = 20.856$				P = 0.000***	
พี่น้อง						
มีพี่น้องเพศเดียวกัน					4.423	0.352
อายุ 15 – 17 ปี	40 (61.5)	18 (27.7)	7 (10.8)	65		
อายุ 18 – 22 ปี	49 (46.7)	37 (35.2)	19 (18.1)	105		
อายุ 23 – 25 ปี	40 (49.4)	30 (37.0)	11 (13.6)	81		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน					4.569	0.334
อายุ 15 – 17 ปี	18 (54.5)	10 (30.3)	5 (15.2)	33		
อายุ 18 – 22 ปี	25 (39.7)	25 (39.7)	13 (20.6)	63		
อายุ 23 – 25 ปี	10 (37.0)	8 (29.6)	9 (33.3)	27		
ไม่มีพี่น้อง					12.177	0.016*
อายุ 15 – 17 ปี	8 (80.0)	0 (0.0)	2 (20.0)	10		
อายุ 18 – 22 ปี	7 (58.3)	1 (8.3)	4 (33.3)	12		
อายุ 23 – 25 ปี	0 (0.0)	1 (100.0)	0 (0.0)	1		
รวม	$\chi^2 = 8.16$				P = 0.091	
อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง						
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง					4.660	0.324
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	81 (49.1)	60 (36.4)	24 (14.5)	165		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	28 (38.4)	30 (41.1)	15 (20.5)	73		
ไม่มีพี่น้อง	6 (54.4)	2 (18.2)	3 (27.3)	11		

ตาราง 65 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคล ในการดูแลสุขภาพทางเพศโดยมีปัจจัยควบคุม (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ				χ^2	P- Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม		
พนักงานบริษัท					9.000	0.061
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	2 (40.0)	3 (60.0)	0 (0.0)	5		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	0 (0.0)	1 (33.3)	2 (66.7)	3		
ไม่มีพี่น้อง	2 (100.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ					5.726	0.221
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	5 (71.4)	2 (28.6)	0 (0.0)	7		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	2 (66.7)	1 (33.3)	0 (0.0)	3		
ไม่มีพี่น้อง	1 (50.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	2		
ข้าราชการ					3.622	0.460
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	30 (57.7)	14 (26.9)	8 (15.4)	52		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	19 (54.3)	8 (22.9)	8 (22.9)	35		
ไม่มีพี่น้อง	6 (85.7)	0 (0.0)	1 (14.3)	7		
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ					0.933	0.627
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	4 (33.3)	4 (33.3)	4 (33.3)	12		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	1 (50.0)	0 (0.0)	1 (50.0)	2		
ไม่มีพี่น้อง	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0		

ตาราง 65 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศโดยมีปัจจัยควบคุม (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ				χ^2	P- Value
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม		
เพศตรง					6.660	0.155
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	7 (70.0)	2 (20.0)	1 (10.0)	10		
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	3 (42.9)	3 (42.9)	1 (14.3)	7		
ไม่มีพี่น้อง	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (100.0)	1		
รวม	$\chi^2 = 10.110$				P = 0.039*	

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ตาราง 65 ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ เมื่อพิจารณาอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพพนักงานบริษัท ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพข้าราชการ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พ่อแม่ผู้ปกครองที่ว่างงาน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ เมื่อพิจารณาด้านพี่น้อง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ การมีพี่น้องเพศเดียวกัน ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่การไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการไม่มีพี่น้อง และความสัมพันธ์

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ เมื่อพิจารณาด้านอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวรับจ้าง ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพพนักงานบริษัท ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพข้าราชการ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พ่อแม่ผู้ปกครองที่ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์โดยรวมไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 66 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสังคมและวัฒนธรรม (N=397)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรม			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
เพศ				
ชาย	81 (62.8)	38(29.5)	10 (7.8)	129 (100.0)
หญิง	170 (64.4)	66(25.0)	28 (10.6)	264 (100.0)
เพศทางเลือก	1 (25.0)	1 (25.0)	2 (50.0)	4 (100.0)
	$\chi^2 = 8.725$			P = 0.068
อายุ				
15 – 17 ปี	73 (67.6)	26 (24.1)	9 (8.3)	(100.0)
18 - 22 ปี	104 (57.8)	53 (29.4)	23 (12.8)	(100.0)
23 - 25 ปี	75 (68.8)	26 (23.9)	8 (7.3)	(100.0)
	$\chi^2 = 5.256$			P = 0.262

ตาราง 66 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสังคมและวัฒนธรรม (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรม			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	126 (59.2)	64 (30.0)	23 (10.8)	213 (100.0)
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	96 (69.1)	33 (23.7)	10 (7.2)	139 (100.0)
สูงกว่าปริญญาตรี	29 (65.9)	8 (18.2)	7 (15.9)	44 (100.0)
	$\chi^2 = 6.645$			P = 0.156
อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง	156 (62.7)	71 (28.5)	22 (8.8)	249 (100.0)
พนักงานบริษัท	5 (50.0)	3 (30.0)	2 (20.0)	10 (100.0)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7 (58.3)	5 (41.7)	0 (0.0)	12 (100.0)
ข้าราชการ	66 (70.2)	19(20.2)	9 (9.6)	94 (100.0)
ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/ เกษียณอายุ	7 (50.0)	2 (14.3)	5 (35.7)	14 (100.0)
เกษตรกร	11 (61.1)	5 (27.8)	2 (11.1)	18 (100.0)
	$\chi^2 = 16.872$			P = 0.077
รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง				
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	96 (58.9)	50 (30.7)	17 (10.4)	163 (100.0)
15,001 – 20,000 บาท	54 (65.1)	50 (30.7)	10 (12.0)	83 (100.0)
20,001 -25,000 บาท	24 (75.0)	8 (25.0)	0 (0.0)	32 (100.0)
25,001 – 30,000 บาท	21 (52.5)	12 (30.0)	7 (17.5)	40 (100.0)
30,001 บาทขึ้นไป	57 (72.2)	16 (20.3)	6 (7.6)	79 (100.0)
	$\chi^2 = 12.033$			P = 0.150
การมีพี่น้องเพศเดียวกัน				
มีพี่น้องเพศเดียวกัน	161 (64.1)	69 (27.5)	21 (8.4)	251 (100.0)
ไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน	77 (62.6)	31 (25.2)	15 (12.2)	123 (100.0)
ไม่มีพี่น้อง	14 (60.9)	5 (21.7)	4 (17.4)	23 (100.0)
	$\chi^2 = 2.923$			P = 0.571

ตาราง 66 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสังคมและวัฒนธรรม (N=397) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	การรับรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรม			
	รับรู้จากครอบครัว (ร้อยละ)	รับรู้จากแหล่งอื่นๆ (ร้อยละ)	ไม่รับรู้จากแหล่งใด (ร้อยละ)	รวม
สัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง				
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองดี	54 (68.4)	19 (24.1)	6 (7.6)	79 (100.0)
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองปานกลาง	162 (62.5)	68 (26.3)	29 (11.2)	259 (100.0)
สัมพันธ์ภาพระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองไม่ดี	36 (61.0)	18 (30.5)	5 (8.5)	59 (100.0)
	$\chi^2 = 1.886$			P = 0.075

หมายเหตุ ***P<0.001, **P=<0.01, *P<0.05

ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง พี่น้อง สัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครองกับสังคมและวัฒนธรรม พบว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การพูดคุยเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง

“...เราว่าเหตุการณ์มีผลทำให้เกิดการพูดคุยเรื่องเพศ จะเป็นเหตุการณ์ข้างบ้านที่ห้องก่อนแต่ง ไม่ชอบการบังคับในการตีกรอบให้ทำตามให้รู้สึกอึดอัด แต่ควรที่จะชี้แนะให้ปฏิบัติในทางที่ถูกต้อง และเหมาะสมดีกว่า...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่บังคับตีกรอบให้ทำตาม ทำให้รู้สึกอึดอัด...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราว่าครอบครัวกับวัยรุ่นมีความไม่เข้าใจกัน ส่วนมากผู้ใหญ่มองในมุมมองของผู้ใหญ่ ไม่ฟังเด็กเด็ก ก็เลยไม่กล้าที่จะพูด...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...แม่เลี้ยงลูกไม่เป็น และด้วยความที่บ้านไม่มีเงินทำให้พ่อแม่เครียดว่าจะเอาข้าวให้กินจะเอาเงินที่ไหนให้ใช้ ซึ่งเขาก็ไม่มีวิธีพูดกับลูก ทำให้แม่ใช้ความรุนแรงกับลูกและทำให้ลูกไม่กล้าพูดจึงทำให้กลัว เนื่องด้วยที่บ้านจะไม่ค่อยมีเวลา และที่บ้านก็จนด้วยเลยไม่ค่อยมีเวลาในการนั่งพูดคุยเท่าไร...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...หนูว่าช่วงอายุ ความผูกพัน การพูดและการเข้าหา สภาพแวดล้อม เหตุการณ์บางเหตุการณ์มันไม่เอื้อต่อการพูดคุย...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...หนูมองว่าเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัว วิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่มีผลมากๆเลย...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ไม่รับฟัง ไม่เปิดโอกาสให้พูด ไม่ให้อิสระในความคิดของลูก ไม่สอน ไม่เตือน...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมว่าช่วงอารมณ์ของพ่อแม่ ความพร้อมของเราก่อนที่จะพูดคุย สิ่งแวดล้อมรอบข้าง อายุของเรา กับพ่อแม่ การอบรมสั่งสอนมีผลมากด้วย การให้เวลากับลูก ต้องให้ความอบอุ่นกับลูก...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

สอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง สิ่งที่มีผลต่อการพูดคุยเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ผลการศึกษา พบว่า สิ่งที่มีผลต่อการพูดคุย 1. เหตุการณ์ของวัยรุ่นข้างบ้าน 2. ความไม่เข้าใจกันกับบุคคลในครอบครัว โดยระหว่างผู้ใหญ่กับวัยรุ่น มีมุมมองและทัศนคติที่ต่างกัน 3. ผู้ปกครองกำหนดกฎเกณฑ์ทางด้านความคิด ทำให้ไม่มีอิสระในการแสดงความคิดเห็น 4. ความใกล้ชิด การมอบความรัก ความอบอุ่นในครอบครัว พ่อแม่ไม่ค่อยแสดงความรัก ความห่วงใยต่อวัยรุ่น อาทิเช่น การสวมกอด การหอมแก้ม 5.วิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่ในแต่ละครอบครัว การเลี้ยงดูของพ่อแม่มีผลกับการพูดคุยมาก หากดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกันในครอบครัว ปัญหาความรุนแรงหรือเหตุการณ์ที่ไม่เหมาะสมก็จะไม่เกิดขึ้นกับวัยรุ่น 6.สภาพแวดล้อม หากอยู่ในเหตุการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่แย่หรือไม่ดีและไม่เอื้อต่อการพูดคุย 7.ช่วงอายุของพ่อแม่ผู้ปกครองและวัยรุ่นมีอายุที่ต่างกัน ทำให้ทัศนคติในช่วงวัยต่างกัน เมื่อมีช่วงวัยที่ห่างกันมากทำให้การสื่อสารเกิดความไม่เข้าใจกัน ในข้อมูลที่สื่อสารระหว่างกัน 8. ความสัมพันธ์ในครอบครัว 9.ไม่เปิดโอกาส 10. อารมณ์ของพ่อแม่ผู้ปกครอง 11.การให้เวลากับวัยรุ่น 12. รายได้ของครอบครัว เนื่องจากพ่อแม่ผู้ปกครองเครียดกับค่าใช้จ่ายภายในบ้านไม่เพียงพอ

พ่อแม่ผู้ปกครองกับการให้ความรู้เรื่องเพศกับวัยรุ่นในครอบครัว

“เราว่าพ่อแม่ เพราะพ่อแม่ รู้นิสัยของลูก แล้วก็จะรู้ว่าควรจะทำอย่างไร”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“เราคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญ เด็กสมัยนี้รู้เรื่องเพศมากกว่าผู้ใหญ่บางคนอีก สมัยนี้เด็กเข้าถึงสื่อโซเชียลได้
ง่ายมาก”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“วัยรุ่นเป็นวัยอยากรู้อยากลอง วัยเสียว เด็กต้องการหาเหตุผลและมีประโยคคำถามอยู่ในใจ มีความ
คล้อยตามเยอะ ตามเพื่อน เป็นช่วงที่ผู้ปกครองต้องควรที่จะบ่อนข้อมูล หากไม่มีการพูดคุยเด็กเกิด
การเก็บกดและทำให้เด็กไม่มีความรู้ในเรื่องเพศส่งผลกระทบต่อ การ มีเพศสัมพันธ์แล้วไม่ได้ป้องกัน”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“หนูว่าหากพ่อแม่ไม่ยอมให้ปรึกษา ก็คงต้องลองด้วยตัวเอง ลองผิดลองถูก เพราะการที่เราจะถูกมีน้อยกว่า
ที่เราจะผิด เรื่องเพศไม่ใช่เรื่องเรียนที่จะผิดถูกได้บ่อยขนาดนั้น เรื่องเพศถ้าพลาดแล้วก็พลาดเลย”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“ถ้าหากครอบครัวให้คำแนะนำก็ไม่มีวัยรุ่นท้อก่อนวัยอันควร”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“ผมคิดว่าเพราะบางครั้งเด็กจะไม่เข้าใจ และมีความเข้าใจผิดได้ในข้อมูลเรื่องเพศ”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“น้องคิดว่าหากไม่บอกลูกว่าเรื่องเพศในบางเรื่องเป็นสิ่งที่ไม่ดี ลูกอาจจะกระทำตัวในทางที่ผิดได้”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่มีประสบการณ์มาก่อน หากพ่อแม่ไม่ได้พูดลูกก็จะออกนอกกลุ่มนอกลู่นอกทาง มีปัญหาตามมาทีหลัง...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

ตั้งข้อความข้างต้นจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เรื่องการให้ความรู้เรื่องเพศกับวัยรุ่นที่
พ่อแม่ผู้ปกครองนั้นควรจะให้ความรู้กับวัยรุ่นในครอบครัว ผลการศึกษา พบว่า วัยรุ่นในครอบครัว
มุสลิม ให้ความสำคัญเห็นกับการให้ความรู้เรื่องเพศกับวัยรุ่น พ่อแม่ผู้ปกครองรู้สนใจเข้าใจตัวตนวัยรุ่น
ดีที่สุดเพราะเป็นผู้ให้กำเนิดและเลี้ยงมา ส่วนใหญ่เห็นว่าสังคมในปัจจุบันสื่อสังคมออนไลน์วัยรุ่น
สามารถเข้าถึงได้ง่าย และพ่อแม่ผู้ปกครองบางคนไม่ทันต่อสื่อสังคมออนไลน์ ต้องรู้เท่าทันสื่อสังคม
ออนไลน์ต่างๆ ร่องลงมาวัยรุ่นไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ผู้ปกครองตลอดเวลา เนื่องจากวัยรุ่นอยู่ในช่วง
วัยรุ่นไม่ได้อยู่กับผู้ปกครองตลอดเวลา ส่วนผู้ปกครองเองก็ต้องทำงานเพื่อเลี้ยงชีพ ทำให้การดูแล
ระมัดระวังอันตรายต่างๆรอบตัวเป็นสิ่งที่พ่อแม่ผู้ปกครองไม่สามารถหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ดังกล่าวได้

จึงต้องให้ความรู้กับวัยรุ่น ให้มีทักษะในการดำเนินชีวิตที่ลดความเสี่ยงได้ ซึ่งพ่อแม่มีประสบการณ์มาก่อนวัยรุ่นจึงควรให้ความรู้กับวัยรุ่น นอกจากนี้พบว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความอยากรู้ อยากลอง เมื่อพฤติกรรมหรือข้อมูลต่างๆที่วัยรุ่นได้รับข้อมูลจากแหล่งอื่นที่ไม่มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ ทำให้เด็กที่เกิดการลองผิดลองถูก เพื่อค้นหาความจริงที่พวกเขาเหล่านั้นสงสัยและต้องการจะรู้คำตอบ หากพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ได้ให้ความรู้กับวัยรุ่น อาจทำให้เกิดเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ได้ อาทิเช่น การมีเพศสัมพันธ์ที่ขาดการป้องกัน อีกทั้งเรื่องเพศไม่ใช่เรื่องที่จะทดลองหรือทดสอบได้ หากผิดพลาดไปแล้วเหตุการณ์บางอย่างก็ไม่สามารถกลับมาแก้ไขได้

ปัญหาอุปสรรคการพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง

“...เราไม่กล้าพูดเจาะลึกยังมีความเขินอายอยู่...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราจะเขินอายที่จะถามเรื่องแบบนี้ เราก็อาย พ่อแม่อาย เลยไม่ค่อยกล้าพูดกัน เป็นการถือตัวของพ่อแม่ ทำให้ไม่กล้าพูดบางครั้งเราพูดไป เขาก็ไม่พูดตอบได้กับเรา...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราคิดว่าความไม่เข้าใจกัน ส่งผลให้เราต้องพูดกับครอบครัว ส่วนมากผู้ใหญ่มองในมุมมองของผู้ใหญ่ ไม่ฟังเด็กเด็กก็เลยไม่กล้าที่จะพูด เพราะเด็กกลัวว่าหากพูดไปแล้วจะโดนดุ หากไปพูดกับเพื่อนอย่างน้อยก็ไม่ดูเรา ยังรับฟังอยู่...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...หนูกับครอบครัวเวลาที่ไม่ตรงกัน คือหนูเรียน ส่วนพ่อแม่ก็ทำงาน ระยะทางระหว่างบ้านกับโรงเรียนที่ไกลกัน...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...หนูกับยายไม่มีอุปสรรค แต่กับแม่ไม่ค่อยได้คุยกัน และกลัวแม่ด้วย...”

(ทราย, สัมภาษณ์, 2562)

“...ผมว่าเรื่องความพร้อม เวลา สถานการณ์ ความเขินอายมีบ้าง...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราว่าศาสนาห้าม แต่ไม่ได้โทษศาสนา แต่ศาสนาดีอยู่แล้ว...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

ตั้งข้อความข้างต้น จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เรื่องปัญหาอุปสรรคการพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ผลการศึกษาพบว่า สำหรับปัญหาอุปสรรคในการพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง วัยรุ่นให้ความคิดเห็นส่วนใหญ่ว่า มาจากความเขินอายที่จะพูดเรื่องดังกล่าวกับพ่อแม่

ผู้ปกครอง ไม่กล้าที่พูด ปรีกษา มีความเขินอาย ไม่รู้จะต้องเริ่มถามหรือเริ่มพูดคุยอย่างไรดี หรือรอให้ เกิดเหตุการณ์หรือปัญหาดังกล่าวขึ้นก่อน จึงจะเกิดการสื่อสารเรื่องเพศ เพราะกลัวพ่อแม่จะดูว่า อีกทั้งการวางตัวของผู้ปกครองที่มีความเข้มงวดกับวัยรุ่นมากเกินไป ทำให้วัยรุ่นไม่กล้าเข้าไปพูดคุย และนอกจากนี้ยังมีความเกี่ยวข้องกับศาสนาที่ห้ามพูดเรื่องนี้ แต่สำหรับเฉพาะบางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศ และการมีเวลาว่างที่ไม่ตรงกัน เช่น วัยรุ่นต้องเรียนหนังสือ ส่วนพ่อแม่ผู้ปกครองต้องทำงาน

แนวทางหรือวิธีที่ทำให้วัยรุ่นให้ความสำคัญกับการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวและ ได้รับความรู้ที่ถูกต้อง

“...เราว่าจุดเริ่มต้นเลย คือเริ่มจากที่บ้านจะเป็นการสอนให้ความรู้ ให้เขาคิดว่าไม่ใช่เรื่องยุ่งยาก ให้เด็กรู้สึกและมีจิตสำนึกได้ว่าการกระทำสิ่งนั้นไม่ดีและใช้คำสอนที่สุภาพ ไม่ควรพูดที่เป็นเรื่อง เลวร้ายทำให้เด็กไม่อยากจะรับรู้เรื่องแบบนี้...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่จะต้องหาวิธีการสื่อสารที่เด็กพูดออกมาได้ โดยที่ไม่อาย ทำให้เด็กรู้ว่าเรื่องเพศไม่ใช่เรื่องไกลตัว...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราควรยกตัวอย่างเช่นคนเป็นเอดส์ เราอาจจะมองเป็นเรื่องไกลตัวเราไม่เป็นหรอก แต่มันเป็นเรื่อง ที่ใกล้ตัวมาก แต่ทำให้เป็นเรื่องที่เข้าใจได้ง่ายๆ เช่นอธิบายโดยการใช้อุปมาอุปไมยไปเลย ใช้คำบ้านๆ แล้ว ก็ควรที่จะเปิดใจกันด้วย ไม่ควรกักความรู้ไว้ แล้วเด็กจะเข้าใจได้อย่างไร...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ควรชี้แจง ชี้แนะ โดยนำสถานการณ์ที่ผ่านเข้ามา มาสอนเด็ก...”

(มิง, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ควรชี้ให้เห็นหรือเปรียบเทียบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อประสบกับปัญหาเหล่านี้ รวมทั้งปัญหา รอบๆข้าง...”

(อัน, สัมภาษณ์, 2562)

“...ชุมชน หน่วยงานควรจัดให้มีโครงการของสาธารณสุขมาให้ความรู้ ให้คนทั้งหมู่บ้านเกี่ยวกับความรู้ เรื่องเพศ...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...เราแนะนำให้ไปสอบถามพ่อแม่ เพราะเขาจะมีข้อมูลที่ต่างกับการที่เขาไปดูในยูทูป...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

จากข้อความข้างต้น การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เรื่องแนวทางหรือวิธีที่ทำให้วัยรุ่นให้ ให้ความสำคัญกับการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวและได้รับความรู้ที่ถูกต้อง ผลการศึกษา พบว่า วัยรุ่นให้

ความคิดเห็นว่า ควรเริ่มต้นจากครอบครัวก่อน เพราะครอบครัวคือจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสถานที่แรกที่วัยรุ่นได้สัมผัส พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นบุคคลที่เป็นที่ปรึกษาที่ดีที่สุด หาวิธีการที่วัยรุ่นสามารถสื่อสารระหว่างกันอย่างไรอย่างไม้อาย และอธิบายด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย และทำให้เป็นเรื่องที่เข้าใจง่ายและเป็นเรื่องใกล้ตัวสำหรับวัยรุ่น อีกทั้งยกตัวอย่างสถานการณ์หรือเหตุการณ์และสื่อสังคมออนไลน์ต่างๆ เพื่อให้เห็นถึงข้อดีและไม่ดีไปพร้อมๆ ว่าสิ่งนั้นควรจะทำหรือไม่ เปิดใจคุยกัน ทำให้วัยรุ่นเกิดการใส่ใจตัวเองมากขึ้นเพื่อไม่ตกอยู่ในสถานการณ์ดังกล่าวที่ไม่เหมาะสม รวมทั้งหน่วยงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดและสาธารณสุขในชุมชน ควรจัดโครงการให้ความรู้เรื่องเพศกับวัยรุ่นในชุมชน โดยนำพ่อแม่ผู้ปกครองและวัยรุ่นในชุมชนอบรมให้ความรู้ด้วยกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครองกับวัยรุ่นเกิดความเข้าใจกันมากขึ้นในการอยู่ร่วมกันในครอบครัว

ข้อเสนอแนะหรือวิธีการที่ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครอง มีการสื่อสารเรื่องเพศกับวัยรุ่นมากขึ้น

“...พ่อแม่ควรสร้างความสนิทสนมความไว้วางใจ เมื่อเรามีเรื่องอะไรก็จะกล้าไปสอบถาม ไม่ควรทำหน้าบุดหน้าเสีย หน้าตุลุก เมื่อเวลาจะไปถามก็กลัวว่าจะดู...”

(เสาะ, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ ควรเปิดใจคุยกันทั้ง 2 ฝ่าย ไม่ควรตุลุก สอนให้ลูกเข้าใจ ไม่ควรตั้งคำถามกับเด็กว่าทำไม ทำให้เด็กไม่กล้าบอก...”

(เอช, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่เมื่อเวลาลูกปรึกษาอะไรต้องรับฟัง พ่อแม่ต้องเข้าใจลูกก่อน ลูกถึงจะปฏิบัติตามได้...”

(เอ, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ต้องเปิดใจรับฟัง เปิดโอกาส หากพ่อแม่ไม่กล้าที่จะพูดต่อหน้าลูกก็ใช้การสื่อสารทางไลน์ ส่งข้อมูลให้ลูก...”

(อา, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ควรใช้เวลาอยู่กับลูก เปิดโอกาสให้ลูกพูดและแสดงความคิดเห็น...”

(บัด, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ต้องซักจูงเรื่องทั่วไปแล้วแทรกความรู้เรื่องเพศให้กับลูก พ่อแม่ต้องเปิดโอกาสให้ลูกได้พูด อยากให้ที่บ้านเลิกด่า อยากให้พ่อแม่เข้าใจ...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

“...วัยรุ่นดูข่าวในโทรทัศน์ด้วยการสอบถามพ่อแม่ผ่านโทรทัศน์ สร้างบรรยากาศผ่านสื่อ...”

(บี, สัมภาษณ์, 2562)

“...พ่อแม่ผู้ปกครองต้องเข้าหาลูก แนะนำจากการดูหนังหรือโทรทัศน์ เหตุการณ์แล้วนำมาสอนลูก ต้องสอนขณะที่ลูกอยู่กับเรา ณ เหตุการณ์นั้น...”

(พิบชื้น, สัมภาษณ์, 2562)

จากข้อความข้างต้น การสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างเรื่องข้อเสนอแนะหรือวิธีการที่ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครอง มีการสื่อสารเรื่องเพศกับวัยรุ่นมากขึ้น มีผลการศึกษา พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า พ่อแม่ผู้ปกครองไม่ควรดูตัววัยรุ่น และพ่อแม่ควรเป็นฝ่ายเข้าหาวัยรุ่นก่อน ให้เวลาร่วมในการทำกิจกรรมกับวัยรุ่น สร้างความสนิทสนมและความไว้วางใจ พูดคุยกับวัยรุ่นก่อน พ่อแม่เปิดโอกาสเปิดใจรับฟังในสิ่งที่วัยรุ่นพูด ไม่ควรปฏิเสธ ไม่ควรโต้แย้ง ไม่ดูตัวว่ากล่าวในขณะที่วัยรุ่นอธิบายหรือเล่าเหตุการณ์ จะทำให้วัยรุ่นไม่กล้าที่จะพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องดังกล่าวอีก นอกจากนี้แนะนำให้พูดเรื่องทั่วไปจากนั้นสอดแทรกสาระความรู้เรื่องเพศให้กับวัยรุ่น

Prince of Songkla University
Pattani Campus

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี เป็นการวิจัยแบบผสมผสานทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี โดยกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามคือวัยรุ่นมุสลิมที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีอายุ 15 – 25 ปีที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป จำนวน 397 คน กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ โดยเป็นกลุ่มตัวอย่างเดียวกับการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลทั้งวัยรุ่นเพศชายและวัยรุ่นเพศหญิงที่นับถือศาสนาอิสลามที่สะดวกให้ข้อมูล จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามีแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ใช้สำหรับรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลต่างๆ จากกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูล

การศึกษาศาสนาการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 32.5 เพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 66.5 มีอายุเฉลี่ย 20 ปี อายุต่ำสุด 15 ปี และอายุสูงสุด 25 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 18 – 22 ปีคิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างอายุ 23 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 27.5 และอายุ 15 – 17 ปีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 27.2 และอาศัยอยู่กับบิดาและมารดาคิดเป็นร้อยละ 76.1 รองลงมาคือ อาศัยอยู่กับมารดาคิดเป็นร้อยละ 10.6 ซึ่งอาศัยอยู่กับบิดามารดามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 76.10 รองลงมาอาศัยอยู่กับมารดาคิดเป็นร้อยละ 10.6 ระดับการศึกษาของผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ในระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 53.9 รองลงมาในระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าคิดเป็นร้อยละ 35.0 อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 62.7 รองลงมาประกอบอาชีพข้าราชการคิดเป็นร้อยละ 23.70 ส่วนรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 41.1 รองลงมารายได้ 15,001 – 20,000 บาท ส่วนใหญ่มีจำนวนพี่น้อง 3 คนคิดเป็นร้อยละ 27.20 รองลงมาพี่น้องจำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 25.2 ซึ่งส่วนใหญ่มีพี่น้องเพศเดียวกันคิดเป็นร้อยละ 63.20 รองลงมาไม่มีพี่น้องเพศเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 31.0

ข้อมูลการปรึกษาเรื่องเพศกับพี่น้องของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ไม่ปรึกษาเรื่องเพศกับพี่น้องคิดเป็นร้อยละ 62.5 และปรึกษาเรื่องเพศกับพี่น้องคิดเป็นร้อยละ 37.5 สำหรับช่องทางการรับรู้เรื่องส่วนใหญ่ได้รับความรู้เรื่องเพศจากอินเทอร์เน็ตคิดเป็นร้อยละ 22.08 รองลงมา คือรับรู้จากสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 18.7 และการใช้งานอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อ เล่น/

เฟสบุ๊ค/อินสตาแกรม/ไฮไฟว์/บีทอค/ทวิตเตอร์คิดเป็นร้อยละ 24.33 รองลงมาคือ ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาข้อมูลคิดเป็นร้อยละ 22.38

1. สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ตามการรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม และจากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ โดยมีการรับรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการทั้ง 6 ด้านคือ ด้านพัฒนาการทางเพศ ด้านสุขอนามัยทางเพศ ด้านพฤติกรรมทางเพศ ด้านสัมพันธ์ทางเพศ ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศ และด้านสังคมและวัฒนธรรม จากกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปได้ดังนี้

การรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศจากการเรียนรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการทั้ง 6 ด้าน

1. ด้านพัฒนาการทางเพศ

การรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศส่วนใหญ่มีการรับรู้จากแหล่งอื่นๆ ซึ่งเรื่องที่วัยรุ่นรับรู้มากที่สุดคือ เรื่อง เมื่อผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น การผลิตของตัวอสุจินั้น จะเกิดการหลั่งอสุจิในเวลากลางคืน ที่เรียกว่า “ฝันเปียก” เป็นลักษณะที่แสดงว่าร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 84.1 รองลงมารับรู้เรื่องวัยรุ่นมีรูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น พละกำลังมากขึ้นคิดเป็นร้อยละ 77.8 และน้อยที่สุดรับรู้เรื่อง การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจและอารมณ์และอารมณ์นั้นอ่อนไหวง่ายคิดเป็นร้อยละ 76.1 โดยข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การรับรู้จากแหล่งอื่นๆ ข้อมูลดังกล่าววัยรุ่นรับรู้จากโรงเรียนเป็นรายวิชาสุศึกษา รับรู้จากหนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ และสังเกตและเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น เรื่องที่รับรู้เช่น ระบบการเปลี่ยนแปลงของเพศ และฝันเปียก

นอกจากนี้แหล่งข้อมูลที่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครอง เรื่องที่รับรู้มากที่สุดคือ เรื่องวัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชาย มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจและอารมณ์ และอารมณ์นั้นจะอ่อนไหวง่ายและวัยรุ่นผู้ชายจะมีขนขึ้นตามร่างกาย แขน ขา รักแร้ รอบอวัยวะเพศ เป็นต้นคิดเป็นร้อยละ 21.4 รองลงมารับรู้วัยรุ่นชายมีรูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น พละกำลังมากขึ้นคิดเป็นร้อยละ 19.4 และรับรู้เรื่องผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น การผลิตของตัวอสุจินั้นจะเกิดการหลั่งอสุจิในเวลากลางคืนที่เรียกว่า “ฝันเปียก” เป็นลักษณะที่แสดงว่าร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์ เริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 13.1 จากการสัมภาษณ์ด้านพัฒนาการทางเพศ ซึ่งพ่อแม่ผู้ปกครอง เน้นการสื่อสารเรื่องการเปลี่ยนแปลงภายนอกที่บ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงไปของการเข้าสู่วัยรุ่น อย่างเช่น ขนต่างๆที่ขึ้นตามร่างกาย หนวดเครา เสียงแตกและเสียงใหญ่ หน้าอก ความสูง อวัยวะเพศ และการสื่อสารเรื่องภายนอกที่บ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงไปของการเข้าสู่วัยรุ่น อย่างเช่น การมีประจำเดือน ตกขาว ฝันเปียก ในขณะที่การรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศจากแหล่งอื่นๆ มากที่สุดรับรู้เรื่องผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น การผลิตของตัวอสุจินั้นจะเกิดการหลั่งอสุจิในเวลากลางคืนที่เรียกว่า “ฝันเปียก” เป็นลักษณะที่แสดงว่าร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่คิดเป็นร้อยละ 84.1 รองลงมารับรู้เรื่องวัยรุ่นชายมีรูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น พละกำลังมากขึ้นคิดเป็นร้อยละ 77.8 และรับรู้เรื่องวัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชาย มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจและอารมณ์และอารมณ์นั้นจะอ่อนไหวง่ายน้อยที่สุด

คิดเป็นร้อยละ 76.1 นอกจากนี้การรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศที่ไม่ได้รับรู้จากแหล่งใด ส่วนใหญ่ไม่รับรู้เรื่องการเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศนั้น เป็นความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่นคิดเป็นร้อยละ 6.3 รองลงมารับรู้เรื่องผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น การผลิตของตัวสุจินั้นจะเกิดการหลั่งอสุจิในเวลากลางคืนที่เรียกว่า “ฝันเปียก” เป็นลักษณะที่แสดงว่าร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่และวัยรุ่นชายมีรูปร่างเปลี่ยนแปลง มีกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น พลกำลังมากขึ้นคิดเป็นร้อยละ 2.8 ซึ่งโดยรวมการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศ ส่วนใหญ่รับรู้จากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 55.4 รองลงมากลุ่มตัวอย่างรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 31.2 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 13.4

2. ด้านสุขอนามัยทางเพศ

การรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่รับรู้เรื่องชุดชั้นในและกางเกงชั้นใน ต้องซักให้สะอาดและตากในที่ที่มีแสงแดด เพื่อทำลายเชื้อโรค รองลงมารับรู้เรื่องไม่ใช้กางเกงใน กางเกง กระโปรง ผ้าเช็ดตัว ปะปนกับคนอื่น เพราะเขาอาจมีโรคติดต่อโรคผิวหนังซึ่งอาจทำให้เราติดเชื้อได้คิดเป็นร้อยละ 63.0 และรับรู้เรื่องทำความสะอาดอวัยวะเพศ โดยการชำระล้างด้วยน้ำสะอาดและน้ำสบู่ เพื่อไม่ให้สกปรก หมักหมม แล้วเช็ดด้วยผ้าสะอาดน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 56.7 เห็นได้ว่าพ่อแม่ผู้ปกครองจะเน้นเรื่องการดูแลทำความสะอาดร่างกาย เพราะตามหลักปฏิบัติตามหลักการทางศาสนาอิสลามจะต้องละหมาด 5 เวลา ทำให้ต้องทำความสะอาดร่างกาย ได้แก่ การทำความสะอาดหลังหมดประจำเดือน ทำความสะอาดหลังการมีฝันเปียก การอาบน้ำหลังคลอด การอาบน้ำหลังมีเพศสัมพันธ์ และการทำความสะอาดอวัยวะเพศ รวมถึงการใช้ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดจุดซ่อนเร้น ผลิตภัณฑ์ดับกลิ่นกาย รองลงมาการทำความสะอาดร่างกาย นอกจากนี้การทำความสะอาดเสื้อผ้า ที่การป้องกันเชื้อโรคและการเกิดโรค การใช้ผ้าอนามัย การทำความสะอาดและการเปลี่ยนผ้าอนามัย การรับรู้ข้อมูลดังกล่าวนอกจากรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครอง รับรู้จากการอ่านหนังสือ การใช้อินเทอร์เน็ตสืบค้นข้อมูลรายวิชาสุขศึกษา ในขณะที่การรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆ ส่วนใหญ่รับรู้เรื่องทำความสะอาดอวัยวะเพศ โดยการชำระล้างด้วยน้ำสะอาดและน้ำสบู่ เพื่อไม่ให้สกปรก หมักหมม แล้วเช็ดด้วยผ้าสะอาดคิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมารับรู้เรื่องต้องรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศและร่างกายอยู่เสมอคิดเป็นร้อยละ 36.5 และรับรู้เรื่องชุดชั้นในและกางเกงชั้นใน ต้องซักให้สะอาดและตากในที่ที่มีแสงแดด เพื่อทำลายเชื้อโรคน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 24.4 ตามลำดับ นอกจากนี้การรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศที่ไม่ได้รับรู้จากแหล่งใด ส่วนใหญ่ไม่รับรู้เรื่องทำความสะอาดอวัยวะเพศ โดยการชำระล้างด้วยน้ำสะอาดและน้ำสบู่ เพื่อไม่ให้สกปรก หมักหมม แล้วเช็ดด้วยผ้าสะอาดคิดเป็นร้อยละ 6.3 รองลงมาไม่รับรู้เรื่องสวมกางเกงในที่สะอาด ไม่รัดแน่นเกินไป ต้องแห้ง ไม่อับชื้นและเปลี่ยนกางเกงในทุกวันคิดเป็นร้อยละ 6.0 และการไม่รับรู้เรื่องชุดชั้นในและกางเกงชั้นใน ต้องซักให้สะอาดและตากในที่ที่มีแสงแดด เพื่อทำลายเชื้อโรคน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 4.3 โดยรวมการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ ส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 64.7 รองลงมากลุ่มตัวอย่างรับรู้จากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 28.5 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 6.8 และนอกจากนี้ข้อมูลด้านสุขอนามัย

ทางเพศที่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองแล้ว ข้อมูลดังกล่าววัยรุ่นรับรู้จากครูรายวิชาสุศึกษาที่สอนเกี่ยวกับการรักษาอนามัยทางเพศ ทั้งโรงเรียนสอนศาสนาและโรงเรียนสายสามัญ

3. ด้านพฤติกรรมทางเพศ

การรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่รับรู้เรื่องการแต่งตัวของผู้หญิงต้องแต่งกายตามวิถีของมุสลิม แต่งตัวให้มิดชิดคิดเป็นร้อยละ 75.3 รองลงมารับรู้เรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่รัก ควรเคารพและให้เกียรติและไม่ควรอยู่ที่ลับตาผู้คน คิดเป็นร้อยละ 61.7 และรับรู้เรื่องก่อนมีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัยในทุกกรณีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 11.3 ซึ่งพ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่อยากให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ถูกต้องและเหมาะสม อยู่ในกฎระเบียบตามหลักศาสนา วัฒนธรรมและประเพณีของศาสนาอิสลาม เน้นการสื่อสารเรื่องการวางตัวกับเพศตรงข้ามและการคบเพื่อนต่างเพศสำหรับเพศหญิงและเพศชายมากที่สุด โดยให้ระมัดระวังในการคบผู้ชายต้องให้เกียรติซึ่งกันและกัน ไม่ให้ใกล้ชิดและสัมผัสร่างกาย ไม่ให้อยู่ด้วยกันสองต่อสองในที่ลับสายตาผู้คน แต่จะเน้นย้ำกับเพศหญิงมากกว่า ต้องมีระยะห่างที่เหมาะสมกับผู้ชาย ซึ่งตามหลักการของศาสนาอิสลามนั้นห้ามเพศหญิงและเพศชายที่ไม่ได้แต่งงานกันสัมผัสร่างกายกัน รองลงมาการมีเพศสัมพันธ์ การคบเพื่อนต่างเพศที่มีความสนิทสนมที่เรียกว่าแฟนไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับเพศตรงข้ามจนกว่าจะผ่านพิธีการแต่งงานถูกต้องตามประเพณี นอกจากนี้สื่อสารเรื่องการแต่งกายของผู้หญิงและผู้ชายที่ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลามคือ การปกปิดสิ่งฟุ้งละอายของร่างกาย แต่งกายให้มิดชิดเรียบร้อย และการดูวิดีโอโป๊ เป็นสิ่งไม่ดีเป็นสิ่งที่บาป ห้ามปฏิบัติตัวเช่นนั้น ในขณะที่การรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศจากแหล่งอื่นๆ ส่วนใหญ่รับรู้เรื่องก่อนมีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัยในทุกกรณีคิดเป็นร้อยละ 78.6 รองลงมารับรู้เรื่องการดูภาพโป๊/วิดีโอโป๊ เป็นสื่อที่แสดงพฤติกรรมทางเพศที่จะทำให้วัยรุ่นลอกเลียนแบบพฤติกรรมนั้นได้คิดเป็นร้อยละ 68.0 และรับรู้เรื่องการแต่งตัวของผู้หญิงต้องแต่งกายตามวิถีของมุสลิม แต่งตัวให้มิดชิดน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 21.2 จากการสัมภาษณ์วัยรุ่น แหล่งข้อมูลอื่นที่วัยรุ่นรับรู้มากจากรายวิชาที่สอนเกี่ยวกับเรื่องเพศในโรงเรียน ทั้งนี้ครูผู้สอนสาธิตการใช้ถุงยางอนามัย

นอกจากนี้ การรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด ส่วนใหญ่ไม่รับรู้เรื่องการดูภาพโป๊/วิดีโอโป๊ เป็นสื่อที่แสดงพฤติกรรมทางเพศที่จะทำให้วัยรุ่นลอกเลียนแบบพฤติกรรมนั้นได้คิดเป็นร้อยละ 14.4 รองลงมาไม่รับรู้เรื่องก่อนมีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัยในทุกกรณีคิดเป็นร้อยละ 10.1 ซึ่งจากข้อมูลการสัมภาษณ์สอดคล้องกับวัยรุ่นที่บอกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ได้ให้ความรู้เรื่องการใช้ถุงยางอนามัย และวัยรุ่นไม่รับรู้เรื่องการแต่งตัวของผู้หญิงต้องแต่งกายตามวิถีของมุสลิม แต่งตัวให้มิดชิดน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 3.5 ซึ่งโดยรวมการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ ส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 53.9 รองลงมากลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 24.4 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 21.71 และวัยรุ่นที่จะแต่งงานต้องอบรมการแต่งงานก่อน เพื่อทำความเข้าใจและรับรู้ถึงข้อปฏิบัติก่อนและหลังแต่งงาน รวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์ที่ภรรยาไม่ควรปฏิเสธในการมีเพศสัมพันธ์กับสามี เพื่อความรักและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสามีภรรยา

4. ด้านสัมพันธภาพทางเพศ

การรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่รับรู้เรื่องการมีส่วนร่วมในครอบครัวและการแบ่งปันซึ่งกันและกัน เป็นเรื่องที่สร้างมิตรภาพกับบุคคลรอบข้างได้ คิดเป็นร้อยละ 68.3 รองลงมารับรู้เรื่องการเห็นอกเห็นใจผู้อื่นจะทำให้ความสัมพันธ์และมิตรภาพ ในการอยู่ร่วมกันเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 66.2 และรับรู้เรื่องการอยู่ร่วมกันในครอบครัว ความเท่าเทียมทางเพศเป็นสิ่งสำคัญคิดเป็นร้อยละ 56.9 ซึ่งส่วนใหญ่สัมพันธภาพในครอบครัวเป็นสัมพันธภาพที่ดี พ่อแม่ผู้ปกครองทำตัวเปรียบเสมือนเพื่อนและพี่น้อง มีปัญหาหรือข้อสงสัย พ่อแม่ผู้ปกครองรับฟังปัญหาและพร้อมที่จะให้คำแนะนำ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว รวมทั้งการแบ่งปัน การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น คอยดูแลและช่วยเหลือวัยรุ่น มีความรักความห่วงใยในครอบครัว มีเพียงวัยรุ่นบางคนไม่กล้าที่จะปรึกษาหรือขอคำแนะนำจากพ่อแม่ผู้ปกครอง และพ่อแม่ผู้ปกครองในบางครอบครัวแสดงออกโดยใช้คำพูดดูต่ำ แต่ทั้งนี้ก็เพราะเป็นความห่วงใยและความหวังดีจากพ่อแม่ผู้ปกครอง และพบอีกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองนำหลักคำสอนทางศาสนาอิสลามสร้างสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว นอกจากนี้วัยรุ่นบางครอบครัวมีสัมพันธภาพที่ไม่ค่อยดี มีการรับฟังและการให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำต่างๆเป็นส่วนน้อย

ในขณะที่การรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธภาพทางเพศจากแหล่งอื่นๆ ส่วนใหญ่รับรู้เรื่องการดูแลเอาใจใส่วัยรุ่นอย่างสม่ำเสมอ ทำให้เกิดความผูกพันในครอบครัว เช่น การให้เวลากับวัยรุ่น การแก้ไขปัญหาแบบเพื่อน คือ ยอมรับฟังความคิดเห็นโดยไม่ตำหนิ แต่ชี้ชวนไปในทางที่ดีคิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมารับรู้เรื่องการอยู่ร่วมกันในครอบครัว ความเท่าเทียมทางเพศเป็นสิ่งสำคัญคิดเป็นร้อยละ 32.0 และรับรู้เรื่องการมีส่วนร่วมในครอบครัวและการแบ่งปันซึ่งกันและกัน เป็นเรื่องที่สร้างมิตรภาพกับบุคคลรอบข้างได้น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25.9 นอกจากนี้การรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธภาพทางเพศที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด ส่วนใหญ่ไม่รู้เรื่องการอยู่ร่วมกันในครอบครัว ความเท่าเทียมทางเพศเป็นสิ่งสำคัญคิดเป็นร้อยละ 11.1 รองลงมาไม่รับรู้เรื่องการปรับตัวและรับฟังความคิดเห็นที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตเรื่องเพศ การอยู่ร่วมกันกับบุคคลในครอบครัวซึ่งกันและกัน และบุคคลภายนอกครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 7.6 และไม่รับรู้เรื่องการเห็นอกเห็นใจผู้อื่นจะทำให้ความสัมพันธ์และมิตรภาพในการอยู่ร่วมกันเพิ่มขึ้นน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 4.5 ซึ่งโดยรวมการรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธภาพทางเพศกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 67.3 รองลงมากลุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 25.7 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 7.1

5. ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ

การรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคล ในการดูแลสุขภาพทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ส่วนใหญ่รับรู้เรื่องการปฏิเสธเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยกับวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมารับรู้เรื่องวิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้คิดเป็นร้อยละ 15.4 และรับรู้เรื่องการใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน จะมีตัวยาอยู่ 2 เม็ด กินยาเม็ดแรกให้เร็วที่สุดหลังมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ป้องกัน โดยไม่ควรเกิน 72 ชม.และจะต้องกินเม็ดที่สองหลังจากกินเม็ดแรกไม่เกิน 12 ชม. น้อยที่สุดคิดเป็น

ร้อยละ 8.6 โดยพ่อแม่ผู้ปกครอง ยังสอนการป้องกันตัวและการขอความช่วยเหลือ จากสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมกับเรื่องเพศ โดยแนะนำให้พกปากกา ซ้อม คัตเตอร์ กรรไกร ติดตัวไว้เพื่อเป็นอาวุธในการป้องกันตัว และห้ามรับประทานอาหารและเครื่องดื่มจากบุคคลแปลกหน้า และมีเพียงส่วนน้อยที่สื่อสารการมีเพศสัมพันธ์ โดยเป็นวัยรุ่นที่แต่งงานแล้ว การใช้ถุงยางอนามัย วิธีการคุมกำเนิด อาทิเช่น การฉีดยาคุม การกินยาคุม การใส่ห่วง ซึ่งผู้เป็นแม่เป็นบุคคลให้ความรู้ นอกจากนี้พบว่าวัยรุ่นบางรายตั้งท้องขณะอยู่ในวัยเรียนและผ่านการทำแท้งโดยที่พ่อแม่ไม่ทราบ ทำแท้งโดยการใส่ยาสอด แต่อย่างไรก็ตามวัยรุ่นเห็นความสำคัญจากการสอนหรือการให้คำแนะนำจากพ่อแม่ผู้ปกครองคือบุคคลที่สามารถให้คำตอบกับวัยรุ่นได้ดีกว่าบุคคลภายนอกครอบครัว ถึงแม้ว่าพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ค่อยได้ให้ความรู้ในด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ อีกทั้งพบว่าเรื่องทักษะการดูแลสุขภาพอนามัยทางเพศ วัยรุ่นรับรู้จากโรงเรียนในรายวิชาเพศศึกษาและสุขศึกษา โดยสอนเรื่องเพศสัมพันธ์ การป้องกันการตั้งครรภ์ วิธีการคุมกำเนิด การใช้ถุงยางอนามัย รับรู้จากอินเทอร์เน็ต หนังสือ ละคร ภาพยนตร์ โฆษณา ผู้ที่มีประสบการณ์

ในขณะที่การรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศจากแหล่งอื่นๆ ส่วนใหญ่รับรู้เรื่องเราสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้ เมื่อวัยรุ่นยังไม่พร้อมจะมีบุตร โดยใช้วิธีการคุมกำเนิดคิดเป็นร้อยละ 80.4 รองลงมารับรู้เรื่องอ่านหนังสือหรือสื่อที่ให้ความรู้เรื่องเพศในด้านต่างๆ เพื่อศึกษาทำความเข้าใจเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้คิดเป็นร้อยละ 77.1 และรับรู้เรื่องมีการปฏิเสธเกี่ยวกับสถานการณ์ไม่ปลอดภัยกับวัยรุ่น ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 51.4 นอกจากนี้การรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด ส่วนใหญ่ไม่รับรู้เรื่องวิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้คิดเป็นร้อยละ 16.4 รองลงมาไม่รับรู้เรื่องการใส่ยาคุมกำเนิดถูกฉีดยา จะมีตัวอายุ 2 เมตร กินยาเม็ดแรกให้เร็วที่สุดหลังมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ป้องกัน โดยไม่ควรเกิน 72 ชม.และจะต้องกินเม็ดที่สองหลังจากกินเม็ดแรกไม่เกิน 12 ชม.คิดเป็นร้อยละ 15.6 และไม่รับรู้เรื่องเราสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้ เมื่อวัยรุ่นยังไม่พร้อมจะมีบุตร โดยใช้วิธีการคุมกำเนิดคิดเป็นร้อยละ 5.3 ซึ่งโดยรวมการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 49.6 รองลงมากรุ่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 32.7 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 17.6

6. ด้านสังคมและวัฒนธรรม

การรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศจากพ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่รับรู้เรื่องการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมในวัยเรียน เช่นการเที่ยวสถานบันเทิงที่ยังไม่เหมาะสมกับวัยคิดเป็นร้อยละ 67.8 รองลงมารับรู้เรื่องต้องเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคมและการอยู่ร่วมกันในสังคมคิดเป็นร้อยละ 52.6 และรับรู้เรื่องเพศของคนเรามากแสดงออกตามค่านิยม ทักษะคติ ความเชื่อทางศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม เป็นต้นคิดเป็นร้อยละ 41.6 ซึ่งพ่อแม่ผู้ปกครองมักเน้นเรื่องการใช้เทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์ของวัยรุ่นที่ต้องระมัดระวังการใช้งาน อาจเป็นภัยใกล้ตัวและอาจถูกล้วงได้จากการใช้สื่อและเทคโนโลยี รวมทั้งการเที่ยวกลางคืน ที่พ่อแม่ผู้ปกครองมีข้อตกลงและกำหนดเวลาในการออกไปนอกบ้าน ซึ่งการเที่ยวกลางคืนจะเป็นการเที่ยวสถานบันเทิงและไม่ใช่สถาน

บันเทิง โดยการเที่ยวสถานบันเทิงผู้ปกครองเป็นห่วงเรื่องความปลอดภัย การระมัดระวังตัว การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และกลุ่มที่ไม่ใช่สถานบันเทิง อาทิเช่น การนั่งร้านอาหาร เที่ยวบ้านเพื่อน และเที่ยวงานบุญหรืองานประเพณีต่างๆ นอกจากนี้เรื่องการเข้าสังคมและการปฏิบัติตนที่ดี และเหมาะสม การเลือกคบเพื่อนที่ดี และต้องเป็นคนดีของสังคม ในขณะที่การรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศจากแหล่งอื่นๆ ส่วนใหญ่รับรู้เรื่องเพศของคนเรามากแสดงออกตามค่านิยม ทักษะคติ ความเชื่อทางศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม เป็นต้นคิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมารับรู้เรื่องสื่อและเทคโนโลยีทำให้วัยรุ่นสามารถติดต่อสื่อสารและนัดเจอกันง่ายขึ้น และเสี่ยงต่ออันตรายต่างๆที่ไม่พึงประสงค์ตามมาคิดเป็นร้อยละ 43.3 และรับรู้เรื่องการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมในวัยรุ่น เช่นการเที่ยวสถานบันเทิงที่ยังไม่เหมาะสมกับวัยรุ่นที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25.9 ตามลำดับ นอกจากนี้การรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศที่ไม่รับรู้จากแหล่งใด ส่วนใหญ่ไม่รับรู้เรื่องเรื่องเพศของคนเรามากแสดงออกตามค่านิยม ทักษะคติ ความเชื่อทางศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม เป็นต้นคิดเป็นร้อยละ 2.6 รองลงมาไม่รับรู้เรื่องต้องเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคม และการอยู่ร่วมกันในสังคมคิดเป็นร้อยละ 7.3 และไม่รับรู้เรื่องสื่อและเทคโนโลยี ทำให้วัยรุ่นสามารถติดต่อสื่อสารและนัดเจอกันง่ายขึ้น และเสี่ยงต่ออันตรายต่างๆที่ไม่พึงประสงค์ตามมาน้อยสุดคิดเป็นร้อยละ 5.5 ตามลำดับ โดยรวมการรับรู้เรื่องเพศด้านสังคมและวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ ผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 63.5 รองลงมากรู่มตัวอย่างที่รับรู้จากแหล่งอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 26.4 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รับรู้จากแหล่งใดคิดเป็นร้อยละ 10.1

จากการรับรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการทั้ง 6 ด้าน การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมีดังนี้

การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวที่มีการสื่อสารบ่อย โดยแยกรายข้อ เรื่องที่วัยรุ่นสื่อสารกับผู้ปกครองมากที่สุดคือ เรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น (หน้าอกขยาย ขนที่ขึ้นตามที่ต่างๆบนร่างกาย เสียงแตก กลืนตัว ประจำเดือน ผื่นเปียก การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศ)คิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมาเรื่องการดูแลตัวเองเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น เช่น การจัดการความต้องการทางเพศ การรักษาความสะอาดของร่างกาย เป็นต้น เรื่องวิธีดูแลรักษาทำความสะอาดอวัยวะเพศ และเรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่อริที่มีการสื่อสารเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 52.60 และน้อยที่สุดเรื่องกฎหมายและถ้ามีการตั้งครรภ์จะหาทางออกอย่างไรคิดเป็นร้อยละ 21.2 ในขณะที่การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวที่มีการสื่อสารในครอบครัวที่มีการสื่อสารบางครั้ง โดยแยกรายข้อ เรื่องที่วัยรุ่นสื่อสารกับผู้ปกครองมากที่สุดคือ เรื่องการวางตัวให้เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตัวเอง เช่น การแต่งกาย การพูดจา เป็นต้นคิดเป็นร้อยละ 42.60 รองลงมาเรื่องการเลือกคู่อริที่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 33.8 และน้อยที่สุด เรื่องสื่อลามกไม่เหมาะสม (หนัง/วีซีดี/อินเทอร์เน็ต/หนังสือ/นิตยสาร/การ์ตูน)คิดเป็นร้อยละ 7.3 นอกจากนี้การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวที่มีการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวที่ไม่เคยสื่อสาร โดยแยกรายข้อ พบว่า เรื่องที่วัยรุ่นสื่อสารกับผู้ปกครองสูงสุดคือเรื่องกฎหมายและถ้ามีการตั้งครรภ์จะหาทางออกอย่างไรคิดเป็นร้อยละ 67.5 รองลงมาเรื่องสื่อลามกไม่เหมาะสม (หนัง/วีซีดี/อินเทอร์เน็ต/หนังสือ/นิตยสาร/การ์ตูน)คิดเป็นร้อยละ 62.5 และน้อยที่สุดเรื่องการวางตัวให้เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตัวเอง เช่น การแต่งกาย การพูดจา เป็นต้นคิดเป็นร้อยละ 6.0

โดยระดับการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัว โดยแยกคะแนนเป็น 3 กลุ่ม คือ การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับผู้ปกครองในระดับต่ำ กลางและสูง ซึ่งการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 47.9 รองลงมาในระดับต่ำคิดเป็นร้อยละ 38.0 และระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 14.1

ความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่น วัยรุ่นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ค่อนข้างจำกัด มีความเข้าใจที่หลากหลายและมีความคลาดเคลื่อนของข้อมูล วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความเข้าใจว่าเรื่องเพศ คือเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ บางส่วนเข้าใจว่าเป็นเรื่องของพัฒนาการทางร่างกายที่มีการเปลี่ยนแปลงไปต่างๆ จิตใจ อารมณ์ สังคม การแสดงออก ความเท่าเทียมทางเพศ และเข้าใจว่าเกี่ยวกับการแต่งงานตามประเพณีที่ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม วิถีความเป็นมุสลิมกับเรื่องเพศ เรื่องเพศสำหรับวัยรุ่นมุสลิม เป็นเรื่องทีละเอียดย่อยสำหรับศาสนาอิสลาม มีการปฏิบัติตนที่ค่อนข้างต้องระมัดระวังในการดำเนินชีวิต ซึ่งวิถีความเป็นมุสลิมที่มีพื้นฐานจากการยึดหลักการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา ไม่ควรเปิดเผยในที่สาธารณะ ทำให้เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ปฏิบัติอยู่ในการดำเนินชีวิตประจำวัน มีการปลูกฝังและแนวทางการปฏิบัติเรื่องเพศที่ถูกต้องตามหลักการศาสนา แต่จะมีวิธีการที่จะแสดงออกต่อเรื่องเพศที่ถูกต้องเหมาะสม ไม่ปฏิบัติในสิ่งที่ต้องห้ามและนำหลักคำสอนของศาสนามาใช้ในการดำเนินชีวิต การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิม สำหรับวัยรุ่นและพ่อแม่ผู้ปกครองให้ความสำคัญและการพูดคุยการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวค่อนข้างน้อย และบางครอบครัวแทบจะไม่มี การสื่อสารเรื่องเพศ พ่อแม่ให้ความสำคัญกับการประกอบอาชีพหาเลี้ยงครอบครัวมากกว่าการพูดคุยเรื่องเพศ เพราะวัยรุ่นได้รับความรู้จากการเรียนหนังสือครูผู้สอนรายวิชา สุขศึกษา ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองคาดหวังจากการได้รับความรู้จากที่โรงเรียนว่าสามารถเพิ่มความรู้ได้ ทำให้ไม่ค่อยสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว จะสื่อสารเรื่องต่างๆไปมากกว่า และการสื่อสารเรื่องเพศเป็นเรื่องยาก แต่หากวัยรุ่นและพ่อแม่ผู้ปกครองสามารถปรึกษาหรือพูดคุยเรื่องเพศได้ สามารถเติมเต็มความรู้ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและเข้าใจซึ่งกันและกันในครอบครัวเพิ่มขึ้น บุคคลที่สื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว บุคคลที่สื่อสารด้วย จะมีอยู่ด้วยกัน 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ วัยรุ่นที่อยู่กับพ่อแม่ผู้ให้กำเนิด และ วัยรุ่นที่อยู่กับเครือญาติ ซึ่งวัยรุ่นที่อยู่กับพ่อแม่ บุคคลที่สื่อสารด้วย พ่อ แม่ พี่สาว พี่ชาย น้องสาว น้องชาย ในครอบครัว ส่วนใหญ่ไว้ใจและสื่อสารกับผู้เป็นแม่มากที่สุด มีความสนิทสนมสะดวกที่จะพูดคุยกับแม่และเข้าใจปัญหาต่างๆได้ดีกว่าบุคคลอื่นในครอบครัว และวัยรุ่นที่อยู่กับเครือญาติ สื่อสารพูดคุยกับ ปู่ ย่า ตา ลุง ยาย น้า น้ำสะโง่ และลูกพี่ลูกน้อง และในกลุ่มเครือญาติผู้ที่พูดคุยมากที่สุด เป็นเครือญาติที่เป็นเพศหญิง คือ ยาย ซึ่งทั้ง 2 กลุ่มให้ความเห็นที่ตรงกัน ผู้ปกครองที่เป็นเพศหญิง วัยรุ่นมีความสนิทสนม เชื่อใจ เป็นบุคคลที่ปรึกษาและขอคำแนะนำต่างๆ

วัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองมีการสื่อสารเรื่องเพศ เป็นการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือสิ่งที่สงสัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของสรีระทางร่างกาย การแต่งกาย อารมณ์ ความรู้สึก เป็นการตักเตือน การปฏิบัติตนตามคำสั่งสอนและคำแนะนำของพ่อแม่ผู้ปกครอง รวมทั้งการปฏิบัติตนที่ถูกต้องเหมาะสมกับวัย และถูกต้องตามหลักการทางศาสนาอิสลามการเข้าไปพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง วัยรุ่นสื่อสารกับพ่อแม่ผู้ปกครองด้วยการพูดตรงๆมากที่สุด ต้องการจะสอบถามถึงเรื่องอะไรก็พูดด้วยคำพูดตรงๆ ถามตรงกับวัตถุประสงค์หรือเรื่องที่ต้องการ

ทราบ ทำให้เข้าใจตรงกันระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครอง แต่วิธีการพูดแบบอ้อมๆ โดยการสมมุติตัวละคร เป็นบุคคลอื่น แต่เป็นเรื่อง ที่กล่าวถึงตนเอง ซึ่งทำให้ความตั้งใจในการสื่อสารสำหรับผู้ส่งสารและ ผู้รับสาร อาจได้คำตอบที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับเรื่องที่จะสื่อสารและเรื่องนั้นกล่าวถึงบุคคลใด รูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศ วิธีการหรือรูปแบบการสื่อสาร ส่วนใหญ่ใช้วิธีการพูดคุยโดยการถ่ายทอด จากสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งให้เห็นตัวอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ที่คิดว่าเป็นเรื่องใกล้ตัวสามารถ เป็นเรื่องใกล้ตัวได้ หากไม่ระมัดระวังตัวเอง ซึ่งให้เห็นตัวอย่างที่ดีและไม่ดี เพื่อให้เป็นข้อคิด ยกตัวอย่าง เช่น จากบุคคลรอบข้างทั้งในครอบครัวและบุคคลนอกครอบครัว ช่าง ละคร ห้ามปรามไม่ให้ปฏิบัติ ตนเช่นนั้น และมีเพียงบางส่วนที่ใช้วิธีการพูดอ้อมๆ การซักถามจากผู้ปกครอง และเปรียบเทียบวัยรุ่น กับบุคคลอื่นให้ทราบถึงผลดีและผลเสีย สื่อที่ใช้หรือช่องทางการสื่อสารกับผู้ปกครอง เน้นการ สื่อสารกับผู้ปกครองด้วยช่องทางการใช้สื่อเทคโนโลยี เพราะสามารถติดต่อได้ง่ายและสะดวก และสามารถใช้เป็นช่องทางการสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ผ่าน ละคร หนัง ช่าง ที่มีความเกี่ยวข้องกับ เรื่องเพศ ไม่ว่าจะเป็นการใช้โทรศัพท์ สื่อสังคมออนไลน์ เฟสบุ๊ก ไลน์ การใช้คอมพิวเตอร์ โทรทัศน์ มี เพียงส่วนน้อยที่สื่อสารกับผู้ปกครองโดยตรงเมื่อพบหน้าพูดคุยต่อหน้า ซึ่งบางครั้งนอกจากนี้พบว่าพ่อ แม่ผู้ปกครอง ไม่ใช่และไม่เข้าถึงเทคโนโลยีและสื่อที่ทันสมัยได้ ช่วงเวลาในการพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อ แม่หรือผู้ปกครอง การสื่อสารมากที่สุดช่วงเวลาเย็นถึงค่ำ หลังจากพ่อแม่กลับจากทำงาน ส่วนวัยรุ่นก็ กลับจากโรงเรียน เป็นช่วงที่ทุกคนอยู่ที่บ้านอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา ซึ่งช่วงเวลาที่สื่อสารมากที่สุด เป็นช่วงหลังรับประทานอาหารเย็น รองลงมาช่วงรับประทานอาหารเย็นและช่วงดูโทรทัศน์ กับครอบครัว นอกจากนั้นจะสื่อสารก่อนนอน และมีเพียงส่วนน้อยสื่อสารได้ทุกช่วงเวลา ตามจังหวะ โอกาสที่จะพูด และไม่ควรพูดช่วงเวลาเช้า เพราะหากเป็นเรื่องเครียดๆจะทำให้เกิดอารมณ์ไม่ดีตลอด ทั้งวัน ช่วงวัยที่เหมาะสมจะพูดคุยเรื่องเพศ ควรเริ่มต้นพูดเรื่องเพศตั้งแต่เด็กๆเมื่อก่อนเริ่มเป็นวัยรุ่น หรืออายุต่ำกว่า 15 ปี เพราะพัฒนาการการเจริญเติบโตในวัยเด็กรวดเร็ว และเทคโนโลยีเข้ามา มีบทบาทมากขึ้นในการดำเนินชีวิต และเป็นวัยที่ต้องเตรียมความพร้อม อยากรู้อยากลอง หากโตกว่า นี้ทำให้ไม่กล้าพูดคุย รองลงมาเมื่อเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นหรืออายุมากกว่า 15 ปีขึ้นไป มีความรู้ความเข้าใจถึง การเปลี่ยนแปลงทางต่างๆบ้างแล้วที่อาจเกิดขึ้นหรือประสบการณ์ตรงกับวัยรุ่นสัมพันธ์ภาพ การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองใน ครอบครัวอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาสัมพันธภาพที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว รายชื่อ พบว่า ส่วนใหญ่วัยรุ่นรู้สึกอบอุ่นและรู้สึกผูกพันเมื่ออยู่ใกล้ชิดกับผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 91.7 รองลงมาวัยรุ่น มีความสุข รอยยิ้ม หยอกล้อ และมีเสียงหัวเราะในครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 89.2 และ น้อยที่สุดผู้ปกครองกับวัยรุ่นมีการโต้เถียงระหว่างกันเป็นประจำคิดเป็นร้อยละ 42.1 ตามลำดับ นอกจากนี้การพูดคุยเรื่องเพศในกลุ่มเพื่อน การสื่อสาร สำหรับวัยรุ่นผู้ชายและวัยรุ่นผู้หญิง เรื่องที่ สื่อสารมีความคล้ายกัน เป็นเรื่องเกี่ยวกับพัฒนาการหรือการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของวัยรุ่น อวัยวะเพศ เรื่องเพศตรงข้ามที่วิจารณ์ถึงสรีระทางร่างกาย แฟน ความรัก การมีเพศสัมพันธ์ ฤกษ์งาม อนามัย ภาพโป๊หรือวีดีโอโป๊ ซึ่งทั้งวัยรุ่นผู้หญิงและวัยรุ่นผู้ชาย การสื่อสารในเรื่องเพศมีเนื้อหาที่ เข้มข้น และลึกซึ้งมากกว่าการสื่อสารเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง กล่าวพูดคุยในกลุ่มเพื่อนได้มากกว่า

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการ 6 ด้าน คือ ด้านพัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพทางเพศ ทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ สังคมและวัฒนธรรม

1. ด้านพัฒนาการทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศดังกล่าว เพศหญิงมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศมากกว่าเพศชายและเพศทางเลือก โดยเมื่อพิจารณาเพศร่วมกับพี่น้อง มีเฉพาะเพศหญิงเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศ ซึ่งมีอายุ 15 ปีมีการรับรู้ได้มากกว่าในช่วงอายุอื่นๆที่อยู่ในช่วงอายุ 15 - 25 ปี โดยเมื่อพิจารณาร่วมกับรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง เป็นความสัมพันธ์ตรง และเป็นวัยรุ่นที่มีพี่น้องเพศเดียวกันที่มีการรับรู้เรื่องเพศมากกว่าการมีไม่ใช่พี่น้องเพศเดียวกันกันและเป็นลูกคนเดียว ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเมื่อพิจารณาเพศร่วมกับพี่น้องมีเฉพาะเพศหญิงเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับส่วนระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองและสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ด้านสุขอนามัยทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศดังกล่าว เพศหญิงมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านสุขอนามัยมากกว่าเพศชายและเพศทางเลือก และเมื่อพิจารณาร่วมกับรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง มีเพียงเฉพาะพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ ซึ่งมีอายุ 15 ปีที่มีการรับรู้ได้มากกว่าช่วงอายุอื่นๆ ที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี และเมื่อพิจารณาร่วมกับเพศ มีเฉพาะเพศหญิงที่มีความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศ และเป็นวัยรุ่นที่พ่อแม่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอาชีพค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว และรับจ้าง ที่รับรู้ได้ดีมากกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับราชการ เกษตรกร พนักงานรัฐวิสาหกิจ ว่างาน พ่อบ้าน แม่บ้าน เกษียณอายุ และเมื่อพิจารณาร่วมกับอายุ มีเพียงเฉพาะอายุ 18 - 22 ปี ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครองกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ และเป็นกลุ่มที่พ่อแม่ผู้ปกครองของวัยรุ่นมีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท ที่มีการรับรู้ได้ดีกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองรายได้ 15,001 - 30,001 ขึ้นไป และเมื่อพิจารณาร่วมกับอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ นอกจากนี้ต้องเป็นพี่น้องเพศเดียวกันกับวัยรุ่นที่มีการรับรู้ได้มากกว่าการมีไม่ใช่พี่น้องเพศเดียวกันกันและเป็นลูกคนเดียว และเมื่อพิจารณาร่วมกับเพศ มีเพียงเพศหญิง ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนการศึกษาของพ่อแม่

ผู้ปกครอง และสัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ด้านพฤติกรรมทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศดังกล่าว อายุ 16 ปี มีการรับรู้ได้มากกว่าช่วงอายุอื่นๆที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี และเมื่อพิจารณาร่วมกับเพศ จึงมีเพียงเพศชาย ที่มีความความสัมพันธ์กันระหว่างอายุกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ และมีความสัมพันธ์กับพ่อแม่ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างมากกว่าการประกอบอาชีพข้าราชการ เกษตรกร พนักงานรัฐวิสาหกิจ ว่างาน พ่อบ้าน แม่บ้าน และผู้ที่เกษียณอายุ และเมื่อพิจารณาร่วมกับอายุเป็นความสัมพันธ์ลง เป็นวัยรุ่นที่มีพี่น้องเพศเดียวกัน ที่มีการรับรู้เรื่องเพศได้มากกว่าไม่ใช่พี่น้องเพศเดียวกันและวัยรุ่นที่เป็นลูกคนเดียว เมื่อพิจารณาร่วมกับอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง มีเพียงพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร มีความสัมพันธ์กันพี่น้องกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเพศ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง และสัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศดังกล่าว เพศหญิงมีการรับรู้เรื่องเพศมากกว่าเพศชายและเพศทางเลือก และเมื่อพิจารณาร่วมกับระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง มีเพียงพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธ์ภาพ และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอายุ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง พี่น้อง และสัมพันธ์ภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านสัมพันธ์ภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศดังกล่าว เพศหญิงมีความสัมพันธ์ในการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลมากกว่าเพศชายและเพศทางเลือก และเมื่อพิจารณาร่วมกับอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง มีเพียงพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง ที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างเพศกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ และเป็นวัยรุ่นที่มีอายุ 15 ปีที่มีการรับรู้มากกว่าช่วงอายุอื่นๆที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี และเมื่อพิจารณาร่วมกับพี่น้อง มีเพียงวัยรุ่นที่ไม่มีพี่น้อง มีความสัมพันธ์กันระหว่างอายุกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ รวมทั้งต้องเป็นพี่น้องเพศเดียวกันที่มีการรับรู้มากกว่าไม่ใช่พี่น้องเพศเดียวกันและวัยรุ่นที่เป็นลูกคนเดียว แต่เมื่อ

พิจารณาร่วมกับอาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง เป็นความสัมพันธ์ลวง โดยมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง และสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง พี่น้อง และสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการทั้ง 6 ด้าน การพูดคุยเรื่องเพศของท่านกับพ่อแม่ผู้ปกครอง วัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมทั้งเพศชายและเพศหญิง ส่วนใหญ่มีปัจจัยการสื่อสารจากรูปแบบและวิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่ผู้ปกครอง ที่มีผลต่อการพูดคุย เนื่องจากความสัมพันธ์ภายในครอบครัว กฎเกณฑ์ ระเบียบวินัย ข้อตกลง ความคิด การแสดงออก ระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ความไม่เข้าใจกันในครอบครัว ทศศนคติและมุมมองที่เกี่ยวกับวัยรุ่น การให้เวลากับวัยรุ่น ความใกล้ชิด การมอบความรักความอบอุ่น นอกจากนี้ยังมีช่วงอายุที่มีความต่างกันระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครองกับวัยรุ่น มีเพียงบางส่วนมีปัจจัยมาจากสภาพแวดล้อมรอบตัว สถานการณ์ในสังคม และรายได้ในครอบครัวที่เงินใช้จ่ายไม่เพียงพอ การให้ความรู้เรื่องเพศกับวัยรุ่นที่พ่อแม่ผู้ปกครองนั้นควรจะทำให้ความรู้กับวัยรุ่นในครอบครัว วัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม ให้ความเห็นกับการให้ความรู้เรื่องเพศกับวัยรุ่น พ่อแม่ผู้ปกครองรู้สึกมีความใกล้ชิดและทราบถึงตัวตนวัยรุ่นได้ดีที่สุดเพราะเป็นผู้ให้กำเนิดและเลี้ยงมา แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ คือ กลุ่มแรกเห็นว่าสังคมในปัจจุบันสื่อสังคมออนไลน์วัยรุ่นสามารถเข้าถึงได้ง่าย และพ่อแม่ผู้ปกครองบางท่านต้องรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ต่างๆให้ทันวัยรุ่น ในกลุ่มที่ 2 วัยรุ่นไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ผู้ปกครองตลอดเวลา เพราะวัยรุ่นอยู่ในช่วงวัยเรียนไม่ได้อยู่กับผู้ปกครองตลอดเวลา จึงต้องให้ความรู้กับวัยรุ่น ให้มีทักษะในการเอาตัวรอด กลุ่มที่ 3 วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากลอง เมื่อพฤติกรรมหรือข้อมูลต่างๆที่วัยรุ่นได้รับข้อมูลจากแหล่งอื่นที่ไม่มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ ทำให้เด็กที่เกิดการลองผิดลองถูก เพื่อค้นหาความจริงที่พวกเขาเหล่านั้นสงสัยและต้องการจะรู้คำตอบ หากไม่ได้ให้ความรู้กับวัยรุ่น อาจทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ผิดและปฏิบัติไม่ถูกต้องเหมาะสม อาทิเช่น การมีเพศสัมพันธ์ที่ขาดการป้องกัน นอกจากนี้พบปัญหาอุปสรรคการพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ปัญหาและอุปสรรคระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ส่วนใหญ่อายุที่จะพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง กลัวว่าพ่อแม่ผู้ปกครองจะดุด่า ไม่กล้าพูด รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาให้กับวัยรุ่น เพราะต้องทำงาน วัยรุ่นก็ไม่มีเวลาให้กับพ่อแม่ผู้ปกครอง เพราะต้องเรียนหนังสือ ทำให้มีเวลาที่ไม่ตรงกัน นอกจากนี้ยังมีอุปสรรคจากศาสนามีส่วนเกี่ยวข้อง เนื่องจากหลักปฏิบัติตามศาสนาค่อนข้างมีความเคร่งครัด

แนวทางหรือวิธีที่ทำให้วัยรุ่นให้ความสำคัญกับการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวและรับความรู้ที่ถูกต้อง ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับครอบครัว ต้องเริ่มต้นจากครอบครัวก่อน เพราะเป็นสถาบันแรกที่วัยรุ่นเติบโตและมีความใกล้ชิดกับพ่อแม่ผู้ปกครอง หาวิธีการสื่อสารที่ไม่ให้วัยรุ่นอาย ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ยกตัวอย่างจาก สถานการณ์ ข่าว หรือเรื่องใกล้ตัวที่สามารถสอนและเข้าใจ นอกจากนี้หน่วยงานทางภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ยกตัวอย่างเช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล กระทรวงสาธารณสุข คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด ควรเสริมความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ และการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว โดยการจัดอบรมให้ความรู้กับวัยรุ่นและพ่อแม่ผู้ปกครองเกิดความเข้าใจเรื่องเพศมากขึ้น และขอเสนอแนะหรือวิธีการที่ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครอง มีการสื่อสารเรื่องเพศกับวัยรุ่นมากขึ้น ส่วนใหญ่วัยรุ่นแนะนำให้พ่อแม่ผู้ปกครองไม่ควรดูตำราวัยรุ่นและควรเป็นฝ่ายเข้าหาวัยรุ่น ต้องเปิดโอกาสและรับฟังคำอธิบาย การแสดงความคิดเห็นของวัยรุ่น รongลงมาให้เวลากับวัยรุ่น อาจทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว เพื่อสร้างความสนิทสนมและความไว้วางใจให้กับวัยรุ่น นอกจากนี้แนะนำให้ระหว่งการพูดคุยควรสอดแทรกความรู้เรื่องเพศ มีเพียงส่วนน้อยหากไม่กล้าพูดคุยกับวัยรุ่น ควรที่ให้พ่อแม่ผู้ปกครองใช้วิธีผ่านเทคโนโลยีสื่อสารกัน

การอภิปรายผล

1. สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

วัยรุ่นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ค่อนข้างจำกัด มีความเข้าใจที่หลากหลายและมีความคลาดเคลื่อนของข้อมูล เข้าใจว่าเรื่องเพศ คือเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ บางส่วนเข้าใจว่าเป็นเรื่องของพัฒนาการทางเพศที่ร่างกายของเพศหญิงและเพศชายมีการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งการแต่งงานตามประเพณีที่ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม สอดคล้องกับงานวิจัยของจรูญศักดิ์ แก้วกล้า (2557) กล่าวไว้ว่า ลักษณะทางกายภาพที่บอกว่าเป็นเพศชาย หรือหญิง บางครั้งหมายถึงแรงขับหรือสัญชาตญาณตามธรรมชาติของมนุษย์ที่แสดงออกเป็นพฤติกรรม บางครั้งหมายถึงพฤติกรรมทางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์ เนื่องด้วยวิถีความเป็นมุสลิมกับเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนสำหรับศาสนาอิสลาม มีการปฏิบัติตนที่ค่อนข้างต้องระมัดระวังในการดำเนินชีวิต วิถีความเป็นมุสลิมที่มีพื้นฐานจากการยึดหลักการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา ไม่ควรเปิดเผยในที่สาธารณะ มีขอบเขตและข้อจำกัดในการดำเนินชีวิต ซึ่งตามหลักศาสนาการสอนเรื่องเพศในมุสลิมต้องอยู่บนพื้นฐานตามหลักคำสอนของศาสนาอิสลามอย่างเคร่งครัด มุสลิมมีการสอนเรื่องเพศตั้งแต่เด็กๆแล้วเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีการปลูกฝังและแนวทางการปฏิบัติเรื่องเพศที่ถูกต้องตามหลักการศาสนา ซึ่งสอดคล้องกับ อับดุลลอฮ์ สุไลหมัด (2558) กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นมุสลิมต้องเข้าใจก็คือ การประพฤติปฏิบัติตัวที่แตกต่างจากศาสนาอื่น เพราะสิ่งสำคัญก็คือเรามีแบบอย่างของเราในการดำเนินชีวิตจากบรรดานบี มีคู่มือในการดำเนินชีวิต ก็คือพระมหาคัมภีร์อัลกรุอ่าน แต่บางครอบครัวให้ความสำคัญกับการประกอบอาชีพหาเลี้ยงครอบครัวมากกว่าการพูดคุยเรื่องเพศ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มลิจันทร์ เกียรติสังวร (2542, น. 55) พบว่ามีปัญหาด้านการเงินทำให้เลี้ยงดูบุตรได้ไม่เต็มที่และมีอารมณ์เครียด เนื่องจากวัยรุ่นได้รับความรู้จากการเรียนหนังสือครูผู้สอนรายวิชาสุขศึกษา ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองคาดหวังจากการได้รับความรู้จากโรงเรียนว่าสามารถเพิ่มความรู้อีกได้

โดยการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง มาจากคะแนนในการตอบแบบสอบถาม ที่มีคะแนนในช่วง 13.34 – 26.66 คะแนน ซึ่งเรื่องที่สื่อสารมากที่สุดคือ เรื่องการวางตัวให้เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตัวเอง เช่น การแต่งกาย การพูดจา เรื่องการเลือกคู่ครองที่เหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งนภา มหาวรรณศรี (2558) พบว่า ผู้ปกครองให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับการวางตัวเมื่ออยู่กับเพศตรงข้าม เนื่องจากผู้ปกครองมีความเห็นว่า เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การจับมือถือแขนเพื่อนต่างเพศ และการวางตัวที่เหมาะสมเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตนและให้เกียรติเพศตรงข้าม และเรื่องผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องทักษะชีวิตที่ใช้ในการเอาตัวรอดจากสถานการณ์ไม่พึงปรารถนาต่างๆ เช่น การปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรัก การหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์เสี่ยงต่อการถูกคุกคามทางเพศ ส่วนบุคคลที่วัยรุ่นสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว ไว้วางใจมากที่สุดคือแม่ โดยให้ความเห็นว่า มีความสนิทสนม สะดวกที่จะพูดคุยกับและเข้าใจปัญหาต่างๆได้ดีกว่าบุคคลอื่นในครอบครัว สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรไท พิพิธพัฒน์ไพสิฐ และ จินตนา ไชยวิโน (2551) พบว่า แม่เป็นสื่อบุคคลที่ดีที่สุดในการพัฒนาการสื่อสาร เพื่อที่จะเป็นเกราะกำบังให้วัยรุ่นมีภูมิคุ้มกันตนเอง เป็นบุคคลที่ปรึกษาและขอคำแนะนำต่างๆได้ดี สอดคล้องกับ ซูพ้อม อุษมาน (2552) กล่าวไว้ว่า คำสอนของท่านศาสนทูต คือลลิลลอฮู อะลัยฮิ วะสลัลมกล่าวไว้ว่า แม่เป็นผู้ที่ควรต้องได้รับการเอาใจใส่และตอบแทนคุณมากกว่าบิดา สำหรับแม่แล้วควรจะต้องได้รับการทำดีมากกว่า ผู้เป็นพ่อถึงสามเท่า เพราะเหตุจากความยากลำบากในการอุ้มท้อง การคลอดและการให้นม ความเหนื่อยยากเหล่านี้มีเพียงแม่ผู้เดียวเท่านั้นที่ต้องแบกรับ ส่วนพ่อนั้นมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูเท่านั้น

โดยพ่อแม่ผู้ปกครองเลือกสถานการณ์ในการต่อเรื่องเพศกับวัยรุ่น ด้วยวิธีการพูดคุยสถานการณ์ต่างๆ อย่างเช่น การตั้งครุฑของเพื่อนในวัยเดียวกันกับวัยรุ่น ซึ่งให้เห็นตัวอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันเพื่อให้เป็นข้อคิด นอกจากนี้ใช้วิธีการพูดอ้อมๆ โดยการซักถามจากผู้ปกครองและเปรียบเทียบวัยรุ่นกับบุคคลอื่นให้ทราบถึงผลดีและผลเสีย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ ทีมศูนย์อนามัยที่1-12 และ มหาวิทยาลัยมหิดล (2556) พบว่า การสื่อสารของบิดามารดาส่วนใหญ่จะเป็นการสื่อสารโดยใช้วาจา ซึ่งลักษณะของการพูดจะมีทั้งแบบตรงไปตรงมาและแบบอ้อมๆ มีทั้งนุ่มนวลอ่อนโยนคิดว่ากล่าว ห้ามปราม ตักเตือน โดยจะเป็นการสื่อสารเมื่ออยู่ต่อหน้า ซึ่งสื่อที่ใช้หรือช่องทางการสื่อสารกับผู้ปกครองคือ สื่อเทคโนโลยี เพราะสามารถติดต่อได้ง่ายและสะดวก เช่น โทรศัพท์ สื่อสังคมออนไลน์ เฟสบุ๊ค ไลน์ คอมพิวเตอร์ โทรทัศน์ มีเพียงบางส่วนที่สื่อสารกับผู้ปกครองโดยตรงเมื่อพบหน้าพูดคุยต่อหน้า สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ ทีมศูนย์อนามัยที่1-12 และ มหาวิทยาลัยมหิดล (2556) ที่พบว่า ช่องทางการสื่อสารกับบุตรจะเน้นช่องทางที่ใช้เทคโนโลยีมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการใช้โทรศัพท์มือถือ การใช้อินเทอร์เน็ต เนื่องจากการสื่อสารด้วยการสื่อสารด้วยโทรศัพท์มือถือมีความรวดเร็ว มารดาระบุว่ามีการใช้ เฟสบุ๊คพูดคุยกับบุตร แต่ทั้งบิดาและมารดาก็ยังคงใช้การสื่อสารแบบต่อหน้าด้วย

อิสลามนั้นเป็นศาสนาที่ไดวางหลักเกณฑ์ให้ครอบครัวนั้นเป็นสถานที่ ซึ่งดูแลการเจริญเติบโตในทุกมิติคือทั้งด้านร่างกาย (มัสลิน มาหะมะ, 2552, น. 2) ดังนั้นครอบครัวจึงเป็นสถาบันทางสังคมที่เล็กที่สุด ที่เกิดจากความสัมพันธ์อันแนบแน่นระหว่างบุคคลสองคนขึ้นไป และมีบทบาทสำคัญ

ในการถ่ายทอดความเชื่อความศรัทธาตลอดจนค่านิยมและทัศนคติต่างๆ เป็นสถาบันลำดับแรกที่จะหล่อหลอมบุคลิกภาพให้แก่มนุษย์ก่อนการออกไปใช้ชีวิตจริงในสังคม (ชัยยิต ซาอิต อัคราธิ ริชวี, 2526, น. 19) และ Fox and Inazu, 1980; Chung, Travis et al., 2007; Ramos and Bouris, (2008) ที่พบว่า วัยรุ่นแสดงความต้องการให้บิดามารดาผู้ปกครองเป็นคนสอนเรื่องเพศศึกษา เนื่องจาก มีความใกล้ชิดสนิทสนม กับลูกและต้องสอนอย่างมีเหตุผล เข้าใจลูก ใจเย็นและไม่ใช้อารมณ์ ดังนั้น ครอบครัวจึงควรเป็นบุคคลกลุ่มแรกที่สอนเรื่องเพศศึกษา (Halstead and J.Reiss, 2003) ดังนั้นสอดคล้องกับผลการรับรู้เรื่องเพศวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ที่รับรู้ข้อมูลเรื่องเพศจากสถาบันครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ โดยผลการศึกษาจากการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมจากการเรียนรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านพัฒนาการทางเพศ การรับรู้เรื่องเพศด้านพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่นส่วนใหญ่รับรู้จากแหล่งอื่นๆ เรื่องที่วัยรุ่นรับรู้มากที่สุดคือ เรื่องผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น การผลิตของตัวสุจินั้นจะเกิดการหลั่งสุจิในเวลากลางคืนที่เรียกว่า “ฝันเปียก” เป็นลักษณะที่แสดงว่าร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ เรื่องวัยรุ่นชายมีรูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น ปลายกำลังมากขึ้น และเรื่องการเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศนั้น เป็นความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อผู้หญิงและเด็กผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น ซึ่งแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งอื่นๆ มีทั้งรายวิชาสุขศึกษา หนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เพื่อน หมอ สื่อสังคมออนไลน์ การอบรม เข้าค่ายและสังเกตและเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น ส่วนการรับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองนั้น สอนและแนะนำในการเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่บ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงไปของการเข้าสู่วัยรุ่น อย่างเช่น ขนต่างๆที่ขึ้นตามร่างกาย หนวดเครา เสียงแตกและเสียงใหญ่ หน้าอก ความสูง อวัยวะเพศ การมีประจำเดือน ซึ่งวัยรุ่นผู้หญิงตกใจเมื่อประจำเดือนมาครั้งแรก ตกขาว และฝันเปียก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Boonmongkon et al. (1998) พบว่า ผู้หญิงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกือบ 70 % เคยมีปัญหาอนามัยเจริญพันธุ์ ได้แก่ ตกขาว กลิ่นเหม็น สิวผดปกติ คันช่องคลอด มีแผลและผื่นแดง คันบริเวณอวัยวะสืบพันธุ์ และ อรโท พิพิธพัฒน์ไพสิฐ และ จินตนา ไชยวิโน (2551) ที่กล่าวว่า การสอนเรื่องเพศระหว่างพ่อกับแม่มีความแตกต่างกัน นอกจากนี้ กุลกานต์ อภิวฒนลังการ, บุญเสริม หุตะแพทย์ และประกายรัตน์ ภัทรธิตี (2551) และแก้วตะวัน ศิริลักษณ์นันท์ (2553) พบว่า สอนตามพัฒนาการและการเจริญเติบโต เช่น การมีประจำเดือน การฝันเปียก การมีเสียงแตกหรือตามปัญหาที่บุตรถาม

2. ด้านสุขอนามัยทางเพศ การรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศของวัยรุ่นส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองเน้นการรักษาความสะอาด ซึ่งเรื่องที่รับรู้มากที่สุดคือ เรื่องชุดชั้นในและกางเกงชั้นใน ที่ต้องซักให้สะอาดและตากในที่ที่มีแสงแดด เพื่อทำลายเชื้อโรค ซึ่งการทำความสะอาดของผู้หญิงช่วงมีประจำเดือนเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับผู้หญิง แนะนำการใช้ผ้าอนามัย การเปลี่ยนผ้าอนามัยระหว่างช่วงมีประจำเดือน ไม่ให้เกิดการหมักหมมของเชื้อโรคได้และการเก็บทำความสะอาดผ้าอนามัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลนิทรา แสงบุราณ (2551) พบว่า บิดามารดาพูดถึงเรื่องการปฏิบัติตัวเมื่อมีรอบเดือน(ระดู) เช่นวิธีการใส่ผ้าอนามัย การรักษาความสะอาด รวมถึงการใช้ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดจุดซ่อนเร้น ผลิตภัณฑ์ดับกลิ่นกาย และเรื่องรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศและร่างกายอยู่เสมอ ที่ต้องสวมกางเกงในที่สะอาด ไม่รัดแน่นจนเกินไป ต้องแห้ง ไม่อับชื้นและเปลี่ยนกางเกงใน

ทุกวัน ส่วนเรื่องการไม่ใช้กางเกงใน กางเกง กระโปรง ผ้าเช็ดตัว ปะปนกับคนอื่น เพราะเขาอาจมีโรคติดต่อโรคผิวหนังซึ่งอาจทำให้เราติดเชื้อได้ เพื่อความสะอาดต้องเสื่อผ้า ป้องกันเชื้อโรคและการเกิดโรค โดยสอดคล้องกับการศึกษาของ Boonmongkon et al. (1998) พบว่า ผู้หญิงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกือบ 70 % เคยมีปัญหาอนามัยเจริญพันธุ์ ได้แก่ ตกขาว กลิ่นเหม็น สิวผดปกติ คันช่องคลอด มีแผลและผื่นแดง คันบริเวณอวัยวะสืบพันธุ์ โดยตามหลักปฏิบัติทางศาสนาอิสลามจะต้องละหมาด 5 เวลา ดังนั้นการทำความสะอาดร่างกายจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม โดยตัวอย่างการทำความสะอาดร่างกายอย่างเช่น การอาบน้ำ เมื่อหมดประจำเดือนและผื่นเปื่อย การอาบน้ำหลังคลอดบุตร และการอาบน้ำหลังการมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้วัยรุ่นค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยการอ่านหนังสือ ค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตและจากรายวิชาสุขศึกษา

3. ด้านพฤติกรรมทางเพศ

การรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครองและเรื่องที่รับรู้มากที่สุดคือ เรื่องการแต่งตัวของผู้หญิงต้องแต่งกายตามวิถีของมุสลิม แต่งตัวให้มิดชิด เรื่องการวางตัวเพศตรงข้าม ควรเคารพและให้เกียรติซึ่งกันและกัน และไม่ควรรออยู่ที่ลับตาผู้คนที่สนใจเพศตรงข้ามสามารถให้ความสนใจได้ แต่ต้องแสดงออกอย่างถูกต้อง ไม่ละเมิดหรือฉวยโอกาสทางเพศต่อผู้อื่น จะต้องมียุติธรรมที่ถูกต้องและเหมาะสมอยู่ในกฎระเบียบตามหลักศาสนาวัฒนธรรมและประเพณีของศาสนาอิสลาม โดยที่พ่อแม่ผู้ปกครองให้ความสนใจกับเรื่องการเรียนหนังสือของวัยรุ่นมากกว่าเรื่องอื่น เนื่องจากวัยรุ่นยังอยู่ในวัยเรียน ไม่สนับสนุนการมีแฟนและการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา จากหลักคำสอน เรื่องความมิดชิด (ความมิดชิดประเวณี) ในศาสนาอิสลาม มุฮัมมัดซาคี เจ๊ะหะ (2554) กล่าวถึงชีนาไว้ว่า การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงที่ไม่ได้สมรสถูกต้องตามกฎหมาย อิสลามถือว่าการทำผิดชีนาทุกกรณีเป็นบาปใหญ่ โดยบทลงโทษฮัฎ สำหรับผู้กระทำผิดประเวณีซึ่งถูกบัญญัติไว้ในอัล-กุรอานและซุนนะฮ์ อายะฮ์อัล-กุรอาน ถูกประทานแบบค่อยเป็นค่อยไป เพื่อบรรเทาความลำบากใจของผู้เข้ารับนับถืออิสลามใหม่ซึ่งเคยอยู่ในสังคมที่พัวพันกับการผิดประเวณี สำหรับผู้ที่ยังไม่แต่งงานบทลงโทษก็คือโบยหนึ่งร้อยที และเนรเทศออกจากภูมิลำเนาเป็นเวลาหนึ่งปี สำหรับผู้ที่แต่งงานแล้วบทลงโทษก็คือโบยหนึ่งร้อยทีและขว้างก้อนหินจนตาย ซึ่งวิธีการลงโทษ มีจุดมุ่งหมายของการกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงดังกล่าวก็เพื่อเป็นอุทาหรณ์ให้แก่สังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรรัตน์ รุ่งเรือง (2559) ในขณะที่วัยรุ่นยังเรียนหนังสืออยู่ การมีแฟนหรือคนรักเป็นเรื่องที่บิดามารดาไม่สนับสนุน เพราะอาจทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนหนังสือได้ เช่น มีเวลาในการศึกษาเล่าเรียนน้อยลงและไม่ควรมีการแต่งงานและไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ในช่วงเรียนหนังสือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่ยังไม่ได้แต่งงานถึงแม้การแต่งงานหรือการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิทธิส่วนบุคคลก็จริง แต่ควรที่จะกระทำก็ต่อเมื่อถึงวัยอันควร สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งนภา มหาวรรณศรี (2558) พบว่า ผู้ปกครองให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับการวางตัวเมื่ออยู่กับเพศตรงข้าม เนื่องจากผู้ปกครองมีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน เช่น การจับมือถือแขนเพื่อนต่างเพศและการวางตัวที่เหมาะสมเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตนและให้เกียรติเพศตรงข้าม และการคบเพื่อนต่างเพศสำหรับเพศหญิงและเพศชายมากที่สุด โดยให้ระมัดระวังในการคบผู้ชายต้องให้เกียรติซึ่งกันและกัน ไม่ให้ใกล้ชิดและสัมผัสร่างกาย ไม่ให้อยู่

ด้วยกันสองต่อสองในที่ลับสายตาผู้คน แต่จะเน้นย้ำกับเพศหญิงมากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ มจรูดา เจริญทวีทรัพย์ (2545) ที่กล่าวว่า ควรเน้นเรื่องความประพฤติและการวางตัวของวัยรุ่น และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Nitirat Pinsomboon (2007) ที่กล่าวว่ามารดาจะเน้นการสื่อสารกับเพศหญิง เรื่องการวางตัวและการคบเพื่อนต่างเพศมากที่สุด โดยให้ระมัดระวังในการคบผู้ชายไม่ให้ใกล้ชิด ไม่ให้อยู่สองต่อสองในที่ลับตาคน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลนิทรา แสงบุราณ (2551) กล่าวว่า การปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและผลกระทบ นอกจากนี้เรื่องการเมืองการมีเพศสัมพันธ์ ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับเพศตรงข้าม จนกว่าจะผ่านพิธีการแต่งงานถูกต้องตามประเพณี และ ห้ามดูวิดีโอโป๊เป็นสิ่งผิดหลักศาสนาอิสลาม นอกจากนี้การแต่งกายต้องแต่งกายให้มิดชิดเรียบร้อย ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม สอดคล้องกับ อับดุลลฮ์ สุลโหมมัด (2558) กล่าวไว้ว่า อิสลามได้บอกถึงวิธีการแต่งกายที่ถูกต้องตามหลักศาสนา ไม่ว่าจะเป็นมุสลิมินที่ต้องปกปิดเอาเราะฮ์ ก็คือสะอาดถึงหัวเข่า ส่วนมุสลิมะฮ์นั้น เอาเราะฮ์ ก็คือ ทุกส่วนของร่างกายยกเว้นฝ่ามือ กับ ใบหน้า แต่ก็จะมีวัยรุ่น บางส่วนที่มีการรับรู้จากครูในรายวิชาสุศึกษาที่สอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทำให้วัยรุ่นได้รับความรู้ในช่องทางอื่นด้วย

4. ด้านสัมพันธภาพทางเพศ

สัมพันธภาพในครอบครัวของวัยรุ่นเป็นสัมพันธภาพที่ดี การรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธภาพทางเพศของวัยรุ่นส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครอง เรื่องที่รับรู้มากที่สุดคือ เรื่องการมีส่วนร่วมในครอบครัวและการแบ่งปันซึ่งกันและกัน เป็นเรื่องที่สร้างมิตรภาพกับบุคคลรอบข้างได้ เรื่องการเห็นอกเห็นใจผู้อื่นจะทำให้ความสัมพันธ์และมิตรภาพในการอยู่ร่วมกันเพิ่มขึ้น และเรื่องการปรับตัวและรับฟังความคิดเห็นที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต เรื่องเพศ การอยู่ร่วมกันกับบุคคลในครอบครัวซึ่งกันและกัน และบุคคลภายนอกครอบครัว พ่อแม่ผู้ปกครองทำตัวเปรียบเสมือนเพื่อนและพี่น้อง มีปัญหาหรือข้อสงสัย รับฟังปัญหาและพร้อมที่จะให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางการประพฤติตัวต่อเพศตรงข้ามที่ถูกต้อง ไม่ละเมิดสิทธิของเพศตรงข้ามและไม่ละเมิดต่อหลักศาสนา มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว มีการแบ่งปันการเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ห่วงใยและช่วยเหลือวัยรุ่น ส่วนบางครอบครัวใช้คำพูดดุด่าในการสร้างสัมพันธภาพในครอบครัว ด้วยพื้นฐานของการดำเนินชีวิตของศาสนาอิสลามอยู่บนพื้นฐานหลักคำสอนทางศาสนา ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองนำหลักคำสอนทางศาสนาอิสลามสร้างสัมพันธภาพที่ดีสำหรับการสื่อสารในครอบครัว0 มีเพียงวัยรุ่นบางคนไม่กล้าที่จะปรึกษาหรือขอคำแนะนำจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ทำให้สัมพันธภาพที่ไม่ค่อยดี มีการรับฟังและการให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำต่างค่อนข้างน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ ประทุม ฤกษ์กลาง กล่าวไว้ว่า การสื่อสารในครอบครัวนั้นเกิดจากการที่สมาชิกในครอบครัวสร้างความผูกพัน ปรับเปลี่ยนพัฒนาให้เกิดเอกลักษณ์ร่วมกันซึ่งกระทำโดยการแลกเปลี่ยนข่าวสาร และถึงแม้สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองจะมีสัมพันธภาพที่ดีเพศหญิงกับเพศชายความเท่าเทียมระหว่างเพศมีความเท่าเทียมกัน สำหรับการเลี้ยงดูของพ่อแม่ แต่การแบ่งทรัพย์สินสมบัติระหว่างลูกที่เป็นผู้หญิงกับผู้ชายนั้นไม่เท่าเทียมกัน โดยผู้ชายจะได้ทรัพย์สินสมบัติมากกว่าผู้หญิง

5. ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ

การรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศของวัยรุ่นส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครอง เรื่องที่รับรู้มากที่สุดคือ เรื่องการปฏิเสธเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยกับวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เรื่องรู้วิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้ และเรื่องความสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้ หากไม่พร้อมจะมีบุตรควรใช้วิธีการคุมกำเนิด อาทิเช่น ฉีดยาคุม การกินยาคุม และการใส่ห่วง ส่วนการป้องกันตัวและการขอความช่วยเหลือจากสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมกับเรื่องเพศ พ่อแม่ผู้ปกครองแนะนำให้พกปากกา ซ่อม คัตเตอร์ กรรไกร ติดตัวไว้เพื่อเป็นอาวุธในการป้องกันตัว และห้ามรับประทานอาหารและเครื่องดื่มจากบุคคลแปลกหน้า สอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลกสนต์ อภิวัฒน์ลังการ, บุญเสริม หุตะแพทย์ และ ประกายรัตน์ ภัทรธิตี (2551) ชลนิทรา แสงบุราณ (2551) พรฤดี นิธิรัตน์ (2550) แก้วตะวัน ศิริลักษณ์นันท์ (2553) และชลนิทรา แสงบุราณ (2551) ที่พบว่า บิดามารดาให้คำแนะนำที่ถูกต้องช่วยให้บุตรสามารถระมัดระวังและป้องกันตัวในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมถึงการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยเรียน มูฮำหมัดซากิ เจ๊ะหะ (2554) กล่าวถึงการทำแท้งในศาสนาอิสลามไว้ว่า อิสลามได้ห้ามการทำแท้งโดยสิ้นเชิงและถือว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่ร้ายแรง เมื่อสตรีได้ตั้งครรภ์นางจะต้องไม่ทำอันตรายต่อทารกผู้นั้นที่อยู่ในครรภ์ ไม่ว่าจะกรณีใดก็ตาม หากมีอันตรายใดที่เกิดขึ้นกับครรภ์ของมารดา ก็จะมีผลต่อทารกในวัยเริ่มแรกด้วย การใช้วิธีการคุมกำเนิดเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์มีความแตกต่างกับการทำแท้ง เนื่องจากการคุมกำเนิดไม่ถือว่าเป็นการทำร้ายทำลายแรง เพราะทารกยังไม่ประกอบเป็นตัวเป็นตน เป็นร่างกายของมนุษย์อย่างสมบูรณ์ ซึ่งตรงกันข้ามกับการทำแท้ง ซึ่งตัวของทารกมีการประกอบเป็นตัวตนแล้ว สอดคล้องกับผลการศึกษาที่ว่าวัยรุ่นบางราย มีเพศสัมพันธ์และตั้งท้องขณะอยู่ในวัยเรียนและผ่านการทำแท้งโดยที่พ่อแม่ไม่ทราบ โดยทำแท้งด้วยการใช้ยาสอด ที่สืบค้นข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต และแหล่งข้อมูลที่รับรู้นอกจากพ่อแม่ผู้ปกครอง วัยรุ่นรับรู้ข้อมูลจากโรงเรียนในรายวิชาเพศศึกษาและสุขศึกษา ที่สอนเรื่องเพศสัมพันธ์ การป้องกันการตั้งครรภ์ วิธีการคุมกำเนิด การใช้ถุงยางอนามัย รวมทั้งข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต หนังสือ ละคร ภาพยนตร์ โฆษณา และผู้ที่มีประสบการณ์ในเรื่องเพศ ในการเรียนรู้ทักษะในการดูแลสุขภาพทางเพศของวัยรุ่น

6. ด้านสังคมและวัฒนธรรม

การรับรู้เรื่องเพศด้านสังคมและวัฒนธรรมของวัยรุ่นส่วนใหญ่รับรู้จากพ่อแม่ผู้ปกครอง เรื่องที่รับรู้มากที่สุด เรื่องการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมในวัยเรียน เช่นการเที่ยวสถานบันเทิงที่ยังไม่เหมาะสมกับวัย เรื่องวัยรุ่นต้องเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคมและการอยู่ร่วมกันในสังคม และเรื่องสื่อและเทคโนโลยี ที่ทำให้วัยรุ่นสามารถติดต่อสื่อสารและนัดเจอกันง่ายขึ้น และเสี่ยงต่ออันตรายต่างๆที่ไม่พึงประสงค์ตามมา โดยพ่อแม่ผู้ปกครองให้ระมัดระวังการใช้เทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์ อาจเป็นภัยใกล้ตัวที่ทำให้ตกอยู่ในสถานการณ์ที่เสี่ยงกับเรื่องเพศและอาจถูกลอกลวงและล่อลวงจากบุคคลอื่นได้ รวมทั้งการเที่ยวกลางคืน ที่จะต้องมีข้อตกลงและกำหนดเวลาในการออกไปนอกบ้านระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครองกับวัยรุ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติ หอมบุญ, เกரியงเดช แซ่ไฉ้ว, ศศิธร บัวลอย และ วิลาสินี ซีนชุมกลาง [ม.ป.ป.] พบว่า เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นก็จะเริ่มสนใจเพื่อนต่างเพศ คบเพื่อนต่างเพศ และมีการนัดเพื่อนต่างเพศไปเที่ยว ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้

ทั้งสองฝ่ายได้รู้จักสนิทสนมกันมากขึ้น ซึ่งนั่นก็หมายความว่าจะต้องระมัดระวังเป็นอย่างมากในเรื่อง การคบเพื่อนต่างเพศ และการไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายและเกิดปัญหา อื่นๆตามมาได้ และไม่ควรไปสถานที่เร่ร่อนต่างๆ ที่ไม่เหมาะสม และควรขออนุญาตพ่อแม่ ผู้ปกครองก่อนทุกครั้ง นอกจากนี้การอยู่ใกล้ชิดกันระหว่างเพื่อนต่างเพศหรือแฟน หากพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือผู้นำชุมชนทราบว่าเป็นแฟนกัน จะจัดพิธีแต่งงานให้กับวัยรุ่นให้ถูกต้องตามหลักศาสนา โดยไม่ต้องสอบถามว่าวัยรุ่นว่าสมัครใจของวัยรุ่นและมีความเชื่อว่าการมีบุตรหลายคนจะมีชีวิตที่ดี กระทบการสิ่งใดประสบความสำเร็จ และเรื่องการเข้าสังคมที่จะต้องปฏิบัติตนที่ดีและเหมาะสม เลือก คบเพื่อนที่ดี ต้องเป็นคนดีของสังคม

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิมมีปัจจัยที่มีผลต่อการพูดคุยเรื่องเพศ ประกอบไปด้วย รูปแบบและวิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่ผู้ปกครอง เนื่องจาก กฎเกณฑ์ ระเบียบวินัย ข้อตกลง ความคิด การแสดงออกระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ความไม่เข้าใจกันในครอบครัว ทัศนคติและมุมมองที่ เกี่ยวกับวัยรุ่น การให้เวลา ความใกล้ชิดการมอบความรักความอบอุ่น นอกจากนี้ยังมีช่วงอายุที่มีความ ต่างกันระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครองกับสภาพแวดล้อมรอบตัว สถานการณ์ในสังคม และรายได้ใน ครอบครัวที่เงินใช้จ่ายไม่เพียงพอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ ทีมศูนย์ อนามัยที่ 1- 12 และมหาวิทยาลัยมหิดล (2556) พบว่า พ่อแม่ไม่เปิดใจให้กว้างในการพูดคุยเรื่องเพศ กับวัยรุ่น อีกทั้งยังขาดทักษะในการสื่อสารเรื่องเพศ ไม่มีเวลา มีความเชื่อแบบโบราณ และตามบุตรไม่ ทัน เพราะบุตรนั้นสามารถเข้าถึงข้อมูลโดยผ่านจากเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้น

โดยปัจจัยความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศตามพัฒนาการ การเรียนรู้เรื่องเพศ

1. ด้านพัฒนาการทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศ ด้านพัฒนาการทางเพศดังกล่าว โดยเพศหญิงมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศมากกว่าเพศชายและเพศทางเลือก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ ทีมศูนย์อนามัยที่1-12 และมหาวิทยาลัย มหิดล (2556) พบว่า บุตรที่มีเพศหญิงมีพัฒนาการทางร่างกายโดยจะเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าบุตรที่เป็น เพศชาย ซึ่งมีอายุ 15 ปีที่มีการรับรู้ได้มากกว่าในช่วงอายุอื่นๆที่อยู่ในช่วงอายุ 15 – 25 ปี สอดคล้อง กับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548) กล่าวไว้ว่า เริ่มมีการพูดคุยเรื่องเพศกับบุตร ตั้งแต่อายุยังน้อยๆ เพื่อที่จะทำให้ง่ายต่อการสื่อสาร เช่น โดยเริ่มก่อนที่บุตรจะเริ่มมีกิจกรรมทางเพศ หรือเริ่มเมื่อมีบุตร หรือเริ่มบุตรเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ซึ่งโดยอายุเฉลี่ยก็จะประมาณ อายุ 10 – 12 ปี และเป็นวัยรุ่นที่มีพี่น้องเพศเดียวกันที่มีการรับรู้เรื่องเพศมากกว่าการมีไม่ใช่พี่น้องเพศ เดียวกันกันและเป็นลูกคนเดียว สอดคล้องกับงานวิจัยของ มลิจันทร์ เกียรติสังวร (2542) พบว่า การมี พี่น้องเพศเดียวกันกับวัยรุ่น สัมพันธ์ต่อการสอนเพศศึกษาของมารดาต่อบุตรสาว ซึ่งความสัมพันธ์ ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วน

ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครองและสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ด้านสุขอนามัยทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศดังกล่าว เพศหญิงมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านสุขอนามัยมากกว่าเพศชายและเพศทางเลือก สอดคล้องกับงานวิจัยของ นรมนต์ มหาศิริมงคล (2548) พบว่า เพศหญิงมีการสื่อสารเรื่องเพศกับผู้ปกครองมากกว่าเพศชาย ซึ่งมีอายุ 15 ปีที่มีการรับรู้ได้มากกว่าช่วงอายุอื่นๆ ที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ ทีมศูนย์อนามัยที่1-12 และมหาวิทยาลัยมหิดล (2556) พบว่า เพราะในช่วงวัยรุ่น เด็กจะเชื่อฟังบิดา มารดา และครู มากกว่าการเชื่อเพื่อน และเป็นวัยรุ่นที่พ่อแม่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอาชีพค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างที่รับรู้ได้ดีมากกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับราชการ เกษตรกร พนักงานรัฐวิสาหกิจ ว่างาน พ่อบ้าน แม่บ้าน เกษียณอายุ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มลิจันท์ เกียรติสังวร (2542) พบว่า อาชีพแต่ละอาชีพทำให้บุคคลมีการดำรงชีวิตที่แตกต่างกันและบุคคลเหล่านั้นย่อมมีฐานะความเป็นอยู่ เจตคติ สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไป ทำให้บุคคลมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นในเรื่องต่างๆ และเป็นกลุ่มที่พ่อแม่ผู้ปกครองของวัยรุ่นมีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท ที่มีการรับรู้ได้ดีกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองรายได้ 15,001 – 30,001 ขึ้นไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ มลิจันท์ เกียรติสังวร (2542) พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำจะมีการเลี้ยงดูเด็กวัยรุ่นแบบคุมมากกว่า นอกจากนี้ต้องเป็นพี่น้องเพศเดียวกันกับวัยรุ่นที่มีการรับรู้ได้มากกว่าการมีไม่ใช่พี่น้องเพศเดียวกันและเป็นลูกคนเดียว สอดคล้องกับงานวิจัยของ มลิจันท์ เกียรติสังวร (2542) พบว่า การมีพี่น้องเพศเดียวกันกับวัยรุ่นสัมพันธ์ต่อการสอนเพศศึกษาของมารดาต่อบุตรสาว ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครองและสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับรับรู้ด้านพัฒนาการทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ด้านพฤติกรรมทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านพฤติกรรมทางเพศดังกล่าว อายุ 16 ปี มีการรับรู้ได้มากกว่าช่วงอายุอื่นๆที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ ทีมศูนย์อนามัยที่1-12 และมหาวิทยาลัยมหิดล (2556) พบว่า เพราะในช่วงวัยรุ่น เด็กจะเชื่อฟังบิดา มารดา และครู มากกว่าการเชื่อเพื่อน และมีความสัมพันธ์กับพ่อแม่ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างมากกว่าการประกอบอาชีพข้าราชการ เกษตรกร พนักงานรัฐวิสาหกิจ ว่างาน พ่อบ้าน แม่บ้าน และผู้ที่เกษียณอายุ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มลิจันท์ เกียรติสังวร (2542) พบว่า อาชีพแต่ละอาชีพทำให้บุคคลมีการดำรงชีวิตที่แตกต่างกันและบุคคลเหล่านั้นย่อมมีฐานะความเป็นอยู่ เจตคติ สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไป ทำให้บุคคลมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นในเรื่องต่างๆ ซึ่งเป็นวัยรุ่นที่มีพี่น้องเพศเดียวกันที่มีการรับรู้

เรื่องเพศได้มากกว่าไม่ใช่พี่น้องเพศเดียวกันและวัยรุ่นที่เป็นลูกคนเดียว สอดคล้องกับงานวิจัยของ มลิจันทร์ เกียรติสังวร (2542) พบว่า การมีพี่น้องเพศเดียวกันกับวัยรุ่นสัมพันธ์ต่อการสอนเพศศึกษาของ มารดาต่อบุตรสาว ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเพศ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง และสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับรับรู้ด้านพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ด้านสัมพันธภาพทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสัมพันธภาพทางเพศดังกล่าว เพศหญิงมีการรับรู้เรื่องเพศมากกว่าเพศชาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ นรมนต์ มหาศิริมงคล (2548) พบว่า เพศหญิงมีการสื่อสารเรื่องเพศกับผู้ปกครองมากกว่าเพศชาย และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านสัมพันธภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอายุ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง พี่น้อง และสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับรับรู้ด้านสัมพันธภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศดังกล่าว เพศหญิงมีความสัมพันธ์ในการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลมากกว่าเพศชาย และเพศทางเลือก สอดคล้องกับงานวิจัยของ นรมนต์ มหาศิริมงคล (2548) พบว่า เพศหญิงมีการสื่อสารเรื่องเพศกับผู้ปกครองมากกว่าเพศชาย และการพูดคุยระหว่างแม่และบุตรสาวจะมีหัวข้อสุขภาพทางเพศมากกว่าการพูดคุยระหว่างแม่และบุตรชาย ซึ่งเป็นวัยรุ่นที่มีอายุ 15 ปีที่มีการรับรู้มากกว่าช่วงอายุอื่นๆ ที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี รวมทั้งต้องเป็นพี่น้องเพศเดียวกันที่มีการรับรู้มากกว่าไม่ใช่พี่น้องเพศเดียวกันและวัยรุ่นที่เป็นลูกคนเดียว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มลิจันทร์ เกียรติสังวร (2542) พบว่า การมีพี่น้องเพศเดียวกันกับวัยรุ่น สัมพันธ์ต่อการสอนเพศศึกษาของมารดาต่อบุตรสาว โดยมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง และสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับรับรู้ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง พี่น้อง และสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับรับรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในงานวิจัย

1. ผลการศึกษา พบว่า วัยรุ่นเงินอายุที่จะพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ผู้ปกครอง อีกทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองในมุมมองความเป็นผู้ใหญ่จนไม่ฟังเหตุผลของวัยรุ่น จึงไม่กล้าพูดเพราะกลัวการดุด่าของพ่อแม่ผู้ปกครอง ดังนั้น วัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองต้องปรับความเข้าใจและทัศนคติในการสื่อสารเรื่องเพศจนเกิดความกล้า สะดวกใจและมีวิธีในการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง

2. ผลการศึกษา พบว่า การรับรู้เรื่องเพศของวัยรุ่นในด้านพัฒนาการทางเพศส่วนใหญ่รับรู้จากแหล่งอื่นๆมากที่สุด ดังนั้นครอบครัวจึงให้ความสำคัญและสร้างพฤติกรรมการป้องกันทางเพศแก่วัยรุ่นและควรพัฒนาศักยภาพของพ่อแม่ในการสื่อสารเรื่องเพศ เพื่อนำความรู้ไปสอนวัยรุ่นที่ถูกต้องเหมาะสมกับสังคมปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงไป

3. ผลการศึกษา พบว่า วัยที่เหมาะสมที่จะสอนเรื่องเพศให้กับวัยรุ่นมากที่สุด เป็นช่วงวัยประถมศึกษา อายุตั้งแต่ 7 ขวบขึ้นไป ดังนั้นควรเริ่มสอนเรื่องเพศศึกษาก่อนที่วัยรุ่นมีพัฒนาการการเจริญเติบโตที่เข้าสู่วัยรุ่น เพื่อให้วัยรุ่นมีการเตรียมความพร้อม และความเข้าใจก่อนที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผลจากการศึกษา พบว่า วัยรุ่นอยากให้มีความรู้เรื่องเพศให้กับคนในชุมชนและในหมู่บ้าน ซึ่งเป็นหน่วยงานของกระทรวงสาธารณสุขและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในแต่ละพื้นที่ ดังนั้น จึงเสนอนโยบายให้หน่วยงานสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดปัตตานี ที่มีบทบาทและภารกิจที่เกี่ยวข้อง เสนอนโยบายการร่วมจัดกิจกรรมอบรม การเสริมสร้างทักษะของวัยรุ่นและพ่อแม่ผู้ปกครองในการสอนเพศศึกษา เพื่อสร้างความตระหนักแก่สถาบันครอบครัวและกลุ่มวัยรุ่น ให้เห็นถึงความสำคัญของการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว รวมทั้งติดตามและประเมินผล และสนับสนุนสื่อสารสอนเรื่องเพศอย่างครอบคลุมในทุกพื้นที่ของชุมชน

2. ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับการรับรู้เรื่องเพศด้านสุขอนามัยทางเพศ โดย เพศ อายุ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ผู้ปกครอง อาชีพของพ่อแม่ผู้ปกครอง รายได้ของพ่อแม่ผู้ปกครอง และพื้นที่ ซึ่งปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ด้านสุขอนามัยทางเพศในหลายประเด็น และวัยรุ่นส่วนใหญ่มีความเข้าใจว่าเรื่องเพศที่จำกัด และเข้าใจว่าเป็นเรื่อง การมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นและครอบครัว ประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย เพื่อจัดเตรียมข้อมูลต่างๆ ในเชิงสนับสนุน และส่งเสริมกิจกรรมเพื่อความเข้าใจ และสัมพันธ์ภาพที่ดีในครอบครัว

3. ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นและพ่อแม่ผู้ปกครองใช้เทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์ที่เป็นสื่อในการสื่อสารและพูดคุยเรื่องเพศ ดังนั้นการดึงเยาวชนเข้ามาเป็นแนวร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว โดยผ่านสื่อ โฆษณาหรือช่องทางต่างๆในชีวิตประจำวัน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครองผ่านช่องทางการสื่อสาร

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ผลการศึกษา พบว่า เรื่องเพศกับศาสนาอิสลามเป็นเรื่องละเอียดอ่อน มีขอบเขตและข้อจำกัด และการสอนเรื่องเพศจะต้องถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม ผู้หญิงและผู้ชายไม่สามารถอยู่ใกล้กันได้ และการทำกิจกรรมต่างๆ ต้องแยกระหว่างผู้ชายและผู้หญิง ทำให้เกิดการเรียนรู้การป้องกันและการเอาตัวรอดที่ถูกต้องมีน้อย ดังนั้น สถาบันครอบครัวควรใช้ผลการศึกษา นี้ เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษา นี้ ช่วยบ่มเพาะความคิด ความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมที่ถูกต้องตามหลักศาสนา และกฎระเบียบของสังคม เนื่องจากการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม มีส่วนเกี่ยวข้องกับ สถานการณ์ ปัจจัย รูปแบบการสื่อสาร และพฤติกรรมของวัยรุ่นมุสลิมในพื้นที่จังหวัดปัตตานีและพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้ปกครองควรสร้างความใกล้ชิดและการพูดคุยเรื่องเพศกับวัยรุ่น ในลักษณะการป้องกัน และลดปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นได้ รวมทั้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม

2. ผลการศึกษา พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ผู้ปกครอง ดังนั้นพ่อแม่ผู้ปกครอง ต้องให้ความรู้เรื่องเพศ ทั้งสื่อสังคมออนไลน์ หนังสือ ละคร หนังสือ เพราะวัยรุ่นส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน ทำให้การรับรู้เรื่องเพศมีหลากหลายช่องทาง สถานบริการสาธารณสุข ได้แก่ สำนักงานสาธารณสุข โรงพยาบาลประจำจังหวัด โรงพยาบาลประจำอำเภอ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ควรให้ความรู้เรื่องเพศที่เหมาะสมกับพ่อแม่ผู้ปกครอง

3. ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง คือ รูปแบบการเลี้ยงดู การสร้างกฎเกณฑ์ ระเบียบวินัย ช่วงอายุ การให้เวลากับวัยรุ่น และทัศนคติที่แตกต่างกัน ดังนั้นพ่อแม่ผู้ปกครองต้องตระหนักถึงบทบาทของผู้ปกครอง ในการเลี้ยงดู การเฝ้าระวังต่อวัยรุ่นในครอบครัว

4. ผลการศึกษา พบว่า วัยรุ่นตั้งครรถ์ขณะกำลังอยู่ในวัยเรียน และทำแท้งด้วยการค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต โดยการใช้ยาสอด ซึ่งการทำแท้งดังกล่าวพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ทราบการกระทำดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าการส่งเสริมให้วัยรุ่นให้ความสำคัญกับการสื่อสารเรื่องเพศ ตั้งแต่วิธีการพูดคุย การสร้างสัมพันธภาพ ความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจในเรื่องเพศและในครอบครัว เพื่อลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นในครอบครัว

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาข้อมูลการเปรียบเทียบการสื่อสารเรื่องเพศ โดยจับคู่ระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ เพื่อวิเคราะห์การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิมในเชิงลึก

2. การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาปัจจัยในด้านต่างๆที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ โดยการพัฒนาสถาบันครอบครัวควบคู่กับสถาบันการศึกษา ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปัจจุบัน อาทิเช่น บทบาทและการปรับตัวของวัยรุ่นและครอบครัวในเรื่องเพศ การพัฒนาสัมพันธภาพวัยรุ่นและสถาบันครอบครัวเชิงบวกในเรื่องเพศ

3. ครอบครัวกลุ่มเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้ เป็นกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่เขตเมือง ในการทราบถึงการสื่อสารเรื่องเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิมในเขตเมือง ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมรอบด้าน การศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวระหว่างครอบครัว ในเขตเมืองและครอบครัวในเขตชนบท ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์และการจัดสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลไปใช้ในการสื่อสารเรื่องเพศที่สอดคล้องกับวัยรุ่นและพ่อแม่ผู้ปกครองในพื้นที่

4. การวิจัยครั้งต่อไปควรสัมภาษณ์เชิงลึกระหว่างวัยรุ่นกับสมาชิกในครอบครัวร่วมด้วย เพื่อศึกษารูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวและแนวโน้มการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นที่ผิดหลักการทางศาสนาอิสลาม

Prince of Songkla University
Pattani Campus

บรรณานุกรม

- กมลชนก ขำสุวรรณ. (2556). *ยายสอนแม่ แม่สอนลูก ลูกรู้เรื่องเพศอย่างไรถึงจะพ้นภัย*.
จดหมายข่าวประชากรและการพัฒนา, 33, 6.
- กองอนามัยเจริญพันธุ์. (2550). *การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว*. กรุงเทพฯ: องค์การสงเคราะห์
ทหารผ่านศึก.
- กาญจนา มีศิลป์วิกภัย. (2557). *ความรู้เบื้องต้นและทฤษฎีการสื่อสาร* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- การคุมกำเนิด (contraception)*. [ม.ป.ป.]. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2561, จาก <http://www.thaihealthlife.com>.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2543). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- กุลกานต์ อภิวัดลังการ, บุญเสริม หุตะแพทย์ และ ประกายรัตน์ ภัทรธิตี (2551). *การพัฒนาทักษะ
การสื่อสารเรื่องเพศศึกษาระหว่างบิดามารดาและบุตรวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน
คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ).
- เกษมศรี อัครศรีพงษ์ธร. (2554). *การพัฒนารูปแบบการจัดการจัดกระบวนการให้ความรู้เรื่องเพศใน
สังคมไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สหวิทยาการเพื่อการพัฒนา,
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม).
- เกื้อ วงศ์บุญสิน, สุวณี สุรเสียงสงข์, จินตนา เพชรานนท์, ปรียา มิตรานนท์ และ กิตติ ลิ้มสกุล
(2546). *การคาดประมาณประชากร พ.ศ. 2543 – 2568.: ผลต่อการกำหนดทิศทางนโยบาย
ประชากรในอนาคต*. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- แก้วตะวัน ศิริลักษณ์นันท์ (2553). *การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับ
ผู้ปกครองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาแก่บุตรหลานวัยรุ่น*.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- คณิตรา พงทศสาโรช. (2548). *ประสิทธิผลของโปรแกรมการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างมารดาและ
บุตรสาววัยรุ่น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกพยาบาล
สาธารณสุข, มหาวิทยาลัยมหิดล).
- คู่มือหลักกฎหมายอิสลาม ว่าด้วยครอบครัวและมรดก (ฉบับศาลยุติธรรม). (2554). *การแบ่งปัน
มรดก*. สืบค้นเมื่อ 23 พฤษภาคม 2562, จาก http://www.ylac.coj.go.th/doc/data/ylac/ylac_1457498209.pdf.
- จตุพร ต้นเฮือด. (2555). *ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น*. สืบค้นเมื่อ 2 พฤษภาคม 2561, จาก
<https://www.gotoknow.org/posts/426438>.
- จรัญ มะลูลีม. (2556). *อิสลามกับเรื่องเพศ*. สืบค้นเมื่อ 18 พฤศจิกายน 2560, จาก <http://www.piwdee.net/kab6/sanha04.htm>.
- จริญญา นิลแพทย์. (2541). *ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านเนื้อหาบันเทิง
และบุคคลในวงการบันเทิงที่มีทัศนคติในเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่นในเขต
กรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).

- จรรยาศักดิ์ แก้วกล้า. (2557). ความหมายของเพศศึกษา. สืบค้นเมื่อ 27 สิงหาคม 2561, จาก <https://www.sites.google.com/site/pmtcsex/khwam-hmay-khx>.
- จารุวรรณ สิทธิสมบุรณ์. [ม.ป.ป.]. สิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์นำไปสู่ความเท่าเทียมทางเพศ. สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2561, จาก <http://www.talkaboutsex.thaihealth.or.th>.
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์. (2548). การสื่อสารเพื่อพัฒนาเด็กและครอบครัว. สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 20(2), 40-46.
- จิรารัตน์ พร้อมมูล. (2548). การปฏิบัติบทบาทของบิดามารดาและการรับรู้ของบุตรวัยรุ่นด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ. (วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- ฉวีวรรณ ศรีดาวเรือง. [ม.ป.ป.]. สุขภาวะทางเพศของวัยรุ่นไทยในชนบท จังหวัดอุดรธานี. อุดรธานี: กลุ่มวิชาการพยาบาล สติศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุดรธานี จังหวัดอุดรธานี.
- ชมรมจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่นแห่งประเทศไทย. (2548). จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชลนิตรา แสงบุราณ. (2551). รูปแบบการเลี้ยงดูและการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างมารดาและบุตรสาว ต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นหญิง เขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล).
- ชาย โปธิสิตา. (2552). ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 4). นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชินานาฏ จิตตารมณ, จารุวรรณ ต.สกุล, สุวิมล กิมปี และ จิราภา เวคะวนิชย์, (2545). ผลของการใช้โปรแกรมฝึกทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในครอบครัวที่มีบุตรวัยรุ่น. (วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช, มหาวิทยาลัยมหิดล).
- ชุมภรณ์ ฝ้ายชัยภูมิ. (2559). เพศวิถีศึกษา. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- เชาวฤทธิ์ แดงซอน. (2552). การพูดคุยเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นในชุมชนในภาคเหนือ ของประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล).
- ไชยรัตน์ บุตรพรหม. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ซูฟอัม อุซมาน. (2552). สถานะของมารดาในอิสลาม. สืบค้นเมื่อ 4 พฤษภาคม 2562, จาก <https://islamhouse.com/th/articles/193743/>.
- ชัยยิต ซาอิด อคัตตาร์ ริชวี. (2526). ชีวิตครอบครัวแห่งอิสลาม (Family Life in Islam). กรุงเทพฯ: ดาร์ อะห์ลิลบัยต.
- ฐิตาวัลย์ ลาภขจรสงวน. (2561). รายงานพิเศษใต้ : “สังคมพหุวัฒนธรรม” สังคมที่อยู่ร่วมกันได้บนพื้นฐานความแตกต่าง. สืบค้นเมื่อ 27 พฤษภาคม 2562, จาก http://thainews.prd.go.th/th/website_th/news/print_news/TNRPT6104010010005.
- ณัฐกิจ ชันแก้ว. (2558). อนามัยเจริญพันธุ์. สืบค้นเมื่อ 18 มกราคม 2561, จาก <https://www.sites.google.com/site/natthakij56/xnamay-ceriy-phanthu>.
- ดนยา สุเวทเวทิน. (2560). ‘ผู้ใหญ่เปิดใจ ลูกหลาน (รัก) ปลอดภัย’. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2561, จาก <http://www.thaihealth.or.th>.

- ดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์. (2544). การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษาของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.
- ทิพย์สิริ กาญจนวาสี. (2557). ความตระหนักรู้เรื่องเพศ: ความรู้เรื่องเพศและแนวทางป้องกัน พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ที่ทำการปกครองจังหวัดปัตตานี. (2558). ข้อมูลอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี. สืบค้นเมื่อ 4 พฤษภาคม พ.ศ.2562, จาก http://pattanidopa.go.th/content_amphoe/cate/12901.
- ธนาดี บุญลือ. [ม.ป.ป.]. โครงการศึกษาแนวทางการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้พ่อแม่มีส่วนร่วมในการสอนเพศศึกษาให้ลูก. กรุงเทพฯ: [ม.ป.ท.]
- นพพร เนียมนิล. (2548). รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช).
- นภัชชญา โปประยูร, พัชราภรณ์ เกษะประกกร และ มัลลิกา ผลอนันต์. (2557). รูปแบบการสื่อสาร ภายในครอบครัวที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร. พฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, 6(1), 235-250.
- นรมนต์ มหาศิริมงคล. (2548). ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นตอนต้นกับพ่อแม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- นราศรี ไววนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี. (2538). ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นัศรุลลอฮ์ ต้อยยิบ. (2544). อะไรคือความหมายการเป็นมุสลิมของฉัน?. หาดใหญ่: โรงพิมพ์ชานเมือง.
- นาถฤดี เต็นดวง. (2551). คู่มือการสร้างองค์ความรู้เรื่องสิทธิการเจริญพันธุ์. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว.
- บรรจง บินกาซัน. (2558). ฮะยาอ์ (ความละอาย). สืบค้นเมื่อ 27 พฤษภาคม 2562, จาก <http://www.islammore.com/view/3651>
- บุญใจ ศรีสถิตนรากร. (2547). ระเบียบวิธีการวิจัยทางการพยาบาล. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: แอ อินเทอร์เน็ตเเดียจำกัด.
- เบ็ญจวัน ณ นคร. (2548). การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติ เกี่ยวกับเพศศึกษาของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดนครศรีธรรมราช.(วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช).
- ปราณี หล้าเบ็ญสะ. (2559). การหาคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผล. สืบค้นเมื่อ 4 พฤษภาคม 2562, จาก http://edu.yru.ac.th/evaluate/attach/1465551003_เอกสารประกอบการอบรม.pdf
- ประทุม ฤกษ์กลาง. (2545). การสื่อสารภายในครอบครัว. กรุงเทพมหานคร: บิยูคาเดมี.
- ประไพพิศ เขมชะชิต, สมล มานัสฤดี, ปราณี จิตรรัตนพงษ์ และ ดาวพันธ์ เฉลยพงษ์. (2552). การศึกษาเพศวิถีของวัยรุ่นตั้งครรภ์ในวัยเรียน. สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2561, จาก <http://www.romphruekj.krirk.ac.th/books/2552/2/03.pdf>.

- ประวิล ชัยยะเกิด. (2549). *ความคาดหวังในการตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของผู้ติดยาที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประเสริฐ มะหะหมัด. (2559). *ครอบครัวมุสลิม*. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2561, จาก <http://www.islammore.com/view/2647>.
- ปริญญา ประหยัดทรัพย์. (2558). *ความสำคัญของสถาบันครอบครัวในอิสลาม*. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2561, จาก <http://www.islammore.com/view/3088>.
- ฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี. (2558). *บทบาทมหาวิทยาลัยฟาฏอนี ในการสร้างเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษากับการพัฒนาภาคใต้*. เอกสารสำเนา, ม.ป.ท.
- พนม เกตุมาน. (2550). *พัฒนาการทางเพศ และปัญหาทางเพศในเด็กและวัยรุ่น*. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2561, จาก http://www.psyclin.co.th/new_page_76.htm.
- _____. (2555). *พัฒนาการวัยรุ่น*. สืบค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน 2560, จาก <http://www.teenage.com>.
- พรฤดี นิธิรัตน์. (2550). *สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศศึกษาระหว่างพ่อแม่กับลูกวัยรุ่นในครอบครัวไทย*. วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี: สถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข.
- พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์. (2547). *การเรียนรู้เรื่องเพศที่ถูกต้อง*. สืบค้นเมื่อ 19 พฤศจิกายน 2561, จาก <https://www.doctor.or.th/article/detail/2059>.
- พิมลวรรณ อิศรภักดี. (2545). *วัยรุ่น พฤติกรรมทางเพศและเพศศึกษา*. (น.1-2). [ม.ป.ท.]: ประชากรและการพัฒนา1-2.
- เพศกับวัยรุ่น*. (2556). สืบค้นเมื่อ 16 พฤษภาคม 2561, จาก <http://www.krusuchinda.wordpress.com>.
- เพศศึกษาที่ทุกคนต้องรู้*. (2557). สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2561, จาก <https://www.kanlayakanlaya2014.wordpress.com/>.
- ฟารามาช บิน มุฮัมหมัด เราะฮ์บร. (2558). *เลี้ยงลูกให้ถูกทาง ตามคำสอนของอัลกุรอานและซุนนะฮ์*. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2561, จาก <http://www.islammore.com/main/content>.
- ภารดี ประเสริฐวงศ์, พร้อมจิตร ห่อนheim, กชพร สิงห์หล้า, ทักษณี มหาศิริพันธุ์และ จารุณี เทียบโพธิ. (2549). *ความรู้ ทัศนคติ และการรับรู้ของวัยรุ่นต่อการสอนเพศศึกษาที่ได้รับจากบิดามารดา. การแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ*. 13(2), 179-196.
- มธุรดา เจริญทวีทรัพย์. (2545). *แนวทางในการสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในครอบครัวของพ่อแม่ที่มีลูกวัยรุ่น*. (วิทยานิพนธ์นิตยศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- มลิจันทร์ เกียรติสังวร. (2542). *ปัจจัยที่มีผลต่อการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของมารดาแก่บุตรสาววัยรุ่น อำเภอสวน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล).
- มัสลัน มาหามะ. (2552). *แต่งงานง่าย ซินายาก*. ยะลา: มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา.
- มุฮัมมัดซาคี เจ๊ะหะ. (2554). *สตรีมุสลิม*. กรุงเทพฯ: อิสลามิกอะเคเดมี.
- _____. (2554). *บทบัญญัติเกี่ยวกับสตรีในอิสลาม*. ยะลา: มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา.

- มูลนิธิแพथทูเฮลท์. (2560). *บันทึกความเคลื่อนไหว กรณี “ห้องเรียนเพศวิถีบูคู” กับ “คำสอนอิสลาม”*. สืบค้นเมื่อ 23 พฤษภาคม 2562, จาก http://www.teenpath.net/content.asp?ID=21418#.XOVU_YgzY2x
- รุ่งนภา มหารรรณศรี. (2558). *ปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- โรงเรียนสุราษฎร์ธานี 2. [ม.ป.ป.]. *ทักษะชีวิตในการปกป้องกันตนเองเรื่องเพศ*. สืบค้นเมื่อ 4 พฤษภาคม 2562, จาก <https://sites.google.com/site/sukhsuksahnaru/>.
- ว.วชิรเมธี. (2556). *ถามตอบหลักธรรมข้อที่ปฎิชนควรตระหนักในการดำเนินชีวิต ณ ปัจจุบัน. วัฒนธรรมราย 3 เดือน*, 4, 106.
- วรางคณา รัชตะวรรณ. (2545). *การใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- วัชรภรณ์ รังษีกุลพิพัฒน์. (2546). *รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว ที่มีผลต่อความรู้ และทัศนคติในเรื่องเพศ : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- วัฒนา สาระขวัญ. (2544). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตเมืองและชนบท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล).
- วิศนีย์ บุญมั่น. (2550). *ผลของโปรแกรมการมีส่วนร่วมต่อการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างบิดาและบุตรชายวัยรุ่น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล).
- วีรพงษ์ พวงเล็ก. (2557). *ปัจจัยเชิงเหตุของการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีต่อทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร*. *ปัญญาภิวัฒน์*, 5, 105–122.
- วุฒิสักดิ์ แดงเหลือง. (2547). *ความสัมพันธ์ระหว่างในครอบครัว การสื่อสารภายในครอบครัวและความก้าวร้าวของเยาวชนชาย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- ศักดา ขำคม. (2540). *รูปแบบการสื่อสารในครอบครัวตามการรับรู้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย และไม่กระทำผิดกฎหมาย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตภาควิชาจิตเวชศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ศุภาศิริ การิกาญจน์. (2541). *บทบาทของพ่อแม่ในการสอนเพศศึกษาแก่ลูกสาววัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล).
- สนิท สมัครการ. (2529). *มีเงินก็นับว่าน้องมีทองก็นับว่าพี่ระบบเครือญาติของไทย*. กรุงเทพฯ: เฟื่องอักษร.
- สมควร ไจระจำง. (2542). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นชาวเขาเผ่าม้ง*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- สมศักดิ์ ศรีสันติสุข. (2550). *สังคมวิทยาชนบท : แนวคิดทางทฤษฎีและแนวโน้มในสังคม*. กรุงเทพฯ : บริษัทออฟเซ็ท ดรีเอชั่น จำกัด.

- สำนักข่าวเจ้าพระยา. (2555). *อัตลักษณ์ของปัตตานี และความมั่งคั่งของเมืองตานี*. สืบค้นเมื่อ 27 พฤษภาคม 2562, จาก <http://www.chaoprayanews.com/2012/09/17>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). *แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพศศึกษา*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ. (2558). *การเข้าถึงความยุติธรรมของผู้หญิงมุสลิม*. สืบค้นเมื่อ 23 พฤษภาคม 2562, จาก <http://www.nhrc.or.th/News/Activity-News>.
- สำนักงานจังหวัดปัตตานี. (2558). *แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ ฉบับทบทวนใหม่(รอบปี พ.ศ. ๒๕๖๐)* สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2561, จาก <http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER1/DRAWER040/GENERAL/DATA000/00000029.PDF>.
- _____. [ม.ป.ป.]. *บรรยายสรุปจังหวัดปัตตานี*. สืบค้นเมื่อ 27 พฤษภาคม 2562, จาก <http://www.pattani.go.th/lecture/Lecture59Full.pdf>.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2558). *การคุมกำเนิดในวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดบางกอกบล็อท.
- _____. (2559). *ผลการสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในจังหวัดปัตตานี พ.ศ. 2558-2559*. สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2561, จาก <http://www.pattani.nso.go.th/images/category/mics5/mics5%20.pdf>.
- สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน. (2557). *แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. 2557-2560*. สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2561, จาก http://www.osmsouth-border.go.th/news_develop.
- สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค. (2555). *รายงานเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รายงานประจำปี*. นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข.
- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2558). *สถิติการคลอดของแม่วัยรุ่นในประเทศไทย*. สืบค้นเมื่อ 26 ธันวาคม 2560, จาก http://www.rh.anamai.moph.go.th/ewt_dl_link.php?nid=147.
- _____. (2558). *คู่มือการจัดการอบรม เรื่องเพศคุยได้ในครอบครัว*. นนทบุรี: ศูนย์สื่อและสิ่งพิมพ์แก้วเจ้าจอม.
- _____. [ม.ป.ป.]. *สถานการณ์อนามัยการเจริญพันธุ์ในวัยรุ่น*. สืบค้นเมื่อ 26 มกราคม 2561, จาก <http://www.file:///C:/Users/Computer/Desktop/ข้อมูลวัยรุ่น/แผ่นพับห้อง.pdf>
- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ ทีมศูนย์อนามัยที่ 1-12 และ มหาวิทยาลัยมหิดล. (2556). *การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวไทย*. นนทบุรี: สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข
- สุชาติ โสมประยูร และ วรณี โสมประยูร. (2541). *เพศศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาติ หอมบุญ, กรียงเดช แซ่อ้าว, ศศิธร บัวลอย และ วิลาสินี ชื่นชุ่มกลาง. [ม.ป.ป.]. *พฤติกรรมทางเพศ*. สืบค้นเมื่อ 26 สิงหาคม 2561, จาก <https://www.sites.google.com/site/sukhsuksam4/system/app/pages/sitemap/hierarchy>
- สุภัทรา สุภาพ. (2541). *สังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- สุพิศ ธนขาว. (2538). ผลของการให้คำปรึกษาครอบครัวตามทฤษฎีของเซเตียร์ที่มีต่อการสื่อสารในครอบครัวของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่3 โรงเรียนบ้านปอไทยจังหวัดเพชรบูรณ์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- สุภา โพธิ์ศรี. (2547). ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านครอบครัว ที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช).
- สุรพงศ์ อำพันวงษ์.(2555). เพศศึกษา : เรื่องต้องห้ามต้องรู้. สืบค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2561, จาก <http://www.clinicded.com>
- สุรีย์พร กฤษเจริญ, กัญจนี พลอินทร์, ฐิติพร อิงคถาวรวงศ์ และ จริญญา ศรีทวีวัฒน์. (2551). การสอนเรื่องเพศของพ่อแม่และความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก. *สงขลานครินทร์เวชสาร*, 26(1), 62-68
- สุรรัตน์ รงเรือง. (2559). ทศนคติของนักศึกษาและบุคลากรที่มีต่อการตั้งครรภ์ระหว่างเรียนของวัยรุ่นมุสลิมของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคใต้ประเทศไทย. *อัล-อิกมะฮฺ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี*. 6(12), 55 – 69.
- เสาวภา เบญจพันธุ์ทวี. (2540). ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและสัมพันธภาพในครอบครัวกับเอกลักษณ์แห่งตนของเด็กวัยรุ่น. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร).
- อนงค์ ชีระพันธุ์. (2544). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- อรชума พุ่มสวัสดิ์. (2539). การเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กวัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูในรูปแบบที่แตกต่างกันตามการรับรู้ของตนเอง. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- อรไท พิพิธพัฒน์ไพสิฐ และ จินตนา ไชยวิโน. (2551). การสื่อสารเรื่องเพศศึกษาในเยาวชน ตำบลเชียงกลาง จังหวัดน่าน. *นันทบุรี: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข*.
- อับดุลลอฮ์ สุลโหมัด. (2558). ปัญหาวัยรุ่นมุสลิม. สืบค้นเมื่อ 30 มีนาคม 2562, จาก http://www.warasatussunnah.net/Fityah/Problem-Young_2.html
- _____. (2558). ปัญหาวัยรุ่นมุสลิม. สืบค้นเมื่อ 30 มีนาคม 2562, จาก <http://www.warasatussunnah.net/Fityah/Problem-Young.html>
- _____. (2558). การเลี้ยงลูกตามทฤษฎีธรรมาภิบาล สืบค้นเมื่อ 30 มีนาคม 2562, จาก <http://www.warasatussunnah.net/Fityah/Teen-Worthless.html>
- อัมพร เบญจพลพิทักษ์. [ม.ป.ป.]. ภาษา การสื่อสาร และการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน. สืบค้นเมื่อ 27 สิงหาคม 2561, จาก <http://www.humaneco.stou.ac.th/UploadedFile/72101-10.pdf>
- อาภาพร เฒ่าวัฒนา. (2551). ความแตกต่างของรูปแบบการเลี้ยงดูต่อการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างมารดาและบุตรสาว อำนาจการต่อรองในสัมพันธภาพทางเพศ ความนึกคิดที่ใช้ในสัมพันธภาพ การรับรู้ สมรรถนะทางเพศและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิงที่อาศัยในชุมชนแออัด เขตกรุงเทพมหานคร. *สภาการพยาบาล*, 23(4), 56-71.

- _____ . (2553). การสั่งสอนอบรมลูกเชิงบวก. ข่าวสดรายวัน.718,(20).
- อารง สุทธาศาสน์. (2541). *สถาบันครอบครัวอิสลามและการมีภรรยาสี่คน*. กรุงเทพฯ: ออฟเซ็ทพรส.
- อารีต้า สาเม๊ะ. (2554). *อยู่ก่อนแต่ง-ท้องวัยเรียน อีกหนึ่งปัญหาสังคมชายแดนใต้*. สืบค้นเมื่อ 23 พฤษภาคม 2562, จาก <https://prachatai.com/journal/2011/07/36227>.
- อาลี เสือสมิง. (2554). “ความเป็นมาอายุของ ออแก นนายู บาเกาะ” วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของ มลายูบางกอก. สืบค้นเมื่อ 3 ธันวาคม 2561, จาก <http://www.alisuasaming.org/main/?P=2558>.
- อุมพร ตรังคสมบัติ. (2544). *จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาครอบครัว*. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยบำบัดครอบครัว.
- _____ . (2547). *สร้าง EQ ให้ชีวิตคู่*. กรุงเทพฯ: ชันดำการพิมพ์.
- อับดุลลาเฮด สุคนธา. (2558). *การมีเพศสัมพันธ์ในอิสลาม*. สืบค้นเมื่อ 4 พฤษภาคม 2562, จาก <http://www.islammore.com/view/4194>
- อัมพร หมดเต็น. (2560). บททวนสถานะความคิดสตรีนิยมอิสลาม.วารสารประวัติศาสตร์ ธรรมศาสตร์ (มกราคม-มิถุนายน 2560), 4(1), 93-99.
- Akers, A. Y., Holland, C. L., & Bost, J. (2011). Intervention to Improve Parental Communication About Sex: A Systematic Review. *American Academy of Pediatric*.
- Boonmongkon, P., Nichter, M., Pylypa, J., & Chantapasa, K. (1998). *Uaderstanding Women’s experience of gynecological problems: An ethnographic case study from Northeast, Mahidol University, Thailand*.
- Chung, PJ, Travis R, Kilpatrick SD, Elliott MN, Lui C, Khandwala SB, et al. (2007). *Acculturation and Parent-Adolescent Communication about Sex in Filipino-American Families: A Community - Based Participatory Research Study*, *Journal of Adolescent Health.*, 40(6).
- Halstead JM, Reiss MJ. (2003). *Value in Sex Education from Principles to Praticce*. New York: n.p.
- Kirby J, Van Der Sluijs W, Currie C. (2010). *Sources of Sexual Health Information Among Young People*. *Health Behaviour in School- Aged Children*.
- Nitirat Pinsomboon. (2007). *Thai Adolescents' Sexual Behaviors and School-Base Sex Education : Perspectives of Stakeholders in Chanthaburi Province, Thailand. [Doctor of Philosophy, Departmenture of Health Behaviors and Health Education]*. North Carolina: University of North Carolina at Chapel Hill.
- Ramos G, Bouris A. (2008). *Parent-Adolescent Communication about Sex in Latino Families: A Guide for Practitioners*. The National Campaign To Prevent Teen and Unplanned Pregnancy.

Yamanae, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. New York: Harper&Row Publishers.

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ก การทดสอบเครื่องมือในงานวิจัยเชิงปริมาณ

ตอนที่ 2 สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศ

ส่วนที่ 1 การรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

		Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อ	ด้านพัฒนาการทางเพศ				
1	ผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น การผลิตของตัวอสุจินั้น จะเกิดการหลั่งอสุจิในเวลากลางคืนที่ เรียกว่า "ฝันเปียก" เป็นลักษณะที่แสดง ว่าร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มเข้าสู่ ความเป็นผู้ใหญ่	103.80	88.924	.136	.791
2	วัยรุ่นชายมีรูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อ เพิ่มขึ้น พลังกำลังมากขึ้น	103.93	89.030	.035	.793
3	วัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชาย มีการ เปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจและ อารมณ์และอารมณ์นั้นจะอ่อนไหวง่าย	103.90	88.093	.187	.790
4	วัยรุ่นผู้ชายจะมีขนขึ้นตามร่างกาย แขน ขา รักแร้ รอบอวัยวะเพศ เป็นต้น	103.83	88.833	.111	.791
5	การเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศ นั้น เป็นความต้องการตามธรรมชาติของ มนุษย์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อเด็กผู้หญิงและ เด็กผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น	103.90	88.093	.187	.790
	ด้านสุขอนามัยทางเพศ				
6	ต้องรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศ และร่างกายอยู่เสมอ	104.37	89.275	-.010	.795
7	ชุดชั้นในและกางเกงชั้นใน ต้องซักให้ สะอาดและตากในที่ที่มีแสงแดด เพื่อ ทำลายเชื้อโรค	104.67	87.816	.265	.789
8	ทำความสะอาดอวัยวะเพศ โดยการ ขำระล้างด้วยน้ำสะอาดและน้ำสบู่ เพื่อ ไม่ให้สกปรก หมักหมม แล้วเช็ดด้วยผ้า สะอาด	104.53	86.809	.303	.788

ข้อ	ด้านสัมพันธภาพของผู้ปกครองกับ วัยรุ่น : รูปแบบการเลี้ยงดู การเฝ้า สังเกต ความใกล้ชิดของผู้ปกครอง	Scale Mean if Item Deleted	Scale Varianc e if Item Deleted	Correcte d Item- Total Correlati on	Cronbac h's Alpha if Item Deleted
9	สวมใส่เสื้อผ้าที่สะอาดไม่ยับย่นและอย่า ให้รัดแน่นจนเกินไป	104.60	88.386	.126	.791
10	สวมกางเกงในที่สะอาดไม่รัดแน่นเกินไป แห้งไม่ยับย่นและเปลี่ยนกางเกงในทุกวัน	104.63	88.723	.090	.792
ด้านพฤติกรรมทางเพศ					
11	การดูภาพ/วิดีโอโป๊เป็นประจำ เป็นสิ่งที่ ไม่ถูกต้อง เพราะสื่อเหล่านี้จะแสดง พฤติกรรมทางเพศที่ผิดไปจากความจริง	104.00	83.586	.399	.783
12	ก่อนมีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัย ในทุกกรณี	103.90	86.783	.392	.787
13	การแต่งตัวของผู้หญิงต้องแต่งกายให้ เหมาะสม ไม่โป๊หรือดึงดูความสนใจ ของเพศตรงข้าม	104.50	88.534	.081	.792
14	มีความสนใจเพศตรงข้ามได้ แต่ต้อง แสดงออกอย่างถูกต้อง ไม่ละเมิดหรือ ฉวยโอกาสทางเพศต่อผู้อื่น	104.53	87.568	.208	.790
15	การวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่รัก ควรเว้นระยะห่างและไม่ควรอยู่ที่ลับตา ผู้คน	104.47	87.775	.164	.790
ด้านสัมพันธภาพทางเพศ					
16	ควรปรับตัวและรับฟังความคิดเห็น บุคคลในครอบครัวซึ่งกันและกัน	104.37	86.516	.218	.789
17	การดูแลเอาใจใส่วัยรุ่นอย่างสม่ำเสมอ ทำให้เกิดความผูกพันในครอบครัว	104.47	85.913	.382	.786
18	การมีส่วนร่วมและการแบ่งปันเป็นเรื่องที่ สร้างสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้างได้	104.30	85.252	.365	.785
19	การเห็นอกเห็นใจผู้อื่นจะทำให้ สัมพันธภาพเพิ่มขึ้น	104.40	89.214	-.003	.794
20	การอยู่ร่วมกันในครอบครัว ความเท่า เทียมทางเพศเป็นสิ่งสำคัญ	104.27	83.030	.477	.781

ข้อ	ด้านสัมพันธภาพของผู้ปกครองกับ วัยรุ่น : รูปแบบการเลี้ยงดู การเฝ้า สังเกต ความใกล้ชิดของผู้ปกครอง	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาพทางเพศ					
21	ควรใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน ต้องกิน 1 เม็ด หลังมีเพศสัมพันธ์ ภายใน 72 ชม. และกินเม็ดที่สองหลังเม็ดแรก 12 ชม.	103.60	91.628	-.323	.799
22	เราสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้โดยใช้ วิธีการคุมกำเนิด	103.60	87.661	.239	.789
23	อ่านหนังสือหรือสื่อ ที่ให้ความรู้เรื่องเพศ ในด้านต่างๆ เพื่อศึกษาทำความเข้าใจ เพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้	103.83	86.902	.277	.788
24	รู้วิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้	103.73	86.340	.237	.789
25	มีการปฏิเสธเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสม	104.17	85.109	.310	.786
26	สามารถขอความช่วยเหลือผู้อื่นได้เมื่อตก อยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับ เรื่องเพศ	104.07	87.926	.088	.793
ด้านสังคมและวัฒนธรรม					
27	การเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ไม่ เหมาะสมในวัยเรียน	104.67	89.195	.024	.793
28	สื่อและเทคโนโลยีทำให้วัยรุ่นสามารถ ติดต่อสื่อสารและนัดเจอกันง่ายขึ้น และ เสี่ยงต่ออันตรายต่างๆที่ไม่พึงประสงค์ ตามมา	104.43	85.702	.394	.785
29	เรื่องเพศของคนเรามักแสดงออกตาม ค่านิยม ทศนคติ ประเพณีและ วัฒนธรรม เป็นต้น	104.17	84.833	.367	.785
30	ต้องเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคม และการอยู่ร่วมกันในสังคม	104.23	84.185	.535	.781

ส่วนที่ 2 การสื่อสารเรื่องเพศใน

ข้อ		Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการวางตัวให้เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตัวเอง เช่น การแต่งกาย การพูดจา เป็นต้น	104.23	85.564	.334	.786
2	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น (หน้าอกขยาย ขนที่ขึ้นตามที่ต่างๆบนร่างกาย เสียงแตก กลืนตัว ประจำเดือน ผื่นเปื่อยก การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศ)	103.80	83.959	.452	.782
3	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการดูแลตัวเองเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น เช่น การจัดการความต้องการทางเพศ การรักษาความสะอาดของร่างกาย เป็นต้น	103.90	83.334	.417	.782
4	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องวิธีดูแลรักษาทำความสะอาดอวัยวะเพศ	103.80	83.752	.427	.782
5	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการเกิด การปฏิสนธิและการตั้งครรภ์	103.27	83.582	.431	.782
6	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องวิธีการคุมกำเนิด (ยาเม็ดคุมกำเนิด ยาฉีด ถุงยางอนามัย)	103.17	82.626	.568	.779
7	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องวิธีการป้องกันโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ	103.20	82.717	.506	.780
8	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษากฎหมายและบทลงโทษของการทำแท้ง	102.93	86.133	.360	.786
9	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการวางตัวกับคู่อริหรือมีคู่อริอยู่แล้ว	103.60	84.938	.310	.786
10	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่อริ	103.73	87.582	.099	.793

ข้อ	ด้านสัมพันธภาพของผู้ปกครองกับวัยรุ่น : รูปแบบการเลี้ยงดู การเฝ้าสังเกต ความใกล้ชิดของผู้ปกครอง	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
11	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการเลือกคู่ครองที่เหมาะสม	104.00	82.621	.474	.780
12	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องร่างกายของเรา เรื่องระบบสืบพันธุ์ชาย/หญิง	103.17	83.454	.492	.781
13	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างเพศเดียวกัน (ชายรักชาย หญิงรักหญิง)	103.17	84.282	.379	.784
14	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการมีแฟนหรือการไม่มีแฟน	103.93	87.857	.095	.793
15	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องความรักและความผิดหวัง	103.80	86.234	.184	.791
16	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องวัยที่เหมาะสมจะมีเพศสัมพันธ์ที่เหมาะสมและปลอดภัย	103.57	80.185	.596	.775
17	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องหนังสือหรือสื่อเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ไม่ใช่สื่อลามก	103.37	80.171	.590	.775
18	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องสื่อลามกไม่เหมาะสม (หนัง/VCD/อินเทอร์เน็ต/หนังสือ/นิตยสาร/การ์ตูน)	103.13	84.809	.421	.784
19	ผู้ปกครองได้พูดคุยแนะนำ การระมัดระวังต่อการรับรู้เรื่องเพศกับสิ่งที่มากับสื่อออนไลน์	103.53	85.913	.188	.791
20	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องทักษะชีวิตที่ใช้ในการเอาตัวรอดจากสถานการณ์ไม่พึงปรารถนาต่างๆ เช่น การปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรัก การหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์เสี่ยงต่อการถูกคุกคามทางเพศ	103.93	83.168	.453	.781

ตอนที่ 3 สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับพ่อแม่ผู้ปกครอง : รูปแบบการเลี้ยงดู การเฝ้าสังเกต ความใกล้ชิดของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง

ข้อ	ด้านสัมพันธภาพของผู้ปกครองกับวัยรุ่น : รูปแบบการเลี้ยงดู การเฝ้าสังเกต ความใกล้ชิดของผู้ปกครอง	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
กฎเกณฑ์					
1	ผู้ปกครองสร้างกฎเกณฑ์ต่างๆ และระเบียบวินัย อย่างเข้มงวดกับวัยรุ่น เช่น การทำการบ้าน เล่นเกม เล่นอินเทอร์เน็ต เวลากลับบ้าน เวลาการเข้านอน การใช้จ่ายเงิน เป็นต้น	105.20	89.890	-.075	.796
2	ผู้ปกครองเข้มงวดเรื่องการใช้เครื่องมือสื่อสารหรือสื่อออนไลน์ ที่มีการเชื่อมต่อผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เช่น smart phone, notebook, computer เป็นต้น	105.30	89.666	-.052	.796
3	ผู้ปกครองสร้างบทลงโทษ เมื่อวัยรุ่นกระทำความผิด ผิดกฎเกณฑ์ ระเบียบวินัยที่ผู้ปกครองตั้งกฎไว้ เช่น มีเรื่องขกต่อยกับเพื่อน กลับบ้านไม่ตรงเวลาที่กำหนดไว้ ใช้เงินเกินกฎเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้	105.33	91.402	-.231	.800
รูปแบบการเลี้ยงดู					
4	ผู้ปกครองมีการเปรียบเทียบกับวัยรุ่นกับเพื่อนวัยรุ่นคนอื่นๆ	105.03	87.137	.249	.789
5	ผู้ปกครองให้คำแนะนำเรื่องต่างๆ เมื่อวัยรุ่นต้องการคำปรึกษาจากผู้ปกครองอยู่เสมอ	104.90	89.679	-.057	.794
6	ผู้ปกครองให้วัยรุ่นตัดสินใจและทำอะไรด้วยตัวของวัยรุ่นเอง เพื่อให้เป็นบทเรียน แต่เมื่อเกิดผิดพลาดผู้ปกครองจะช่วยเหลือ โดยไม่ตำหนิวัยรุ่น	105.07	91.306	-.235	.799
7	ผู้ปกครองให้วัยรุ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในครอบครัว	104.90	89.748	-.067	.794

ข้อ	ด้านสัมพันธภาพของผู้ปกครองกับ วัยรุ่น : รูปแบบการเลี้ยงดู การเฝ้า สังเกต ความใกล้ชิดของผู้ปกครอง	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
8	ผู้ปกครองรับฟังเหตุผลเมื่อวัยรุ่นจะทำการ กระทำการสิ่งใดอยู่เสมอ	104.97	90.033	-.100	.796
9	ผู้ปกครองแสดงความชื่นชมวัยรุ่นเมื่อมี เรื่องดีที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่น	104.83	88.351	.212	.790
10	ผู้ปกครองกับวัยรุ่นมีการโต้เถียงระหว่าง กันเป็นประจำ	105.33	88.644	.056	.793
การเฝ้าสังเกต					
11	ผู้ปกครองทราบว่าวัยรุ่นอยู่ที่ไหนและ กำลังทำอะไรอยู่หลังเลิกเรียน	105.13	90.809	-.174	.798
12	ผู้ปกครองควบคุมและจัดการเรื่อง ส่วนตัวของวัยรุ่นมากเกินไป ฉันรู้ว่าถ้า กลับบ้านช้า ควรจะโทรบอกผู้ปกครอง	105.20	88.028	.121	.792
ความใกล้ชิดของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง					
13	ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับกิจกรรม ทางโรงเรียนของวัยรุ่นอยู่เสมอ	105.00	91.241	-.243	.799
14	ครอบครัวของวัยรุ่นไปมาหาสู่กับเครือ ญาติพี่น้องด้วยกันเสมอๆ	104.87	91.913	-.441	.799
15	วัยรุ่น มีความสุข รอยยิ้ม หยอกล้อ และ มีเสียงหัวเราะในครอบครัว	104.80	88.579	.237	.790
16	วัยรุ่นมีรู้สึกว่ามี ความใกล้ชิดกับ ผู้ปกครอง	104.90	89.541	-.036	.794
17	ผู้ปกครองและวัยรุ่นมีเวลารับประทาน อาหารร่วมกันหรือดูโทรทัศน์ด้วยกันใน ครอบครัวอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง	105.10	92.300	-.337	.802
ความใกล้ชิดของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง					
18	วัยรุ่นรู้สึกอบอุ่นและรู้สึกผูกพันเมื่ออยู่ ใกล้ชิดกับผู้ปกครอง	104.77	89.426	.000	.792
19	ผู้ปกครองมีเวลาว่างพูดคุยกับวัยรุ่นและ ทำกิจกรรมร่วมกันกับวัยรุ่น	104.90	91.472	-.327	.798
20	ผู้ปกครองมีเวลาอยู่ที่บ้านของวัยรุ่น (เฉพาะช่วงเช้าและหลังเลิกเรียน ช่วงเวลาดอน และวันหยุด)	105.03	90.930	-.199	.798

ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ให้ความกรุณาช่วยตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

1. ดร. ดิเรก หมานมานะ อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

2. ดร.อันธิมา แสงชัย อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

3. ดร.จิรัชยา เจียวกิก อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มงานสนับสนุนวิชาการ หน่วยบัณฑิตศึกษา โทรศัพท์ ๓๐๓๓

ที่ มอ ๔๐๘/ว ๐๓๔

วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์

เรียน ดร.ดิเรก ทนทานนะ

ด้วยนางสาวนิจพร ต่างสี รหัสประจำตัว ๒๐๒๐๒๒๐๒๑๒ นักศึกษาระดับปริญญาตรีศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การสื่อสารเรื่องรถของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญญา สุนทรเสนาโต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ในการนี้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณา เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ของ นางสาวนิจพร ต่างสี โดยนักศึกษาจะประสานงานกับท่านด้วยตัวเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

Ossawat

(ดร.วรวรรณ สีจิตต์ปัญญาชาติ)
รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบัณฑิตศึกษา

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มงานสนับสนุนวิชาการ หน่วยบัณฑิตศึกษา โทรศัพท์ ๓๐๑๓๓

ที่ รช ๔๐๔/ว ๐๓๓

วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.อันธิมา แสงชัย

ด้วยนางสาวนิจพร คำงสี รหัสประจำตัว ๒๐๒๐๒๒๐๒๑๒ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภรณ์ สมบูรณ์โต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณา เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ของ นางสาวนิจพร คำงสี โดยนักศึกษาจะประสานงานกับท่านด้วยตัวเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(ดร.วรรณกร สัจจิตปัญญาโชติ)
รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบัณฑิตศึกษา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มงานสนับสนุนวิชาการ หน่วยบัณฑิตศึกษา โทรศัทพ์ ๕๐๑๕

ที่ นธ ๕๐๘/ว ๐๓๕

วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

.เรียน ดร.จิรัชยา เขียวทัก

ด้วยนางสาวนิพัทธ์ คำงี รหัสประจำตัว bobobobobobob นักศึกษาระดับสูงตรีศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาลังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอมือเือง จังหวัดปัตตานี โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัสฎาม์ สมุห์เสนีโต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ในการนี้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ของ นางสาวนิพัทธ์ คำงี โดยนักศึกษาจะประสานงานกับท่านด้วยตัวเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(ดร.วรรณกร สิตตนิญญใจ)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบัณฑิตศึกษา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ง การหาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญจากการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
แบบสอบถามการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศ

ส่วนที่ 1 การรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

ข้อ	ข้อคำถามในแบบสอบถาม	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ด้านพัฒนาการทางเพศ						
1	ผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น การผลิตของตัวอสุจินั้น จะเกิดการหลั่งอสุจิในเวลากลางคืนที่ เรียกว่า “ฝันเปียก” เป็นลักษณะที่แสดง ว่าร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มเข้าสู่ ความเป็นผู้ใหญ่	1	1	1	3	1
2	วัยรุ่นชายมีรูปร่างเปลี่ยนไป มีกล้ามเนื้อ เพิ่มขึ้น พละกำลังมากขึ้น	1	1	-1	2	0.66
3	วัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชาย มีการ เปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจและ อารมณ์และอารมณ์นั้นจะอ่อนไหวง่าย	1	1	0	2	0.66
4	วัยรุ่นผู้ชายจะมีขนขึ้นตามร่างกาย แขน ขา รักแร้ รอบอวัยวะเพศ เป็นต้น	1	1	1	3	1
5	การเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศ นั้น เป็นความต้องการตามธรรมชาติของ มนุษย์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อเด็กผู้หญิงและ เด็กผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น	1	1	1	3	1
ด้านสุขอนามัยทางเพศ						
6	ต้องรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศ และร่างกายอยู่เสมอ	1	1	1	3	1
7	ชุดชั้นในและกางเกงชั้นใน ต้องซักให้ สะอาดและตากในที่ที่มีแสงแดด เพื่อ ทำลายเชื้อโรค	1	1	1	3	1
8	ทำความสะอาดอวัยวะเพศ โดยการ ขำระล้างด้วยน้ำสะอาดและน้ำสบู่ เพื่อ ไม่ให้สกปรก หมักหมม แล้วเช็ดด้วยผ้า สะอาด	1	1	1	3	1

ข้อ	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
9	สวมใส่เสื้อผ้าที่สะอาดไม่อับชื้นและอย่าให้รัดแน่นจนเกินไป	1	1	1	3	1
10	สวมกางเกงในที่สะอาดไม่รัดแน่นเกินไป แห้ง ไม่อับชื้นและเปลี่ยนกางเกงทุกวัน	1	1	1	3	1
ด้านพฤติกรรมทางเพศ						
11	การดูภาพ/วิดีโอโป๊เป็นประจำ เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพราะสื่อเหล่านี้จะแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ผิดไปจากความจริง	0	0	0	0	0
12	ก่อนมีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัยในทุกกรณี	-1	0	1	1	0.33
13	การแต่งตัวของผู้หญิงต้องแต่งกายให้เหมาะสม ไม่โป๊หรือดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม	-1	1	0	1	0.33
14	มีความสนใจเพศตรงข้ามได้ แต่ต้องแสดงออกอย่างถูกต้อง ไม่ละเมิดหรือฉวยโอกาสทางเพศต่อผู้อื่น	1	1	1	3	1
15	การวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่อริควรเว้นระยะห่างและไม่ควรอยู่ที่ลับตาผู้คน	0	1	1	2	0.66
ด้านสัมพันธภาพทางเพศ						
16	ควรปรับตัวและรับฟังความคิดเห็นบุคคลในครอบครัวซึ่งกันและกัน	1	0	0	1	0.33
17	การดูแลเอาใจใส่วัยรุ่นอย่างสม่ำเสมอทำให้เกิดความผูกพันในครอบครัว	1	1	1	3	1
18	การมีส่วนร่วมและการแบ่งปันเป็นเรื่องที่สร้างสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้างได้	1	0	0	1	0.33
19	การเห็นอกเห็นใจผู้อื่นจะทำให้สัมพันธภาพเพิ่มขึ้น	1	0	1	2	0.66
20	การอยู่ร่วมกันในครอบครัว ความเท่าเทียมทางเพศเป็นสิ่งสำคัญ	1	1	0	2	0.66

ข้อ	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศ						
21	ควรใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน ต้องกิน 1 เม็ด หลังมีเพศสัมพันธ์ ภายใน 72 ชม. และกินเม็ดที่สองหลังเม็ดแรก 12 ชม.	0	1	0	1	0.33
22	เราสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้โดยใช้วิธีการคุมกำเนิด	1	1	1	3	1
23	อ่านหนังสือหรือสื่อ ที่ให้ความรู้เรื่องเพศ ในด้านต่างๆ เพื่อศึกษาทำความเข้าใจ เพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้	1	1	1	3	1
24	รู้วิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้	1	1	1	3	1
25	มีการปฏิเสธเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสม	0	1	1	2	0.66
26	สามารถขอความช่วยเหลือผู้อื่นได้เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ	1	1	1	3	1
ด้านสังคมและวัฒนธรรม						
27	การเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมในวัยเรียน	0	1	1	2	0.66
28	สื่อและเทคโนโลยีทำให้วัยรุ่นสามารถติดต่อสื่อสารและนัดเจอกันง่ายขึ้น และเสี่ยงต่ออันตรายต่างๆที่ไม่พึงประสงค์ตามมา	1	1	1	3	1
29	เรื่องเพศของคนเรามากแสดงออกตามค่านิยม ทศนคติ ประเพณีและวัฒนธรรม เป็นต้น	1	1	1	3	1
30	ต้องเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคม และการอยู่ร่วมกันในสังคม	1	0	1	2	0.66

ส่วนที่ 2 การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว

ข้อ	ข้อความถามในแบบสอบถาม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการวางตัวให้เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตัวเอง เช่น การแต่งกาย การพูดจา เป็นต้น	-1	1	1		0.66
2	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น (หน้าอกขยาย ขนที่ขึ้นตามที่ต่างๆบนร่างกาย เสียงแตก กลืนตัว ประจำเดือน ผื่นเปื่อยก การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศ)	1	1	1	3	1
3	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการดูแลตัวเองเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น เช่น การจัดการความต้องการทางเพศ การรักษาความสะอาดของร่างกาย เป็นต้น	1	1	1	3	1
4	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องวิธีดูแลรักษาทำความสะอาดอวัยวะเพศ	1	1	1	3	1
5	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการเกิด การปฏิสนธิและการตั้งครรภ์	1	1	1	3	1
6	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องวิธีการคุมกำเนิด (ยาเม็ดคุมกำเนิด ยาฉีด ฝังอย่างอนามัย)	1	1	1	3	1
7	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องวิธีการป้องกันโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ	1	1	1	3	1
8	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษากฎหมายและบทลงโทษของการทำแท้ง	-1	1	0	1	0.33
9	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการวางตัวกับคู่อีกหรือมีคู่อีกอยู่แล้ว	1	0	1	2	0.66

ข้อ	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
10	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่รัก	1	1	1	3	1
11	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการเลือกคู่ครองที่เหมาะสม	1	1	1	3	1
12	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องร่างกายของเรา เรื่องระบบสืบพันธุ์ชาย/หญิง	1	1	1	3	1
13	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างเพศเดียวกัน (ชายรักชาย หญิงรักหญิง)	1	1	1	3	1
14	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการมีแฟนหรือการไม่มีแฟน	1	1	1	3	1
15	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องความรักและความผิดหวัง	1	1	1	3	1
16	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องวัยที่เหมาะสมจะมีเพศสัมพันธ์ที่เหมาะสมและปลอดภัย	1	1	1	3	1
17	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องหนังสือหรือสื่อเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ไม่ใช่สื่อลามก	1	1	1	3	1
18	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องสื่อลามกไม่เหมาะสม (หนัง/VCD/อินเทอร์เน็ต/หนังสือ/นิตยสาร/การ์ตูน)	1	1	1	3	1
19	ผู้ปกครองได้พูดคุยแนะนำ การระมัดระวังต่อการรับรู้เรื่องเพศกับสิ่งที่มากับสื่อออนไลน์	1	1	1	3	1

ข้อ	ข้อคำถามในแบบสอบถาม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
20	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องทักษะชีวิตที่ใช้ในการเอาตัวรอดจากสถานการณ์ไม่พึงปรารถนาต่างๆ เช่น การปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรัก การหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์เสี่ยงต่อการถูกคุกคามทางเพศ	1	1	1	3	1

ตอนที่ 3 สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง : รูปแบบการเลี้ยงดู การเฝ้าสังเกต ความใกล้ชิดของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง

ข้อ	ด้านสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง : รูปแบบการเลี้ยงดู การเฝ้าสังเกต ความใกล้ชิดของผู้ปกครอง	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
กฎเกณฑ์						
1	ผู้ปกครองสร้างกฎเกณฑ์ต่างๆ และระเบียบวินัย อย่างเข้มงวดกับวัยรุ่น เช่น การทำการบ้าน เล่นเกม เล่นอินเทอร์เน็ต เวลากลับบ้าน เวลาการเข้านอน การใช้จ่ายเป็นต้น	0	1	1	2	0.66
2	ผู้ปกครองเข้มงวดเรื่องการใช้เครื่องมือสื่อสารหรือสื่อออนไลน์ ที่มีการเชื่อมต่อผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เช่น smart phone, notebook, computer เป็นต้น	0	1	1	2	0.66
3	ผู้ปกครองสร้างบทลงโทษ เมื่อวัยรุ่นกระทำความผิด ผิดกฎเกณฑ์ ระเบียบวินัยที่ผู้ปกครองตั้งกฎไว้ เช่น มีเรื่องชกต่อยกับเพื่อน กลับบ้านไม่ตรงเวลาที่กำหนดไว้ ใช้จ่ายเกินกฎเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้	0	1	1	2	0.66
รูปแบบการเลี้ยงดู						
4	ผู้ปกครองมีการเปรียบเทียบวัยรุ่นกับเพื่อนวัยรุ่นคนอื่นๆ	1	1	1	3	1

ข้อ	ด้านสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง : รูปแบบการเลี้ยงดู การเฝ้าสังเกต ความใกล้ชิดของผู้ปกครอง	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
5	ผู้ปกครองให้คำแนะนำเรื่องต่างๆ เมื่อวัยรุ่นต้องการคำปรึกษาจากผู้ปกครองอยู่เสมอ	1	1	1	3	1
6	ผู้ปกครองให้วัยรุ่นตัดสินใจและทำอะไรด้วยตัวของวัยรุ่นเอง เพื่อให้เป็นบทเรียน แต่เมื่อเกิดผิดพลาดผู้ปกครองจะช่วยเหลือ โดยไม่ตำหนิวัยรุ่น	1	1	1	3	1
7	ผู้ปกครองให้วัยรุ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในครอบครัว	1	1	1	3	1
8	ผู้ปกครองรับฟังเหตุผลเมื่อวัยรุ่นจะทำการกระทำการสิ่งใดอยู่เสมอ	1	0	1	2	0.66
9	ผู้ปกครองแสดงความชื่นชมวัยรุ่นเมื่อมีเรื่องดีๆเกิดขึ้นกับวัยรุ่น	1	1	1	2	1
10	ผู้ปกครองกับวัยรุ่นมีการโต้เถียงระหว่างกันเป็นประจำ	1	0	1	2	0.66
การเฝ้าสังเกต						
11	ผู้ปกครองทราบว่าวัยรุ่นอยู่ที่ไหนและกำลังทำอะไรอยู่หลังเลิกเรียน	1	1	0	2	0.66
12	ผู้ปกครองควบคุมและจัดการเรื่องส่วนตัวของวัยรุ่นมากเกินไป ฉันรู้ว่าถ้ากลับบ้านช้า ควรจะโทรบอกผู้ปกครอง	1	1	0	2	0.66
ความใกล้ชิดของผู้ปกครอง						
13	ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับกิจกรรมทางโรงเรียนของวัยรุ่นอยู่เสมอ	1	1	1	3	1
14	ครอบครัวของวัยรุ่นไปมาหาสู่กับเครือญาติพี่น้องด้วยกันเสมอๆ	1	1	1	3	1
15	วัยรุ่น มีความสุข รอยยิ้ม หยอกล้อ และมีเสียงหัวเราะในครอบครัว	1	1	1	3	1
16	วัยรุ่นมีรู้สึกว่ามี ความใกล้ชิดกับผู้ปกครอง	1	1	1	3	1
17	ผู้ปกครองและวัยรุ่นมีเวลารับประทานอาหารร่วมกันหรือดูโทรทัศน์ด้วยกันในครอบครัวอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง	1	1	1	3	1

ข้อ	ด้านสัมพันธภาพของวัยรุ่นกับ ผู้ปกครอง : รูปแบบการเลี้ยงดู การเฝ้า สังเกต ความใกล้ชิดของผู้ปกครอง	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
ความใกล้ชิดของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง						
18	วัยรุ่นรู้สึกอบอุ่นและรู้สึกผูกพันเมื่ออยู่ ใกล้ชิดกับผู้ปกครอง	1	1	1	3	1
19	ผู้ปกครองมีเวลาว่างพูดคุยกับวัยรุ่นและ ทำกิจกรรมร่วมกันกับวัยรุ่น	1	1	1	3	1
20	ผู้ปกครองมีเวลาอยู่ที่บ้านของวัยรุ่น (เฉพาะช่วงเช้าและหลังเลิกเรียน ช่วงเวลารอน และวันหยุด)	1	1	1	3	1

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก จ ผลการพิจารณารับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กองบริการการศึกษาวិทยาลัยเขตปัตตานี โทร ๒๕๕๑

ที่ มอ ๐๐๓.๐๒-๒๕๖๒

วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ผลการพิจารณารับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

เรียน นางสาวนัจพร ต่างสี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ตามที่ท่านได้ยื่นเอกสารเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เรื่อง การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี (Sexuality communication for Youth of Muslim in Mueang district, Pattani Province) (เลขที่โครงการ REC Number : psu.pr.๒-๐๒๔/๖๑) นั้น

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และการศึกษา ประจำวิทยาเขตปัตตานี ได้พิจารณาแล้ว มีมติรับรองโครงการวิจัยของท่าน แบบเร่งรัด และขอส่งหนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนทิรา สีลาเกรียงศักดิ์
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ วิทยาเขตปัตตานี

สำเนาเรียน

คณาบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

Pn2-C2/1.0

Certificate of Approval

The Research Ethics Committee for Humanities, Social Sciences and Education
Prince of Songkla University, Pattani Campus

REC Number : psu.pn.2-069/61

ชื่อโครงการ : การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

Project titled :Sexuality communication for Youth of Muslim in Mueang district, Pattani Province

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวนัจพร ต่างสี

Principle Investigator : Miss Nadjapon Tangsee

หน่วยงานที่สังกัด : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

Affiliation of PI : Faculty of Humanities and Social Sciences

co-investigators : -

Review Method : Expedited

Documents acceptances :

1. Submission Form
2. Self-Assessment Form
3. Information sheet for research participant
4. Child Assent Form
5. Waiver of Consent Form
6. Research Project
7. Research tool

have been reviewed by the Human Research Ethics Committee in full compliance with the Declaration of Helsinki and the Belmont Report. Please submit the report at least once annually or submit the final report if finished.

Assoc. Prof. Dr. Theeraphong Kaenin
Chairman of Human Research Ethics Committee

Date of approval : 11 February 2019

Date of expiration : 11 February 2020

ภาคผนวก ฉ หนังสือตอบรับการนำเสนอบทความวิจัย

346

ที่ ศธ ๐๕๔๗/๑๓๖๒

มหาวิทยาลัยนเรศวร
อ.เมือง จ.นเรศวร ๖๒๐๐๐

๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ตอบรับการนำเสนอบทความวิจัยภาคบรรยาย

เรียน คุณปัทมา ต่างสี

ตามที่ ท่านได้ส่งบทความวิจัยเรื่อง สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี เพื่อเข้าร่วมนำเสนอผลงานวิจัยภาคบรรยาย ในงานประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๒ เรื่อง "เครือข่ายนวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ๒๐๑๙" ในวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยนเรศวร อ.เมือง จ.นเรศวร นั้น

ในการนี้ มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้พิจารณาบทความวิจัยของท่าน โดยผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ มีความยินดีรับบทความวิจัยดังกล่าว และขอเชิญท่านเข้าร่วมนำเสนอผลงานวิจัยในงานประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๒ เรื่อง "เครือข่ายนวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ ๒๐๑๙" ในวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ ณ อาคารเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยนเรศวร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สงวนต์ แซ่มณี
อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร

ศูนย์วิจัยและนวัตกรรม
โทร. ๐๕๓-๕๒๖๐๐๒๐ ต่อ ๓๓๐๔
โทรศัพท์ ๐๕๓-๕๒๖๗-๕๕๗๖
โทรสาร ๐๕๓-๕๒๖๐๐๖๐
E-mail : research_pnu@hotmail.com
Web site : www.pnu.ac.th

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการเก็บข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1.1 เพื่อศึกษาสถานการณ์และอุปสรรคในการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมอำเภอเมืองจังหวัดปัตตานี

1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมืองจังหวัดปัตตานี

2. ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วัยรุ่นมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

3. ผู้วิจัยขอรับรองว่า ข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับจากความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์ในการวิจัย การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม จังหวัดปัตตานี และผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามไว้เป็นความลับและเมื่อเสร็จสิ้นงานวิจัยขั้นนี้จะทำลายเอกสารดังกล่าว

4. แบบสอบถาม ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศ

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารในครอบครัวด้านสัมพันธภาพของผู้ปกครองกับวัยรุ่น : ด้านการเลี้ยงดู การเฝ้าสังเกต ความใกล้ชิดของบุคคลในครอบครัว

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางสาวนัจพร ต่างสี

นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการพัฒนาสังคม

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

แบบสอบถาม การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องหน้าข้อความที่ตรงกับท่านมากที่สุด

1. เพศ

1.ชาย 2.หญิง

2. อายุ.....ปี

4. ท่านอาศัยอยู่กับผู้ปกครองท่านใด

1.บิดาและมารดา 2.บิดา 3.มารดา

4.พ่อและแม่เลี้ยง 5.พ่อแม่บุญทำ 6.ปู่/ย่า/ตา/ยาย หรือญาติผู้ใหญ่

ท่านอื่น

7.เพื่อน 6. อื่นๆระบุ.....

5. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

1.ต่ำกว่าปริญญาตรี 2.ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า 3.สูงกว่าปริญญาตรี

6. อาชีพของผู้ปกครองวัยรุ่นในปัจจุบัน

1.ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง 2.พนักงานบริษัท 3.พนักงานรัฐวิสาหกิจ

4.ข้าราชการ 5.ว่างงาน/พ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ 6. อื่นๆ

ระบุ.....

7.รายได้ของผู้ปกครองวันรุ่น

1.ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท 2.15,001 – 20,000 บาท

3.20,001 -25,000 บาท 4.25,001 – 30,000 บาท 5.30,001 บาทขึ้นไป

8.ท่านมีพี่น้องจำนวน..... คน

9. ท่านมีพี่น้องเพศเดียวกับท่านหรือไม่

1.ใช่ 2.ไม่ใช่ 3.ไม่มีพี่น้อง

10.ท่านปรึกษาเรื่องเพศ (อาทิ เช่น แพน การวางตัวให้เหมาะสมกับบทบาททางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ การดูแลสุขภาพทางเพศ เป็นต้น) กับพี่น้องของท่านหรือไม่

1.ใช่ 2.ไม่ใช่

11. ท่านได้รับความรู้เรื่องเพศ (อาทิ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ การคุมกำเนิด การใช้ถุงยาง อนามัยเจริญพันธุ์ การดูแลสุขภาพทางเพศ เป็นต้น) จากแหล่งใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1.โทรทัศน์ () 2.วิทยุ () 3.นิตยสาร/วารสารต่างๆ
 () 4.อินเทอร์เน็ต () 5.สื่อสิ่งพิมพ์ () 6.สถานศึกษา
 () 7.บิดา/มารดา () 8.แฟน () 9.เพื่อน
 () 10.อื่นๆระบุ.....

12. ท่านใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อประโยชน์ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1.line,Facebook,Instagram () 2.เล่นเกม () 3.ค้นหาข้อมูล
 () 4.อ่านข่าวสาร () 5.ดูหนัง/ฟังเพลง
 () 6.อื่นๆระบุ.....

ตอนที่ 2 สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศ

ส่วนที่ 1 การรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง ช่องการรับรู้จากพ่อแม่หรือผู้ปกครองในครอบครัวและช่องไม่รับรู้ และเติมคำตอบช่องการรับรู้จากแหล่งอื่น โดยระบุแหล่งที่ได้รับข้อมูล ซึ่งท่านต้องตอบคำถามที่คิดว่าถูกต้องที่สุดเพียงช่องว่างเดียว

ข้อ	ประเด็นการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	รับรู้จากพ่อแม่หรือผู้ปกครองในครอบครัว	รับรู้จากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่พ่อแม่ ผู้ปกครองในครอบครัว โปรดระบุ... (เช่น เพื่อน โรงเรียน สื่อต่างๆ เป็นต้น)	ไม่รับรู้
	ด้านพัฒนาการทางเพศ			
1	ผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น การผลิตของตัวอสุจินั้นจะเกิดการหลั่งอสุจิในเวลากลางคืนที่เรียกว่า “ฝันเปียก” เป็นลักษณะที่แสดงว่าร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์เริ่มเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่			
2	วัยรุ่นชายมีรูปร่างเปลี่ยนแปลง มีกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น ผลิตกำลังมากขึ้น			

ข้อ	ประเด็นการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	รับรู้จากพ่อแม่หรือผู้ปกครองในครอบครัว	รับรู้จากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่พ่อแม่ ผู้ปกครองในครอบครัว โปรดระบุ... (เช่น เพื่อน โรงเรียน สื่อต่างๆ เป็นต้น)	ไม่รับรู้
3	วัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชาย มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจและอารมณ์และอารมณ์นั้นจะอ่อนไหวง่าย			
4	วัยรุ่นผู้ชายจะมีขนขึ้นตามร่างกาย แขนขา รักแร้ รอบอวัยวะเพศ เป็นต้น			
5	การเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศนั้น เป็นความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ที่จะเกิดขึ้นเมื่อเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายเข้าสู่วัยรุ่น			
	ด้านสุขอนามัยทางเพศ			
6	ต้องรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศและร่างกายอยู่เสมอ			
7	ชุดชั้นในและกางเกงชั้นใน ต้องซักให้สะอาดและตากในที่ที่มีแสงแดด เพื่อทำลายเชื้อโรค			
8	ทำความสะอาดอวัยวะเพศ โดยการชำระล้างด้วยน้ำสะอาดและน้ำสบู่ เพื่อไม่ให้สกปรก หมักหมม แล้วเช็ดด้วยผ้าสะอาด			
9	ไม่ใช่กางเกงใน กางเกง กระโปรง ผ้าเช็ดตัว ปะปนกับคนอื่น เพราะเขาอาจมีโรคติดต่อโรคผิวหนังซึ่งอาจทำให้เราติดเชื้อได้			
10	สวมกางเกงในที่สะอาด ไม่รัดแน่นจนเกินไป ต้องแห้ง ไม่อับชื้นและเปลี่ยนกางเกงในทุกวัน			
	ด้านพฤติกรรมทางเพศ			
11	การดูภาพโป๊/วิดีโอโป๊ เป็นสื่อที่แสดงพฤติกรรมทางเพศที่จะทำให้อวัยวะเพศลอกเลียนแบบพฤติกรรมนั้นได้			

ข้อ	ประเด็นการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	รับรู้จากพ่อแม่หรือผู้ปกครองในครอบครัว	รับรู้จากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่พ่อแม่ ผู้ปกครองในครอบครัว โปรดระบุ... (เช่น เพื่อน โรงเรียน สื่อต่างๆ เป็นต้น)	ไม่รับรู้
12	ก่อนมีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางอนามัยในทุกกรณี			
13	การแต่งตัวของผู้หญิงต้อง แต่งกายตามวิถีของมุสลิม แต่งตัวให้มิดชิด			
14	มีความสนใจเพศตรงข้ามได้ แต่ต้องแสดงออกอย่างถูกต้อง ไม่ละเมิดหรือฉวยโอกาสทางเพศต่อผู้อื่น			
15	การวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่รัก ควรเคารพและให้เกียรติและไม่ควรอยู่ที่ลับตาผู้คน			
	ด้านสัมพันธภาพทางเพศ			
16	ปรับตัวและรับฟังความคิดเห็นที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต เรื่องเพศ การอยู่ร่วมกันกับบุคคลในครอบครัวซึ่งกันและกัน และบุคคลภายนอกครอบครัว			
17	การดูแลเอาใจใส่วัยรุ่นอย่างสม่ำเสมอ ทำให้เกิดความผูกพันในครอบครัว เช่น การให้เวลากับวัยรุ่น การแก้ไขปัญหาแบบเพื่อน คือ ยอมรับฟังความคิดเห็นโดยไม่ตำหนิ แต่ชี้ชวนไปในทางที่ดี			
18	การมีส่วนร่วมในครอบครัวและการแบ่งปันซึ่งกันและกัน เป็นเรื่องที่สร้างมิตรภาพกับบุคคลรอบข้างได้			
19	การเห็นอกเห็นใจผู้อื่นจะทำให้ความสัมพันธ์และมิตรภาพในการอยู่ร่วมกันเพิ่มขึ้น			
20	การอยู่ร่วมกันในครอบครัว ความเท่าเทียมทางเพศเป็นสิ่งสำคัญ			

ข้อ	ประเด็นการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	รับรู้จากพ่อแม่หรือผู้ปกครองในครอบครัว	รับรู้จากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่พ่อแม่ ผู้ปกครองในครอบครัว โปสเตอร์บู... (เช่น เพื่อน โรงเรียน สื่อต่างๆ เป็นต้น)	ไม่รับรู้
	ด้านทักษะส่วนบุคคลในการดูแลสุขภาวะทางเพศ			
21	การใส่ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน จะมีตัวยาอยู่ 2 เม็ด กินยาเม็ดแรกให้เร็วที่สุดหลังมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ป้องกัน โดยไม่ควรเกิน 72 ชม. และจะต้องกินเม็ดที่สองหลังจากกินเม็ดแรกไม่เกิน 12 ชม.			
22	เราสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้ เมื่อวัยรุ่นยังไม่พร้อมจะมีบุตร โดยใช้วิธีการคุมกำเนิด			
23	อ่านหนังสือหรือสื่อที่ให้ความรู้เรื่องเพศในด้านต่างๆ เพื่อศึกษาทำความเข้าใจเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้			
24	รู้วิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้			
25	มีการปฏิเสธเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยกับวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ			
26	สามารถขอความช่วยเหลือผู้อื่นได้เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ			
	ด้านสังคมและวัฒนธรรม			
27	การเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมในวัยเรียน เช่น การเที่ยวสถานบันเทิงที่ยังไม่เหมาะสมกับวัย			
28	สื่อและเทคโนโลยีทำให้วัยรุ่นสามารถติดต่อสื่อสารและนัดเจอกันง่ายขึ้น และเสี่ยงต่ออันตรายต่างๆที่ไม่พึงประสงค์ตามมา			
29	เรื่องเพศของคนเรามักแสดงออกตามค่านิยม ทัศนคติ ความเชื่อทางศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม เป็นต้น			

ข้อ	ประเด็นการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ	รับรู้จากพ่อแม่หรือผู้ปกครองในครอบครัว	รับรู้จากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่พ่อแม่ ผู้ปกครองในครอบครัว โปรดระบุ... (เช่น เพื่อน โรงเรียน สื่อต่างๆ เป็นต้น)	ไม่รับรู้
30	ต้องเรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของสังคมและการอยู่ร่วมกันในสังคม			

ส่วนที่ 2 การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างหลังข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นมากที่สุด

หมายเหตุ

สื่อสารบ่อยๆครั้ง หมายถึง มากกว่า 10 ครั้ง ต่อ 1 เดือน

สื่อสารเป็นบางครั้ง หมายถึง 10 ครั้ง ต่อ 1 เดือน

ไม่เคยสื่อสาร หมายถึง ไม่เคยมีการสื่อสารเรื่องนี้มาก่อน

ข้อ	ประเด็นการสื่อสาร	สื่อสารบ่อยๆครั้ง	สื่อสารเป็นบางครั้ง	ไม่เคยสื่อสาร
1	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการวางตัวให้เหมาะสมกับบทบาททางเพศของตัวเอง เช่น การแต่งกาย การพูดจา เป็นต้น			
2	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น (หน้าอกขยาย ขนที่ขึ้นตามที่ต่างๆบนร่างกาย เสียงแตก กลืนตัว ระจำเดือน ผื่นเปื่อยก การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศ)			

ข้อ	ประเด็นการสื่อสาร	สื่อสารบ่อยๆครั้ง	สื่อสารเป็นบางครั้ง	ไม่เคยสื่อสาร
3	ผู้ประกอบการได้พูดคุย/ให้คำปรึกษา เรื่องการดูแลตัวเองเมื่อเข้าสู่วัยวุ่น เช่น การจัดการความต้องการทางเพศ การรักษาความสะอาดของร่างกาย เป็นต้น			
4	ผู้ประกอบการได้พูดคุย/ให้คำปรึกษา เรื่องวิธีดูแลรักษาทำความสะอาด อวัยวะเพศ			
5	ผู้ประกอบการได้พูดคุย/ให้คำปรึกษา เรื่องการเกิด การปฏิสนธิและการตั้งครรภ์			
6	ผู้ประกอบการได้พูดคุย/ให้คำปรึกษา เรื่องวิธีการคุมกำเนิด (ยาเม็ดคุมกำเนิด ยาฉีด ถุงยางอนามัย)			
7	ผู้ประกอบการได้พูดคุย/ให้คำปรึกษา เรื่องวิธีการป้องกันโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ			
8	ผู้ประกอบการได้พูดคุย/ให้คำปรึกษา เกี่ยวกับกฎหมายการทำแท้ง			
9	ผู้ประกอบการได้พูดคุย/ให้คำปรึกษา เรื่องการวางตัวกับแฟน			
10	ผู้ประกอบการได้พูดคุย/ให้คำปรึกษา เรื่องการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่คู่อุปการะ			
11	ผู้ประกอบการได้พูดคุย/ให้คำปรึกษา เรื่องการเลือกคู่ครองที่เหมาะสม			
12	ผู้ประกอบการได้พูดคุย/ให้คำปรึกษา เรื่องร่างกายของเรา เรื่องระบบสืบพันธุ์ชาย/หญิง			

ข้อ	ประเด็นการสื่อสาร	สื่อสารบ่อยๆครั้ง	สื่อสารเป็นบางครั้ง	ไม่เคยสื่อสาร
13	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างเพศเดียวกัน (ชายรักชาย หญิงรักหญิง)			
14	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องการมีแฟนหรือการไม่มีแฟน			
15	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องความรักและความผิดหวัง			
16	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องวัยที่เหมาะสมจะมีเพศสัมพันธ์ที่เหมาะสมและปลอดภัย			
17	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องหนังสือหรือสื่อเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ไม่ใช่สื่อลามก			
18	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องภาพโป๊เปลือย สื่อไอที วีดีโอโป๊ (หนัง/วีซีดี/อินเทอร์เน็ต/หนังสือ/นิตยสาร/การ์ตูน)			
19	ผู้ปกครองได้พูดคุยแนะนำ การระมัดระวังต่อการรับรู้เรื่องเพศกับสิ่งที่มากับสื่อออนไลน์			
20	ผู้ปกครองได้พูดคุย/ให้คำปรึกษาเรื่องทักษะชีวิตที่ใช้ในการเอาตัวรอดจากสถานการณ์ไม่พึงปรารถนาต่างๆ เช่น การปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรัก การหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์เสี่ยงต่อการถูกคุกคามทางเพศ			

ตอนที่ 3 สัมพันธภาพของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง : รูปแบบการเลี้ยงดู การเฝ้าสังเกต ความใกล้ชิด
ของผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้ท่านทำเครื่องมือ / ลงในช่องว่าง หลังข้อความที่ตรงกับผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด

ข้อ	ด้านสัมพันธภาพของผู้ปกครองกับวัยรุ่น : รูปแบบการเลี้ยงดู การเฝ้าสังเกต ความใกล้ชิดของผู้ปกครอง	ใช่	ไม่ใช่
	กฎเกณฑ์		
1	ผู้ปกครองสร้างกฎเกณฑ์ต่างๆ และระเบียบวินัย อย่างเข้มงวดกับวัยรุ่น เช่น การทำการบ้าน เล่นเกม เล่นอินเทอร์เน็ต เวลากลับบ้าน เวลาการเข้านอน การใช้จ่ายเงิน เป็นต้น		
2	ผู้ปกครองเข้มงวดเรื่องการเครื่องมือสื่อสารหรือสื่อออนไลน์ ที่มีการเชื่อมต่อผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เช่น สมาร์ทโฟน โน้ตบุ๊ก คอมพิวเตอร์ เป็นต้น		
3	ผู้ปกครองสร้างบทลงโทษ เมื่อวัยรุ่นกระทำความผิด ผิดกฎเกณฑ์ ระเบียบวินัยที่ผู้ปกครองตั้งกฎไว้ เช่น มีเรื่องชกต่อยกับเพื่อน กลับบ้านไม่ตรงเวลาที่กำหนดไว้ ใช้จ่ายเงินเกินกฎเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้		
	รูปแบบการเลี้ยงดู		
4	ผู้ปกครองมีการเปรียบเทียบวัยรุ่นกับเพื่อนวัยรุ่นคนอื่นๆ		
5	ผู้ปกครองให้คำแนะนำเรื่องต่างๆ เมื่อวัยรุ่นต้องการคำปรึกษาจากผู้ปกครองอยู่เสมอ		
6	ผู้ปกครองให้วัยรุ่นตัดสินใจและทำอะไรด้วยตัวของวัยรุ่นเอง เพื่อให้เป็นบทเรียน แต่เมื่อเกิดผิดพลาดผู้ปกครองจะช่วยเหลือ โดยไม่ตำหนิวัยรุ่น		
7	ผู้ปกครองให้วัยรุ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในครอบครัว		
8	ผู้ปกครองรับฟังเหตุผลเมื่อวัยรุ่นจะทำการกระทำการสิ่งใดอยู่เสมอ		
9	ผู้ปกครองแสดงความชื่นชมวัยรุ่นเมื่อมีเรื่องดี ๆ เกิดขึ้นกับวัยรุ่น		
10	ผู้ปกครองกับวัยรุ่นมีการโต้เถียงระหว่างกันเป็นประจำ		
	การเฝ้าสังเกต		
11	ผู้ปกครองทราบที่วัยรุ่นอยู่ที่ไหนและกำลังทำอะไรอยู่หลังเลิกเรียน		
12	ผู้ปกครองควบคุมและจัดการเรื่องส่วนตัวของวัยรุ่นมากเกินไป ฉันทราบถ้ากลับบ้านช้า ควรจะโทรบอกผู้ปกครอง		
	ความใกล้ชิดของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง		
13	ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับกิจกรรมทางโรงเรียนของวัยรุ่นอยู่เสมอ		
14	ครอบครัวของวัยรุ่นไปมาหาสู่กับเครือญาติพี่น้องด้วยกันเสมอๆ		
15	วัยรุ่น มีความสุข รอยยิ้ม หยอกล้อ และมีเสียงหัวเราะในครอบครัว		
16	วัยรุ่นมีรู้สึกว่ามี ความใกล้ชิดกับผู้ปกครอง		
17	ผู้ปกครองและวัยรุ่นมีเวลารับประทานอาหารร่วมกันหรือดูโทรทัศน์ด้วยกัน ในครอบครัวอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง		

ข้อ	ด้านสัมพันธภาพของผู้ปกครองกับวัยรุ่น : รูปแบบการเลี้ยงดู การเฝ้าสังเกต ความใกล้ชิดของผู้ปกครอง	ใช่	ไม่ใช่
	ความใกล้ชิดของวัยรุ่นกับผู้ปกครอง		
18	วัยรุ่นรู้สึกอบอุ่นและรู้สึกผูกพันเมื่ออยู่ใกล้ชิดกับผู้ปกครอง		
19	ผู้ปกครองมีเวลาว่างพูดคุยกับวัยรุ่นและทำกิจกรรมร่วมกันกับวัยรุ่น		
20	ผู้ปกครองมีเวลาอยู่ที่บ้านของวัยรุ่น (เฉพาะช่วงเช้าและหลังเลิกเรียน ช่วงเวลาตอน และวันหยุด)		

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

Prince of Songkla University
Pattani Campus

แบบสัมภาษณ์

การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิม อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

การสื่อสารเรื่องเพศในครั้งนี้ คือกระบวนการที่มีการให้ความรู้ ความเข้าใจโดยผ่านการแลกเปลี่ยนคำพูด อักษร สัญลักษณ์ หรือข่าวสารระหว่างกัน โดยมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยผ่านสื่อต่างๆที่เหมาะสมและตอบสนองวัตถุประสงค์หรือสิ่งที่ต้องการในการสื่อสารได้เป็นอย่างดีและเป็นการแสดงถึงกิริยา ท่าทาง คำพูด และความเข้าใจในการสื่อสารระหว่างกัน ทั้งการได้ยิน ได้ฟัง ได้อ่านหรือการรับรู้ถึงความหมายเดียวกันในการสื่อสาร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

นามสมมุติ.....

ตอนที่ 2 การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

1. การสื่อสารเรื่องเพศ วัยรุ่นมีความเข้าใจว่าอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่าวิถีความเป็นมุสลิมกับเรื่องเพศเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3. ท่านสื่อสารเรื่องทั่วไปที่ไม่ใช่เรื่องเพศกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองของท่านในการดำเนินชีวิตประจำวันในเรื่องอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

4. ใครบ้างที่ท่านสื่อสารเรื่องเพศกับบุคคลในครอบครัว

.....

.....

.....

.....

5. ท่านคิดว่าการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมุสลิมในยุคปัจจุบันเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

6. ท่านคิดว่าการสื่อสารเรื่องเพศกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองหมายถึงอะไร

.....

.....

.....

.....

7. พ่อแม่หรือผู้ปกครองของท่านสอนอะไรกับวัยรุ่นบ้างที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศศึกษา คือ ด้านพัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพ ทักษะส่วนบุคคล สังคมและวัฒนธรรม

.....

.....

.....

.....

8. รูปแบบการสื่อสารเรื่องเพศกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองเป็นอย่างไร (พูดคุยเรื่องเพศกันอย่างไร/ พูดตรง/ พูดอ้อม/ ซึ่ให้เห็นตัวอย่าง/ เปิดพื้นที่ให้คุย/ สื่อสารในรูปแบบของการซักถาม/ การห้ามปราม/ เลือกลงโทษ เช่น เมื่อวัยรุ่นหญิงมีประจำเดือนหรือมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย)

.....

.....

.....

9. สื่อที่ใช้หรือช่องทางการสื่อสารกับผู้ปกครองของท่านเป็นอย่างไร เช่น Facebook/โทรศัพท์/ I-pad/i-phone/โทรศัพท์/สื่อต่างๆ/หนังสือ/เพื่อน/พ่อแม่หรือผู้ปกครอง

.....

.....

.....

10. ท่านคิดว่าช่วงเวลาในการพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ช่วงเวลาใดที่เหมาะสมที่สุด

.....

.....

.....

11. ท่านคิดว่าการพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองช่วงวัยใดที่เหมาะสมจะพูดคุยเรื่องเพศ

.....

.....

.....

12. ท่านสื่อสารเรื่องเพศกับกลุ่มเพื่อนเรื่องอะไรบ้าง

.....

.....

.....

13. เพราะเหตุใดการให้ความรู้เรื่องเพศกับวัยรุ่นที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองนั้นควรจะให้ความรู้กับวัยรุ่นในครอบครัว

.....

.....

.....

14. ในยุคปัจจุบันนี้ วัยรุ่นอย่างพวกเราจะพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองอย่างไร

.....

.....

.....

15. ท่านคิดว่า อะไรที่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการพูดคุยเรื่องเพศของท่านกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองบ้าง

.....

.....

.....

16. ท่านคิดว่าการพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองมีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง

.....

.....

.....

17. ท่านมีแนวทางหรือวิธีการอย่างไรบ้าง ที่จะสร้างบรรยากาศการพูดคุยเรื่องเพศแบบใด ที่ทำให้สร้างจิตสำนึก แรงจูงใจ หรือกระตุ้นวัยรุ่นให้เห็นความสำคัญของการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวและการใส่ใจกับการมีความรู้เรื่องที่ต้องการ

.....

.....

.....

18. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมหรือวิธีการใดที่จะทำให้พ่อแม่หรือผู้ปกครอง มีการสื่อสารเรื่องเพศกับวัยรุ่นมากขึ้น

.....

.....

.....

.....

*Prince of Songkla University
Pattani Campus*

ภาคผนวก ช
ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นางสาวนัจพร ต่างสี	
รหัสประจำตัวนักศึกษา	6020220612	
วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
วุฒิ		
ศิลปศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2560
	วิทยาเขตปัตตานี	

ทุนการศึกษา

ทุนผลการเรียนดีเด่นเข้าศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี ประจำปี 2560

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

นัจพร ต่างสี. (2562). สถานการณ์การสื่อสารเรื่องเพศของวัยรุ่นในครอบครัวมุสลิมในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี. เอกสารการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 1 ประจำปี 2562 “เครือข่ายนวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ 2019. นราธิวาส: มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์.